

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Thai
November 2022

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน อย่าปล่อยให้สติปัญญาของลูกแขวนอยู่กับชีวิตที่มีร่างกาย จดจำพ่อผู้เดียวที่ปราศจากร่าง และเตือนผู้อื่นให้จดจำพ่อด้วยเช่นกัน

คำถาม: สิ่งหลักใจที่ลูกต้องใส่ใจ เพื่อที่จะทำให้ชีวิตของลูกสูงส่งเหมือนเพชร

คำตอบ:

1. จงเตรียมและรับประทานอาหารขณะมีโยคอยู่อย่างมาก
2. จงเตือนกันให้จดจำพ่อและให้ทานชีวิต
3. อย่าแสดงการกระทำที่เป็นบาปใดๆ
4. ปกป้องตนเองจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ไร้ประโยชน์ อย่างนิทาน
5. อย่าปล่อยให้สติปัญญาของลูกถูกดึงไปหาผู้ที่มีร่างกาย อย่าแขวนอยู่กับผู้ที่มีร่างกาย
6. รับคำแนะนำจากศัลยแพทย์ที่เป็นนิรันดร์ในทุกย่างก้าวอย่างต่อเนื่อง อย่าซ่อนเร้นความเจ็บป่วยจากศัลยแพทย์

โอมชานติ ลูกๆ กำลังนั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึงใคร (ชีพบาบา) จงจดจำชีพบาบาผู้เดียวเท่านั้นและไม่จดจำผู้ที่มีร่างกาย ผู้ที่มีร่างกายนี้กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูก แต่ลูกต้องไม่จดจำเขา ลูกต้องจดจำผู้เดียวที่ปราศจากร่างเท่านั้น ผู้ที่ไม่มีร่างกายของตนเอง มาบา บาบาและ ลูกๆ ทุกคนที่มีคำต่องานรับใช้ผู้เป็นที่รักพิเศษเรียนรู้จากชีพบาบา ดังนั้นลูกต้องจดจำชีพบาบา แม้ว่าลูกบางคนไปและอธิบายแก่ผู้อื่นสติปัญญาของลูกก็ต้องเข้าใจว่าชีพบาบาสอนพวกเขา ให้สติปัญญาของลูกจดจำระลึกถึงชีพบาบาเท่านั้นและไม่มีชีวิตที่มีร่างกาย หากลูกจดจำชีวิตที่มีร่างกายนี้แล้ว นี่ก็เป็นเรื่องธรรมดา พ่อพูดว่า อย่าแขวนอยู่กับผู้ที่มีร่างกาย ลูกต้องจดจำผู้เดียวที่ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์กับทุกคน หากลูกจดจำชีวิตที่มีตัวตนนี้ การจดจำระลึกถึงนั้นก็ไร้ผล ตัวอย่างเช่น ลูกๆ จดจำพ่อทางโลกของพวกเขาแต่ก็ไม่มีประโยชน์ใดในสิ่งนั้น หากลูกจดจำครุฑหรือคิดว่าคุณคนนั้นเฉพาะควรสอนลูก นั่นก็ไร้ผลเช่นกัน ลูกต้องไม่จดจำใครอื่น ชีพบาบา กำลังสอนพวกเรา ชีพบาบาคือผู้ให้คุณประโยชน์ อย่าอุทิศตนให้แก่ชีวิตที่มีร่างกาย บาบานี้ยังบอกลูกด้วยเช่นกันว่า มามานะบาฟ! หากลูกจดจำผู้ที่มีร่างกาย ลูกก็จะไปสู่ความตกต่ำ พ่อรู้ว่าสติปัญญาของบางคนยึดติดอยู่กับครุฑหรือหมิ่น แต่นั่นก็เป็นสิ่งผิด ต้องไม่มีแรงดึงดูดใจต่อชีวิตที่มีร่างกาย คำสั่งของบาบา คือ จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างต่อเนื่อง ดินแต่เข้าตรูและจดจำพ่อ ชีวิตที่มีร่างกายเป็นสิ่งที่ทางโลก ลูกต้องไม่จดจำพวกเขา จดจำพ่อผู้เดียวที่ปราศจากร่างเท่านั้น ผู้เดียวเท่านั้นที่ได้รับการจดจำ ขอคารวะต่อชีวา ชีวาปราศจากร่าง ลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกของตนเองจากพ่อ แม้แต่ร่างกายนี้ก็ไม่ใช่ของท่าน พ่อพูดว่า เป็นเพราะพ่อไม่มีร่างของตนเองพ่อสอนลูกผ่านร่างนี้เท่านั้น เหตุนี้เองพ่อจึงรับการคำจูนจากเขา พ่อสอนราชาโยคะที่ง่ายด้ายแก่ลูกผ่านผู้นี้ในวงจรที่แล้วด้วยสิ่งนี้ลูกจึงกลับมาบริสุทธิ์ นี่เป็นงานรับใช้ของพ่อที่จะชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้กลับมาบริสุทธิ์ ไร้ประโยชน์ที่จะร้องขอพรหรือความเมตตา สิ่งเหล่านั้นดำเนินไปในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาอย่างต่อเนื่อง ไม่ใช่ที่นี่ ไม่ใช่ถ้าบางคนล้มป่วย พ่อจะทำให้คนนั้นกลับมาเป็นปกติได้ นั่นไม่ใช่กิจธุระของพ่อ ผู้คนเรียกหา จงมาและชำระพวกเราผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้กลับมาบริสุทธิ์ด้วยเถิด! จงพาเราออกไปจากความตกต่ำไปสู่การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ด้วยเถิด! พวกเขาร้องเพลงนี้แต่ก็ไม่รู้ความหมายของสิ่งนั้น มีผู้ทำความสะอาดเลื่อมใสศรัทธาอยู่ทั่วโลก พวกเขาทั้งหลายกำลังจดจำใครเล่า พวกเขาจดจำพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ผู้เดียว ท่านคือ ผู้ปลดปล่อยและยังเป็นผู้นำทางของมนุษย์ทุกคนในโลกนี้อีกด้วยเช่นกัน พ่อเท่านั้นที่ปลดปล่อยทุกคนออกจากความทุกข์และพาพวกเขาไปสู่อาณาเขตสูงสุด ดังนั้นลูกควรทำตามศรัทธาของพ่อ รับคำแนะนำในทุกย่างก้าวว่า ลูกควรทำสิ่งใดในสถานการณ์บางอย่าง มีเพียงศัลยแพทย์ผู้เดียวนี้ ผู้นี้ (บราห์มา) คือ สถานที่ซึ่งศัลยแพทย์อาศัยอยู่และท่านก็ยังพูดผ่านเขาอีกด้วยเช่นกัน ไม่มีใครอื่นให้คำแนะนำแก่ลูกได้เหมือนศัลยแพทย์ผู้นี้ ลูกต้องไม่เสียเวลาของตนเอง แต่ละวันที่ผ่านไปชีวิตของลูกก็สั้นลงทุกที การทำลายล้างอยู่แค่เอื้อมเท่านั้น หากลูกกลับมาไม่ระมัดระวัง ลูกจะต้องเสียใจอย่างมาก ด้วยการสูญเสียเวลาไปกับการซุบซิบนินทา ลูกจึงเป็นเหตุที่ทำให้เกิดความเสียหายมากมายแก่ตนเอง ลูกต้องช่วยชีวิตผู้อื่น มนุษย์ไม่สามารถทำให้ผู้อื่นได้พบกับพ่อได้ แทนที่จะเป็นเช่นนั้น พวกเขากลับทำให้บุคคลเหล่านั้นห่างหายไปจากพ่อมากขึ้น ในเวลานี้เป็นสภาพที่ตกต่ำของทุกคน และดังนั้นแน่นอนว่าพวกเขาจะให้คำแนะนำที่ผิด เวลาลูกได้รับความรู้แล้ว และดังนั้นลูกจึงต้องไม่ทำบาปใด ลูกต้องไม่ซ่อนเร้นสิ่งใด ลูกรู้ว่าเราทำบาปมาชาติแล้วชาติเล่า ถ้าหลังจากเป็นของพ่อแล้ว ลูกยังคงทำบาปอยู่เรื่อยๆ ผู้อื่นจะพูดอะไร พวกเขาจะพูดว่า เธอบอกว่าพระเจ้ากำลังสอนเธออยู่ แต่เธอก็ยัง

ทำบาปอยู่เรื่อย ๆ! หากลูกทำบาปและไม่บอกบาป ภาระนั้นจะไม่ลดลง และแล้วนิสัยนั้นจะกลับมาแน่นอน ลูกอาจคิดว่าไม่มีใครเห็นแต่พระเจ้าเห็นทุกสิ่ง ไม่เช่นนั้นแล้วบางคนจะถูกลงโทษในกรรมได้อย่างไรเล่า และแล้วสำนักของลูกจะกีดกร้อน เพราะลูกทำบาปนั้น ตัวอย่างเช่น หากบางคนยุ่งเกี่ยวกับกิเลส และแล้วมานั่งอยู่ที่นี้ พ่อก็จะล่วงรู้สิ่งนั้นด้วย ผู้ที่ไม่เข้าใจสิ่งนี้จะมีสติปัญญาตกต่ำอย่างมาก พวกเขาทำบาปอยู่เรื่อย ๆ และไม่บอกบาปถึงสิ่งนั้น แม้แต่บาปที่มีร่างกายก็รูปร่างสิ่ง แต่ลูกๆ ก็ไม่บอกท่านเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น พ่อพูดว่า หากลูกทำบาปอยู่เรื่อย ๆ สิ่งนั้นจะเพิ่มขึ้นและจะถูกลงโทษเป็นร้อยเท่า ขโมยก็จะขโมยอยู่เรื่อย ๆ และดังนั้นเขาจึงไม่สามารถคิดถึงสิ่งอื่นใดได้นอกจากการลักขโมย เขาจึงถูกเรียกว่าคนขี้คุก พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ว่า หากบางคนซุบซิบนินทาเกี่ยวกับลูกในเรื่องไร้ประโยชน์แทนที่จะเตือนลูกให้จดจำพ่อ ให้พิจารณาว่าบุคคลนั้นเป็นศัตรูของลูก ลูกต้องไม่ฟังหรือพูดสิ่งที่ไร้ประโยชน์ จงเตือนกันให้จดจำซึ่งพบบาปอยู่เรื่อย ๆ แม้กระทั่งบางคนโกรธด้วยการคิดว่า ทำไมผู้หนึ่งผู้หนึ่งจึงบอกฉันสิ่งนี้ อย่างไรก็ตามเป็นหน้าที่ของลูกที่จะเตือนผู้อื่น บาปของลูกจะถูกเผาไปด้วยการจดจำระลึกถึง จนกว่าลูกจะเข้าถึงสภาพเหนือปวงกรรมของตนเอง มิฉะนั้นลูกจะทำผิดผ่านความคิด คำพูดหรือการกระทำของลูกอย่างต่อเนื่อง ลูกจะไปถึงสภาพเหนือปวงกรรมของลูกในเวลาสุดท้าย ในสิ่งนั้นเช่นกัน มีลูกไม่กี่คนเท่านั้นที่จะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม ผู้ที่ไม่ทำงานรับใช้จะไปไม่ถึงสภาพนั้น ผู้ที่ยังอยู่กับงานรับใช้ต้องเตือนผู้อื่นให้จดจำบาป ความสัมพันธ์ของลูกกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคืออะไร บาปให้ตัวอย่างของท่านเองว่า เมื่อพ่อนั่งรับประทานอาหารหรือเมื่อพ่อไปอาบน้ำ จงเตือนตนเองให้จดจำซึ่งพบบาป ถึงแม้ว่าลูกเองอาจไม่ได้อยู่ในการจดจำระลึกถึง แต่ลูกต้องนำคำแนะนำของบาปไปฝึกฝน หากลูกต้องการให้ประโยชน์แก่ตนเอง และแล้วเตือนกันและกันถึงบาป มีคำสรรเสริญบรรดาบาปจำนวนมากมาย โยคะของบรรดาหมิ่นที่เตรียมอาหารต้องถูกต้องแม่นยำ เพราะและแล้วเมื่อมันจึงจะมีพลังในอาหารนั้น ลูกได้รับทานชีวิตด้วยการมีการจดจำระลึกถึง จงทำให้ชีวิตของลูกเป็นเช่นเพชร สิ่งที่ยั่งยืนที่สุดคือ จดจำพ่อและกลับมาบริสุทธิ์ หากลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์ก็จะถูกลงโทษเป็นร้อยเท่า หากลูกจดจำนั้น พ่อของลูกอย่างต่อเนื่อง บาปของลูกก็จะถูกเผาไปและพ่อก็ยังจะให้มรดกของลูกแก่ลูกด้วยเช่นกัน หากลูกจดจำพ่อเพียงเล็กน้อย ลูกก็จะได้รับมรดกเพียงเล็กน้อย ในตอนต้นและตอนจบของกิตะ ได้เขียนไว้ว่า มานมานะบาป! ลูกต้องไม่จดจำผู้มีร่างกาย หากลูกจดจำซึ่งพบบาป ลูกจะได้ประโยชน์ บาปของลูกจะถูกเผา บาปของลูกจะไม่ถูกเผาไปด้วยการอาบในแม่น้ำคงคา แม้พวกเขาพูดว่าพวกเขามีความรัก ความรักนั้นผิด แม่น้ำคงคาไม่ใช่ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกต้องไม่จดจำสิ่งที่เป็นวัตถุ จดจำซึ่งพบบาปเท่านั้น! ดวงวิญญาณพูดว่า โอ้ พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ! โอ้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด! พ่อพูดว่า พ่อได้มาเพื่อแสดงวิธีการที่ยั่งยืนมากให้แก่ลูกว่า จดจำพ่อ! ในเวลาสุดท้ายลูกจะจดจำพ่อ แล้วลูกจะมาหาพ่อ มีดวงวิญญาณและร่างกาย ดวงวิญญาณมนุษย์ถูกกล่าวได้ว่าเป็นดวงวิญญาณบาปหรือดวงวิญญาณบุญ จะไม่กล่าวว่าดวงวิญญาณบุญสูงสุด ดวงวิญญาณคือผู้ที่กลับมาไม่บริสุทธิ์ พ่อพูดกับดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย พ่อและลูก ๆ ทั้งสองไม่สูญสลาย พ่อพูดว่า โอ้ ลูกๆ ผู้เป็นที่รัก ที่จากหายไปนานเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น และทำให้ลูกกลับมาบริสุทธิ์ พ่อทำให้ลูกมีสำนักเป็นดวงวิญญาณและพูดว่า ขอให้ลูกปราศจากร่าง! จดจำนั้น ผู้เป็นพ่อ! เท่านั้นเอง นี่คือการจารึกแสงบุญของดวงวิญญาณ นั่นเป็นการจารึกแสงบุญทางร่างกาย ลูกรู้ว่าเวลานี้ดวงวิญญาณต้องกลับบ้าน ด้วยไฟโยคะเท่านั้นที่บาปของหลายชาติเกิดของลูกจะถูกขจัดออกไป ลูกต้องกลายเป็นบรรดาหมิ่น หากลูกไม่กลายเป็นเช่นนั้น ลูกจะได้รับสถานภาพที่ต่ำในหมู่ประชากร แม้ว่าพวกเขาได้ฟังความรู้เพียงเล็กน้อย แต่นั่นจะไม่เคยถูกทำลาย ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนอย่างดีและสอนผู้อื่นด้วยเช่นกันจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง สิ่งที่ยั่งยืนที่สุดคือการจดจำระลึกถึง จดจำพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้สูงสุดเหนือสิ่งใดคือพระเจ้าผู้เดียวเท่านั้น ดังนั้นลูกต้องแล้วที่จะร้องเพลงของซึ่งพบบาปเท่านั้น สติปัญญาของลูกควรสำนึกไว้ว่าซึ่งพบบาปกำลังพูดกับลูก เวลานี้การละเล่นกำลังมาถึงจุดจบ เวลานี้นักแสดงทั้งหมดต้องทั้งสำนักของร่างกายของเขาและกลับบ้าน ด้วยการจดจำพ่อ บาปของลูกจะถูกเผาไป และแล้วยิ่งลูกจดจำท่านมากเพียงใด ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงขึ้นตามนั้น ตัวอย่างเช่น พวกเขาไม่เสา(เป็นเป้าหมาย) ซึ่งพวกเขาจะต้องแข่งขันและใครไปถึงที่นั่นก่อนและกลับมาก็จะชนะ เสาของลูกคือซึ่งพบบาปและการวิ่งแข่งของลูกนั้นคือการจารึกแสงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ลูกจดจำท่านมากเพียงใด ลูกจะไปถึงเสาได้เร็วขึ้นตามนั้น และแล้วลูกต้องไปสู่สวรรค์ ลูกต้องกลายเป็นผู้ไม่เหน็ดเหนื่อยในการจารึกแสงบุญนี้ ดินแดนของความทุกข์กำลังจะถึงจุดจบในเวลาสุดท้าย เราต้องไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข วันนี้เป็นดินแดนของความทุกข์ และพรุ่งนี้จะเป็นดินแดนแห่งความสุข จงเตือนทุกคนให้นึกถึงพ่อ พ่อนำสวรรค์มาให้แก่ลูกบนฝ่ามือของท่าน และท่านพูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอยู่เสมอและเรือของลูกจะข้ามฟาก ลูกต้องไม่สูญเสียเวลาของลูก แม้กระทั่งในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาลูกเคยซุบซิบนินทามากมาย เมื่อบางคนทำความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาตะโกนร้องหาพระเจ้าเสียงดังมากว่า ได้โปรดมาและประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ให้แก่เราด้วยเถิด! เวลานี้พ่อมาแล้วและท่านบอกลูกให้กลับมาบริสุทธิ์ ลูกอาจอยู่ด้วยกันเป็นคู่แต่จงตรวจดูว่าไฟนั้นไม่ได้ถูกจุดขึ้นมา หากมีไฟเกิดขึ้น สถานภาพของลูกจะถูกทำลาย เมื่อไฟถูก

จุดขึ้นครึ่งหนึ่งแล้ว มันก็จะถูกจุดขึ้นเรื่อยๆ ครึ่งแล้วครึ่งเล่า เหตุนี้เองลูกจึงต้องป้องกันตนเอง ฝึกฝนอย่างมากที่จะอยู่ในโยคะ ไม่ว่ามีเสียงดังเพียงใดก็ตามระหว่างโยคะ แม้แต่แผ่นดินไหวหรือที่ระเบิด ลูกก็ต้องไม่หวาดกลัวสิ่งเหล่านั้น เพียงแต่ดูว่าทุกวันนี้เกิดอะไรขึ้น! ลูกรู้ว่าแม่น้ำเลือดกำลังจะไหลนองในบาร์ดเท่านั้น เมื่อครั้งที่มีการแบ่งแยกดินแดน แม่น้ำเลือดไหลนองใช้ไหม กัณฑ์พิบัติมากมายกำลังเกิดขึ้น ลูกจะได้เห็นว่าจะมีความตายสำหรับเหยื่อและความสุขสำหรับผู้ล่าได้อย่างไร ลูกกำลังจะกลายเป็นเทวดานางฟ้า ผู้ที่ดีมากและมีค่าต้องงานรับใช้จะอยู่ได้ในเวลานั้น ลูกต้องมีความเข้มแข็งอย่างมากในสิ่งนี้ จดจำชีพบาบา ลูกจะไม่ได้พบใครที่เป็นพ่อที่อ่อนหวานเหมือนชีพบาบา ลูกต้องทำตามคำแนะนำของท่าน สิ่งหลักคือการกลับมาบริสุทธิ์ ผู้ที่ยูกกับกิเลสลูกเรียกว่าไม่บริสุทธิ์ เทพปราชญ์จากกิเลสอย่างสิ้นเชิง ที่นี่ ทุกคนคือผู้ที่ยุ่งเกี่ยวกับกิเลส นั่นเป็นวัดของชีวา(ยุคทอง) และนี่คือโรงค้าประเวณี (ยุคเหล็ก) เวลานี้ลูกกำลังกลับมาปราชญ์จากกิเลสจากที่มีกิเลส และลูกต้องประกาศสิทธิในโชคของอาณาจักรแห่งสวรรค์ของลูก พ่อพูดว่า พ่อมาเพื่อก่อตั้งโลกที่บริสุทธิ์ พ่อจะทำให้ลูกไปเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ เพียงแต่ช่วยเหลือพ่อด้วยการกลับมาบริสุทธิ์ ให้การเชื่อเชียวของพ่อแก่ทุกคน 5,000 ปีที่แล้ว เมื่อพ่อพูดก็ตะ พ่อพูดว่า จงจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างต่อเนื่องและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ หากลูกดวงกมลจักรลูกจะกลายเป็นราชาและราชินีผู้ปกครองโลก ลูกจะได้รับสุขภาพดี ทรัพย์สินสมบัติและความสุข ลูกมีทุกสิ่งในยุคทอง พ่อพูดว่า จดจำพ่อและลูกจะปราศจากโรคภัยถึง 21 ชาติเกิด หากลูกดวงกมลจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองอย่างต่อเนื่องลูกจะกลายเป็นผู้ปกครองโลก พ่อให้สัญญา พระเจ้าพูด บาบาเพียงแต่สอนอัลฟาและเบต้า “มานมานะบาฟ” และ “มาเดียบาฟ” แก่ลูก ก็เท่านั้นเอง! การศึกษานี้ง่ายมาก! เพียงแต่เขียนไว้ในหัวใจของลูก แทบจะไม่มีนักธุรกิจคนใดศึกษาศิลปะของธุรกิจนี้จากผู้เป็นนายนี้เลย ลูกอาจทำธุรกิจนั้นๆ ลูกไม่ได้ถูกห้ามทำสิ่งนั้น อัจชะ

ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่งที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ผู้ที่อยู่ในการจดจำระลึกถึง อัลฟาและเบต้า และผู้ที่เตือนผู้อื่นด้วยเช่นกัน พวกเขาคือผู้ที่เป็นที่รัก ถึงลูกๆ เหล่านั้น รัก ระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดา ดา พ่อทางจิตพูดนมัสเต กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้เหน็ดเหนื่อยกับการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง เตือนผู้อื่นอยู่เรื่อยๆ และเตือนพวกเขาถึงพ่อ อย่าสูญเสียเวลาของลูก อย่าซบเซาขบขันหาหรือฟังการนินทา

2. เพื่อที่จะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม อย่าทำความผิดใดในความคิด คำพูดหรือการกระทำของลูก

พร: พร: ขอให้ลูกได้รับประกันชัยชนะและประสบผลสำเร็จด้วยการทำให้สิ่งที่เป็นไปได้ให้เป็นไปได้ด้วยความคิดที่มุ่งมั่นของลูก

ยุคบรรจบได้มีพรพิเศษของการทำให้สิ่งที่เป็นไปได้ให้เป็นไปได้และเหตุนี้เองลูกต้องไม่คิดว่า "สิ่งนี้จะเกิดขึ้นได้อย่างไร" แทนที่จะคิดว่า "อย่างไร" คิดถึง "วิธีที่สิ่งนี้จะเกิดขึ้น" ในขณะที่ลูกก้าวไปข้างหน้า จงมีศรัทธาว่าสิ่งนี้ได้สำเร็จเรียบร้อยแล้ว และลูกเพียงแต่ต้องนำสิ่งนั้นไปสู่รูปทางปฏิบัติ ลูกเพียงแต่ต้องทำซ้ำ ใช้ความคิดที่มุ่งมั่นของลูก อย่าให้มีการขึ้นลงใดๆ ของ "ทำไม? หรือ อะไร" ในความคิดของลูกและแล้วชัยชนะจะได้รับประกัน การใช้ความคิดที่มุ่งมั่นของลูกหมายถึงการได้รับความสำเร็จอย่างง่ายดาย

คติพจน์: เมื่อมีการสำนึกถึงพ่อผู้เป็นคาร์นคราวันฮาร์อยู่เสมอ จิตสำนึกของนั้นและความหลงทะนงตนก็จะจบสิ้น

*** โอม ชานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลานี้จงทำตามศรัทธาและหยุดการล้มลุกคลุกคลานของจิตใจและสติปัญญาของลูก กระชับความสัมพันธ์กับพ่อผู้เดียวและเชื่อมโยงสติปัญญาของลูกกับท่าน แล้วพันธะทั้งหมดของลูกจะจบสิ้น

คำถาม: ความเพียรพยายามใดที่ไม่มีการทำตลอดทั้งวงจรที่พ่อดลใจให้ลูกทำในยุคแห่งการบรรจบพบกัน?

คำตอบ: เวลานี้พ่อดลใจให้ลูกทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะนำโยคะสติปัญญาของลูกออกจากพันธะทั้งหมดและเชื่อมโยงสิ่งนั้นในความสัมพันธ์ (กับพ่อ) เพียงในเวลาเท่านั้นที่ความสัมพันธ์นี้ดึงรั้งลูกจากด้านหนึ่ง และพันธะต่างๆดึงลูกจากอีกด้านหนึ่ง สงครามนี้เฝ้าแต่เกิดขึ้น นี่คือเวลาเดียวเท่านั้นสำหรับการออกมาจากพันธะที่เป็นเช่นปีศาจและมีความสัมพันธ์ของพระเจ้าเพราะเพียงในเวลาเท่านั้นที่ลูกรู้จักพระเจ้าอย่างถูกต้อง ด้วยการเรียกพระเจ้าว่าผู้ที่อยู่ในทุกหนทุกแห่งในเวลาเดียวกัน แทนการกระชับความสัมพันธ์ ลูกได้ตัดความสัมพันธ์และสติปัญญาของลูกก็อยู่อย่างไม่มีความรัก เหตุนี้เองจึงเป็นเพียงเมื่อลูกมีการตระหนักรู้ที่ถูกต้องแม่นยำเท่านั้นที่ลูกจะทำความเพียรพยายามที่จะมีความสัมพันธ์ได้

เพลง: มีความอดกลั้นเถิด โอ้จิตใจเอ๋ย! วันเวลาแห่งความสุขของลูกนั้นกำลังจะมาถึง....

โอมซานติ จิตใจและสติปัญญาของมนุษย์ นั่นคือ จิตใจและสติปัญญาของดวงวิญญาณเฝ้าแต่เร่ร่อนไปในหลายรูปแบบของภาพลวงตา ที่นี้ลูกๆกำลังทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาเป็นอิสระจากรูปแบบมากมายของการเร่ร่อน ดวงวิญญาณพูดว่า: จิตใจของฉันทกำลังเร่ร่อน พ่อพูดว่า: เวลานี้ไม่มีความจำเป็นสำหรับลูกที่จะเร่ร่อน หลังจากที่เร่ร่อนมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร จิตใจและสติปัญญาของลูกได้อยู่อย่างทุกขระทม เวลานี้จงทำตามศรัทธาและหยุดการเร่ร่อนของจิตใจและสติปัญญาของลูก เชื่อมโยคะสติปัญญาของลูกกับเพียงผู้เดียวนี้ ด้วยการมีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกก็ได้เร่ร่อนไปอย่างมาก มีพันธะประเภทต่างๆ มากมายของเพื่อนฝูงและญาติมิตร พ่อพูดว่า: จงละทิ้งสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดแล้วกระชับความสัมพันธ์กับผู้เดียวนี้ ลูกพูดว่า: จิตใจของฉันทเร่ร่อนอย่างมาก ไม่สามารถกระชับในความสัมพันธ์กับผู้เดียวนี้ได้ เราต้องการมีโยคะที่มั่นคงอย่างมากกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดที่อ่อนหวานที่สุดของเราผู้ที่ให้ความสุขแก่เราเพื่อที่สติปัญญาของเราจะได้ไม่เร่ร่อนไปที่ใดอื่น พ่อพูดว่า: ถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ลูกเคยเร่ร่อนไปทั่วและอยู่อย่างทุกขระทมด้วยการทำตามคำแนะนำที่เป็นเช่นปีศาจ เวลานี้จงหยุดการเร่ร่อนนี้! เมื่อลูกลืมนึกว่าลูกเป็นดวงวิญญาณ ลูกก็เชื่อว่าตนเองเป็นร่างกาย ดังนั้นลูกจึงมีความสัมพันธ์กับร่างกาย บาบามาไม่ได้บอกให้ลูกตัดขาด แต่ขณะที่อยู่ในพันธะในดินแดนของความตายนี้ขอให้จดจำความสัมพันธ์ของพระเจ้านี้ สิ่งนั้นคือพันธะในขณะที่ยังมีสิ่งหนึ่งนั่นคือความสัมพันธ์ มีความทุกข์ในบ่วงพันธะและมีความสุขในความสัมพันธ์ ทั้งบ่วงพันธะและความสัมพันธ์นั้นแยกจากกัน คำว่า”บ่วงพันธะ”นั้นเชื่อมโยงกับโลกเก่าและคำว่า”สัมพันธ์”เชื่อมโยงกับโลกใหม่ เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นนายของโลกลใหม่และดังนั้นลูกจะต้องกระชับความสัมพันธ์กับโลกใหม่ ขณะที่อยู่ในพันธะนั้นลูกต้องทำความเพียรพยายามเพื่อความสัมพันธ์นี้ ลูกต้องรักษาความสัมพันธ์กับใคร? ไม่มีใครที่จะพูดว่า “มานมานะบาฟ มาเดยจิบาฟ” หรือ “กระชับความสัมพันธ์กับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและมรดกของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด” เพียงพ่อเท่านั้นที่ทำให้ลูกสามารถกระชับความสัมพันธ์นี้ได้ ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถดลใจให้ลูกทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะปลดปล่อยตนเองจากพันธะได้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ปลดปล่อยลูกจากพันธะและนำลูกเข้าไปสู่ความสัมพันธ์ มีพันธะในอาณาจักรของมายาราวิน และความสัมพันธ์ในอาณาจักรของรามหรือในอาณาจักรของพระเจ้า นั้นลูกเรียกว่าเป็นอาณาจักรของพระเจ้าและนี่ก็เรียกว่าอาณาจักรที่เป็นเช่นปีศาจ เพราะพระเจ้านั้นก่อตั้งยุคทอง ท่านเฝ้าแต่ดลใจลูกๆ ให้ทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงในนั้น เวลานี้ลูกอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน เป็นเพียงในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้นที่ลูกทำความเพียรพยายามเพื่อความสัมพันธ์ใหม่ ลูกไม่ได้ทำความเพียรพยายามนี้ในยุคอื่นใด พ่อพูดว่า: พ่อมาและปลดปล่อยลูกจากพันธะและทำให้ลูกเชื่อมโยงโยคะสติปัญญาของลูกในความสัมพันธ์นี้ ลูกได้รับผลรางวัลของความสัมพันธ์ใหม่ในยุคทองบนพื้นฐานของความเพียรพยายามที่ทำในเวลา นี้ ผู้ที่ไม่แม้กระทั่งรู้จักความสัมพันธ์จะทำความเพียรพยายามใดได้อย่างไร? เป็นสิ่งที่แน่นอนว่าความสัมพันธ์จะดึงลูกจากด้านหนึ่งและพันธะก็จะดึงรั้งลูกจากอีกด้านหนึ่ง การชักเย่อนี้เกิดขึ้น ไม่มีเรื่องของความสัมพันธ์ในยุคทองและยุคเงิน ไม่มีเรื่องของความสัมพันธ์ในยุคทองแดงและยุคเหล็กด้วยเช่นกัน เป็นเพียงในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้นที่มีความใส่ใจกับความสัมพันธ์และบ่วงพันธะ เวลานี้ลูกรู้ว่าลูกกำลังไปจากพันธะที่เป็นเช่นปีศาจเข้าไปสู่ความสัมพันธ์ของ

พระเจ้า ยุคแห่งการบรรจบพบกันนี้คือยุคสำหรับการทำความเพียรพยายาม เพียงลูกเท่านั้นที่สำนึกรู้ในพันธะและความสัมพันธ์ เป็นราวันที่นำลูกไปสู่พันธะที่เป็นเช่นปีศาจ เวลานั้นพระเจ้านำลูกไปสู่ความสัมพันธ์ของพระเจ้า พอทำให้ลูกสามารถเชื่อมโยงกะสติปัญญาของลูกกับท่านได้เพื่อที่จะทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ความเพียรพยายามทั้งหมดที่ผู้คนทำในความเลื่อมใสศรัทธานั้นไม่ถูกต้อง เพียงพอสูงสุดเท่านั้นที่ทำให้ลูกทำความเพียรพยายามที่ถูกต้องได้ ลูกไม่สามารถมีความสัมพันธ์ใดกับพระเจ้าด้วยความรู้ของการอยู่ในทุกหนทุกแห่งในเวลาเดียวกันได้ ในความเป็นจริงสิ่งนั้นจะตัดความสัมพันธ์ใดก็ตามมากยิ่งขึ้น เวลานั้นลูกเชื่อมโยงกะสติปัญญาของลูกกับพ่อผู้เดียวและลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่ออาณาจักรแห่งสวรรค์ดินแดนสุขาวดี ในคัมภีร์ได้เขียนไว้ว่าพระเจ้าพูดกับออร์ซุน แต่ก็ไม่ได้มีแค่ออร์ซุนเพียงคนเดียว พระเจ้าสอนราชาโยคะให้กับผู้คนมากมาย ไม่เช่นนั้นแล้วอาณาจักรแห่งสวรรค์จะก่อตั้งขึ้นได้อย่างไร? ไม่มีมนุษย์คนใดในโลกที่จะพูดว่าพวกเขากำลังทำความเพียรพยายามเพื่อชาติเกิดมากมายในอนาคตของพวกเขา เพียงลูกบุรารามินเท่านั้นที่สามารถทำเช่นนี้ได้ ลูกมีศรัทธาว่าอาณาจักรเทพของลูกกำลังจะมีการก่อตั้งขึ้นอย่างแน่นอนตามละครถึงแม้ว่าเราไม่ต้องการ อย่างแน่นอนที่สิ่งนั้นจะเกิดขึ้น เป็นไปไม่ได้ที่อาณาจักรจะไม่ถูกก่อตั้งขึ้น ละครจะทำให้สิ่งนั้นก่อตั้งขึ้นอย่างแน่นอน อย่างแน่นอนที่ละครจะทำให้เราทำความเพียรพยายามเช่นเดียวกับที่เคยทำในวงจรที่แล้ว อย่างไรก็ตามลูกต้องทำตามศรัมภ์ ลูกต้องไม่เพียงแต่พูดว่าสิ่งนั้นคือละครและทำตามคำแนะนำของลูกเอง ลูกรู้ว่าตามละครอย่างแน่นอนที่บาร์ตต้องกลายเป็นสวรรค์ แต่ในการที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงส่งลูกได้รับแรงบันดาลใจให้ทำความเพียรพยายามด้วยการทำตามศรัมภ์ ได้มีการแสดงเวลาแก่ลูกด้วย ตามแผนของละครพ่อมาแล้ว พ่อพูดว่า: ยุคแห่งการบรรจบพบกันนี้คือยุคที่จะทำความเพียรพยายาม ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ มีค่ายกียองของยุคแห่งการบรรจบพบกันมากมาย นั่นคือการบรรจบกันของมหาสมุทรกับแม่น้ำในขณะที่การบรรจบกันของลูกเกิดขึ้นในเวลานี้ พ่อพูดว่า: พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันนี้ทุกวงจร อย่างแน่นอนที่ทั้งโลกต้องกลับมาไม่บริสุทธิ์ และแล้วจากที่ไม่บริสุทธิ์อย่างแน่นอนที่โลกต้องกลับมาบริสุทธิ์ มนุษย์ทั้งหมดต้องสะสางบัญชีกรรมของพวกเขาและกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน นี่คือเวลาของการสะสาง ไม่มีเจ้าสาวใดสามารถทำตามเจ้าบ่าวพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดได้โดยปราศจากการกลับมาบริสุทธิ์ ลูกเคยเห็นแล้วว่าเมื่อตักแต่นบิน ผุ่งตักแต่นก็จะมีผู้นำแล้วทั้งผุ่งก็จะบินตามผู้นำนั้น เป็นเช่นเดียวกันกับที่นี่ เจ้าบ่าวมาเพื่อทำให้ลูกสวยงาม ลูกทั้งหมดจะกลับมาบริสุทธิ์และแล้วเมื่อพ่อกลับไป ลูก ดวงวิญญาณมากมาย เจ้าสาวทั้งหลาย ทั้งหมด จะตามพ่อไป ลูกๆ เจ้าสาวรู้ว่าลูกจะละร่างของลูกและวิ่งตามเจ้าบ่าวไป พระเจ้าคือหนึ่งเดียวและผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธานั้นมีมากมาย บางคนเชื่อในผู้เดียวและผู้อื่นก็เชื่อในบุคคลอื่น บางคนพูดว่าโลกนั้นไม่ได้ถูกสร้างขึ้น ไม่ว่าใครก็ตามพูดบางสิ่ง ผู้อื่นก็จะเชื่อสิ่งนั้น คำแนะนำของตนเองและคำแนะนำของมนุษย์ลูกเรียกว่าเป็นภาพลวงตา พ่อมาและปลดปล่อยลูกจากภาพลวงตาทั้งหมด นี่คือนิรันดร์ของความทุกข์ เวลานั้นลูกกำลังได้รับศรัมภ์เพื่อจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ลูกกำลังได้รับคำแนะนำจากพ่อที่ไม่มีตัวตน ลูกไม่มีวันได้รับศรัมภ์จากมนุษย์ที่มีตัวตน ในอาณาจักรของราวันไม่มีใครนอกเหนือจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่สามารถให้ศรัมภ์แก่ชุมชนที่เป็นเช่นปีศาจซึ่งสิ่งนี้จะทำให้พวกเขาสามารถกลับมาสูงส่งได้ แต่ละวันที่ผ่านมาไปมนุษย์ได้กลายเป็นผู้ที่คดโกงมากยิ่งขึ้น เป็นสภาพของความตกต่ำสำหรับพวกเขาทั้งหมด ในขณะที่สำหรับลูกเป็นสภาพของการไต่เต้า จากบราห์มินลูกกำลังจะกลายเป็นเทพ และแล้วสภาพของการตกต่ำของลูกก็เริ่มต้นขึ้น จากเทพลูกกลายเป็นนักรบ พ่อคำและศูทร เวลานั้นเป็นสภาพของการไต่เต้าของลูก เนื่องจากสภาพของการไต่เต้าของลูก จะมีประโยชน์สำหรับทุกคน ผู้คนทั้งหมดจะไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นและลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นในชีวิต บาร์ตไม่มีวันอยู่อย่างว่างเปล่า เมื่อบาร์ตเป็นสวรรค์ก็ไม่มีดินแดนอื่นใดคงอยู่ ชาวอิสลามและชาวพุทธมาภายหลัง ก่อนหน้า พวกเขาก็เป็นอาณาจักรจันทรวงศ์ของราม ก่อนหน้านั้นก็เป็นอาณาจักรสุริยวงศ์ของลักษมีและนารายณ์ ก่อนหน้าพระคริสต์ก็มีชาวพุทธ เมื่อชาวพุทธไม่อยู่ที่นั่นก็จะมีชาวอิสลาม เมื่อผู้คนของอิสลามไม่ได้อยู่ที่นั่นก็เป็นอาณาจักรของราม ก่อนหน้านั้นเป็นสุริยวงศ์ จะไม่มีสุริยวงศ์หรือจันทรวงศ์คงอยู่ในเวลานี้ พ่อมาและก่อตั้งสามศาสนา ลูกคือบราห์มินที่แท้จริงผู้ที่เป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะกลายเป็นเทพ ศูทรไม่ได้ทำความเพียรพยายาม เพียงลูกบราห์มินเท่านั้นที่ได้รับศรัมภ์ผ่านบราห์มาด้วยการทำตามสิ่งนี้ลูกจะกลายเป็นเทพที่สูงส่ง มีเวลาอันสั้นเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่การทำลายล้างกำลังจะมาถึง สภาพก็จะเฝ้าแต่เลวร้ายลง ไม่ได้ใช้เวลานานเลยที่จะเลวร้าย หากพวกเขาคนหนึ่งทิ้งระเบิดผู้อื่นก็จะทำเช่นเดียวกัน ลูกได้กลับมาหลังจากได้เห็นอาณาจักรที่ละเอียดอ่อน โลกที่ไม่มีตัวตน และดินแดนสุขาวดี ลูกได้นิมิต ลูกได้นิมิตของดินแดนของกฤษณะด้วยแต่ลูกไม่สามารถไปที่นั่นได้ในเวลานี้ เวลาที่จะไปที่นั่นก็คือเมื่อชีพบาบาพาไปกับท่าน ไม่เช่นนั้นแล้วลูกก็เพียงแต่ได้นิมิต เวลานั้นลูกได้กระชับความสัมพันธ์กับพ่อพระเจ้าแล้ว ลูกหันหลังให้กับอาณาจักรของราวันและลูกกำลังเผชิญหน้ากับอาณาจักรของราม เวลานั้นลูกอยู่ในสกุลบราห์มิน สกุลเหล่านี้ไม่สูญสลาย บราห์มินลูกๆ ของประชาบิดาบราห์มานั้นเป็นที่ต้องการอย่างแน่นอน ลูกๆ บราห์มินได้รับมรดกของลูกจากปู่ เป็นชีพบาบาที่ก่อตั้งสวรรค์และสอนราชา

โยคะแก่ลูก มรดกของพระเจ้านี้คงอยู่มาจนถึงครึ่งหนึ่งของวงจร และแล้วลูกก็ได้รับมรดกที่เป็นเช่นปีศาจ สภาพที่สูงขึ้น (สภาพของความถูกต้องตามศีลธรรมจรรยา) จบสิ้นลงภายหลัง 21 ชาตีกเกิด ต่อมาอาณาจักรที่เป็นเช่นปีศาจก็เริ่มต้นขึ้น ราวหนึ่งปีศาจ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดกล่าวได้ว่าเป็นเช่นจุด โลกไม่รู้วาระรูปของชีวิตคืออะไร พวกเขาคิดว่าท่าน เป็นเหมือนกับรูปปั้นลึงกัมขนาดใหญ่ บาบาพูดว่า: เช่นที่ลูกดวงวิญญาณเป็นจุด ในทำนองเดียวกันพ่อดวงวิญญาณสูงสุดเองก็เป็นรูปของจุดด้วย เช่นที่ลูกเป็นดวงดาวที่เปล่งประกาย พ่อก็เป็นดวงดาวที่เปล่งประกายด้วยเช่นกัน พ่ออาศัยอยู่ในอาณาจักรสูงสุดเสมอและพ่อไม่ได้เข้าไปสู่การกลับมาใช้ชาติเกิด ลูกเข้าไปสู่การกลับมาใช้ชาติเกิด พ่อคือผู้ชำระให้ บริสุทธิ์และดังนั้นอย่างแน่นอนที่พ่อต้องอยู่ในอาณาจักรสูงสุด เวลาที่พ่อกำลังชำระลูกให้บริสุทธิ์ นี่คือการล่อใจที่ยิ่ง ใหญ่มาก (ลูกมีการได้มาซึ่งการบรรลุผลมากมายอย่างมาก) ลูกกลายเป็นนายของโลกถึง 21 ชาตีกเกิด โลกเก่าเพียงแต่ ต้องถูกขจัดออกไปจากโยคะสติปัญญาของลูก มีคำกล่าวว่าลูกนี้หรือทรัพย์สมบัตินี้ได้รับมาจากพระเจ้า พ่อพูดว่า: เวลาที่ ทั้งหมดนั้นกำลังจะจบสิ้น ทั้งหมดนั้นไม่มีสิ่งใดเลย จงตัดความผูกพันยึดมั่นของลูกจากสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด พระเจ้าจะทำ อะไรกับสิ่งใดที่ท่านรับไปจากลูกหรือ? เพียงแต่ตัดความผูกพันยึดมั่นของลูกจากสิ่งนั้น นั่นเป็นสิ่งที่เล็กน้อยมาก ในการ ตอบแทนพ่อก็ให้มรดกแห่งสวรรค์แก่ลูก! เช่นที่เมื่อพ่อสร้างบ้านใหม่ความผูกพันยึดมั่นของลูกต่อบ้านเก่าก็ถูกขจัดทิ้ง และเชื่อมโยงกับบ้านใหม่ ดังนั้นลูกรู้ว่าโลกเก่านี้กำลังจะถูกเผาอย่างแน่นอน เวลาที่เราต้องไปสู่โลกใหม่ เหตุนี้เองลูกจึง ต้องจบสิ้นความผูกพันยึดมั่นของลูกที่นี่และเชื่อมโยงความผูกพันยึดมั่นนั้นกับโลกใหม่ หลังจากยุคเหล็ก ยุคทองต้องมา เช่นที่กลางวันตามมาด้วยกลางคืน และกลางคืนตามมาด้วยกลางวัน ดังนั้นนี่เป็นประเพณีของกลางวันและกลางคืนที่ไม่มี ขีดจำกัด ถึงครึ่งหนึ่งของวงจรที่มีผลรางวัลของความรู้และอีกครึ่งหนึ่งของวงจรที่มีความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อลูกอยู่อย่าง ตาโมประธานและไปถึงสภาพของการเลื่อมใสศรัทธาที่สุดของลูก เมื่อนั้นพ่อก็มา เวลาที่แม้กระทั่งความเลื่อมใสศรัทธาก็มีสิ่ง เจือปน ลูกเคยพูดว่าพ่ออยู่ในทุกอนุ ก้อนกรวดและก้อนหิน หินนั้นลูกใช้เพื่อกราบไหวบูชา พวกเขาเรียกหินว่าชีวา พวกเขา ได้ทำรูปก้อนหินเพื่อกราบไหวบูชา มีเครื่องประกอบของหนทางความเลื่อมใสศรัทธามากมาย ลูกเคยก่อไฟบูชาโยธ ทำ ทาปาเซีย สวดมนต์ ไปการจาริกแสวงบุญและอ่านคัมภีร์มาชาติแล้วชาติเล่า พ่อพูดว่า: ลูกไม่สามารถบรรลุถึงพ่อได้ด้วย สิ่งเหล่านั้น ลูกเองก็พูดว่า: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถไปที่นั่นได้ มีการอธิบาย อย่างดีมากและมีเพลงด้วยเช่นกันว่า: เพียงแต่มีความอดกลั้นมากขึ้นอีกเล็กน้อย เผาแต่ทำตามศรัทธาแล้วความทุกข์ของ ลูกทั้งหมดจะจบสิ้นลงและลูกจะกลายเป็นนายของโลกถึง 21 ชาตีกเกิด มีเพียงพ่อเหนือโลกผู้เดียวเท่านั้นที่ให้มรดกแห่ง สวรรค์ของลูกแก่ลูกได้ ไม่มีเรื่องความทุกข์ที่นั่น ลูกมาเพื่อประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อหลังจาก 5,000 ปี ผู้ที่ ได้ยินความรู้แม้เพียงเล็กน้อยก็จะมาสู่สวรรค์ด้วย แต่พวกเขาจะไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้ ยิ่งลูกอยู่ใน โยคะมากเท่าใด ลูกก็จะเผาแต่กลับมามีบริสุทธิ์และประกาศสิทธิในสภาพที่สูงส่งตามนั้น ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงชีพ บาบาและดวงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ลูกต้องอธิบายแก่ผู้อื่นด้วย ลูกจะได้รับสถานภาพที่สูงมากด้วยสิ่งนี้ พ่อพูด ว่า: แม้กระทั่งคนบาปเช่นอัชฌิก็ได้รับการยกระดับด้วยการจดจำระลึกถึงนี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลาที่ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ขณะที่อยู่ในพันธะในดินแดนของความตายนี้ จงจดจำความสัมพันธ์ของความทุกข์ คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและ หยุดการลี้เร่ร้อนของจิตใจและสติปัญญาของลูก
2. โลกเก่ากำลังจะจบสิ้นและดังนั้นลูกต้องตัดความผูกพันยึดมั่นของลูกจากโลกนั้น ในการที่จะนำโยคะสติปัญญาของลูก ออกจากภพหลวงตาทั้งหมดให้ จงทำตามศรัทธา

พร: ขอให้ลูกเป็นโยคีที่ง่ายตายและไปสู่จุดหยุดต่อสถานการณ์ใดๆและด้วยเหตุนี้จบสิ้นสถานการณ์นั้น สาระของทุกประเด็นคือกลับมาเป็นจุด อยู่อย่างมั่นคงในรูปจุดและทิวแถวของคำถามจะจบสิ้น เมื่อคำถาม เกิดขึ้นในสถานการณ์ใดเพียงไปสู่จุด จุดที่ง่ายตายสำหรับการไปสู่จุดหยุดคือ “อะไรก็ตามที่ได้เกิด ขึ้น อะไรก็ตามที่กำลังเกิดขึ้นและอะไรก็ตามที่จะเกิดขึ้น จะดีที่สุด” เพราะยุคบรรจบพบกันนั้นดีที่สุดเหนือ ทั้งหมด โดยการพูดว่าสิ่งนั้นดี สิ่งนั้นจะกลับมาดี โดยการทำสิ่งนี้ ลูกจะเผาแต่มีประสบการณ์ของชีวิตโยคี ที่ง่ายตาย

คติพจน์: ความรักคือวิธีการที่จะมีการจดจำระลึกถึงที่ง่ายตาย การกลับมาหลอมรวมในความรัก คือการเป็นโยคีที่
ง่ายตาย

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน การละเล่นที่เป็นนิรันดร์นี้ถูกกำหนดไว้แล้ว นักแสดงแต่ละคนมีบทบาทส่วนตัวอยู่ในการละเล่นนั้น นักแสดงสองคนไม่อาจมีบทบาทเหมือนกันได้ นี่คือ ความมหัศจรรย์ของธรรมชาติ
- คำถาม:** ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เหตุใดจึงให้ความสำคัญแก่น้ำจากแม่น้ำคงคามากมายเหลือเกิน เหตุใดผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาจึงรักน้ำจากแม่น้ำคงคามาก
- คำตอบ:** เพราะเวลานี้ ลูกๆ ได้รับการหลุดพ้นในชีวิตจากน้ำแห่งความรู้ (น้ำทิพย์) ลูกรักความรู้ที่ทำให้ลูกกลายเป็นคงคาแห่งความรู้ เหตุนี้เองผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาจึงให้ความสำคัญน้ำเป็นอย่างมาก ไวยชนาพใช้น้ำจากคงคาเสมอ อย่างไรก็ตาม การหลุดพ้นในชีวิตก็ไม่ได้รับผ่านน้ำ การหลุดพ้นในชีวิตได้รับผ่านความรู้ พ่อผู้เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ได้ให้ความรู้ของตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของโลกแก่ลูกๆ น้ำไม่ใช้วิธีที่จะชำระดวงวิญญาณ แต่ลูกต้องฉีกยาของความรู้และโยคะที่พ่อผู้เดียวเท่านั้นมี
- เพลง:** นันมาเมื่อโชคของฉันถูกปลุกให้ตื่น...

โอม ซานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวานรู้ว่า นี่ คือ หนทางของความรู้ เพราะสิ่งนี้จึงได้รับการหลุดพ้นในชีวิต นั่นคือ ลูกได้รับโชคของอาณาจักรแห่งสวรรค์ ดังนั้นไม่ว่าลูกจะเรียกสิ่งนั้นว่า พาทชาลา (สถานที่ศึกษา) วิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยก็ยังเป็นสิ่งเดียวกัน ในมหาวิทยาลัยลูกได้รับการศึกษาที่สูงกว่า ในขณะที่สถานที่อื่นๆ ลูกได้รับการศึกษามาตรฐาน สถานที่เหล่านั้นทุกแห่งคือ สถานที่ศึกษาเล่าเรียน ลูกเรียนในสถานศึกษา เพื่อที่จะหารายได้ ลูกๆ รู้ว่า นี่ คือ การศึกษาที่แฝงตัวของลูก พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาและสอนลูกๆ ดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณ คือ ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียน หากกฤษณะเป็นพระเจ้า โยคะสติปัญญาของลูกจะหันไปสู่ภาพของเขาและลูกจะถูกดึงไปหาสิ่งนั้น ลูกไม่อาจอยู่ได้โดยไม่มีภาพของเขา อย่างไรก็ตาม กฤษณะไม่ใช่พระเจ้า เพราะมีความเข้าใจผิดๆ ผู้คนจึงจดจำกฤษณะเท่านั้น การจดจำระลึกถึงผู้ที่มีร่างกายนั้นแสนง่ายดาย การจดจำระลึกถึงทางจิตวิญญาณอาศัยความเพียรพยายาม บางคนถามว่า บาบา เราจะจดจำระลึกถึงได้อย่างไร เราควรจะจดจำใคร ภาพของกฤษณะนั้นอ่อนหวาน แต่พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดไม่มีตัวตน ท่านเองพูดว่า พ่อหนึ่งอยู่ในร่างแก่นี้และสอนราชาโยคะที่ง่ายตายและความรู้แก่ลูกๆ อีกครั้งหนึ่ง นี่เป็นสิ่งที่ง่ายตายมาก ลูกเพียงแต่ต้องจดจำบาบา ลูกจดจำชีพบาบาหรือไม่ ในพาราณสี พวกเขาพูดถึงชีวาที่กาสิ และพูดว่า ท่าน คือ วิศวนารถ กังกา (เจ้าของโลกผู้ที่ได้นำคงคามา) พวกเขาพูดว่า เจ้าของโลกได้นำคงคามา นี่ไม่ใช่เรื่องของคงคาที่เป็นน้ำแต่เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ผู้ที่ได้นำคงคาแห่งความรู้มา ดังนั้นแน่นอนว่า ลูกคงคาแห่งความรู้ควรจดจำพ่อ มหาสมุทรแห่งความรู้ผู้ที่ให้ความรู้แก่ลูกๆ โอ คงคาแห่งความรู้ หากลูกคิดว่าตนเองเป็นคงคาแห่งความรู้ จากนั้นให้จดจำมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ที่ไม่คิดว่า ตนเองเป็นคงคาแห่งความรู้ก็ไม่ใช้ผู้ที่ใช้ความรู้ได้ ลูกๆ รู้ว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ได้ให้ความรู้ของตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของโลกแก่ลูกแล้ว เวลานี้เราต้องไปให้น้ำทิพย์แห่งความรู้แก่ทุกคน บางคนรับเพียงหนึ่งหยดในขณะที่ผู้อื่นรับน้ำทิพย์เต็มโถ ไวชนาพรักน้ำจากคงคา พวกเขาใช้น้ำจากคงคาอยู่เสมอ อย่างไรก็ตามลูกรักความรู้นี้ เพราะลูกได้รับการหลุดพ้นในชีวิตผ่านความรู้นี้ ชีพบาบาให้ความรู้นี้ ลูกๆ ดวงวิญญาณต้องจดจำพ่อ พ่อของลูก เวลานี้ลูกยังรู้จักมรดกของตนเองด้วยเช่นกัน ใครกำลังอธิบายสิ่งนี้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ไม่มีใครเคยคาดคิดหรือแม้กระทั่งฝันว่า พวกเขาจะรับสิทธิ์ในมรดกของตนเองจากพระเจ้าได้อย่างไร ลูกไม่อาจรับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดนี้โดยไม่มีพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พ่อสูงสุดหมายถึงผู้สร้างมนุษย์ ท่านจึงเป็นพ่อของสิ่งสร้าง ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นที่เป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกไม่อาจมองเห็นท่านได้ด้วยตาเนื้อคู่นี้ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ท่านถูกมองเห็นได้จากเทพนิมิตที่นั่นเช่นกัน ถึงแม้ว่าลูกไม่ได้มีนิมิตของดวงวิญญาณ ลูกก็ยังมีศรัทธาว่า ลูกคือ ดวงวิญญาณ ลูกรู้ว่าดวงวิญญาณไม่สูญสลาย เมื่อดวงวิญญาณออกจากร่าง ร่างนั้นก็ไร้ประโยชน์ ทุกคนรู้ว่า ดวงวิญญาณออกจากร่างหนึ่งแล้วไปใช้อีกร่างหนึ่งแต่ไม่มีใครรู้ว่า ดวงวิญญาณคืออะไร ดวงวิญญาณเป็นจุด เป็นสิ่งที่ละเอียดที่สุดและอาศัยอยู่ตรงกึ่งกลางหน้าผากแท้จริงแล้วดวงวิญญาณนั้นแสนเล็กและเป็นผู้ที่ทำทุกสิ่ง หากไม่มีดวงวิญญาณ อวัยวะทางกายก็จะไม่ทำงาน ดวงวิญญาณออกจากร่างหนึ่งและใช้อีกร่างหนึ่งและเล่นบทบาทของตนเอง แต่ละคนมีบทบาทของตนเอง สองบทบาทที่ไม่อาจเหมือนกันได้ นักแสดงไม่เหมือนกัน ในการละเล่นนี้ไม่มีใครเข้าใจว่า แต่ละดวงวิญญาณมีบทบาทของตนเอง ทุกดวงวิญญาณมีรูปแบบที่เหมือนกัน แต่พวกเขามีร่างกายแตกต่างกันไป การละเล่นอันเป็นนิรันดร์นี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ผู้ที่มีสติปัญญากว้างไกลและไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นจะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ลูกควรแปลกใจว่า ดวงวิญญาณเป็นจุดอย่างไร และมี

บทบาท 84ชาติเกิดที่ไม่เสื่อมสลายถูกบันทึกไว้อย่างไร และนั่นไม่เคยถูกทำลาย สิ่งนี้เป็นความมหัศจรรย์ของธรรมชาติ ดวงวิญญาณเองพูดว่า ฉันทิ้งร่างหนึ่งและไปใช้อีกร่างหนึ่ง จากนั้นก็เล่นบทบาทของตนเอง ฉันอยู่อย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและเฝ้าดูการละเล่นของนักแสดงทุกคนในโลกนี้ ฉันกำลังได้รับมรดกแห่งความสุขของตนเองจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดถึง 21 ชาติเกิดอีกครั้งหนึ่ง ฉันได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาเป็นเวลากว่า 2,500 ปี (ครึ่งหนึ่งของวงจร) สำหรับสิ่งนี้ แน่ใจว่า ผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาได้ค้นหาพระเจ้า เวลานี้ลูกรู้ว่า ลูก คือ ผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาและเป็นผู้กราบไหว้บูชาอันดับหนึ่ง ในละครนี้ ลูกคือ กลุ่มแรกที่จะเข้าไปสู่ยุคทอง เพื่อเล่นบทบาทเทพ เวลานี้ลูกเป็นของสกุลบราห์มิน ฉัน ดวงวิญญาณ คือ สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มาและเป็นของศาสนาบราห์มิน เวลานี้เรากำลังศึกษาเล่าเรียน เพื่อเปลี่ยนจากศาสนาบราห์มินไปสู่ศาสนาเทพ ดวงวิญญาณได้รับความรู้แล้ว การหลุดพ้นในชีวิตเกิดขึ้นเพราะความรู้ เมื่อการหลุดพ้นในชีวิต ทุกคนจะได้รับสิ่งนั้น พ่อพูดว่า พ่อผู้เดียวเท่านั้น คือ ผู้ประทานการหลุดพ้นในชีวิตให้แก่ทุกคน มนุษย์ไม่ใช่กูรู ลูกต้องอยู่อย่างเป็นดวงวิญญาณเสมอ ตัวอย่างเช่นเช่น เมื่อบางคนมีลูก ลูกต้องเข้าใจว่า พวกเขามีลูกเพราะบุญที่กรรม หากเด็กคนนั้นตาย เขาทิ้งร่างนั้นและไปใช้อีกร่างหนึ่ง เขาเพียงแค่จบสิ้นบุญที่กรรมนั้นเท่านั้นเอง ไม่จำเป็นต้องร้องไห้คร่ำครวญกับสิ่งนั้น เพียงแต่เป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและเฝ้าดูการละเล่น ลูก ๆ รู้ว่า ลูกใช้ 84 ชาติเกิด ในยุคทองลูกเคยเป็นเทพ ตอนแรกลูกไม่รู้สิ่งใด บราห์มามีกูรูจำนวนมาก แต่เขาก็ไม่รู้อะไรเช่นกัน เขาเคยเชื่อว่า มี 8.4 ล้านชาติเกิด ลูกจะไม่พูดเช่นนี้อีกต่อไป พ่ออธิบายว่า ลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบกันอีกครั้ง พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มาและประทานการหลุดพ้นในชีวิตให้แก่ลูก ๆ แน่ใจว่าผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาของทุกศาสนาจดจำพระเจ้าในบางรูปแบบ พวกเขาพูดว่า “โอ พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ!” “โอ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด” แต่พวกเขาก็ไม่รู้จักพระเจ้า พวกเขาเข้าใจเพียงคำว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด อาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด แต่เราจะไปที่นั่นได้อย่างไร เราไปที่นั่นไม่ได้ แม้แต่เทพของยุคทองก็ไม่อาจไปที่นั่นได้ พวกเขาต้องใช้ 84 ชาติเกิด ที่นั่นพวกเขามีความสุข ดังนั้นพวกเขาจึงไม่คิดที่จะไปไหน แม้แต่พ่อพวกเขาก็ยังไม่จดจำ มีคำกล่าวไว้ว่า ทุกคนจดจำพระเจ้าในเวลาของความทุกข์ พ่ออธิบายว่า พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกจะอยู่อย่างมีความสุขเสมอที่นั่น พวกเขาได้ให้เวลากับวงจรเป็นระยะเวลาหลายแสนปี นั่นจึงเป็นความผิดพลาด มีความสับสนมากมายในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา การล้มลุกคลุกคลานจากที่หนึ่งไปสู่อีกที่หนึ่ง การสวดมนต์ การทำทปาเซีย การไปจาริกแสวงบุญ ฯลฯ ทั้งหมดนี้คือ หนทางความเลื่อมใสศรัทธา หนทางความเลื่อมใสศรัทธาดำเนินมาถึงครึ่งวงจร การละเล่นนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว พ่อพูดว่า ละครควบคุมลูกทุกคน แม้ว่าพ่อเป็นผู้สร้าง ผู้กำกับและ คารันการวันฮา แต่พ่อเองก็ยังคงถูกผูกไว้ในละคร พ่อไม่อาจเข้าไปในร่างของใครได้นอกจากร่างของผู้อื่นและในเวลานี้ บางคนถามว่า ท่านจะเข้าไปในร่างของดาต่ายูเสมอและทำให้เขาเป็นบราห์มาใช้ไหม ใช่แล้ว ชาติเกิดแรกของพวกเขาคือชาติเกิดของลักษมีและนารายณ์ พวกเขา คือ ผู้ที่ถูกทำให้เป็นอติเทพและอติเทวีในเวลาต่อมา พวกเขาได้สร้างภาพลักษณ์ของชีวาในวัดดิลาลา ที่นั่นมีอติเทพอติเทวีและลูกอยู่ด้วยกัน ทุกคนนั่งอยู่ในทปาเซีย เหนือขึ้นไปนั้นเป็นสวรรค์ อนุสรณ์ที่สมบูรณ์อยู่ที่นั่น ขณะนั่งอยู่ที่นั่น ลูกกำลังก่อตั้งต้นไม้มเทพ ภาพลักษณ์เหล่านั้นไร้ชีวิต ในขณะที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นั่นในรูปแบบที่มีชีวิต ลูกกำลังก่อตั้งสวรรค์ด้วยการทำตามศรัทธา ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนอย่างดีและสอนผู้อื่นก็จะรับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ลักษมีและนารายณ์ทำความเพียรพยายามใดเล่า ลูกเองกำลังทำความเพียรพยายาม เพื่อกลับมาเป็นเทพอีกครั้งหนึ่ง ดังนั้นเหล่าเทพจึงต้องเคยทำความเพียรพยายามในชาติเกิดก่อนหน้านั้น มนุษย์อยู่ในดินแดนของความตายและเหล่าเทพอยู่ในดินแดนแห่งความเป็นอมตะ บารัตเคยเป็นดินแดนแห่งความเป็นอมตะ จากนั้นได้กลายเป็นดินแดนของความตาย เวลานี้เป็นยุคแห่งการบรรจบพบกันและนี่ก็เป็นกุมภเมลา นี่คือน้ำที่แท้จริงของกุมภ นั่นคือ เมื่อดวงวิญญาณพบกับดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาได้พบกันหลายครั้งแล้วและยังจะพบกันอีกหลายครั้ง บางคนทำความเพียรพยายามและรับสิทธิ์ในมรดกเต็มๆของตนเอง บางคนก็จากไป (ตัวอย่างของแมลงเม่า) หลายคนมาที่นี่ ลูกๆ มีศรัทธาว่า นี่คือน้ำบาดาลของลูก ลูกคือ บราห์มากุมารและบราห์มากุมารี บราห์มาเองก็เป็นลูกของชีวา ลูกๆ ถูกนำมาเลี้ยงดู ทุกคนคือ ลูกของพ่อ แต่ผู้ที่เรียกตนเองว่า บีเค คือ บราห์มากุมารและบราห์มากุมารีนั้นเป็นของสกุลชีวา ชีพบาบา คือ ปู่ ท่านมีลูกที่เป็นหลักคนเดียวและลูกคนอื่นๆ ก็ถูกสร้างขึ้นมาจากลูกคนนั้น ลูกรู้ว่า ลูกจำนวนมากคือ สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา และจะเพิ่มจำนวนขึ้นเรื่อยๆ ชีพบาบา คือ ผู้ที่กำลังสอนลูก แม้แต่ดวงวิญญาณของบราห์มาก็ยังจดจำพ่อ ลูกเองต้องจดจำพ่อด้วยเช่นกัน หากลูกจดจำวงจรโลก ลูกจะกลายเป็นผู้ปกครองโลก เวลานี้ลูกกำลังเป็นผู้วางกฎจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ลูกจดจำสิ่งเหล่านี้ต่างลำดับกันไป มีการจดจำกันว่า จงจดจำพระเจ้าและบรรลุถึงการหลุดพ้นในชีวิต ไม่มีความทุกข์ที่นั่น นี่คือน้ำโลกเก่า ร่างนี้คือ รองเท้าเก่า ลูกต้องปะทุมันซ้ำแล้วซ้ำเล่า พวกเขาให้ตัวอย่างของงู งูลอกคราบเอาหนังเก่าทิ้งแล้วได้หนังใหม่ที่มีประกายสดใส ดังนั้นหนังเก่าของ 84 ชาติเกิดนี้ได้เสื่อมโทรมลงแล้วอย่างสิ้นเชิงและยังตาโม่ประชัน เวลานี้พ่อได้มาแล้วและอธิบายแก่ลูกๆ ดวงวิญญาณว่า ทั้งตัวลูกเองและร่างกายนี้จะกลับมาสะอาดประชันได้อย่างไร ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอยู่

เสมอ สิ่งเจือปนในลูกดวงวิญญาณจะถูกเผาทิ้งด้วยไฟของการจذرละเลิกถึงแล้วลูกจะกลับมาสะอาดประจักษ์ จากนั้นลูกดวงวิญญาณจะทิ้งร่างเก่านี้และไปใช้ร่างอื่น ด้วยการจذرละเลิกถึงพ่อเท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกปลดปล่อย ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาคิดว่าพระเจ้าอยู่เรื่อยๆ พวกเขาร่ำสวดชื่อของพระเจ้าและบูชาท่าน พวกเขอาบน้ำให้ท่าน ฯลฯ ที่นี่ ลูกไม่ต้องอาบน้ำให้ชีพบาบา ท่านปราศจากร่าง ลูกเคยเห็นใครตกแต่งและสวมใส่เสื้อผ้าให้กับชีวาในวัดของท่านบ้างไหม พวกเขาดูแต่งกฤษณะ ลักษมีและนารายณ์ ฯลฯ อย่างมากมาย พวกเขาคิดแต่งผู้ที่ไม่มีตัวตนได้อย่างไรเล่า พ่อพูดว่า เหตุใดลูกจึงกราบไหว้บูชาพ่อชีวาที่ไม่มีตัวตนเล่า แนนอนว่าพ่อต้องเคยทำบางสิ่งเมื่อท่านมา เหตุนี้เองลูกจึงกราบไหว้บูชาพ่อ ลูกดวงวิญญาณไม่มีตัวตนและพ่อเองก็ไม่มีตัวตน ลูกใช้ชาติเกิดขณะที่พ่อไม่ได้ใช้ชาติเกิด พ่อมาและให้มรดกสวรรค์แก่ลูกถึง 21 ชาติเกิด ชัยนาสซึ่งทั้งบ้านและครอบครัวของตนเอง แต่ลูกไม่ต้องทิ้งสิ่งใด เพียงแต่กลับมาบวชในชาติเกิดสุดท้ายนี้และจذرพ่อ เท่านั้นเอง! ด้วยการจذرละเลิกถึงที่จะทำให้ลูกดวงวิญญาณกลับมาสะอาดและบริสุทธิ์ เจ้าแห่งความสูงส่งคือ ผู้ที่ทำให้ดวงวิญญาณกลับมาเป็นทองคำจากที่เคยเป็นเหล็ก ลูกๆเท่านั้นที่หารายได้ที่แท้จริง ลูกอาจจะหารายได้จอมปลอมนั้นอย่างต่อเนื่องแต่ให้ทำสิ่งนี้ไปพร้อมๆกันด้วย ลูกต้องไม่ทำบาป มีเพียงศัลยแพทย์ผู้เดียวนี้ บัญชีกรรมโรคภัยของแต่ละคนนั้นเป็นเรื่องเฉพาะของแต่ละคน หากลูกคนใดถามพ่อ ท่านก็จะบอกลูกอย่างรวดเร็วถึงสิ่งที่ต้องทำ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่จะพาลูกไปสู่สภาพเหนือปางกรรมได้ เหล่านี้เป็นคำแนะนำของศัลยแพทย์อันเป็นนิรันดร์ไม่ว่าลูกแต่ละคนมีปางพันชะใดก็ตาม ลูกมาถามบาบาได้เกี่ยวกับสิ่งนั้น ลูกสาวพูดความรู้นี้ให้แก่มามีฟงและพาพวกเขามาด้วยกัน เธออธิบายแก่เขาว่า คุณไปสวรรค์ไม่ได้หากไม่กลับมาบริสุทธิ์ แนนอนว่าทุกคนต้องตาย นี่ก็ยังคงเป็นเรื่องที่ต้องเข้าใจด้วย นี่คือ ตอนจบของดินแดนแห่งความตาย เวลานี้คือการบรรจบกัน ดินแดนแห่งความ เป็นอมตะกำลังถูกก่อตั้งขึ้นมา เวลานี้เราเป็นของพ่อ นั่นคือ เราได้กลายเป็นบราห์มินและจะกลายเป็นเทพ จากนั้นก็เป็น นักรบ พ่อคำและศุทร มนตรานี้ดีมาก แม้กระนั้นลูกก็ยังลืมสิ่งนี้ หากลูกไม่อยู่ในโยคะ ภาระบาปของ 63 ชาติเกิดที่อยู่บนศีรษะจะถูกเผาได้อย่างไรเล่า บาปของลูกจะไม่ถูกชำระด้วยน้ำจากคงคา ดวงวิญญาณสะสมบาป มีคำกล่าวว่า ดวงวิญญาณบาป ดวงวิญญาณบุญ ดังนั้นลูกๆดวงวิญญาณจึงต้องได้รับการนิดยา เพราะสิ่งนั้นจะทำให้ลูกกลับมาบริสุทธิ์ พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์เท่านั้นที่มียานี้คน ผู้อื่นไม่มียานี้คน เหตุนี้เองทุกคนจึงเรียกหา โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! โปรดมาและนิดยาของความรู้แก่พวกเราผู้ที่ไม่มีบริสุทธิ์ เพื่อที่เราจะได้กลับมาบริสุทธิ์ด้วยเถิด ลูกๆ ต้องไปสู่การจาริกแสวงบุญนี้ ขณะที่เคลื่อนไหวไปมา ให้คงอยู่ในการจาริกแสวงบุญที่แท้จริงนี้เสมอ จดจำพ่อและบ้านแล้วลูกจะสะสมรายได้เรื่อยๆ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจذرละเลิกถึง:

1. จงเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและเฝ้าดูบทบาทของนักแสดงทุกคน เพื่อที่จะรับสิทธิ์ในมรดกของลูก 21 ชาติเกิดจากพ่อ จงทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่
2. เพื่อที่จะทำให้ดวงวิญญาณกลับมาเป็นทองคำบริสุทธิ์ (สะอาดและบริสุทธิ์) จงกลับมาบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้และจดจำพ่อ หารายได้ที่แท้จริง

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ให้ที่ยิ่งใหญ่และเป็นผู้รับใช้โลกและให้ท่านทรัพย์ที่มีค่าที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นผู้ประทาน จดจำเสมอว่าลูกต้องให้ทรัพย์ที่มีค่าที่ไม่มีขีดจำกัดที่ลูกได้รับมาแล้วจากพ่อแก่ทุกคนอย่างแนนอน ใช้ทรัพย์ที่มีค่าของลูก ไม่ว่าด้วยจิตใจของลูก ผ่านคำพูดของลูกหรือในสายใยความสัมพันธ์ของลูก เฝ้าแต่ใช้ทรัพย์ที่มีค่าอย่างมีค่า ลูกๆของผู้ประทานไม่สามารถอยู่อย่างปราศจากการให้แม้ 1 วัน ผู้รับใช้โลกต้องทำงานรับใช้ทุกวันอย่างแนนอน ถ้าลูกไม่มีโอกาสที่จะรับใช้ด้วยคำพูด และแล้วจึงรับใช้ด้วยจิตใจของลูก ถ้าลูกไม่สามารถที่จะรับใช้ด้วยจิตใจของลูก ก็จงรับใช้ด้วยการกระทำของลูกในชีวิตในทางปฏิบัติจริงของลูก ลูกกลับมาเป็นตัวอย่างด้วยจิตใจของลูกและด้วยคำพูดของลูกมากเพียงไร ทุกคนก็จะถูกดึงดูดโดยอัตโนมัติมากตามนั้น เมื่อพวกเขามองเห็นตัวอย่าง

คติพจน์: สิ่งที่เป็นไปไม่ได้กลับมาเป็นไปได้สำหรับผู้ที่มีพลังของความมุ่งมั่น

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน คำสั่งของพ่อคือ: ในขณะที่ดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง จงเชื่อมโยงของสติปัญญาของลูกกับพ่อผู้เดียว ด้วยสิ่งนี้บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยและภาระของบาปของลูกจะถูกเอาออกไปจากศีรษะของลูก

คำถาม: อะไรคือคุณสมบัติพิเศษของยุคแห่งการบรรจบพบกันที่สูงส่งที่สุดนี้?

คำตอบ: 1.เพียงยุคแห่งการบรรจบพบกันนี้เท่านั้นคือยุคที่ให้คุณประโยชน์ เป็นในยุคนี้ที่การพบปะที่แท้จริงของดวงวิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุดเกิดขึ้นซึ่งถูกเรียกว่ากুমภเมลา 2.เป็นเพียงในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกกลายเป็นบราห์มินที่แท้จริง 3.ในยุคแห่งการบรรจบพบกันนี้ลูกไปจากดินแดนแห่งความทุกข์สู่ดินแดนแห่งความสุข ลูกได้รับการปลดปล่อยจากความทุกข์ 4.ในเวลานี้ลูกได้รับความรู้ที่สมบูรณ์ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลกจากพอมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อให้ความรู้ใหม่แก่ลูกเพื่อโลกใหม่ 5.ลูกกลับมาสวยงามจากนาเกลียด

เพลง: จงพาเราออกไปจากโลกของบาปนี้สู่สถานที่ของการพักผ่อนและความสบายเกิด

โอม ชานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวานได้ยินเพลงแล้ว และอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่ายุคหลักเป็นโลกของบาปอย่างแท้จริง ในเวลานี้ทุกคนเฝ้าแต่ทำบาป พ่อมาและประทานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ลูกวจนแล้ววจนเล่า พ่อ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์มาเมื่อโลกที่ไม่บริสุทธิ์ต้องถูกทำให้บริสุทธิ์ ท่านมาและทำให้ลูกๆ ทัดเทียมกับตัวท่านเอง พ่อมีความรู้อะไร? ท่านมีความรู้ของทั้งวงจรโลก ลูกๆ ก็รู้จักวงจรนี้เช่นกัน พ่อมีความรู้ทั้งวงจรโลกนี้หมุนไปอย่างไรและเหตุนี้เองท่านจึงเรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ด้วยการเข้าใจวงจรนี้และด้วยการกลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ลูกกลายเป็นราชาและราชินีแห่งสวรรค์เพื่อปกครองโลกอีกครั้ง ดังนั้นกงจักรนี้ควรจะควงหมุนในสติปัญญาของลูกตลอดทั้งวันเพื่อที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย และแล้วในยุคทองนั้นลูกจะไม่ดวงกงจักรนี้ ที่นั่น ตนเอง (the self) ดวงวิญญาณ ไม่มีความรู้ของวงจรโลก ไม่ใช่ทั้งในยุคทองและในยุคเหล็กที่ดวงวิญญาณมีความรู้ นั่นเพียงในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้นที่ลูกได้รับความรู้ ยุคแห่งการบรรจบพบกันได้รับการยกย่องอย่างมาก พวกเขามีกুমภเมลากันในความเป็นจริงเป็นเมลา(การพบปะ)ของมหาสมุทรแห่งความรู้และแม่น้ำ นั่นคือการพบปะของดวงวิญญาณสูงสุดกับดวงวิญญาณทั้งหลาย กুমภเมลานั้นเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา การพบปะนี้ของดวงวิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุดเกิดขึ้นในยุคแห่งการบรรจบพบกันที่สวยงามและให้คุณประโยชน์เท่านั้น เมื่อที่ลูกได้รับการปลดปล่อยจากความทุกข์และไปสู่ความสุข เหตุนี้เองพ่อจึงถูกเรียกว่าผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข ความสุขคงอยู่ถึงครึ่งหนึ่งของวงจรและความทุกข์คงอยู่ถึงครึ่งหนึ่งของวงจร กลางวันและกลางคืนคือครึ่งต่อครึ่ง อาครเองก็ใหม่และกลายเป็นเก่า มีความสุขในบ้านใหม่และความทุกข์ในบ้านเก่า โลกเองก็ใหม่และเก่าด้วยเช่นกัน นั่นมีความสุขถึงครึ่งหนึ่งของวงจรและแล้วความทุกข์เริ่มต้นในระหว่างกลาง หลังจากความทุกข์ก็มีความสุขอีกครั้ง จากดินแดนของความทุกข์แล้วกลายเป็นดินแดนแห่งความสุขอย่างไร? ใครทำให้เป็นเช่นนั้น? ไม่มีใครในทั้งโลกรู้ถึงสิ่งนี้ มนุษย์อยู่ในความมืดมิด พวกเขาได้ให้ระยะเวลาที่ยาวนานแก่ยุคทอง หากระยะเวลาของยุคทองยาวเช่นนั้นควรมีผู้คนเท่าใด! ไม่มีแม้เพียงคนเดียวสามารถกลับบ้านได้ ทุกคนต้องมาอยู่รวมกันที่นี่ เพียงเมื่อพ่อมาและชี้หนทางกลับบ้านแก่ลูกเท่านั้นที่ลูกจะสามารถกลับบ้านได้ พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันและชี้หนทางกลับบ้านแก่ดวงวิญญาณมากมายทั้งหมดเหล่านี้ ลูกรู้ว่าการได้วนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด เวลานั้นลูกมาที่นี่ ลูกได้ใช้ทั้งชาติเกิดในยุคทองและยุคเงิน และใครปกครองเป็นเวลาทั้งชาติเกิดทั้งหมดนั้นอยู่ในสติปัญญาของลูก ในยุคทองลูกเต็ม 16 องศาสมบูรณ์ และแล้วในยุคเงินลูกมี 14 องศาและแล้วก็ป็นสภาพของการลดลง ในเวลานี้มีความทุกข์มากมาย มีความทุกข์นั้นในโลกเก่า ยุคทองเรียกว่าโลกใหม่และยุคเหล็กเรียกว่าโลกเก่า เวลาคือการบรรจบกัน ในเวลานี้โลกเก่าจะถูกทำลาย พ่อกำลังสร้างโลกใหม่ ลูกจะออกจากโลกเก่าและจะไปนั่งอยู่ในบ้านใหม่ ลูกพูดว่าลูกกำลังทำความพยายามเพื่อไปสู่บ้านใหม่เพื่อที่ลูกจะสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงในโลกลใหม่ได้ พ่อเพียงพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ท่านไม่ได้ให้ความยากลำบากอื่นใดแก่ลูก อย่างไรก็ตามลูกควรหาเวลาและควรเชื่อฟังคำสั่งของท่าน แต่มาอย่าเป็นเช่นนั้น เธอไม่ปล่อยให้ลูกเชื่อฟังคำสอนเหล่านั้น เธอไม่ปล่อยให้ลูกเชื่อมโยงของสติปัญญาของลูกกับพ่อ แต่ลูกก็ได้ทำความพยายามในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกันและได้รับชัยชนะเหนือมาราวันนี้ และด้วยเหตุนี้ที่ยุคทองถูกก่อตั้งขึ้น มากเท่าที่

ใครบางคนได้กลายเป็นผู้ช่วย ตามนั้นเองที่เขาหรือเธอได้รับรางวัล ดังนั้นลูกๆ ต้องให้ความรู้แก่เพื่อนฝูงและญาติมิตรของลูกด้วย คำแนะนำของพ่อคือ: จดจำพ่อ! ลูกมีภาระของบาปถึงครึ่งหนึ่งของวงจรมนตร์ชะของลูกและไม่มีวิธีการอื่นใดที่จะเผาบาปนั้นนอกเหนือจากการจดจำระลึกถึง แม้ว่าผู้คนพูดว่าแม่น้ำคงคาและแม่น้ำยมุนาเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ และพวกเขาเชื่อว่าพวกเขาจะถูกทำให้บริสุทธิ์ด้วยแม่น้ำเหล่านั้น อย่างไรก็ตามบาปจะสามารถถูกตัดทิ้งไปได้ด้วยน้ำได้อย่างไร? นี่คือนิยามของโลกที่ไม่บริสุทธิ์และเหตุนี้เองผู้คนจึงเรียกหา โอ! ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมาและก่อตั้งยุคทองเถิด! ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถก่อตั้งยุคทองได้ ดังนั้นนี่คือความรู้ใหม่สำหรับโลกใหม่ มีพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความรู้ กฤษณะไม่ได้ให้ความรู้ กฤษณะไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์และท่านอยู่เหนือการกลับมาใช้ชาติเกิด ลูกรู้ว่าดินแดนของกฤษณะเรียกว่าดินแดนของวิษณุเช่นกัน อาณาจักรของกฤษณะแยกต่างหากจากอาณาจักรของราเดและแล้วพวกเขาทั้งสองก็หมั่นหมายกัน ราเดและกฤษณะไม่ได้เป็นพี่น้องหญิงชาย พี่น้องหญิงชายจะไม่แต่งงานกัน เวลานี้สิ่งเหล่านี้เฝ้าแต่ผุดขึ้นในสติปัญญาของลูก ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้สิ่งนี้ เวลานี้ลูกรู้ว่าราเดและกฤษณะต่อไปกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ จักรพรรดิและจักรพรรดินีแห่งสวรรค์ กฤษณะและราเดได้รับการจดจำว่าเป็นเจ้าชายเจ้าหญิง พ่อแม่ของพวกเขาไม่ได้มีสถานภาพที่สูงนัก เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น? เพราะพ่อแม่ของพวกเขาได้ศึกษาน้อยกว่า ชื่อของราเดและกฤษณะโด่งดังอย่างมาก แต่เราก็พบว่าชื่อของพ่อแม่ของพวกเขาไม่แม้กระทั่งจะถูกอ้างอิงถึง ในความเป็นจริงชื่อของผู้ที่ให้กำเนิดพวกเขาควรจะต้องโด่งดังอย่างมาก แต่ไม่เลย! ราเดและกฤษณะสูงสุดไม่มีใครสูงยิ่งกว่าพวกเขา ราเดและกฤษณะประกาศสิทธิ์ในอันดับ 1 และพวกเขาได้กลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีแรก แม้ว่าพวกเขาถือกำเนิดจากพ่อแม่ของพวกเขา ก็เป็นชื่อของพวกเขาที่สูงกว่า สิ่งนี้ต้องถูกทำให้คงอยู่ในสติปัญญาอย่างชัดเจนมาก ขณะที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้เฝ้าแต่ดวงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ด้วยการดวงกจกรนี้บาปของลูกจะถูกเผาทิ้งไป นั่นคือหัวร่าวันลูกตัดทิ้ง นั่นมีวงจรของยุคทอง เงิน ทองแดงและเหล็ก เริ่มแรกเราเคยเป็นเทพและเราได้กลายเป็นนักรบ พ่อค้าและสุทร เวลานี้เรากลายเป็นบราห์มินอีกครั้ง และเราจะกลายเป็นเทพ บาบาสอบความหมายที่แตกต่างกันของคำว่า “โอม” และความหมายที่ต่างกันของคำว่า “ฮัมโซ” ในคัมภีร์พวกเขาได้ให้ความหมายเดียวกันกับทั้งสอง พวกเขาเชื่อว่า “โอม” หมายถึง: “ฉัน ดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด และดวงวิญญาณสูงสุดคือดวงวิญญาณ” สิ่งนี้ผิด พ่ออธิบาย: “โอม” หมายถึง ฉันคือดวงวิญญาณ ลูกของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด “ฉันคือพระเจ้า” ไม่ใช่ความหมายของ “โอม” ฉันดวงวิญญาณไม่มีตัวตนและพ่อของฉันก็ไม่มีตัวตนเช่นกัน พ่อของร่างที่มีตัวตนนั้นก็มิมีตัวตน ฉันคือลูกของดวงวิญญาณสูงสุดและดังนั้นอย่างแน่นอนที่ฉันต้องการอาณาจักรแห่งสวรรค์ พ่อได้มาแล้วเพื่อให้มรดกแห่งสวรรค์แก่เรา หลังจากถึงครึ่งหนึ่งของวงจรรอรับสาปแช่งลูกและดังนั้นลูกอยู่อย่างมีความสุขและตาไม่ประสาธ และแล้วพ่อมาและให้พรแก่ลูกเพื่อให้ลูกมีความสุข ท่านไม่ได้พูดว่า “ขอให้ลูกมีชีวิตที่ยืนยาว” แต่ท่านพูดว่า “จดจำพ่อและบาปทั้งหมดของลูกของหลายต่อหลายชาติเกิดรวมทั้งบาปของชาติเกิดนี้จะถูกเผาทิ้ง” สิ่งนี้เรียกว่าไฟโยคะ ในอาณาจักรของราวันแน่นอนที่ทุกคนต้องอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ มีดวงวิญญาณที่อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์และบริสุทธิ์ พระเจ้านั้นบริสุทธิ์เสมอและท่านทำให้ทุกคนบริสุทธิ์ เป็นราวันที่ทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์ ไม่มีกิเลสใดในยุคทอง นั่นเป็นโลกที่ปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิงและเหตุนี้เองผู้คนจึงไปอยู่เบื้องหน้ารูปบูชาของเทพและร้องเพลง: ท่านเต็มเปี่ยมไปด้วยทุกคุณธรรม พวกเขาไม่ได้ร้องสรรเสริญนี้เบื้องหน้าชีวา เหล่าเทพที่เคยบริสุทธิ์และแล้วได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ นี่คือการแสดง พ่อสร้างดินแดนแห่งความสุข ชีวาถูกเรียกว่าเป็นพ่อ ซาลิแกรมแยกออกไป เมื่อพวกเขาสร้างไฟบูชาญูของรูตรา พวกเขาทำลึงกัมขนาดใหญ่ 1 อันและที่เหลือเป็นซาลิแกรมเล็กๆ พวกเราดวงวิญญาณใช้ 84 ชาติเกิด ลูกไม่พูดว่าผู้คนของศาสนาอื่นได้ใช้ 84 ชาติเกิด ผู้คนของศาสนาซิกข์ได้ใช้กี่ชาติเกิดใน 500 ปี? พวกเราใช้กี่ชาติเกิด? พ่ออธิบายสิ่งนี้ จุกของบราห์มินนั้นโด่งดังอย่างมาก บราห์มินที่แท้จริงมีชีวิตอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน นี่คือนิยามที่คุณประโยชน์ เป็นที่นี้ที่ลูกทั้งหมดนั้นได้รับประโยชน์ ราวันนำการสูญเสียและพ่อมาและให้ประโยชน์แก่ลูก ดังนั้นลูกควรทำตามคำแนะนำของพ่อและนำมาซึ่งคุณประโยชน์ ศรีมัทคือคำพูดของพระเจ้าชีวา ชีพบาบาไม่ได้ถือกำเนิด ท่านเพียงแต่เข้าไปในร่างของใครบางคน เพียงเมื่อท่านได้รับการหล่อเลี้ยงเท่านั้นที่ลูกจะพูดได้ว่าท่านถือกำเนิด ท่านไม่เคยรับการหล่อเลี้ยงใด พ่อพูดว่า: เพียงแต่ทำตามศรีมัทของพ่อและกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ พ่อไม่ได้มีความปรารถนาใดที่จะกลายเป็นเช่นนั้น พ่อคือโอโบกต้า (อยู่เหนือประสบการณ์ของประสาทสัมผัส) ดังนั้นลูกๆ ดวงวิญญาณควรเข้าใจว่าบาบากำลังอธิบายแก่เราดวงวิญญาณทั้งหลาย เป็นดวงวิญญาณที่เข้าใจใหม่ เป็นดวงวิญญาณที่กลายเป็นนักกฎหมายหรือวิศวกร ฉันเป็นผู้หนึ่งผู้หนึ่ง ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันเคยเป็นเทพและหลังจาก 8 ชาติเกิด ฉันได้กลายเป็นนักรบและฉันก็ใช้ 12 ชาติเกิด และหลังจากนั้นฉันเฝ้าแต่อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: ลูกๆ ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ดวงวิญญาณพูดว่า: เมื่อฉันอยู่ในยุคทอง ฉันเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ และแล้วในยุคเหล็กฉันกลายเป็นดวงวิญญาณบาปที่ยิ่งใหญ่ ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือดวงวิญญาณสูงสุดเดียวผู้บริสุทธิ์เสมอ ที่นั่นมนุษย์ไม่ได้กลับ

มาบริสุทธิ์เสมอ เป็นเพียงในดินแดนแห่งความสุขเท่านั้นที่พวกเขากลับมาบริสุทธิ์เสมอ แม้กระทั่งในยุคเงินก็มีองศาที่น้อยลงไป เวลานี้เป็นสภาพของการไต่เต้าของเราและเรากำลังจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ และเมื่อเราเข้าไปสู่ยุคเงินจะมี 2 องศาที่น้อยลง และในยุคทองแดงเมื่อมีเงามืดของกิเลสทั้ง 5 พวกเราเฝ้าแต่กลับมาอยู่อย่างน่าเกลียด เวลานี้พ่อพูดว่า: จงให้ทานกิเลสทั้ง 5 แล้วเงามืดจะถูกขจัดทิ้งและลูกจะกลายเป็นเทพที่สมบูรณ์พร้อมของยุคทอง ก่อนอื่นใดปล่อยวางจากสำนักที่เป็นร่าง ให้ทานกิเลสของตัณหาราคะ ในเวลาสุดท้ายลูกต้องกลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่น เวลานี้ลูกดวงวิญญาณจำได้แล้วว่าลูกได้มีประสบการณ์ของ 84 ชาติเกิดอย่างแท้จริง รว้นสาปแช่งลูกตั้งแต่ยุคทองแดงและเหตุนี้เองทุกคนจึงมีความทุกข์ ราชาราชินีของยุคทองแดงจะไม่ล้มป่วยหรือ? นี่ก็เป็นความทุกข์ด้วย ใช่ไหม? นี่คือโลกแห่งความทุกข์ ยุคทองนั้นคือดินแดนแห่งความสุข ดังนั้นลูกควรเชื่อฟังศรัทธาของพระเจ้าใช่ไหม ผู้ที่ไม่เชื่อฟังคำแนะนำของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดถูกเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณที่ไร้ค่าอย่างมาก ลูกๆที่ไร้ค่าจะได้รับมรดกใดจากพ่อ? ลูกๆที่มีค่าประกาศสิทธิในมรดกที่ดี พวกเขาเองกลับมาบริสุทธิ์และทำให้ผู้อื่นบริสุทธิ์ด้วย พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดสอนดวงวิญญาณทั้งหลาย: โอ ดวงวิญญาณทั้งหลายรับฟังด้วยหูของลูกใช่ไหม? ลูกพูดว่า: ใช่บ๊าบา ลูกจะทำตามศรัทธาของท่านและกลับมาสูงส่งอย่างแน่นอน เมื่อพระเจ้าสูงสุดเหนือสิ่งใด อย่างแน่นอนที่ท่านจะให้สถานภาพที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดแก่ลูก ใช่ไหม? ท่านได้ให้มรดกแห่งสวรรค์ถึงครึ่งหนึ่งของวงจรร่างลูก ลูกได้รับมรดกที่มีขีดจำกัดจากพ่อทางโลก นั่นเป็นความสุขชั่วคราว ในยุคเหล็กความสุขเป็นเหมือนกับมูลาและเหตุนี้เองซานยาสจึงได้ทั้งบ้าน พวกเขาไม่เชื่อในศาสนาของการครองเรือน มีศาสนาของการครองเรือนในยุคทอง ลูกรู้ว่าด้วยการศึกษานี้ลูกไปสู่ดินแดนของวิษณุ และพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังสอนพวกเราเพื่อสิ่งนั้น ผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาไม่รู้ว่าพระเจ้าคือใคร หน้าที่ของท่านคืออะไร ท่านทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ได้อย่างไร ในเวลานี้ลูกกำลังกลับมาบริสุทธิ์ ผู้คนของโลกกำลังจดจำพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เวลานี้ลูกกำลังยืนอยู่ที่ยุคแห่งการบรรจบพบกัน ที่เหลือทั้งหมดอยู่ในยุคเหล็ก ผู้คนเหล่านั้นเชื่อว่ายุคเหล็กยังคงอยู่ในวัยทารก ลูกรู้ว่าเวลานี้ยุคเหล็กกำลังใกล้จะถูกละลาย ในเวลานี้ลูกต้องไปสู่ยุคทอง พ่อได้เตือนลูกแล้ว: พ่อได้ให้มรดกแก่ลูกทุกวงจรร ดังนั้นลูกควรประกาศสิทธิในมรดกที่สมบูรณ์ของลูก พ่อไม่ได้บอกลูกให้เพียงแต่มานั่งที่นี้ แม้ว่าลูกจะอยู่ที่บ้าน เพียงแต่เฝ้าดวงจักรแห่งการสำนึกในตนเองและกลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่น เป็นของซีพบบาผู้เดียวและไม่มีใครอื่น พวกเราทราบว่าเวลานี้เรากำลังกระชับความสัมพันธ์ใหม่ และดังนั้นไม่ควรจะมีความผูกพันยึดมั่นใดต่อสิ่งเก่า จงมีความผูกพันยึดมั่นต่อโลกใหม่และอาณาจักรใหม่ เวลานี้ความตายเพียงแต่อยู่เหนือศีรษะของลูก การเตรียมการสำหรับสิ่งนั้นเฝ้าแต่เกิดขึ้น ไม่มีความตายก่อนเวลาอันควรใดในยุคทอง เมื่อถึงเวลาลูกก็ทิ้งหนังเก่า (ร่างของลูก) และใช้ร่างใหม่ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟฟา ดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงดวงจักรแห่งการสำนึกในตนเองและกลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นที่สมบูรณ์ ความตายเพียงแต่อยู่เหนือศีรษะของลูก ดังนั้นขจัดความผูกพันยึดมั่นของลูกออกจากทุกคน
2. ในการที่จะประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ จงทำตามศรัทธาอย่างเต็มที่ มีสำนักเป็นดวงวิญญาณและกลายเป็นลูกที่มีค่า

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่เป็นอิสระจากอุปสรรคต่างๆโดยการรักษาคิดใจและสติปัญญาของลูกให้ไม่ว่างเว้นในการทำงานรับใช้อย่างสม่ำเสมอ

มากเท่าที่ลูกมีความจริงใจและความกระตือรือร้นสำหรับการทำงานรับใช้ มากตามนั้นที่ลูกจะอยู่อย่างเป็นอิสระจากอุปสรรคต่างๆ เพราะสติปัญญาของลูกอยู่อย่างไม่ว่างเว้นในการทำงานรับใช้ ถ้าลูกทำให้สติปัญญาของลูกว่าง ก็จะมีโอกาสที่บางสิ่งบางอย่างจะเข้ามา แต่ด้วยการรักษาตนเองไว้ให้ไม่ว่างเว้น ลูกจะกลับมาเป็นอิสระจากอุปสรรคอย่างง่ายดาย เพื่อที่จะรักษาคิดใจและสติปัญญาของลูกให้ไม่ว่าง จงจัดทำตารางเวลาสำหรับตนเอง เพื่อที่จะทำให้เป้าหมายที่ลูกตั้งไว้สำหรับตนเองและสำหรับงานรับใช้อยู่ในรูปที่ปฏิบัติได้จริง ลูกจำเป็นต้องมีความใส่ใจเป็นครั้งคราวอย่างแน่นอน อย่าได้ปล่อยให้ความตั้งใจของลูกเปลี่ยนไปเป็นความตึงเครียด เมื่อมีความตึงเครียด จะมีความยากลำบาก

คติพจน์: พรที่ลูกได้รับจากการทำงานรับใช้คือวิธีที่จะอยู่อย่างมีพละนาภัยที่ดี

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกต้องทำตามความรับผิดชอบของลูกกับทุกคน มีการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัดเพียงครั้งเดียวและสร้างผลรางวัลถึง 21 ชาติเกิด
- คำถาม:** ขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา อะไรคือสิ่งที่ลูกควรจะทำเพื่อให้ลูกจะสามารถที่จะคงอยู่ในการจาริกแสวงบุญทางจิตได้?
- คำตอบ:** คำตอบ: ขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปทั่ว ให้จดจำว่าลูกทั้งหมดคือนักแสดงและในเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน พ่อเตือนลูกสำหรับสิ่งนี้ว่า: ลูกๆ พ่อได้มาเพื่อพาลูกกลับบ้าน การรักษาสำนึกนี้คือการอยู่อย่าง “มานมานะบาฟ” และ “มาเดียบาฟ” นี่คือการจาริกแสวงบุญทางจิตที่พ่อสอนลูก
- คำถาม:** อะไรคือคุณสมบัติที่ต้องการเพื่อการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์?
- คำตอบ:** ค่ายกย่องของการเป็นผู้เต็มเปี่ยมไปด้วยทุกคุณธรรมและเต็ม 16 องศา คือคุณสมบัติที่ลูกได้รับจากพ่อที่ลูกต้องการสำหรับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์
- เพลง:** มีความอดกลั้นเถิด โอ้ จิตใจเอ๋ย วันเวลาแห่งความสุขของลูกนั้นกำลังจะมาถึง

โอมชานติ ลูกๆ ลูกๆ ต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ว่าการแสดงกำลังจะจบสิ้นลงในเวลานี้ วันเวลาของความทุกข์จะหลงเหลืออยู่เพียงเวลาอันสั้นเท่านั้นและแล้ว จะมีความสุขที่สม่ำเสมอและไม่มีสิ่งใดนอกจากความสุข เมื่อลูกๆ เกี่ยวกับความสุขและแล้วลูกก็เข้าใจว่านี่คือดินแดนของความทุกข์ มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างทั้งสอง เวลาลูกกำลังทำความพยายามเพื่อความสุข นั่นคือ ลูกทำตามศรัทธา เป็นสิ่งที่ง่ายดายที่จะอธิบายสิ่งนี้แก่ใคร เวลาลูกต้องไปหา บาบามาเพื่อพาลูกกลับไป ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก กลับมาบริสุทธิ์เหมือนกับดอกบัวและอย่างแนนอน ลูกทำตามความรับผิดชอบของลูก หากลูกไม่ทำตามความรับผิดชอบของลูก ลูกก็เป็นเหมือนกันกับชานยาสซี ผู้ที่ไม่ทำตามความรับผิดชอบของพวกเขานั้นก็กล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่อยู่ในหนทางสันโดษหรือหฐโยคี เวลานั้นพระเจ้ากำลังสอนราชาโยคะแก่เรา ซึ่งเรากำลังเรียนรู้ คัมภีร์ศาสนาของบาร์ตคือกิตะ เราไม่มีสายใยใดกับคัมภีร์ศาสนาใดก็ตามที่ผู้อื่นมี ชานยาสซีไม่ได้เป็นของหนทางครอบครัว ของพวกเขาคือหฐโยคะ พวกเขาทั้งบ้านและครอบครัวของเขาและเข้าไปในป่า พวกเขาต้องสละละทิ้งชาติแล้วชาติเล่า ลูกอยู่ที่บ้านกับครอบครัว มีการสละละทิ้งเพียงครั้งเดียวและแล้วก็ได้รับผลรางวัลนั้นถึง 21 ชาติเกิด ของพวกเขาคือการสละละทิ้งที่มีขีดจำกัดในขณะที่ของลูกนั้นคือการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัด ราชาโยคะนี้ของลูกได้รับการยกย่องอย่างมาก พระเจ้าได้สอนราชาโยคะแก่ลูก ผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดผู้เดียวเท่านั้นที่ลูกเรียกว่าเป็นพระเจ้า ศรีกฤษณะไม่สามารถเป็นพระเจ้า พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน เพียงท่านเท่านั้นให้อำนาจในการปกครองที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก ที่นี้ ไม่มีความไม่ชอบต่อหนทางของการครองเรือน พ่อพูดว่า: ในชาติเกิดสุดท้ายนี้กลับมาบริสุทธิ์ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ไม่สามารถมีชานยาสซีใดลูกเรียกว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พวกเขาเองก็ต้องการโลกที่บริสุทธิ์ด้วย สำหรับเพียงโลกเดียวนั้นเท่านั้นที่พวกเขาเรียกหาพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เนื่องจากพวกเขาไม่ได้เป็นของหนทางของการครองเรือน พวกเขาไม่เชื่อในเหล่าเทพ พวกเขาไม่สามารถสอนราชาโยคะและพ่อก็ไม่สามารถสอนหฐโยคะ นี่คือนางสิ่งที่จะต้องเข้าใจ การประทุษร้ายระดับโลกกำลังจะเกิดขึ้นในเดลี จงอธิบายสิ่งเหล่านี้ที่นั่น ให้สิ่งที่เป็นอย่างที่เขียนแก่พวกเขา หากเป็นข้อความที่เขียนขึ้น พวกเขาทั้งหมดจะเข้าใจ เวลานั้นเราเป็นของสกุลบราห์มินที่สูงสุดเหนือสิ่งใด ผู้คนเหล่านั้นเป็นของสกุลศูทร เราคือผู้ที่เชื่อในพระเจ้าและพวกเขาคือผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า พวกเขาคือผู้ที่ไม่รู้จักพระเจ้าและเราคือผู้ที่มีโยคะกับพระเจ้า ดังนั้น มีความแตกต่างในความคิดเห็น ใช่ไหม? เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและทำให้ลูกกลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า ด้วยการเป็นของพ่อ ลูกได้รับมรดกของพ่อ เหล่านี้เป็นกลอุบายอย่างมาก ก่อนอื่นใด ควรจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าพระเจ้าของกิตะคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่ก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ศาสนาเทพของบาร์ตคือศาสนาหลัก ชาวบาร์ตได้หลงลืมศาสนาของพวกเขาเอง ลูกรู้ว่า ตามละคร ชาวบาร์ตต้องลืมศาสนาของพวกเขา เพียงเมื่อนั้นที่พ่อจึงจะมาและสามารถทำการก่อตั้ง ท่านจะมาด้วยเหตุผลอื่นใดเล่า? พ่อพูดว่า: พ่อมาเมื่อศาสนาเทพหายไป อย่างแนนอนที่ศาสนานั้นต้องหายไป มีคำกล่าวว่า: ขาหนึ่งของวัวนั้นหักและโลกจึงยืนอยู่บนสามขา มีสี่ศาสนาหลัก ขาของศาสนาเทพได้หักลงในเวลานี้ นั่นคือศาสนานั้นในเวลานี้ได้หายไป เหตุนี้เองพวกเขาจึงให้ตัวอย่างของต้นบันยานและรากฐานของต้นไม้นั้นผุพัง แต่กิ่งก้านของสาขาและลำต้นยังคงอยู่อย่างไร ดังนั้น ที่นี้ ด้วยรากฐานของศาสนาเทพไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ แต่มีลัทธิในกาย ฯลฯ มากมาย ลูกได้มีการรู้แจ้งที่สมบูรณ์ในสติปัญญาของลูก

พ่อพูดว่า: เวลานี้ลูกๆ รู้ความลับของละครนี้และทั้งต้นไม้วาเวลานี้ได้กลับมาเก่าอย่างไร หลังจากยุคเหล็กอย่างแน่นอนที่ยุคทองต้องมา แน่แน่นอนที่จริงต้องหมุนไป ขอให้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าการแสดงกำลังจะจบลงและเรากำลังจะกลับบ้าน ขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา ให้จดจำว่าเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน นี่คือการหมายของ “มานมานะบาฟ” และ “มาเดียบาฟ” เมื่อลูกต้องให้คำบรรยายในชุมนุมใหญ่ อธิบายว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด กำลังบอกลูกอีกครั้งหนึ่งว่า: โอ ลูกๆ ละทิ้งร่างกายของลูกและศาสนาทางร่างทั้งหมด ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกเผาทั้ง พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกให้กลับมาเป็นเช่นดอกบัว จดจำพ่อ กลับมาบริสุทธิ์และเข้าถึงความรู้ด้วยเช่นกัน เวลานี้ ทั้งหมดอยู่ในความตกต่ำ บาบามาและประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่พวกเขา ในยุคทองเหล่าเทพเคยอยู่ในการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ การเติมเปี่ยมไปด้วยทุกคุณธรรมและเติมเปี่ยม 16 องค์คือคุณสมบัติที่เป็นที่ต้องการสำหรับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ใครให้คุณสมบัติเหล่านี้แก่ลูก? พ่อ อะไรคือคุณสมบัติของท่าน? ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความสงบ คำยกย่องของท่านนั้นแตกต่างไปอย่างสมบูรณ์ ไม่ใช่ว่าทั้งหมดนั้นคือหนึ่งเดียว พ่อคือผู้เดียวเท่านั้นและพวกเราดวงวิญญาณทั้งหมดคือลูกๆ ของท่าน สิ่งสร้างใหม่กำลังมีการสร้างขึ้น ลูกทั้งหมดคือลูกๆ ของประชาบิดาบรรพมา อย่างไรก็ตาม ผู้คนเหล่านั้นไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ สกูลบราห์มินั้นสูงที่สุดเหนือสิ่งใด เพียงสกูลบารัตเท่านั้นที่เป็นที่จดจำ ลูกต้องไปผ่านสกูลเหล่านี้ขณะที่ใช้ 84 ชชาติเกิด บราห์มินมีชีวิตอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้น อัจชะ ความเจียบสงบนั้นก็ดีมาก ลูกแต่ละคนมีพวงมาลัยของความสงบรอบคอลูก มีเรื่องราวของราชินีที่ทำสร้อยคอของเธอหายไป เวลานี้ลูกจดจำบ้านของลูก ดินแดนของความสงบอย่างมาก ทุกคนต้องการไปสู่บ้านแห่งความสงบนั้น แต่ใครจะชี้หนทางให้แก่พวกเขา? ไม่มีใคร นอกจาก พ่อ มหาสมุทรแห่งความสงบจะสามารถชี้หนทางนั้นแก่ลูกได้ คำยกย่องของพ่อ “มหาสมุทรแห่งความสงบ มหาสมุทรแห่งความปิติ” นั้นดีมาก ท่านคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ มีความแตกต่างเช่นกลางวันและกลางคืน! กลุขณะไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ คำยกย่องของพ่อนั้นแยกออกไปด้วยการเรียกท่านว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ก็ไม่มีการพิสูจนคำยกย่องของท่าน ไม่ใช่ว่าพระเจ้าจะนั่งและกราบไหว้บูชาตนเอง พระเจ้านั้นมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเสมอ ท่านไม่มีวันกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ผู้ที่มาจากเบื้องบนจะกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาจากการเป็นผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา มีประเด็นมากมาย มองดูว่าผู้คนมากมายเพียงใดมาที่นี่ แต่เพียงกำมือเดียวจากหลายล้านเท่านั้นปรากฏตัวขึ้นเพราะจุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก จะเผ้าแต่มีการสร้างปวงประชามากมาย แต่เพียงกำมือเดียวจากหลายล้านเท่านั้นที่กลายเป็นลูกปัดของลูกประจำ มีตัวอย่างของนาราด เวลานี้ลูกมองดูใบหน้าของตนเองและดูว่าลูกได้กลับมาที่มีค่าควรแก่การแต่งงานกับลักษมีใหม่ เพียงลูกไม่กี่คนเท่านั้นจะกลายเป็นราชา มีปวงประชามากมายที่ถูกสร้างขึ้นสำหรับราชาหนึ่งคน ลูกควรทำความพยายามที่จะกลับมาสูงส่ง ในบรรดาราชยา บางคนเป็นราชาที่ยิ่งใหญ่ และผู้อื่นก็เป็นราชาเล็กๆ มีราชามากมายในบารัต อาณาจักรได้ดำเนินมาในบารัต ในยุคทอง มีราชาและจักรพรรดิมากมาย ที่นั่นจักรพรรดิมีเจ้าชายและเจ้าหญิง พวกเขามีทรัพย์สมบัติมากมาย ราชามีทรัพย์สมบัติน้อยกว่า เวลานี้เป็นการปกครองของประชาชนเหนือประชาชน เวลานี้กำลังมีการก่อตั้งอาณาจักร นี่คือการรู้สำหรับการกลายเป็นศรีลักษมีและศรีนารายณ์ ลูกกำลังทำความพยายามสำหรับสิ่งนี้ บาบากล่าวว่า: ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพของลักษมีและนารายณ์หรือรามและสีดาหรือไม่? และแล้วลูกๆ ทั้งหมดก็ตอบว่า: พวกเราจะประกาศสิทธิในสถานภาพของลักษมีและนารายณ์ “เราจะประกาศสิทธิในมรดกที่สมบูรณ์จากพ่อ” สิ่งเหล่านี้ในอัสตอรย์ ไม่มีที่ใดอื่นที่พวกเขาพูดถึงสิ่งเหล่านี้หรือไม่มีการอ้างถึงสิ่งเหล่านี้ในคัมภีร์ ล็อคของสติปัญญาของลูกเวลานี้ถูกเปิดขึ้นแล้ว พ่ออธิบาย: ขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา ให้คิดว่าตนเองเป็นนักแสดง เวลานี้พวกเราต้องกลับบ้าน: จดจำสิ่งนี้เสมอ สิ่งนี้ลูกเรียกว่าเป็น “มานมานะบาฟ” และ “มาเดียบาฟ” พ่อเตือนลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า: ลูกๆ พ่อได้มาเพื่อพาลูกกลับบ้าน นี่คือการจาริกแสวงบุญทางจิต ไม่มีใคร นอกเหนือจากพ่อ สามารถลใจให้ลูกทำสิ่งนี้ ลูกต้องยกย่องบารัตด้วยเช่นกัน บารัตนี้คือดินแดนที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด เป็นสถานที่เกิดของพ่อ ผู้ขจัดความทุกข์ ผู้ประทานความสุข และผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทั้งหมด พ่อเดียวกันเป็นผู้ปลดปล่อยของทุกคนด้วย นี่คือการจาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุด แม้ว่าชาวบารัตจะไปยังวัดของชีวา พวกเขาไม่รู้จักพ่อ พวกเขาไม่รู้จักคานธีจี พวกเขาเชื่อว่าคานธีจีเป็นบุคคลที่ดีมากและเหตุนี้เองพวกเขาจึงไปและถวายดอกไม้ให้กับอนุสาวรีย์ของเขาและใช้จ่ายหลายแสนรูปี เวลานี้ เป็นการปกครองของพวกเขา พวกเขาสามารถทำอะไรก็ตามที่พวกเขาต้องการ พ่อหนึ่งท่านนี้และทำการก่อตั้งในวิธีการที่แฝงตัว เริ่มแรก ก็มีอาณาจักรของเทพในบารัต พวกเขาได้แสดงว่าสงครามได้เกิดขึ้นระหว่างปีศาจและเทพแต่ไม่ได้เป็นเช่นนั้น เป็นที่นี้ในสนามรบที่ลูกเอาชนะมา ยา อย่างแน่นอนที่จะเป็นพ่อผู้ทรงอำนาจที่ทำให้ลูกสามารถที่จะเอาชนะมา ยาได้ เพียงพ่อเท่านั้นที่ปลดปล่อยลูกจากอาณาจักรของราวัน และก่อตั้งอาณาจักรของราม ไม่มีเรื่องของสงครามที่นั่น เวลานี้เราได้เห็นว่าชาวคริสเตียนนั้นเป็นผู้ทรงอำนาจในบรรดามนุษย์ทั้งหมด พวกเขาสามารถเอาชนะใครก็ตามได้ อย่างไรก็ตาม ไม่ได้เป็นกฎที่พวกเขาจะ

กลายเป็นนายของโลก เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ความลับเหล่านี้ ในเวลานี้ อาณาจักรที่ทรงอำนาจคืออาณาจักรของคริสเตียน ไม่เช่นนั้นแล้ว ประชากรของพวกเขาก็ควรที่จะมีน้อยที่สุดเพราะพวกเขาได้มาล่าช้าที่สุด อย่างไรก็ตาม ในบรรดา 3 ศาสนา ศาสนานี้มีพลังมากที่สุด พวกเขาควบคุมทุกคน ละครนี้ถูกกำหนดเอาไว้แล้วด้วยเช่นกัน เรากำลังจะได้รับ อาณาจักรของเราจากพวกเขา มีเรื่องราวของลิง 2 ตัวต่อสู้กันและตัวที่ 3 ก็เอนายออกไปจากพวกเขา พวกเขาต่อสู้กันเองและชาวบาร์ก็ได้รับเนย เรื่องราวนี้มีค่าเพียงแค่นี้ไม่กี่สตางค์ (น้อย) แต่มีความหมายที่ยิ่งใหญ่มาก ถึงแม้ว่าผู้คน เป็นนักแสดง แต่พวกเขานั้นไม่รู้จักละคร เพียงผู้ที่ยากจนเท่านั้นที่เข้าใจถึงความรู้นี้ ผู้ที่มั่งคั่งไม่เข้าใจในสิ่งใด พ่อ นั้นเป็นผู้ที่ได้รับการจดจำว่าเป็นเจ้าแห่งคนจนและผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เวลานี้ท่านกำลังเล่นบทบาทของท่านในทางปฏิบัติ ลูก ต้องอธิบายสิ่งเหล่านี้กับชุมชนใหญ่ สติปัญญาพูดว่า: ค่ายกย่องของลูกนั้นจะปรากฏขึ้นมาทีละน้อย เสียงฆ้องจะดังใน เวลาสุดท้าย เวลานี้เป็นเงามืดของเคราะห์ร้ายเหนือลูกๆ เส้นสายใยของพวกเขาไม่ชัดเจนและยังเฝ้ามองอุปสรรคต่างๆ อยู่ มากเท่าที่ลูกทำความเข้าใจเพียรพยายาม ดังนั้น ลูกจะได้รับผลรางวัลมากตามนั้น พันดาวสไม่สามารถที่จะหาที่ดิน 3 ตารางฟุตได้ ค่ายกย่องนั้นเป็นของเวลานี้ อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครรู้ว่าลูกจะกลายเป็นนายของโลกที่นั่น เวลานี้ลูกรู้สิ่งนี้ใน ทางปฏิบัติ ไม่มีความจำเป็นสำหรับการเสียใจใดๆ เกี่ยวกับสิ่งนี้ เป็นสิ่งที่เคยเกิดขึ้นเช่นนี้ในวงจรที่แล้วด้วย ลูกต้องอยู่ อย่างดีในตัวในราชของละครและไม่สั่นคลอน เวลานี้การละเล่นกำลังมาถึงจุดจบและเราก็จะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ศึกษาเล่าเรียนในลักษณะที่ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้มีความเสียใจใดๆ เกี่ยวกับสิ่งใด ขอให้เส้นของสติปัญญาของลูกอยู่อย่างกระฉ่างชัดเจน ปกป้องตนเองจาก เงามืดของเคราะห์ร้าย
2. ทำตามความรับผิดชอบของลูกต่อครอบครัว อย่าได้ไม่ชอบผู้ใด คงอยู่เหมือนกับดอกบัว กลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า และทำให้ทุกคนเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้โลกด้วยหัวใจที่กว้างใหญ่และเก็บเกี่ยวผลที่เกิดขึ้นจริงทันทีของงานรับใช้ บางคนผู้ที่ทำงานรับใช้ด้วยหัวใจที่กว้างใหญ่ก็จะเก็บเกี่ยวผลของงานรับใช้ที่เกิดขึ้นทันทีในลักษณะที่ ใหญ่โต เมื่อใดก็ตามที่ลูกทำงานที่ใหญ่จงทำด้วยหัวใจที่กว้างใหญ่และมีหัวใจที่กว้างใหญ่ในการสามารถ ทำให้ผู้อื่นให้ความร่วมมือ อย่าได้มีหัวใจที่เล็กแคบไม่ว่าสำหรับตนเองหรือสำหรับดวงวิญญาณที่ให้ความ ร่วมมือ โดยการมีหัวใจที่กว้างใหญ่ ฝนสุลก็จะกลายเป็นทองคำและมีตราร่วมทางชีวิตที่อ่อนแอจะกลับมา แข็งแรง ความสำเร็จที่ดูเหมือนเป็นไปได้จะกลับมาเป็นไปได้ สำหรับสิ่งนี้ให้อุทิศ "ฉัน ฉัน" และลูกจะ กลายเป็นผู้รับใช้โลกผู้มีหัวใจกว้างใหญ่

คติพจน์: การเปลี่ยนแปลงข้อแก้ตัวให้เป็นข้อแก้ไขคือการมีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกสำหรับผู้อื่น

*** โอม ขานติ ***

คำพูดอันล้ำค่าของมาเตซาวรี

มีการร้องคำสรรเสริญนี้ให้แก่ใคร “ท่านคือแม่และพ่อ เราเป็นลูกๆของท่านและเนื่องจากความเมตตาของท่านเรามีความ สุขกันมากมาย” นี่คือ เพลงที่ร้องแก่พระเจ้าอย่างแนนอนเพราะพระเจ้าตัวท่านเองมาในรูปของแม่และพ่อและให้ความสุข ที่ไม่มีขีดจำกัดต่อโลกนี้ พระเจ้าได้สร้างโลกแห่งความสุขอย่างแนนอน ที่บางจุดของเวลา เพราะเหตุนี้เองพวกเขาจึงร้อง เรียกหาท่านว่าเป็นแม่และพ่อ อย่างไรก็ตามผู้คนไม่ได้รู้ว่าคุณคืออะไร เมื่อเคยมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดในโลกนี้ ก็ เคยมีความสุขสงบด้วย แต่ ไม่ได้มีความสุขนั้นอีกต่อไป ผู้คนมีความปรารถนาสำหรับความสุขอย่างแนนอน บ้างร้องขอความ มั่งคั่งและสิ่งของในครอบครอง ในขณะที่ผู้อื่นร้องขอลูกๆ บ้างแม้ร้องขอว่าพวกเขาอยู่อย่าง เป็นเจ้าสาวที่สวามีรักดี ใน ขณะที่มีของพวกเขายังคงมีชีวิตอยู่ และพวกเขาจะไม่กลายเป็นหม้ายเลย ดังนั้นความปรารถนาของพวกเขาเป็นไปเพื่อ ความสุขใช้ไหม? ดังนั้นพระเจ้าจะเติมเต็มความปรารถนาของพวกเขาอย่างแนนอนในเวลาใดเวลาหนึ่ง ในยุคทอง เมื่อมี

สวรรค์บนโลก มีความสุขอย่างสม่ำเสมอและผู้หญิงไม่เคยเป็นหม้ายเลย ดังนั้นความปรารถนานั้นได้รับการเติมเต็มในยุค
ทองที่ที่มีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด อย่างไรก็ตามในเวลานี้เป็นยุคเหล็ก ในเวลานี้ผู้คนเพียง
กำลังมีประสบการณ์ของความทุกข์แต่เมื่อผู้คนมีประสบการณ์ของความทุกข์อย่างที่สุด พวกเขาพูดว่า: รับทุกสิ่งจากงาน
ของพระเจ้าและให้พิจารณาสิ่งนั้นว่าเป็นของหวาน อย่างไรก็ตามเมื่อพระเจ้าท่านเองมา และสามารถทำให้ทุกข์ของเรา
ทั้งหมดได้รับการชำระสะสาง ก็เป็นเวลานั้นที่พวกเราพูดว่า “ท่านคือแม่และพ่อ” อัจชะ

กลับมาเติมเต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมด: ให้พรและรับพร

วันนี้ผู้เป็นนายแห่งสมบัติที่มีค่าทั้งหมดกำลังมองดูลูกๆ ที่เติมเต็มของท่าน ลูกแต่ละคนได้รับสมบัติที่มีค่าที่ไม่มีขีดจำกัดที่ไม่สูญสลายมากมายหลายประเภท สมบัติเหล่านี้เป็นสมบัติที่มีค่าเช่นนั้นที่ลูกมีสมบัติที่มีค่าทั้งหมดในเวลานี้และลูกจะอยู่กับสมบัติที่มีค่าเหล่านี้เป็นเวลาหลายๆ ชาติเกิดในอนาคต ลูกรู้หรือไม่ว่าลูกได้รับสมบัติที่มีค่าใดและมากมายเพียงใด? ลูกได้รับบางสิ่งบางอย่างอยู่เสมอด้วยสมบัติที่มีค่า ดวงวิญญาณที่เติมเต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าจะคงอยู่ในความซาบซึ้งของการอยู่อย่างเติมเต็มอยู่เสมอ มีประกายของความเติมเต็มบนใบหน้าของเขา และประกายของความเติมเต็มนั้นมองเห็นได้โดยอัตโนมัติในทุกการกระทำของเขา ดวงวิญญาณในปัจจุบันนี้มีการได้มาซึ่งสมบัติที่สูญสลาย และเหตุนี้เองพวกเขาจึงมีความซาบซึ้งในช่วงเวลาสั้นๆ มันไม่ได้คงอยู่ตลอดเวลา เหตุนี้เองผู้คนในโลกจึงพูดว่าพวกเขาต้องกลับไปมือเปล่า ในขณะที่ลูกพูดว่าลูกต้องกลับไปอย่างเติมเต็ม บัพดาตาได้ให้สมบัติที่มีค่ามากมายแก่ลูกทั้งหมด

ประการแรก สมบัติที่มีค่าที่สูงส่งที่สุดคือ สมบัติที่มีค่าของเพชรพลอยแห่งความรู้ ลูกทั้งหมดได้รับสมบัติที่มีค่านี้อยู่แล้วใช่หรือไม่? ไม่มีลูกคนไหนถูกตัดสิทธิ์ใช่ไหม? ลูกมีการบรรลุผลพิเศษใดด้วยสมบัติที่มีค่าของเพชรพลอยแห่งความรู้? ด้วยสมบัติที่มีค่าแห่งความรู้ลูกจะได้สัมผัสประสบการณ์ของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแม้กระทั่งในเวลานี้ ไม่ว่าลูกจะเข้าไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นหรือลูกได้มาซึ่งสถานภาพของการเป็นเทพของการหลุดพ้นในชีวิตก็เป็นเรื่องของอนาคต แต่แม้กระทั่งเวลานี้ ลูกกำลังมีประสบการณ์กับชีวิตของการหลุดพ้น ลูกรู้หรือไม่ว่าลูกเป็นอิสระจากสิ่งต่างๆ มากมายเพียงใด? ลูกได้รับการปลดปล่อยจากสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดที่ทำให้เกิดความทุกข์และความไม่สงบแล้ว หรือลูกยังคงต้องได้รับการปลดปล่อยจากสิ่งเหล่านั้นหรือไม่? เวลานี้มีกิเลสใดมาบ้างไหม? ลูกได้รับการปลดปล่อยหรือไม่? หากมีกิเลสใดมา ลูกก็กลายเป็นผู้มีชัยชนะใช่ไหม? ดังนั้นลูกได้รับการปลดปล่อยจากสิ่งต่างๆ มากมาย นำชีวิตทั้งทางโลกและชีวิตทางจิตมาไว้เบื้องหน้าลูกและดูสิว่าจะเห็นความแตกต่างมากมายเพียงใด ดังนั้นเวลานี้ลูกได้มาซึ่งการหลุดพ้นแล้ว และได้สัมผัสกับชีวิตแห่งการหลุดพ้นด้วยเช่นกัน การได้รับการหลุดพ้นจากความคิดที่ไร้ประโยชน์และความคิดคิดที่เป็นบาปและการกระทำที่เป็นบาปคือสภาพของการหลุดพ้นในชีวิต ลูกหลุดพ้นจากบ่วงพันธะมากมายเพียงใด? ลูกแสดงภาพซึ่งดวงวิญญาณมนุษย์ถูกผูกไว้ด้วยเชือกของบ่วงพันธะมากมาย นั่นเป็นภาพของใคร? ลูกไม่ได้เป็นเช่นนั้นใช่ไหม? ลูกได้รับการหลุดพ้นแล้วใช่หรือไม่? ดังนั้นลูกจึงได้รับการหลุดพ้นในชีวิตในขณะที่ใช้ชีวิตของลูก ดังนั้นด้วยสมบัติที่มีค่าแห่งความรู้ ลูกกำลังมีประสบการณ์ของการได้มาซึ่งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตโดยเฉพาะเป็นพิเศษ

ประการที่สอง ด้วยการจดจำระลึกถึง นั่นคือ ด้วยโยคะ ลูกกำลังมีประสบการณ์ของสมบัติที่มีค่าของพลังทั้งหมด มีพลังมากมายแค่ไหน? มีมากมายใช่หรือไม่? พลังทั้งแปดนั้นเพียงแค่แสดงให้เห็นเป็นตัวอย่างเท่านั้น แต่ลูกได้กลายเป็นนายของสมบัติที่มีค่าทั้งหมดของทุกพลัง

ประการที่สาม ด้วยวิชาของดانا (การซึมซับคุณธรรมและความรู้) ลูกได้รับสมบัติที่มีค่าอะไร? ลูกได้รับสมบัติที่มีค่าของคุณธรรมที่สูงส่งทั้งหมดแล้ว ดังนั้นลูกมีคุณธรรมมากมายเพียงใด? มีมากมายใช่หรือไม่? ดังนั้นลูกจึงมีสมบัติที่มีค่าของคุณธรรมทั้งหมด คุณสมบัติพิเศษของแต่ละคุณธรรมและแต่ละพลังนั้นยิ่งใหญ่! ค่ายก้องของแต่ละเพชรพลอยแห่งความรู้นั้นก็ยิ่งใหญ่

ประการที่สี่ โดยการทำงานรับใช้ทำให้ลูกมีประสบการณ์ของสมบัติที่มีค่าแห่งความสุขอยู่เสมอ ลูกมีประสบการณ์อะไรเป็นพิเศษผ่านงานรับใช้ที่ลูกทำ? ลูกมีประสบการณ์ของความสุขใช่ไหม? ดังนั้นสมบัติที่มีค่าที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือความสุขที่ไม่สูญสลาย ดังนั้นลูกจึงได้มาซึ่งสมบัติที่มีค่านั้นได้อย่างง่ายดายและโดยอัตโนมัติ

ประการที่ห้า ในด้านของความสัมพันธ์และสายสัมพันธ์ ลูกเข้ามามีการติดต่อกับครอบครัวบราห์มินและลูกเข้ามาสู่สายใยและความสัมพันธ์กับผู้อื่นด้วยการทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน ดังนั้นลูกได้รับสมบัติที่มีค่าอะไรจากความสัมพันธ์และสายใย? ลูกได้รับสมบัติที่มีค่าแห่งพรของทุกคน สมบัติที่มีค่าแห่งพรนี้คือสมบัติที่มีค่าที่ยิ่งใหญ่มาก ผู้ที่เติมไปด้วยสมบัติที่มีค่า

แห่งปราสาททุกคนไม่ต้องลำบากตรากตรำในความเพียรพยายามของพวกเขา อันดับแรกเป็นปราสาทแม่และพ่อ และพร้อม กับสิ่งเหล่านี้ด้วยการเข้ามามีความสัมพันธ์กับทุกคน ลูกจะได้รับพรของทุกคน พรคือเครื่องมือที่รวดเร็วที่สุดที่จะทำให้ ลูกโยนบินไปข้างหน้า วิทยาศาสตร์มีรวดเร็วที่มีความเร็วที่เร็วที่สุด แต่รวดเร็วของพรนั้นสูงส่งมากกว่า อุปสรรคจะไม่ แต่ต้องลูกแม่แต่น้อย ลูกกลายเป็นสิ่งที่ป้องกันอุปสรรค ลูกไม่ต้องต่อสู้รบรา แต่ลูกจะกลายเป็นผู้ที่โยคยุดต์และยุดตี ยุคต์ได้อย่างง่ายดายและโดยอัตโนมัติในทุกการกระทำ คำพูด และความคิด นั่นคือสมบัติที่มีค่าของพร สมบัติที่มีค่าที่ยิ่ง ใหญ่ที่สุดคือสมบัติที่มีค่าของเวลาแห่งยุคบรรจบพบกัน

ในความเป็นจริง มีสมบัติที่มีค่ามากมาย แต่เมื่อลูกเพียงแค่ซึมซับพลังของการยอมรับปรับตัวภายในตัวเอง สมบัติที่มีค่าที่ ลูกเพิ่งจะได้รับการบอก และเป็นเพราะการอยู่อย่างเต็มเปี่ยมอยู่เสมอ ลูกจะไม่มีการขึ้นๆลงๆแม่แต่น้อย มีการขึ้นๆลงๆ เมื่อบางสิ่งบางอย่างว่างเปล่า ดวงวิญญาณที่เต็มเปี่ยมจะไม่มันขึ้นๆลงๆ ดังนั้นให้ตรวจสอบดูว่าสมบัติที่มีค่าเหล่านี้ ทั้งหมดหลอมรวมอยู่ในตัวลูกหรือไม่ ลูกเต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าเหล่านี้ทั้งหมดหรือไม่? หรือว่าลูกนั้นเต็มไปด้วย สมบัติที่มีค่าบางอย่าง และลูกต้องเต็มไปด้วยด้วยสมบัติอื่นๆอีกไหม? ลูกทุกคนได้รับสมบัติที่มีค่าแล้วใช่หรือไม่? ลูกทุก คนได้รับสมบัติที่มีค่าเดียวกันจากผู้เดียว สมบัตินั้นไม่ได้มีการแจกจ่ายเป็นรายบุคคลใช่หรือไม่? ไม่ใช่ว่าบางคนได้รับ หนึ่งแสนและคนอื่นได้รับหนึ่งล้านใช่ไหม? การได้รับทรัพย์สมบัติ การที่จะรับเอาทรัพย์สมบัติที่ใครบางคนได้รับไปก็เป็น เรื่องหนึ่ง แต่พวกเขาเป็นผู้ที่เพียงแต่รับ: พวกเขาได้รับสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาได้รับ - พวกเขาได้รับและจบลงด้วยการ รับประทาน ดื่ม และสนุกสนานเพลิดเพลินไปกับสิ่งนั้น คนอื่นคือผู้ที่สะสมสมบัติที่พวกเขาได้รับมา พวกเขารับประทาน ดื่ม สนุกสนานเพลิดเพลินไปกับสิ่งนั้นและเก็บสะสมไว้บางส่วนด้วยเช่นกัน ประเภทที่สามคือผู้ที่ทำทั้งสองอย่าง พวกเขา รับประทาน ดื่ม และสนุกกับตนเอง และพวกเขาก็เฝ้าแต่เพิ่มสมบัติที่มีค่าที่พวกเขาได้รับด้วยเช่นกัน พวกเขาทำให้สมบัติ ที่มีค่าของพ่อเป็นสมบัติที่มีค่าของเขาเองและเพิ่มสมบัติเหล่านั้นมากขึ้นไปอีก ดังนั้นตรวจสอบว่า “นั่นเป็นใคร” อันดับ แรก อันดับสอง หรืออันดับสาม?

ยิ่งลูกใช้สมบัติที่มีค่าเพื่อตนเองและการรับใช้ผู้อื่นมากเท่าไร สมบัติที่มีค่าก็จะยิ่งเพิ่มขึ้นมากเท่านั้น กฎุญแจสำหรับการ เพิ่มสมบัติที่มีค่านั้นคือการใช้สมบัติเหล่านั้นเพื่อตนเองก่อน หากเพชรพลอยแห่งความรู้แต่ละเม็ดและทุกๆเม็ดใช้ไป เพื่อตนเองในเวลาที่ถูกต้อง แล้วด้วยการใช้สมบัติที่มีค่านั้นลูกก็จะกลายเป็นผู้มีประสบการณ์ การได้มาซึ่งสมบัติที่มีค่า กลายเป็นอำนาจของประสบการณ์ในชีวิต ดังนั้นลูกจึงสะสมสมบัติที่มีค่าแห่งอำนาจ มันได้เพิ่มขึ้นมาใช้ไหม? เพียงแค่ การฟังก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง การฟังไม่ได้หมายถึงการรับ การหลอมรวมสิ่งนั้นภายในตนเองและใช้สิ่งนั้นเพื่องานบางอย่าง ในเวลาที่ถูกต้องหมายถึงการรับ ผู้ที่เพียงแต่ฟังนั้นทำอะไร และผู้ที่หลอมสิ่งนั้นไว้ในตนเองนั้นทำอะไร? มีความแตกต่างอย่างมากมายในระหว่างทั้งสอง

เมื่อบังพาดามองเห็นฉากของผู้ที่เพียงแต่รับฟังเท่านั้น ท่านก็ยิ้ม ผู้ที่เพียงแต่ฟังก็จะจดจำประเด็นต่างๆตามสถานการณ์ อุปสรรค หรือปัญหา “บังพาดาดได้ให้ประเด็นเหล่านี้กับทุกคนเพื่อเอาชนะอุปสรรคนี้ เราต้องทำสิ่งนี้ เราต้องไม่ทำสิ่งนั้น” พวกเขาเฝ้าแต่พูดสิ่งนี้ซ้ำๆและก็จะจดจำประเด็นต่างๆ ในด้านหนึ่งพวกเขาเฝ้าแต่พูดซ้ำๆถึงประเด็นต่างๆ และในอีกด้าน หนึ่งพวกเขาก็ได้รับอิทธิพลด้วย พวกเขาพูดว่า “เราต้องไม่ทำสิ่งนี้ นี่ไม่ใช่ความรู้ สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่คุณธรรมที่สูงส่ง เรา ต้องซึมซับพลังที่จะหลอมรวม เราต้องไม่สร้างความทุกข์ให้กับใคร” พวกเขาเฝ้าแต่พูดประเด็นเหล่านี้ซ้ำๆและยังคงล้ม เหลวต่อไปด้วยเช่นกัน ถ้าลูกถามพวกเขาในเวลานั้นว่านั่นถูกต้องหรือไม่ พวกเขาจะตอบว่า “นั่นไม่ถูกต้อง แต่มันก็เกิด ขึ้น” ในด้านหนึ่งพวกเขาพูดถึงมัน แต่แล้วพวกเขาก็ล้มไปเช่นกัน ลูกจะเรียกสิ่งนี้ว่าอะไร? ผู้ที่เพียงแต่ฟัง พวกเขาสนุก กับการฟัง ประเด็นนั้นดีมากและทรงพลัง อย่างไรก็ตามในเวลาที่ใช้ประเด็นนั้น ถ้าประเด็นที่ทรงพลังนั้นไม่ได้ทำให้ลูก ได้รับชัยชนะ หรือถ้าประเด็นนั้นเพียงให้ลูกได้รับชัยชนะเพียงครั้งเดียว ลูกจะเรียกสิ่งนี้ว่าอะไร? ลูกจะถูกเรียกว่าเป็นผู้ ที่เพียงแต่รับฟังใช่หรือไม่?

อย่างไรก็ตามทันทีที่สถานการณ์หรือปัญหาอื่นๆปรากฏขึ้นเบื้องหน้าผู้ที่หลอมรวมความรู้ พวกเขาทำให้ตนเองมั่นคงใน สภาพของการเป็นตริกาลดารชี และด้วยสภาพของเขาเอง พวกเขาถือกำขั้วสถานการณ์ภายนอกทั้งหมดราวกับว่าไม่มี อะไรเกิดขึ้น สิ่งนี้เรียกว่าการยอมรับปรับตัว นั่นคือการใช้สิ่งนั้นสำหรับงานในเวลาที่ถูกต้อง นั่นก็จะเรียกได้ว่าเป็นการ ทำให้ทุกพลัง ทุกประเด็น และทุกคุณธรรมทำงานตามคำสั่งของลูกในเวลาที่ถูกต้อง เมื่อผู้คนมีสมบัติทางวัตถุใดๆก็ตาม สมบัติเหล่านั้นจะไม่ถูกใช้โดยตัวของมันเองแต่จะถูกใช้โดยดวงวิญญาณมนุษย์ พวกเขาสามารถใช้สมบัตินั้นได้เมื่อพวกเขาต้องการ มากเท่าที่พวกเขาต้องการ และตามที่พวกเขาต้องการ ในทำนองเดียวกันใครคือนายของสมบัติที่มีค่าทั้งหมด

ที่เพิ่งจะบอกออกไป? เป็นลูกหรือเป็นคนอื่น? ลูกเป็นนายใช้หรือไม่? ดังนั้นงานของผู้เป็นนายคืออะไร? สมบัติที่มีค่านั้นควรจะควบคุมเขาหรือเขาควรจะควบคุมสมบัติที่มีค่า? ดังนั้นจึงเป็นนายของสมบัติที่มีค่าทั้งหมดและเป็นญาติ นั่นคือเป็นผู้ที่รู้จัก เต็มไปด้วยความรู้ และเป็นไตรกาลดาร์ชีในเวลาที่ถูกต้องและใช้สมบัติที่มีค่าในงานของลูก ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกออกคำสั่งพลังของความอดทนเมื่อลูกต้องการ แต่พลังนั้นเกิดขึ้นเมื่องานนั้นเสร็จสิ้นลงไปแล้ว พลังของการยอมรับปรับตัวควรทำงานของตนในเวลาที่ต้องการตามวิธีการที่ถูกต้อง ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกหลอมรวมทุกสิ่ง แต่ถึงกระนั้นบางสิ่งก็ยังคงออกมาจากริมฝีปากของลูก ที่ลูกหลอมรวมทุกสิ่งเป็นเวลาครึ่งชั่วโมง แต่เป็นเวลาหนึ่งวินาทีแทนที่จะหลอมรวมทุกสิ่งลูกก็ได้พูดบางสิ่งออกไป ลูกจะเรียกสิ่งนั้นว่าอะไร? เป็นนายหรือเป็นทาสของสมบัติ?

ลูกมีสิทธิ์ในพ่อ ดังนั้นพลังทั้งหมดเหล่านี้เป็นสมบัติที่มีค่า เป็นมรดก และเป็นสิทธิ์โดยกำเนิด ดังนั้นจึงมีความซาบซึ้งอย่างมากในสิทธิ์โดยกำเนิด เจ้าชายน้อยไม่รู้แม้กระทั่งว่าสมบัติที่มีค่าของเขาคืออะไร แต่เมื่อเขามีสำนึกรู้เพียงเล็กน้อย เขาก็มีความซาบซึ้งมากมายในการเป็นลูกของราชา ดังนั้นนี่คือความซาบซึ้งของการเป็นนาย ใช้สมบัติที่มีค่าสำหรับงานของลูก ลูกไม่ได้ใช้สมบัติเหล่านั้นมากเพียงพอ ลูกอยู่อย่างมีความสุขที่ลูกนั้นเต็มเปี่ยม ลูกได้รับทุกสิ่ง แต่ลูกก็ตามลำดับกันไปในการใช้สิ่งเหล่านี้และในการทำให้ตนเองและผู้อื่นได้รับประสบการณ์ของการได้มาซึ่งการบรรลุผลจากสิ่งเหล่านั้น เหตุใดจึงมีการสร้างอันดับขึ้นมา? เหตุใดจึงมีอันดับในเมื่อผู้ให้คือหนึ่งเดียว และท่านให้สิ่งเดียวกันกับทุกคน? ดังนั้นบรรพดาได้เห็นว่าคุณได้รับสมบัติที่มีค่ามากมาย ลูกทุกคนเต็มเปี่ยม แต่ลูกไม่ได้ใช้ประโยชน์ของการเต็มเปี่ยม ก็เหมือนกับในทางโลก บางคนหาวิธีการที่จะได้รับความสุขหรือหาประโยชน์จากเงินที่พวกเขาได้ ในขณะที่คนอื่นมีความมั่งคั่งมากมายแต่พวกเขาไม่รู้วิธีที่จะใช้ เหตุอันเองแม้ว่าพวกเขาจะมีความมั่งคั่งแต่ก็เหมือนราวกับว่าพวกเขาไม่มีอะไรเลย ดังนั้นลูกต้องขีดเส้นใต้กับอะไร? อย่าได้กลายเป็นผู้ที่เพียงแค่วาง ด้วยวิธีของการใช้สิ่งเหล่านี้ก็ยอมได้มาซึ่งความสำเร็จในเวลา และได้มาซึ่งการหลุดพ้นเป็นเวลาหลายชาติเกิดด้วยเช่นกัน

แม้กระทั่งคุณธรรมที่สูงส่งก็เป็นมรดกจากพ่อ ดังนั้นจึงไม่เป็นเรื่องยากที่จะใช้มรดกที่ลูกได้รับ จงออกคำสั่งมัน! ลูกไม่รู้วิธีออกคำสั่งหรือ? มีเพียงผู้ที่เป็นนายเท่านั้นที่รู้วิธีออกคำสั่ง ผู้ที่อ่อนแอไม่รู้ว่าจะออกคำสั่งอย่างไร พวกเขาจะคิดว่า: ฉันควรจะพูดสิ่งนั้นหรือไม่? ฉันไม่รู้ว่าจะได้รับการช่วยเหลือหรือไม่ สิ่งเหล่านี้คือสมบัติที่มีค่าของลูก สมบัติที่มีค่าของพ่อเป็นสมบัติที่มีค่าของลูก หรือว่าสมบัตินั้นเป็นของพ่อและไม่ใช่ของลูก? เหตุใดพ่อจึงได้ให้สมบัติเหล่านั้นแก่ลูก? ท่านได้ให้แก่ลูกเพื่อทำให้สมบัติเหล่านั้นเป็นของลูกเอง หรือเพียงเพื่อมีความสุขที่ได้เห็นสมบัติเหล่านั้นเท่านั้น ลูกได้รับสมบัติเหล่านั้นเพื่อที่จะใช้ในการกระทำของลูก ผลที่ตามมาก็คือจะเห็นได้ว่าลูกไม่รู้ถึงวิธีที่จะสะสมสมบัติที่มีค่าอย่างเต็มที่มีความหมายของความรู้ไม่ได้เป็นเพียงแค่พูดซ้ำหรือการทบทวนประเด็นเหล่านั้นซ้ำๆหรือเก็บสิ่งเหล่านั้นไว้ในสติปัญญาของลูกเท่านั้น ความรู้หมายถึงความเข้าใจ หมายถึงความเข้าใจในการเป็นไตรกาลดาร์ชี หมายถึงความเข้าใจสัจจะและความหลุดลวง หมายถึงความเข้าใจในการทำบางสิ่งตามเวลา สิ่งนี้เรียกว่าความรู้

หากใครบางคนรู้คิดมาก แต่ในช่วงเวลาที่สำคัญ กลับทำบางสิ่งที่ไม่รู้จัก ลูกจะเรียกเขาคนนั้นว่าเป็นดวงวิญญาณผู้รอบรู้หรือไม่? ลูกจะพูดอย่างไรกับผู้ที่รู้คิดถ้าเขากลับมาไม่รู้คิด? ถึงอย่างไรก็ไม่สามารถพูดอะไรกับคนที่ไม่รู้คิดได้อยู่ดี แต่ผู้ที่รู้คิดนั้นก็จะได้รับการเตือน: นี่เป็นสิ่งที่รู้คิดหรือไม่? ดังนั้นการซึมซับสมบัติที่มีค่าของความรู้และการสะสมสิ่งเหล่านั้นหมายถึงการเฝ้าแต่ก้าวหน้าต่อไปด้วยความเข้าใจในทุกขณะ ในทุกงาน และในทุกการกระทำ ลูกเข้าใจไหม? ลูกเป็นผู้ที่รู้คิดมากใช่ไหม? ลูกเป็นดวงวิญญาณที่รอบรู้หรือดวงวิญญาณที่เพียงแค่วางฟังความรู้? ตรวจสอบว่าลูกได้กลายเป็นดวงวิญญาณที่รอบรู้ในการกระทำและคำพูดในทางปฏิบัติของลูกมากเพียงใด หากลูกทั้งหมดจะถูกขอให้ยกมือขึ้น ลูกทั้งหมดก็จะพูดว่าลูกจะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ จะไม่มีใครพูดว่าลูกจะกลายเป็นรามและสีดา อย่างไรก็ตามบางคนก็จะกลายเป็นสิ่งนั้นใช่ไหม? ลูกทั้งหมดพูดว่าลูกจะกลายเป็นจักรพรรดิโลก นี่เป็นสิ่งที่ดี ลูกควรมีเป้าหมายที่สูงอยู่เสมอ แต่อย่าเพียงแค่วางฟังมันไว้อย่างเป็นเป้าหมาย ให้เป้าหมายของคุณสมบัติของเป้าหมายนั้นเหมือนกัน ถ้าลูกมีเป้าหมายของการเป็นจักรพรรดิโลก แต่ในทางปฏิบัติแม้แต่หนึ่งคุณธรรมหรือหนึ่งพลังไม่ยอมรับคำสั่งของลูก แล้วลูกจะกลายเป็นจักรพรรดิโลกได้อย่างไร? หากลูกไม่สามารถใช้สมบัติที่มีค่าของลูกเพื่อตัวลูกเอง แล้วลูกจะดูแลสมบัติที่มีค่าของโลกได้อย่างไร? เหตุอันเองลูกจึงต้องกลับมาเต็มเปี่ยมด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเวลานี้จึงเพียรพยายามอย่างง่ายดายเป็นที่รับพรจากทุกคนและจากบรรพดาอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา

ใครสามารถได้รับพร ผู้ที่อยู่อย่างพอใจและทำให้ผู้อื่นพอใจ ที่ใดมีความพอใจ ที่นั้นย่อมมีพร ถ้าลูกไม่รู้อะไรอีก ก็ไม่เป็นไร ถ้าลูกไม่รู้ว่าจะบรรยายอย่างไรก็ไม่เป็นไร หากลูกเห็นว่าต้องใช้ความพยายามอย่างมากที่จะสร้างสมคุณธรรม

ทั้งหมด หากลูกเห็นว่าต้องใช้ความพยายามที่จะควบคุมพลังทั้งหมด ก็ปล่อยวางสิ่งนั้นไว้ก่อน แต่เพียงแค่ซึมซับสิ่งหนึ่ง: ฉันต้องให้พรกับทุกคนและรับพร ลูกจะไม่ต้องใช้ความพยายามใดๆ เพียงแค่ลองแล้วคอยดู หนึ่งวันตั้งแต่เวลาอมฤตจนถึงเวลากลางคืนเพียงแต่ทำงานนี้ ฉันต้องให้พรและรับพร จากนั้นในเวลากลางคืนให้ตรวจสอบชาร์ทของลูกแล้วดูว่ามันเป็นความพยายามที่ง่ายตายหรือไม่ หรือลูกต้องลำบากตรากตรำหรือไม่ อย่าได้ทำสิ่งอื่นใดนอกจากให้พรและรับพร ทุกสิ่งรวมอยู่ในสิ่งนี้ คุณธรรมที่สูงส่งและพลังก็จะมาโดยอัตโนมัติ ถึงแม้ว่าใครจะให้ความทุกข์แก่ลูก ลูกก็ต้องให้พรแก่เขาหรือเธอคนนั้น แล้วลูกจะมีพลังในการอดทนใช้ไหม? ลูกจะมีพลังที่จะหลอมรวมใช้ไหม? ลูกจะมีคุณธรรมของความอดทนใช้ไหม? เป็นสิ่งที่เข้าใจได้ การได้รับพรและการให้พรคือเมล็ด ต้นไม้จะถูกหลอมรวมอยู่ในสิ่งนี้โดยอัตโนมัติ และวิธีการทำสิ่งนี้คือการจดจำสองคำ หนึ่งคือ 'การแก้ไข' และอีกหนึ่งคำคือ 'การให้อภัย', 'ความเมตตา' ลูกพยายามอย่างมากที่จะแก้ไข แต่ลูกไม่รู้วิธีให้อภัย ดังนั้นลูกต้องให้อภัย การให้อภัยก็เหมือนกับการให้การแก้ไข เมื่อลูกให้การแก้ไข ลูกก็ลืมที่จะให้อภัย อย่างไรก็ตามหากลูกให้อภัยแล้วการแก้ไขก็จะเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่จะเป็นครู ลูกกลายเป็นครูทันทีหลังจากจบหลักสูตรหนึ่งสัปดาห์ ลูกต้องให้อภัย ลูกต้องมีความเมตตา ลูกต้องไม่เพียงแค่เป็นครูเท่านั้น ต่อเมื่อลูกซึมซับชั้นสการของการให้อภัยในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกจะสามารถให้พรได้ ถ้าเวลานี้ลูกทำให้ชั้นสการของการให้พรเข้มแข็งแล้วผู้คนก็จะรับพรจากภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูกต่อไป ผู้คนพูดอะไรเมื่อเขาไปอยู่เบื้องหน้าภาพเหล่านั้น? “ได้โปรดให้พรและมีเมตตาด้วยเถิด” ดังนั้นถ้าพวกเขาได้รับพรจากภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูกแล้ว พวกเขาจะได้รับพรจากลูกๆ ดวงวิญญาณที่มีชีวิตมากมายเพียงใด? ลูกได้รับสมบัติที่มีค่าของพรที่ไม่มีชีวิตจำกัดจากบรรพดาในทุกอย่างก้าว ผู้ที่ปรารถนาจะรับก็สามารถรับสิ่งนั้นไปได้เลย หากลูกทำตามทุกอย่างก้าวใดๆ ตามศรีมัท ลูกจะมีประสบการณ์อะไร? ลูกจะได้รับพรของพ่ออย่างแน่นอนใช่หรือไม่? ดังนั้นหากลูกทำตามทุกอย่างก้าวตามศรีมัท ลูกจะได้รับพรมากมายเพียงใด ในทุกอย่างก้าว? คลังสมบัติที่มีค่าแห่งพรของลูกจะกลับมาเต็มเปี่ยม

ไม่ว่าคนอื่นจะให้อะไรลูก ลูกก็เพียงแค่ว่าให้พรแก่พวกเขาต่อไป แม้ว่าใครบางคนจะโกรธ ก็มีพรในสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน ในความโกรธนั้นมีพรหรือการต่อสู้? ไม่ว่าผู้คนจะโกรธมากแค่ไหน พวกเขาเพียงแค่เตือนลูกว่าพวกเขาอยู่ภายใต้อิทธิพลอื่น และลูกเป็นนายผู้ทรงอำนาจและดังนั้นลูกได้รับพรใช้ไหม? พวกเขาเตือนลูกว่าลูกเป็นนายผู้ทรงอำนาจ ว่าลูกนั้นคือคนที่แท้จริง ดังนั้นคนที่โกรธนั้นก็ให้พรแก่ลูกใช้ไหม? ไม่ว่าพวกเขาจะทำอะไร? เพียงแต่รับพรจากพวกเขาต่อไป ก่อนหน้านี้ลูกได้รับการบอกเกี่ยวกับดอกกุหลาบด้วยเช่นกัน ดอกกุหลาบมีคุณสมบัติพิเศษมากมาย ดูสิว่าดอกกุหลาบนั้นได้รับอะไรจากกลิ่นหอมของปุ๋ยคอกที่สกปรกนั้น ดอกกุหลาบรับกลิ่นหอมใช้หรือไม่? แล้วถ้าดอกกุหลาบสามารถรับเอากลิ่นหอมจากกลิ่นหอมได้ ลูกไม่สามารถรับพรจากคนที่โกรธได้หรือไม่? ดังนั้นดอกกุหลาบควรเป็นจักรพรรดิโลกหรือลูกควรเป็นจักรพรรดิโลก? อย่าคิดว่า “ฉันจะดีได้ ถ้าอีกคนหนึ่งกลับมาดีแล้ว” “ถ้าระบบนี้เปลี่ยนไปฉันก็จะดี” ลูกเคยไปที่มหาสมุทรและพูดว่า: โอ้ คลื่นเอ๋ย อย่าได้มาอย่างเป็นคลื่นลูกใหญ่ขนาดนั้น จมมาอย่างเป็นคลื่นลูกเล็ก! อย่ามาอย่างคลื่นที่โด้ง แต่ให้มาอย่างตรงๆ เรียบๆ โลกนี้ก็เป็นเหมือนกับมหาสมุทรเช่นกัน และไม่ใช่ว่าคลื่นทุกคลื่นจะมาอย่างใหญ่หรือเล็ก จะโด้งหรือจะตรงหรือจะเรียบ! ดังนั้นอย่าได้รับการคำจุนของการจะเป็นคนที่ดีถ้าอีกคนหนึ่งกลับมาดี สถานการณ์ยิ่งใหญ่มากกว่าหรือลูกยิ่งใหญ่มากกว่า?

ทุกสถานการณ์มาถึงบรรพดา “ทำให้สิ่งนี้ลูกต้องดีแล้วฉันก็จะดีเอง” “ทำให้คนที่โกรธนี้เยือกเย็นลงดีแล้วฉันก็จะเยือกเย็นลงด้วยเช่นกัน” เลิกยุ่งกับคนนี้ที่สร้างความซับซ้อนและสับสนนี้ก็จะดี” อย่าได้มีการสนทนาจากใจถึงใจเช่นนั้น คติพจน์ของลูกคือ: “อย่าได้มองหาวิธีการแก้แค้น แต่จงแสดงให้คนอื่นเห็นด้วยการเปลี่ยนแปลงตนเอง” อย่าได้พูดว่า: “เมื่อคนนี้เปลี่ยนฉันก็จะเปลี่ยน” “ทำไมคนนี้ถึงทำเช่นนั้น? เขาไม่ควรทำเช่นนั้น เขาจะต้องเปลี่ยน” ก่อนอื่นจงเปลี่ยนตนเองก่อน! ด้วยการเปลี่ยนแปลงตนเองก็จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโลกและการเปลี่ยนแปลงของผู้อื่น หรือจะมีการเปลี่ยนแปลงตนเองด้วยการเปลี่ยนแปลงของผู้อื่นหรือไม่? ลูกไม่ได้ทำให้คติพจน์เป็นไปอย่างผิดทางใช้ไหม? ดังนั้นลูกจะทำอย่างไร? ลูกจะเปลี่ยนแปลงตนเองหรือลูกจะเสียเวลารอให้ผู้อื่นเปลี่ยนแปลง? แม้ว่าลูกจะใช้เวลาหนึ่งปีและก็ไม่ได้เปลี่ยนตนเอง แต่พยายามที่จะเปลี่ยนแปลงผู้อื่น เวลาจะเปลี่ยนแต่ลูกจะไม่เปลี่ยนและคนอื่นก็จะไม่เปลี่ยนด้วยเช่นกัน ดังนั้นลูกเข้าใจไหม? การกลายเป็นนายของสมบัติที่มีค่าทั้งหมดหมายถึงการใช้สมบัติที่มีค่าในเวลาที่ถูกต้อง อัสชา

ถึงดวงวิญญาณที่เต็มเปี่ยมไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมด ถึงลูกๆ ผู้เป็นดวงวิญญาณที่รู้แจ้งที่ใช้และเพิ่มพูนสมบัติที่มีค่าทั้งหมด ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งที่กลายเป็นนายของสมบัติที่มีค่าทั้งหมดและใช้สิ่งเหล่านั้นในทางที่ถูกต้องในเวลาที่ถูกต้อง ถึงดวงวิญญาณพิเศษที่กลายเป็นผู้ทรงอำนาจของทุกพลังและทุกคุณธรรมและเติมเต็มตนเองและผู้อื่นด้วยสิ่งเหล่านี้

นั้น ถึงดวงวิญญาณโยคีที่ง่ายตายผู้มีประสบการณ์ว่าความเพียรพยายามเป็นสิ่งที่ง่ายตาย ด้วยสมบัติที่มีค่าของพร ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสเต จากบัพดาตา

พร: ขอให้ลูกเป็นนายผู้สร้างที่ใช้สิ่งอำนวยความสะดวกของลูก แทนที่จะถูกควบคุมโดยสิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านั้น

ตามละคร นักวิทยาศาสตร์ได้รับการแตะสัมผัสให้มีการประดิษฐ์สิ่งอำนวยความสะดวกทางวิทยาศาสตร์ เพื่อเป็นประโยชน์กับทุกคนเมื่อพ่อมีความจำเป็นสำหรับพวกเขา อย่างไรก็ตามอย่าถูกควบคุมโดยสิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านั้นในขณะที่ใช้งาน อย่าปล่อยให้สิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้ดึงลูก จงเป็นนายผู้สร้างและใช้ประโยชน์จากสิ่งสร้าง หากลูกถูกควบคุมโดยสิ่งเหล่านี้ สิ่งเหล่านี้จะทำให้ลูกมีความทุกข์ และเหตุนี้เองแม้ในขณะที่ใช้สิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านั้น ลูกต้องให้ความพยายามทางจิตของลูกดำเนินต่อไปตลอดเวลา

คติพจน์: เพื่อที่จะเป็นโยคีที่สม่าเสมอ ให้เปลี่ยน "ฉัน" หรือ "ของฉัน" ที่มีขีดจำกัดใดๆให้กลายเป็นที่ไม่มีขีดจำกัด

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงทำความเพียรพยายามที่จะช่วยชีวิตมนุษย์ผู้ที่หลงลืมพ่อและกลับมาติดกับอยู่ในทรายดูด ไตรตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ และให้คำแนะนำที่แท้จริงของพ่อแก่ทุกคน
- คำถาม:** คัมภีร์กิตะเป็นของศาสนาใด อะไรคือนัยสำคัญที่ต้องเข้าใจจากคัมภีร์นี้
- คำตอบ:** คัมภีร์กิตะ คือ คัมภีร์ของศาสนาเทพบราห์มิน มีคำกล่าวว่า ขอคารวะต่อบราห์มินผู้ที่กลายเป็นเทพ ลูกจะไม่เรียกคัมภีร์กิตะว่าเป็นเพียงของศาสนาเทพเท่านั้น เพราะเหล่าเทพไม่มีความรู้ บราห์มินรับฟังความรู้ของกิตะและกลายเป็นเทพ และดังนั้นสิ่งนี้จึงเป็นคัมภีร์ของทั้งบราห์มินและเทพ ไม่ใช่คัมภีร์ของศาสนาฮินดู สิ่งเหล่านี้ต้องเข้าใจอย่างชัดเจนมาก ชีพบาบาที่ไม่มีตัวตนไม่ใช่ศรีกฤษณะ กำลังให้ความรู้ของกิตะแก่ลูกด้วยตัวท่านเอง
- เพลง:** ท่านจะไม่แยกห่างจากเรา และหัวใจของเราจะไม่รู้สึกทุกข์เช่นกัน

โอมชานติ บาบานั่งอยู่ที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ อย่างดีมาก พ่อคนไหน พ่อจากเหนือโลกนี้ พ่อทางโลกจะไม่มีลูกจำนวนมากมาย พ่อจากเหนือโลกมีลูกๆ(ดวงวิญญาณ)มากมาย ผู้ที่จดจำท่านและเรียกหาท่าน: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน! โอ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด! ดังนั้นพวกเขาจึงเรียกหาท่านเหมือนกับพ่อของพวกเขา พระเจ้าที่ไม่มีตัวตน พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือผู้ที่พูด มีเพียงพระเจ้าที่ไม่มีตัวตนผู้เดียวเท่านั้น ไม่มีพระเจ้าสององค์ ในสติปัญญาของลูกๆ รู้ว่า พระเจ้าสูงสุดเหนือสิ่งใด ท่านอาศัยอยู่ที่ใด ท่านอาศัยอยู่ในสถานที่เดียวกันกับที่ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ เมื่อลูกพูดว่า “อิสวร” “พระภู่” หรือ “ภควัน”(พระเจ้า) ไม่มีความรู้สึกของการประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งความสุข เมื่อลูกพูดว่า “พ่อ” ลูกจะจดจำมรดก อย่างไรก็ตาม ผู้คนไม่รู้จักพ่อ ตามละครแล้วชาวภารตทำให้ตนเองตกต่ำด้วยการทำตามคำสั่งของราวัน ดังนั้นก่อนอื่นจงอธิบายว่า บราห์มา วิษณุและชางก้า คือผู้ที่มีร่างละเอียดอ่อน ในขณะที่มนุษย์คือผู้ที่มีร่างกายที่มีตัวตน อย่างไรก็ตามผู้ที่มีร่างละเอียดอ่อนหรือร่างที่มีตัวตนไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นพ่อ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าพ่อ เพราะการทำความผิดที่นำพวกเขาไปสู่ความตกต่ำ ด้วยการรับฟังกิตะที่แท้จริงจากพ่อจะมีการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ดังนั้น ก่อนอื่นจงให้คำแนะนำของพ่อแก่ใครก็ตามที่มา นี่คือสิ่งหลัก แต่สิ่งนี้ก็ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใคร และเหตุนี้เองبابาจึงให้พิมพ์โปสเตอร์นี้ขึ้นมาว่า เป็นเด็กน้อยกฤษณะหรือว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่เป็นพระเจ้าแห่งกิตะ คัมภีร์กิตะเป็นของศาสนาใด ลูกต้องแล้วที่จะพูดว่านั่นเป็นของศาสนาเทพบราห์มิน เช่นที่คัมภีร์ศาสนาของคริสเตียนคือไบเบิล ท่านเองเดียวกันกิตะก็ไม่ได้เป็นคัมภีร์ของศาสนาเทพเท่านั้น แต่บราห์มินยังถูกรวมไว้ด้วยเช่นกัน มีคำกล่าวว่า ขอคารวะต่อบราห์มินผู้ที่กำลังจะกลายเป็นเทพ บาบาได้บอกลูกแล้วว่า เหล่าเทพไม่มีความรู้ พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งว่ากิตะเป็นคัมภีร์ศาสนาของพวกเขา บราห์มินมีความรู้ กิตะไม่แม้กระทั่งถูกเรียกว่าคัมภีร์ของบราห์มินเท่านั้น เพราะพ่อก่อตั้งทั้งสองศาสนาขึ้นมา เหตุนี้เองจึงกล่าวได้ว่าเป็นคัมภีร์ของทั้งสองศาสนา ที่นั่นผู้คนพูดว่า กิตะเป็นคัมภีร์ของศาสนาฮินดู แม้กระนั้นพวกเขาก็ยังพูดว่านั่นเป็นคัมภีร์ของศาสนาอารยะด้วยเช่นกัน ดายานันดาได้ก่อตั้งอารยสมาจ (1875) ซึ่งเป็นศาสนาใหม่ แต่พวกเขาไม่ได้เป็นของศาสนาเทพ สิ่งหลักคือ ใครคือพระเจ้าของกิตะ พวกเขาได้ใส่ชื่อกฤษณะไว้ในกิตะและทำให้สิ่งนั้นผิดเพี้ยน เพราะโยคะสติปัญญาของพวกเขาถูกตัดขาดจากพ่อ ให้มองดูว่าพวกเขาได้แสดงสิ่งต่างๆ ในกิตะมากมายเพียงใดและมีความเคารพมากเพียงใดต่อกิตะพาชาลา ศาสนาเทพและบราห์มินได้สูญหายไปเวลานี้ ผู้กราบไหว้บูชาพูดว่า ขอคารวะต่อบราห์มินผู้ที่กำลังจะกลายเป็นเทพ พวกเขาไม่รู้วบบราห์มินได้กลายเป็นเทพอย่างไร ใครจะบอกสิ่งนี้แก่พวกเขา พ่อพูดว่า พ่อทำให้ลูกกลายเป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา และแล้วทำให้ลูกไปเป็นเทพ ดังนั้นกิตะจึงเป็นคัมภีร์ของศาสนาเทพและบราห์มิน ลูกไม่อาจพูดว่านั่นเป็นคัมภีร์ของศาสนาเทพเท่านั้น เพราะลักษมีและนารายณ์ไม่มีความรู้ สิ่งเหล่านี้ต้องได้รับความเข้าใจ แต่ใครจะอธิบายสิ่งเหล่านี้เล่า ชีพบาบาบอกลูกว่า เปลวไฟของการทำลายล้างเกิดขึ้นมาจากไฟบูชายัญแห่งความรู้ของรูद्र้า มีความแตกต่างมากมายอย่างมากระหว่างไฟบูชายัญของรูद्र้าและของกฤษณะ หลังจากไฟบูชายัญของความรู้ี้แล้วก็จะไม่มีไฟบูชายัญที่เป็นวัตถุใดในยุคทองใดๆ เวลานี้พวกเขาสร้างไฟบูชายัญขึ้นมาเพื่อขจัดภัยพิบัติของพวกเขา ไม่มีภัยพิบัติใดที่นั่นที่ทำให้พวกเขาต้องสร้างไฟบูชายัญขึ้นมา ในกิตะได้มีการอ้างอิงถึงไฟบูชายัญของรูद्र้าและกิตะยังพูดด้วยเช่นกันว่า “พระเจ้าพูด” ดังนั้นสัจจะในกิตะจึงเป็นเหมือนเกลือเพียงหยิบมือหนึ่งในถุงแ่ง ที่เหลือทั้งหมดนั้นหลอกลวง ชีพบาบาไม่ได้ไตรตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ เป็นบราห์มาและ

บราห์มา कुमार และกุมาริ ผู้ที่ต้องทำเช่นนั้น ในเวลานี้ ผู้คนติดอยู่ในทรายดูดอย่างสิ้นเชิง สิ่งนั้นต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมากที่จะออกมาจากทรายดูด เหตุนี้เองพวกเขาจึงเรียกหาพ่อ พ่อพูดว่า ลูกต้องเอาชนะราวัน กิเลสทั้งห้า และแล้วในยุคทอง ลูกผู้มีชีวิตก็จะอยู่ในความสุข เมื่อใดก็ตามที่ลูกไปยังชุมนุมทางจิต ลูกสามารถถามเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้กับพวกเขาได้ ไม่มีเรื่องของการอยู่อย่างหวาดกลัว ทุกคนอยู่ในความมิดมิด ความตายอยู่เพียงเบื้องหน้า ในขณะที่พวกเขาพูดว่า ยุคเหล็กยังคงเหลืออีก 40,000 ปี นั่นก็ถูกเรียกว่าความมิดมิดอย่างที่สุด ทุกคนกำลังหลับใหลอยู่ในการหลับใหลของกัมภีกรรม มีคำกล่าวที่ว่า พระเจ้ามาเพื่อให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาและให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ดังนั้น ลูกต้องอยู่ในความตกต่ำ หากชื่อของชีวา ดวงวิญญาณสูงสุดถูกอ้างถึงในกิตะ ทุกคนก็จะยอมรับท่าน ดังนั้น แท้จริงแล้วผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนคือผู้ที่สอนราชาโยคะแก่ลูก ไม่มีเรื่องของการสนามรบ ท่านจะให้ความรู้ที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้นในสนามรบได้อย่างไรเล่า ท่านสอนราชาโยคะอย่างไร มี 4 ศาสนาหลักและ 4 คัมภีร์ศาสนา เวลามีศาสนา คัมภีร์และภาพลักษณ์ต่างๆ จำนวนนับไม่ถ้วน เวลานี้สติปัญญาของลูกๆ รู้ว่าชีพบบา คือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดและจากท่านลงมาก็มีบราห์มา วิษณุ และชางก้า และแล้วในโลกที่มีตัวตนก็มีลักษณะมีและนารายณ์ และแล้วก็ราชวงศ์ของพวกเขา ในยุคบรรจบพบกันมีเพียงบราห์มา และสรัสวตีเท่านั้น ก็เท่านั้นเอง เมื่อผู้คนสร้างไฟบูชาัยญ พวกเขา ก็จะสร้างลิงกัมของชีวา กราบไหวบูชา และแล้วนำไปทิ้งลงน้ำ พวกเขาแม้กระทั่งบูชารูปปั้นของเทวี และแล้วก็นำไปทิ้งลงน้ำ ดังนั้น นั่นเป็นการกราบไหว้บูชาตุ๊กตา เพราะพวกเขาไม่รู้จักหน้าที่การงานของเทวีเหล่านั้น ค่ายกย่องของท่านคือ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดังนั้นท่านชำระดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์อย่างไร เวลานี้ลูกเองต้องตื่นขึ้นและปลุกผู้อื่นด้วยเช่นกัน นั่นคือ ลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน พวกเขาไม่รู้จักพ่อ ผู้คนเหล่านั้นเพียงแต่หารายได้จากการเล่าเรื่องราวทางศาสนา มีอะไรเกิดขึ้นผ่านสิ่งนั้นเล่า ลูกสามารถไปที่วิทูรมันดาลีและอธิบายแก่พวกเขาด้วยเช่นกัน แน่نونทุกคนจะต้องตายในสงครามนี้ เปลวไฟของการทำลายล้างเกิดขึ้นมาจากไฟบูชาัยญแห่งความรู้ของรูดร้า น้อย่างต่อเนื่อง พวกเขาเฝ้าแต่เขียนเกี่ยวกับวิธีการที่จะสร้างระเบิดใหญ่โตจำนวนมากมาย ดังนั้น การทำลายล้างจึงเกิดขึ้นผ่านสิ่งเหล่านั้นในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน ในวงจรที่แล้วไม่ใช่ว่าพวกเขาได้ทิ้งระเบิดลงทะเล ดังนั้น การทำลายล้างยังคงต้องเกิดขึ้นในเวลานี้ พวกเขา ยังพูดถึงผู้ที่สติปัญญาที่หยั่งร้าวในเวลาของการทำลายล้าง ใครมีสิ่งนี้เล่า พระवासและยาดาวาส เวลานั้นเป็นรัฐบาลของประชาชนโดยประชาชน ดังนั้นจึงพิมพ์หลายแสนโปสเตอร์ในทุกภาษา แน่نونว่าลูกต้องพิมพ์โปสเตอร์เป็นภาษาอังกฤษ จงแจกจ่ายโปสเตอร์ไปยังสถานที่ที่มีกิตะพาทชาลาอย่างต่อเนื่อง เขียนที่อยู่ของลูกไว้บนโปสเตอร์ด้วยเช่นกัน พ่อให้คำแนะนำ แต่นั่นก็ขึ้นอยู่กับลูกๆ ที่จะทำตาม มีการเขียนไว้ว่า ชีพบบา ดังนั้นชีพบบาจึงเป็นพ่อและบราห์มาก็ยังเป็นพ่อด้วยเช่นกัน ดังนั้น ลูกๆ จึงได้รับมรดกของลูกจากชีพบบา ไม่ใช่จากบราห์มา แม้แต่บราห์มาก็ยังได้รับมรดกจากท่าน บาบาอธิบายไว้อย่างมากมายว่า ก่อนอื่นลูกต้องเขียนคำแนะนำที่ลูกต้องแม่นยำของพ่อลงไปในวารสารกิตะ ผู้ที่กลายมาเป็นบราห์มินจะถูกยิงด้วยลูกศรอย่างรวดเร็ว ไม่เช่นนั้นแล้วเมื่อพวกเขาได้รับบางสิ่ง พวกเขา ก็จะโยนทิ้งไป เช่นที่ลูกให้หนังสือกับลิง มันก็จะโยนหนังสือทิ้งทันที ลิงจะไม่เข้าใจสิ่งใด เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า จงให้ความรู้แก่ผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาของพ่อและผู้ศึกษา กิตะ ในหมู่พวกเขาด้วย ผู้ที่มีสิ่งนั้นอยู่ในโชคก็จะเข้าใจ พ่อพูดว่า นี่คือนรก เด็กทุกคนที่กำเนิดที่นี่จะสร้างความทุกข์ให้กับกันและกันอย่างต่อเนื่อง พวกเขาจะกัดกันและกันอยู่เรื่อยๆ พวกเขาแสดงภาพแม่น้ำยาพิชไว้ในการดูปุราณา แต่สิ่งนั้นก็ไม่ได้อยู่จริง โลกนี้เป็นนรก ลูกๆ รู้ว่าลูกเคยเป็นชวานรและเวลานี้เป็นผู้อาศัยของยุคบรรจบพบกัน และวันพรุ่งนี้ลูกก็จะกลายเป็นชาวสวรรค์ เหตุนี้เองลูกจึงกำลังทำความเพียรพยายาม อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิต พุดนัมส เตกับลูกๆ ทางจิต

คลาสิกกลางคืน 23/03/68

สูงสุดเหนือสิ่งใดคือ พระเจ้าเดียวผู้เป็นพ่อ พ่อของใคร พ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ท่านเป็นพ่อของดวงวิญญาณมนุษย์ทั้งหมด ดวงวิญญาณทั้งหมดผู้ที่มาเล่นบทบาทของพวกเขาต้องใช้ชาติเกิดอย่างแนนอน บางคนก็ใช้ชาติเกิดเพียงเล็กน้อย บางคนใช้ 84 ชาติเกิด บางคนใช้ 80 ชาติเกิด และบางคนใช้ 60 ชาติเกิด ทุกคนเป็นมนุษย์ เป็นชีวิตที่มีร่างกาย ถึงแม้ว่าลักษณะมีและนารายณ์ได้ปกครองโลก ในเวลานั้นไม่มีราชวงศ์อื่นใดเลยในโลกใหม่ ไม่มีมนุษย์คนใดที่สามารถให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ผู้ใดได้ ก่อนอื่นมีบ้านแห่งความเจ็บที่แสนหวาน นั่นคือบ้านของดวงวิญญาณทั้งหมด แม้แต่พ่อก็ยังอยู่ที่นั่นด้วย นั่นคือโลกที่ไม่มีตัวตน พ่อคือผู้ที่สูงสุดและสถานที่อาศัยของท่านก็ยิ่งสูงที่สุดด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า พ่อคือผู้ที่สูงสุดเหนือทุกสิ่ง พ่อต้องมาอย่างแนนอน ทุกคนเรียกหาพ่อ มนุษย์ทั้งหมดต้องใช้ชาติเกิดอย่างแนนอน พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ไม่ใช้ชาติเกิด ทุกคนต้องใช้ชาติเกิดอย่างแนนอน ผู้ก่อตั้งศาสนากล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่จุติลงมา

พวกเขาพูดถึงการจุติของพระพุทธเจ้า พ่อก็ยังถูกเรียกว่าเป็นผู้ที่จุติด้วยเช่นกัน ท่านต้องมาด้วย เวลานี้ดวงวิญญาณทั้งหมดอยู่ที่นี้ ไม่มีผู้ใดสามารถกลับบ้านได้ เป็นเพราะดวงวิญญาณใช้ชาติเกิดจึงมีการขยายตัวเกิดขึ้น ขณะที่ใช้ชาติเกิดทุกคนได้กลับมาตาโมประธานในเวลานี้ เพียงพ่อผู้เดียวมาและให้ความรู้ พ่อเองเท่านั้นที่มีความรู้เต็มเปี่ยม (knowledge-full) ท่านมีความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบ ท่านเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าผู้ที่เต็มเปี่ยมด้วยความรู้และปิติสุขเดียว ผู้ที่เต็มไปด้วยความสงบ บริสุทธิ์ตลอดกาล อย่างไรก็ตาม มนุษย์กลับมาผู้บริสุทธิ์และไม่บริสุทธิ์ ลักษณะมีและนารายณ์เป็นคนแรกของราชวงศ์นั้น พวกเขาต้องใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม พวกเขาใช้ชาติเกิดที่นี่ และแล้ว ในเวลาสุดท้าย พ่อจึงมาและชำระทุกคนให้บริสุทธิ์และพาพวกเขากลับไป พ่อเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าผู้ให้อิสรภาพ ในเวลานี้ผู้ก่อตั้งศาสนาต่างๆอยู่ที่นี้ มีดวงวิญญาณเพียงเล็กน้อยที่ยังคงเหลืออยู่ผู้ที่เฝ้าแต่ลงมาต่อไป ผู้ประทานครการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคนคือพ่อผู้เดียว ท่านกำลังทำให้เรากลายเป็นนายแห่งดินแดนของความสงบและดินแดนแห่งความสุข ลูกๆใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม ลูกๆที่มาเป็นอันดับแรกก็จะกลับไปเป็นอันดับแรก พระคริสต์จะมาตามเวลาของเขา พระคริสต์ไม่มีพลังที่จะพาผู้ใดกลับไป พ่อผู้เดียวเท่านั้นมีพลังที่จะพาทุกคนกลับไป ในเวลานี้เป็นอาณาจักรของราวัน อาณาจักรของปีศาจร้าย ช่วงเวลา 84 ชาติเกิดของลูกกิเลสได้เข้าไปในลูกทุกคนแล้วอย่างสิ้นเชิง พ่อพูดว่า ลูกเคยเป็นนายของโลกเทพ และแล้วลูกกลายเป็นผู้ที่มิเกลสในอาณาจักรของราวัน ทุกคนต้องใช้ชาติเกิดอย่างแน่นอน เป็นไปไม่ได้ที่พวกเขาจะก่อตั้งศาสนาหนึ่งขึ้นมาและแล้วก็กลับบ้าน พวกเขาต้องหล่อเลี้ยงศาสนานั้นด้วยเช่นกันอย่างแน่นอน มีการจดจำว่า การก่อตั้งโลกใหม่เกิดขึ้นผ่านบราห์มา มีการทำลายล้างโลกเก่าด้วยเช่นกัน ในโลกใหม่จะมีศาสนาเดียวและราชวงศ์เทพเดียวเท่านั้น สิ่งนั้นไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ มีแค่เพียงภาพลักษณ์ของสิ่งนั้น และศาสนาอื่นๆทั้งหมดยังปรากฏอยู่ ชีวิตที่มีร่างกายทั้งหมดใช้ชาติเกิดอย่างแน่นอน ยกเว้นพระเจ้าผู้เป็นพ่อเพียงผู้เดียวนี้ บาร์ตคือแผ่นดินที่ไม่สูญสลาย บาร์ตไม่เคยถูกทำลาย บาร์ตไม่สูญสลาย ไม่มีแผ่นดินอื่นใดเมื่อเป็นอาณาจักรของพวกเขา แผ่นดินนั้นเป็นอาณาจักรของพวกเขาเท่านั้น เคยมีเพียงสุริยวงศ์และจันทร์ราวงศ์ ไม่มีผู้อื่น โลกใหม่ถูกเรียกว่าสวรรค์ โลกของเทพ โลกที่ไม่มีตัวตน ไม่สามารถเรียกว่าสวรรค์ นั่นเป็นบ้านที่เจียบสงบที่แสนหวานของเรา ดินแดนนิพพาน ไม่มีใครนอกจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดสามารถให้ความรู้แก่ดวงวิญญาณได้ ดวงวิญญาณเป็นจุดที่แสนเล็กน้อย พ่อของดวงวิญญาณทั้งหมดคือดวงวิญญาณสูงสุด ท่านถูกเรียกว่าพ่อสูงสุด ท่านไม่สามารถแม้กระทั่งใช้ชาติเกิดได้ เวลานี้เป็นตอนจบของการแสดง ทั้งโลกนี้คือเวทีที่กำลังมีการแสดงอยู่บนนั้น ช่วงเวลาของการแสดงคือ 5,000 ปี นี่คือการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดเมื่อพ่อมาและทำให้ทุกคนสูงส่งที่สุด ดวงวิญญาณทั้งหมดไม่สูญสลาย ละครนี้ไม่สูญสลายด้วยเช่นกัน นี่เป็นการแสดงที่ถูกกำหนดไว้แล้ว ผู้ที่เคยมาและไปแล้วก็จะมาอีกครั้งในเวลาเดียวกันอย่างแน่นอน พวกเขาคือผู้ที่มาเป็นอันดับแรก ลักษณะมีและนารายณ์ไม่มีอยู่ในขณะนี้ นี่คือมิตรที่แท้จริงของผู้เป็นสัจจะ อัชชะ

รัก ระลึกถึง และ ราตรีสวัสดิ์แก่ลูกๆทางจิตผู้อ่อนหวานที่สุด เป็นที่รักที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานกันอีกครั้ง

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1 จงไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้และช่วยมนุษย์ออกมาจากทรายดูด จงปลุกผู้ที่กำลังหลับใหลอยู่ในการหลับใหลของกัมภกรรณ

2 นำโยคะสติปัญญาของลูกออกไปจากชีวิตที่มีตัวตนและละเอียดอ่อน และจดจำพ่อผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน เชื่อมสติปัญญาของทุกคนไว้กับพ่อผู้เดียว

พร: พร: ขอให้ลูกกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์และสัมผัสกับสภาพที่สูงส่งของความบริสุทธิ์ด้วยการกลายเป็นไวชนาฟที่แท้จริง

คำจำกัดความของความบริสุทธิ์ที่สมบูรณ์นั้นสูงส่งและง่ายมาก ความหมายของความบริสุทธิ์ที่สมบูรณ์คือความไม่บริสุทธิ์นั้นไม่ควรจะต้องจิตใจหรือสติปัญญาของลูกแม้กระทั่งในความฝันของลูก สิ่งนี้เรียกว่าเป็นไวชนาฟที่แท้จริง แม้ว่าลูกจะเป็นผู้ทำความพยายามต่างลำดับกันไป จุดหมายของความพยายามของลูกคือการมีความบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ สิ่งนี้ง่ายดายเมื่อลูกมีมิตรร่วมทางของพ่อผู้ทรงอำนาจผู้ทำสิ่งที่เป็นไปได้ไม่ได้ให้เป็นไปได้

คติพจน์: โยคีที่ง่ายดาย คือผู้ที่ทำความพยายามในวิธีที่สนุกสนานแทนที่จะเป็นความยากหรือหนักหน่วง

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน การจาริกแสวงบุญทางจิตของลูกแผ่ตัวอย่างมาก ลูกต้องรักษาโยคะสติปัญญาของลูกในการจาริกแสวงบุญนี้อย่างต่อเนื่อง ด้วยสิ่งนี้ที่ลูกจะหารายได้เท่านั้น
- คำถาม:** อะไรคือสัญลักษณ์ของลูกๆที่อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง
- คำตอบ:** 1) พวกเขาจะเป็นผู้ใหญ่และรู้คิดอย่างมาก พวกเขาอยู่อย่างมีความสงบเสมอ 2) พวกเขาไม่มีความหึงหวงโศกที่ไม่บริสุทธิ์ใดๆ 3) พวกเขาชอบสิ่งใดนอกจากการจดจำระลึกถึงพ่อ 4) พวกเขาพูดน้อยมากและอ่อนโยนอย่างมาก พวกเขาแสดงทุกการกระทำผ่านสัญลักษณ์ พวกเขาไม่พูดหรือหัวเราะเสียงดัง 5) พฤติกรรมของพวกเขาสงบคั่งมาก พวกเขามีความซาบซึ้งของการเป็นลูกของพระเจ้า 6) พวกเขายู่ร่วมกันด้วยความรักอย่างมาก พวกเขาไม่เคยเป็นเหมือนกับน้ำเกลือ วิธีการพูดของพวกเขาก็ยังสั้นหนึ่งมาก
- เพลง:** โอ นักเดินทางในเวลากลางคืน อย่าได้เหนื่อยล้า! จุดหมายปลายทางของรุ่งอรุณนั้นไม่ไกลห่าง

โอมขานติ ลูกรู้ว่า ลูกคือนักเดินทางในเวลากลางคืน อย่างไรก็ตามไม่ใช่ว่าลูกเชื่อมสติปัญญาของลูกในโยคะเวลากลางคืนเท่านั้นหรือลูกเดินทางในเวลากลางคืน ไม่เลย นี่คือการเดินทางที่ไม่มีขีดจำกัด การจาริกแสวงบุญทางกายนั้นเกิดขึ้นในช่วงกลางวันเท่านั้น พวกเขาไม่เดินทางตอนกลางคืน ในเวลากลางคืนพวกเขาไปนอน ลูกและพ่อรู้จักการจาริกแสวงบุญนี้ นั่นคือ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน และลูกๆ ดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนสิ่งนี้ ในเวลานี้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังนั่งอยู่ในร่างนี้และสอนการจาริกแสวงบุญนี้แก่ลูกๆ ไม่มีใครเคยได้ยินสิ่งนี้จากคัมภีร์และไม่มีนักปราชญ์หรือบัณฑิตสอนสิ่งนี้ได้ การจาริกแสวงบุญนี้สามารถทำได้ในเวลากลางคืนหรือแม้แต่ในอัมฤตเวลา สามารถเป็นเวลาใดก็ตาม ผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาตื่นแต่เช้าตรู่และนั่งอยู่ในห้องเล็กๆพิเศษของเขาและทำพิธีบูชาของเขา ลูกรู้แล้วว่าการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงในเวลาเช้าตรู่ดีกว่าด้วยเช่นกัน นี่คือการจาริกแสวงบุญทางจิต ลูกๆกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ การมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณนั้นไม่เหมือนกับไปบ้านป่าของลูก! ลูกลืมสิ่งนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า หลายคนไม่รู้จักรักการจาริกแสวงบุญนี้ สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของพวกเขา เมื่อพวกเขาเริ่มต้นการจาริกแสวงบุญพวกเขาควรอยู่ในการจาริกแสวงบุญนี้อย่างสม่ำเสมอ ลูกจะไม่หยุดเมื่ออยู่ในการจาริกแสวงบุญ การหยุดหมายความว่าลูกไม่มีความสนใจที่จะไปในจาริกแสวงบุญ การจาริกแสวงบุญของลูกแผ่ตัว สิ่งนี้ไม่ได้ถูกอ้างอิงไว้ในคัมภีร์ใด สติปัญญาของลูกอยู่ในโยคะของการจาริกแสวงบุญมากเพียงใดและลูกจดจำพ่ออย่างต่อเนื่องมากเพียงใดลูกจะหารายได้มากขึ้นตามนั้น โยคะสติปัญญาของลูกแข่งกันไปหาพ่อ ลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณในสิ่งนี้ ลูกเคยมีสำนึกที่เป็นร่างเป็นเวลาถึงครึ่งวงจร ลูกต้องจับสินนี้เสียที่ลูกมีมาเป็นเวลาครึ่งวงจรภายในชาติเกิดเดี๋ยวนี้ นี่ไม่ใช่ทุมหมุมทางจิตทั่วไปที่ลูกจะได้ฟังคัมภีร์ ลูกกำลังนั่งที่ขณะพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ และแล้วลูกต้องทำตามคำแนะนำของพ่อที่ท่านให้แก่ลูกผ่านบราห์มาบาด้วยเช่นกัน ลูกต้องมีคุณภาพที่ดีมากอีกด้วย ลูกต้องไม่มีร่องรอยที่เป็นเช่นปีศาจใด อันดับหนึ่งคือความหึงหวงโศกที่ไม่บริสุทธิ์และกิเลสอื่นๆก็จะตามมา ดังนั้นฝึกฝนการมีศรัทธาว่าลูกเป็นดวงวิญญาณต้องการความเพียรพยายามอย่างมาก หลายคนไม่สามารถทำความเพียรพยายามนี้ เพราะเหตุใด เพราะไม่อยู่ในโชคของพวกเขา อะไรคือสิ่งซึ่งบอกของผู้ที่อยู่ในการจาริกแสวงบุญนี้ พวกเขาเป็นผู้ใหญ่และรู้คิดอย่างมาก พวกเขาไม่ชอบสิ่งใดนอกจากการมีการจดจำระลึกถึงพ่อ ผู้คนมากมายชอบความเงิบสงบ แม้แต่ชั้นยาสซีกียังไปอยู่ในป่าอย่างสันโดษ แต่พวกเขาอยู่ในการจดจำธาตุบราห์ม การจาริกแสวงบุญนั้นไม่จริง เพราะธาตุบราห์มไม่ใช่พ่อผู้ทรงอำนาจ พ่อของดวงวิญญาณคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนเท่านั้น ผู้ที่ทุกดวงวิญญาณเรียกหาท่าน ดวงวิญญาณไม่เคยพูดว่า โอ บราห์ม บาบ! โอ ธาตุบาบ! ไม่เลย ดวงวิญญาณพูดเสมอว่า โอ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด! ท่านต้องมีชื่อ ธาตุบราห์มนั้นเป็นธาตุที่ยิ่งใหญ่ เป็นสถานที่อยู่อาศัย พ่อพูดว่า การพูดว่า “บราห์มญาณ” หรือ “บราห์มโยคี” ก็ยังเป็นเท็จ บางคนพูดเช่นนั้นและผู้อื่นก็ยอมรับสิ่งนั้น ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ทุกวิถีที่พวกเขาแสดงนั้นไม่จริงและเหตุนี้เองพวกเขาจึงไม่สามารถกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณได้ พวกเขาพูดว่าแต่ละดวงวิญญาณคือ ดวงวิญญาณสูงสุด และดังนั้นพวกเขาจะมีโยคะกับใคร พ่อพูดว่า ความรู้ทั้งหมดนั้นไม่จริง นั่นไม่ใช่ความรู้เลย มี 2 คำ ความรู้และความเลื่อมใสศรัทธา เป็นเวลาครึ่งหนึ่งของวงจรมีความรู้และอีกครึ่งหนึ่งนั้นมีความเลื่อมใสศรัทธา พ่อมาและอธิบายว่า มีการอธิบายถึงความเลื่อมใสศรัทธาในคัมภีร์เหล่านั้นเท่านั้น ความรู้คือบางสิ่งที่ต่างไป เป็นเวลาครึ่งหนึ่งของวงจรมีความรู้ นั้นหมายถึงยุคทองและยุคเงินที่เป็นกลางวัน และแล้วเป็นเวลาอีกครึ่งหนึ่งของวงจรก็มีความเลื่อมใสศรัทธา นั่นคือ

กลางคืน ยุคทองแดงและยุคเหล็ก แม้แต่นักปราชญ์และครูก็ไม่รู้สิ่งที่ง่ายตายเช่นนั้น พวกเขาไม่มีพลังใดๆเหลืออยู่เลย ลูกพูดว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังสอนลูก ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าท่านอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ท่านจะสอนลูกได้อย่างไร ลูกต้องเพียรพยายามอย่างหนักมาก ลูกสาวเขียนข่าวว่า มีนักธุรกิจถามเธอว่า เธอเคยศึกษาคัมภีร์ไหม และเธอตอบว่า พระเจ้าอธิบายสาระแห่งคัมภีร์ให้แก่เราแล้ว เราไม่มีครูอื่น เขาจึงเริ่มให้คำแนะนำด้วยการพูดว่า แนนอนเราต้องศึกษาคัมภีร์และทำสิ่งนี้และสิ่งนั้น เธอเพียงแต่รับฟัง อย่างไรก็ตามลูกต้องมีความกล้าหาญเพื่อที่จะอธิบายแก่บุคคลสำคัญ บอกพวกเขาว่า สิ่งนั้นดี เราต้องศึกษาพระเวทและคัมภีร์ แต่คำพูดของพระเจ้าคือ ไม่ใครสามารถพบพ่อได้จากการศึกษาสิ่งเหล่านั้น ไม่มีใครได้รับการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิตจากสิ่งเหล่านั้น นี่เป็นสิ่งแรกที่ต้องอธิบาย อะไรคือความสัมพันธ์ระหว่างท่านกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด แม้ว่าท่านอาจเป็นนายกเทศมนตรี ฉันขอถามแค่เพียงประเด็นเดียวนี้ และแล้วดูว่าเขาจะตอบอย่างไร ทุกคนลืมหืมแล้ว ดังนั้นก่อนอื่นจงให้คำแนะนำของท่าน อย่างไรก็ตามลูกๆบางคนก็ยังลืมหืมสิ่งเหล่านั้น พวกเขาไม่ทำตามศรัทธา ศรัทธาอันดับแรกพูดว่า จงจดจำพ่อ! เพียงจดจำพ่อ แม้กระทั่งเป็นเวลาหนึ่งชั่วโมงหรือครึ่งชั่วโมง ลูกบางคนไม่จดจำพ่อแม้เป็นเวลาแค่เพียง 5 นาที สิ่งเหล่านี้สามารถรู้จากคุณสมบัติของพวกเขา หากพวกเขา กำลังจดจำพระเจ้า พฤติกรรมจะสูงศักดิ์อย่างมาก ลูกๆ ไม่เคยเห็นราชาแต่พาหนะของบาบาที่มีประสิทธิภาพมาก เขารู้จักทุกคน เมื่อมหาราชา(ราชาที่ยิ่งใหญ่)ต้องการซื้อเครื่องประดับเพชรสักหนึ่งชิ้น เขาจะมาหาบาบาแค่สัมผัสสิ่งนั้นและแล้วก็จากไป และให้เลขของเขามาและต่อรองการซื้อขายสิ่งนั้น ดังนั้นพวกเขาจึงมีระเบียบพิธีการมากมายอย่างมาก ลูกแฝดตัว แต่พฤติกรรมของลูกควรจะสูงศักดิ์อย่างมาก ลูกควรพูดเพียงเล็กน้อย เพราะเหตุใด เราต้องออกจาก ‘การใช้เสียง’ (talkie) เข้าไปสู่ความละเอียดอ่อนและจากความละเอียดอ่อนไปสู่โลกที่ไม่มีตัวตน ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาส่งเสียงร้องมากมาย พวกเขาร้องเพลง ที่นี้ ลูกต้องไม่ทำเสียงใดๆเลย ลูกมีความรู้้อยู่ภายในว่าลูกเป็นดวงวิญญาณ เหลืออยู่เพียงไม่กี่วันที่นี้ เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ชีพบาบาพูดน้อยมาก ท่านเพียงแค่ให้สัญญาว่า จดจำพ่อและมรดกของลูก *อย่าพูดสิ่งที่เลวร้าย อย่าเห็นสิ่งที่เลวร้าย...* ตามศูนย์ต่างๆปีละที่ดีมากพูดและหัวเราะเสียงดัง อย่าได้ถามเลย! บาบาอธิบายแก่ลูกอยู่เรื่อยๆ ลูกต้องมีความรักมากมายที่นี้ ในยุคทอง สิ่งโตและแกะตีมน้ำด้วยกัน ที่นี้ต้องมีความรักอย่างมาก เราเป็นลูกของพระเจ้าและพฤติกรรมก็ยังต้องสูงศักดิ์อย่างมาก เราคือลูกๆของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เรากำลังทำตามศรัทธาและประกาศสิทธิ์ในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของเรา หากลูกไม่ทำตามศรัทธา ลูกจะทำให้งานรับใช้เสียหายมาก เหตุนี้เองจึงใช้เวลามาก วิธีพูดของลูกต้องขึ้นหนึ่งจริง ๆ เด็กในโรงเรียนก็ยังต่างลำดับกันไป บางคนศึกษาเล่าเรียนดีมากและบางคนก็อยู่ในระดับสาม ลูกๆที่ยากจนมีความรักอย่างมาก มีลูกที่ยากจน 50 คนแต่มีลูกที่ร่ำรวยเพียงคนเดียว เพราะเหตุใด บาบาเป็นเจ้าของคนจน มามายากจน แต่เธอก็ไปล้าหน้าบาบา เธอได้รับลิฟท์ บาบาเข้ามาในผู้ขึ้น นี่ก็ยังเป็นลิฟท์เช่นกัน ลูกๆต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกต้องเรียนรู้กิริยามารยาทด้วยเช่นกัน และแล้วปรอทความสุขของลูกจะสูงขึ้นได้ พ่อพูดว่า ลูกต้องกลายเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ คุณธรรมเต็ม 16 องศาปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิง เมื่อลูกมาหาผู้ขึ้น ก่อนอื่นจงจดจำชีพบาบาและแล้วจึงมา ลูกต้องจดจำชีพบาบา ผู้ขึ้นคือเด็กชาวบ้าน นี่คือโลกของเด็กกำพร้า โลกของโซเคร(เด็กชาย) ผู้ที่ให้ความทุกข์ ‘Cho kire (โช คิเร)’ ลูกแปล (จากซินดี) ว่า เหตุใดพวกเขาจึงตกลงไป มายาทำให้เขาตกลงไป บาบาบอกเหตุผลแก่ลูกว่า ลูกๆ ผู้คนของบาร์ตเคยเป็นนายแห่งสวรรค์ ดังนั้นแล้วเหตุใดลูกจึงตกลงไป ลูกลืมนั่น ผู้เป็นพ่อ เวลาที่จดจำพ่อแล้วลูกจะไต่ขึ้นไปได้ สิ่งหลักคือ การจดจำพ่อ จงฟังและถ่ายทอดเรื่องราวของความรู้! จงทำงานรับใช้! มามาเองเคยทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน บาบาไม่สามารถไปหลายที่ได้ ลูกหารายได้ และดังนั้นพวกเขาจึงเป็นผู้ที่ทำงานรับใช้ บาบาต้องอยู่ในสถานที่เดียวเท่านั้น ทุกคนต้องมาที่นี้เพื่อรับความสดชื่น ผู้ที่มามอบันได้รับประเด็นต่างๆมากมายจากบาบา มหาสมุทร มีความแตกต่าง แม้ว่าพวกเขาเป็นลูกๆที่ดีมากที่ศูนย์ แต่ก็ต้องมาที่นี้ บาบาอธิบายดีมาก ลูกที่ดีหลายคนเป็นเช่นน้ำเกลือต่อกันและกัน และพวกเขาจะสอนอะไรให้ใครได้เล่า แม้กระนั้นพวกเขาก็ไม่พูดกับกันและกัน! พวกเขาประณามชื่อเสียงอย่างมาก ดังนั้น บาบาจึงพูดมุขลิ เพื่อที่บางทีดวงตาของลูกๆอาจจะถูกเปิดขึ้นมาได้ อย่างไรก็ตาม ครอบครัหมันก็ไม่ได้พบปะกัน พวกเขาไม่พูดกัน! นี่เป็นจุดหมายปลายทางที่สูงมาก บาบาพูดว่า พ่อมาเพื่อทำให้ลูกเป็นนายของโลก ไม่มีอาวุธใดๆที่นี่ ไม่มีเรื่องของการใช้จ่ายด้วย เพียงจดจำบาบาและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง พูดอย่างอ่อนโยนในระหว่างตัวของลูก ให้บอกประเด็นต่างๆของความรู้แก่ทุกคน นี่คือธุรกิจเดียวของลูกเท่านั้น จงอธิบายนัยสำคัญของกิตะด้วยรูปภาพเหล่านี้ ผู้คนเหล่านั้นร้องเพลงของความเลื่อมใสศรัทธาว่า โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! มาและชำระพวกเราให้บริสุทธิ์ด้วยเถิด! พระเจ้าแห่งกิตะได้มาและชำระลูกๆ ให้บริสุทธิ์ ลูกรู้ว่าพระเจ้าแห่งกิตะกำลังเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ธรรมดาให้เป็นนารายณ์อีกครั้งหนึ่ง เปลี่ยนจากมนุษย์ให้เป็นเทพ อย่างไรก็ตาม ตรวจสอบคุณธรรมในตนเอง! สำหรับบางคนแล้วราวกับว่า การพูดเท็จเป็นศาสนาอันดับหนึ่งของพวกเขา ลูกๆต้องไม่เบียดเบียนความทุกข์แม้เพียงเล็กน้อย ผู้ที่สร้างความทุกข์ให้กับผู้อื่นนั้นเลวร้ายยิ่งกว่าสัตว์ พวกเขาพูดอย่างหนึ่งด้วยปากของเขา แต่กลับอยู่อย่างป็นน้ำเกลือต่อกันและกัน พวกเขาจึงทำให้งานรับใช้เสียหายอย่างมาก สิ่ง

นี่ลูกกล่าวได้ว่าเป็นเงามืดของมายา เมื่อมีลางร้ายอยู่เหนือบางคน พวกเขาก็เป็นเหตุของการประณาม ลางร้ายของบางคนจะมีเพียงในเวลาสั้นๆ ในขณะที่ลางร้ายของบางคนไม่ถูกขจัดทิ้งไปจนถึงกระทั่งเวลาสุดท้าย ดังนั้นลูกจึงต้องอยู่อย่างไม่ว่างเว้นในงานรับใช้ บาบาส่งลูกอยู่ไม่ได้โดยไม่ทำงานรับใช้! ส่งลูกไปที่ไหนสักแห่งด้วยเถิด! บาบาส่งลูกให้ผู้ที่ไม่รู้วิธีทำงานรับใช้ไปยังที่ใด บาบาส่งลูกว่าใครมีความสนใจในการทำงานรับใช้หรือไม่ บางคนพูดว่า บาบาส่งลูกสนใจการทำงานรับใช้ประเภทนี้ และดังนั้นบาบาส่งพวกเขาไปที่นั่น ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพใดโดยที่ไม่ทำงานรับใช้ งานรับใช้ของลูกคือการเปลี่ยนมนุษย์ให้หลายเป็นเทพ ลูกต้องถามว่า ความสัมพันธ์ของท่านกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคืออะไร บาบาส่งลูกให้คำแนะนำกับผู้ที่มาจากคุรุเกษตรแล้วว่า ให้ติดแผ่นป้ายขนาดใหญ่ แน่นหนาว่าให้ติดโปสเตอร์เหล่านี้ในงานเทศกาลและทุกคนจะคิดว่า “ใช่ ท่านกำลังถามคำถามที่ถูกต้องและนี่คือสิ่งที่ดี” โศกที่นั่นทำให้ลูกเสียหัว เห็นแล้วว่าไม่มีงานรับใช้มากมายนักจะเกิดขึ้นได้ในการจาริกแสวงบุญ หลายคนเข้าใจความรู้สึกนี้แต่แล้วพวกเขาก็พูดว่า หากเราเริ่มต้นอธิบายความรู้สึกนี้ รายได้ของเราจะจบสิ้น สาวกจำนวนมากของเราจะพูดว่า เราถูกดึงไปหาปีศาจแล้ว ลูกต้องการปัญญาและสายตาที่กว้างไกลมากในสิ่งนี้ ความยิ่งใหญ่เป็นของชีพบาบา ลูกต้องทำตามศรัทธาของท่าน สติปัญญาที่ดีมากจำเป็นสำหรับความรู้ ลูกต้องทำตามศรัทธา หลายคนหยิ่งโสและคิดว่าไม่มีใครเป็นเหมือนพวกเขา บางคนโง่มากที่คิดว่า “แล้วบรรพบุรุษเป็นใครกัน ฉันเป็นนักเรียน บรรพบุรุษเองก็เป็นนักเรียนเหมือนกัน ฉันฉลาดในบางเรื่องและบรรพบุรุษก็ฉลาดในบางประเด็น” อย่างไรก็ตาม มาบาส่งลูกและบาบาส่งลูกอย่างแนบแน่น เหตุใดลูกจึงต่อต้านพวกเขาเล่า หลายคนพัฒนาความหยิ่งโสขึ้นมา บาบาส่งลูกว่า โอ้ นักเดินทางในเวลากลางคืน อย่าได้กลับมาเหนื่อยเล่า! จงทิ้งธุรกิจที่เป็นสิ่งของลูก! ไม่เช่นนั้นแล้วจะมีการลงโทษ ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกต้องไม่ให้คำแนะนำที่ผิดแก่ใครและตัดโยคะสติปัญญาของพวกเขา ผู้ที่ซบเซบเซบและบอกเล่าเรื่องโกหกก็ยังให้คำแนะนำที่ผิดด้วย สิ่งนี้ลูกกล่าวไว้ในคัมภีร์ต่างๆ ด้วยเช่นกัน มีรามเพียงคนเดียวและทุกคนที่เหลือนั้นคือสีดำ พฤติกรรมของลูกต้องสูงส่งอย่างมาก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. พ่อที่แท้จริงได้มาเพื่อทำให้ลูกเต็มไปด้วยสัจจะ ดังนั้นอย่าพูดเท็จ อยู่อย่างซื่อสัตย์และมีสัจจะเสมอ อย่าเป็นเหตุแห่งทุกข์แก่ใคร

2. พูดถึงสิ่งต่างๆ ของความรู้เท่านั้น จงทำการพูดของลูกให้ขึ้นหนึ่ง อย่าให้คำแนะนำที่ผิดๆ และเล่าเรื่องโกหกแก่ใครๆ

พร: พร: ขอให้ลูกมีประสบการณ์ว่ามีตราร่วมทางของลูกรวมรูปกับลูกและกลายเป็นตัวของการจดจำระลึกถึงลูกๆ มากมายทำให้พ่อเป็นมิตรร่วมทางของพวกเขา อย่างไรก็ตาม ลูกต้องมีประสบการณ์มิตรร่วมทางที่รวมรูปกับลูก ลูกไม่สามารถแยกจากกันได้ ไม่มีใครมีพลังแยกลูกออกจากกรุปรวมของลูก นำประสบการณ์นี้มาสู่สำนักครูของลูกครั้งแล้วครั้งเล่า และลูกจะกลายเป็นตัวของการจดจำระลึกถึง ยิ่งลูกเพิ่มประสบการณ์กรุปรวมของลูกมากเพียงใด ลูกจะพบว่าชีวิตบรรพบุรุษมีความน่ารักและสนุกสนานมากขึ้นตามนั้น

คติพจน์: หากลูกผูกเขม็งขัดแห่งความมุ่งมั่น ลูกจะไม่อารมณ์เสียกับที่หนึ่งของลูก

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน การกำหนดและคำแนะนำของพ่อสำหรับการนำมาซึ่งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์นั้นพิเศษสุด และเหตุนี้เองจึงมีการร้องเพลงว่า: เพียงท่านเท่านั้นที่รู้ถึงหนทางและวิธีการของท่าน ท่านเองนั้นให้คำแนะนำของท่านแก่ลูก
- คำถาม:** ใครที่มีสิทธิ์จะเรียกว่าเป็นบราห์มา कुमारและบราห์มา กุมารี? ธรรมชาติของพวกเขาเป็นเช่นใด?
- คำตอบ:** ผู้ที่อ่อนหวานและน่ารักเช่นพ่อ ผู้ที่ไม่เคยมีความขัดแย้งของความคิดเห็นมีสิทธิ์ที่จะเรียกว่าเป็นบราห์มา कुमारและบราห์มา กุมารี ธรรมชาติของปีศาจจะมีความอ่อนหวานอย่างมาก ไม่ควรจะมีอารมณ์ขมขื่นน้อยนิดที่สุดหรือสำนึกที่เป็นร่างอยู่ภายในเขาหรือเธอ
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวิต

โอมชานติ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอธิบายให้กับแสงของดวงตาของท่านทั้งหมดในทุกศูนย์ ลูกๆ ในทุกศูนย์จะสามารถได้ยินและเข้าใจสิ่งที่พ่ออธิบาย มองดูในโลกนี้, ทุกคนมีความไม่ชอบต่อทุกคน มีผู้คนจากศาสนามากมาย พวกเขาทั้งหมดทะเลาะและรบราภัยกันและกัน นี่คือการจักรของราวัน เวลานี้กำลังจะจบสิ้น ผู้คนไม่รู้สิ่งนี้และพวกเขาจึงเฝ้าแต่เรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ซึ่งความทุกข์ และผู้ประทานความสุข โอ ผู้ปลดปล่อย ได้โปรดมา ทุกคนมีความทุกข์ สติปัญญาพูดว่า: สถานที่นี้ไม่สามารถเรียกว่าเป็นสวรรค์ ทุกคนจดจำสวรรค์ ดังนั้นเป็นนรกในเวลานี้อย่างแน่นอน เคยเป็นโลกใหม่อย่างแน่นอน โลกแห่งความสุขจะมาถึงหลังจากความสงบนั้นอย่างแน่นอน ที่นั่นจะไม่มีนามหรือร่องรอยใดๆ ของดินแดนแห่งความทุกข์นี้ เวลานี้ไม่มีนามหรือร่องรอยของความสุขหรือความสงบ 5000 ปีที่แล้วเคยมีดินแดนแห่งความสุข ดวงวิญญาณที่เหลื่อทั้งหมดอาศัยในดินแดนแห่งความสงบ ลูกเข้าใจสิ่งนี้ในเวลานี้เพราะพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดอธิบายสิ่งนั้นแก่ลูกแล้ว มีคำกล่าวว่า: ขอให้พระเจ้าให้สำนักแก่ลูก! พวกเขาจะไม่พูดว่า: บราห์มา วิษณุ และชางก้าได้โปรดให้สำนักที่ดีแก่เราเถิด! พวกเขาอ้างถึงชื่อของพระเจ้าเท่านั้น ดังนั้น เป็นผู้เดียวในอย่างแน่นอน เพียงในเวลานี้เท่านั้นที่พระเจ้าจะต้องให้คำแนะนำของท่าน และท่านต้องให้คำแนะนำเหล่านั้นด้วยการมาที่นี้ในรูปที่มีตัวตน มีการเขียนไว้ว่า “ศรีมัท” คือคำพูดของพระเจ้าแต่พวกเขาใส่ชื่อของกฤษณะ ในความเป็นจริงคำแนะนำเหล่านั้นเป็นของพระเจ้าที่ไม่มีตัวตน ดังนั้นอย่างแน่นอนที่โลกใหม่ต้องถูกก่อตั้งขึ้น พระเจ้าไม่ได้ไปรอบโลก ทั้งโลกไม่สามารถที่จะมาหาพระเจ้าได้และท่านก็ไม่สามารถไปหาทุกคน ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถมาอยู่เบื้องหน้าพระเจ้าเป็นการส่วนตัวได้ มีมนุษย์มากมายอย่างมาก! เมื่อบุคคลสำคัญมาไม่ใช่ทุกคนจะสามารถไปเห็นเขา พ่อมาและให้การหลุดพ้นและการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ดวงวิญญาณมนุษย์เหล่านั้นทั้งหมด ดินแดนแห่งความสงบแยกห่างจากดินแดนแห่งความสุข ไม่มีความไม่สงบใดในดินแดนแห่งความสุข และในดินแดนแห่งความทุกข์ก็มีความสงบใดๆ พ่ออธิบายสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด สิ่งเหล่านี้ไม่ได้ถูกกล่าวถึงไว้ในคัมภีร์ใด พระเจ้าถูกเรียกว่าเต็มไปด้วยความรู้ ท่านล่วงรู้ทุกสิ่ง คำแนะนำสำหรับการหลุดพ้นและการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ของท่านนั้นพิเศษสุด มีการร้องเพลงว่า: โอพระเจ้า เพียงท่านเท่านั้นที่รู้ถึงวิธีการและหนทางของท่าน เราจะสามารถรู้ถึงสิ่งเหล่านั้นได้เมื่อท่านบอกเราเท่านั้น ดังนั้น ท่านต้องมาที่นี้อย่างแน่นอน ไม่เช่นนั้นแล้วท่านจะประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ได้อย่างไร? ท่านคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ และเป็นพ่อของทุกคน ทุกคนคือพี่น้อง พวกเขาทั้งหมดไม่ใช่พ่อ นี่คือการสิ่งที่ต้องเข้าใจ อย่างไรก็ตามพวกเขาได้น้อมรับสิ่งที่ผู้ที่มีคำแนะนำเช่นปีศาจได้บอกพวกเขา ทั้งหมดฟังฟังอยู่กับคำแนะนำที่เป็นเช่นปีศาจ เวลานี้ลูกมีการรู้แจ้งอย่างมาก แม้กระทั่งลักษมีและนารายณ์ผู้ที่บรรลุถึงการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ที่แสนจะยิ่งใหญ่ก็ไม่มีความรู้นี้ พ่อคือตริกาลดาร์ชิ(ผู้ล่วงรู้รูปกาลเวลาทั้งสาม) และลูกได้อาณาจักรนั้นมาจากท่าน พ่อมาหาใครและทำให้ใครเป็นตริกาลดาร์ชิ?แน่นอนที่ท่านทำให้ลูกๆ เป็นเช่นนั้น ท่านสอนลูกๆ ที่แท้จริง และผู้อื่นก็จะเรียนรู้จากเขา บราห์มาคือลูกของพ่อและลูกๆ บราห์มินก็เป็นลูกของบราห์มา จะไม่พูดว่าเป็น ลูกๆ ของวิษณุ หรือชางก้า ประชาบิดาบราห์มานั้นเป็นที่จดจำ ดังนั้นบราห์มานี้คือพ่อ และชีวิตก็เป็นพ่อด้วย ทั้งสองคือพ่อ อย่างแน่นอนที่โลกจะถูกสร้างขึ้นผ่านบราห์มา มีการจดจำว่าบราห์มินถูกสร้างขึ้นผ่านบราห์มา เวลานี้มีศาสนานับไม่ถ้วนของมนุษย์ แต่ในช่วงเวลาหนึ่งเคยมีศาสนาของมนุษย์เพียงศาสนาเดียว สิ่งนี้กล่าวถึงมนุษย์ ไม่สามารถกล่าวถึงสัตว์ได้ บาบ่าได้อธิบายแล้วว่า: คำถามแรกที่จะถามพวกเขาคือ: ผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือใคร? เป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดหรือน้ำของคงคา จงตัดสินใจ! เมื่อนั้นพวกเขาจะได้รับการปลดปล่อยจากการเร่ร่อนไปยังเมลาหลา พวกเขาพูดว่า: “ผู้ชำระให้บริสุทธิ์!”

และดังนั้นสติปัญญาของพวกเขาจึงขึ้นไปสู่เบื้องบน ด้วยการพูดว่าคงคาคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์สติปัญญาของพวกเขาก็ตรงไปหาน้ำ พวกเขาเคยได้ยินน้ำทิพย์แห่งความรู้ และดังนั้นพวกเขาจึงคิดว่าน้ำของคงคาเป็นน้ำทิพย์ ดังนั้นนี่คือคำถามที่สำคัญที่สุด บาบอบอกวิธีการมากมายแก่ลูก แต่อย่างน้อยที่สุดลูกควรจะจดจำวิธีการบางอย่างจากสิ่งเหล่านั้น ลูกเขียนว่าผู้คนมากมายนั้นประทับใจ แต่อย่างไรก็ตามไม่มีสิ่งใดอยู่ในสติปัญญาของพวกเขา พวกเขาเพียงแต่เข้าใจว่าบราห์มา Kumar ได้แสดงหนทางที่ดีมาก ทันทีที่พวกเขากลับบ้านทุกสิ่งก็จบสิ้น เหตุนี้เองเมื่อผู้คนมาที่นิทรรศการลูกควรจะอธิบายแต่ละสิ่งอย่างชัดเจน และทำให้พวกเขาเขียนสิ่งนั้นลงไป ผู้คนน่ารักๆ ได้มา แต่ไม่มีแม้กระทั่งสิ่งเดียวที่อยู่ในสติปัญญาของพวกเขาเลย บาบาก็ได้รับข่าวว่าลูกให้คำบรรยายในหัวข้อหลักเหล่านี้ นี่คือโรงเรียน ดังนั้นเมื่อครูถามคำถามนักเรียนต้องตอบ หากลูกถามพวกเขาอย่างเป็นครู เขาก็จะตอบลูก ลูกอยู่น้อยอย่างมีความสุขอย่างมาก ลูกอธิบายเกี่ยวกับสภาพของการไต่เต้าและการตกต่ำด้วยเช่นกัน บางคนไปสู่การหลุดพ้นและคนอื่นๆก็ไปสู่การหลุดพ้นในชีวิต และดังนั้นทุกคนจึงได้รับประโยชน์ เป็นสภาพของการไต่เต้าสำหรับทุกคน ผู้ที่สะอาดประจักษ์ที่เคยอยู่ในยุคทองอย่างแน่นอนที่จะต้องลงมาสู่สภาพตาโมประจักษ์ ดังนั้นลูกควรที่จะแสดงว่ามีสภาพของการตกต่ำตั้งแต่ยุคทองแดงด้วย ลูกมีสโลตเกี่ยวกับสภาพของการไต่เต้าและสภาพของการตกต่ำ แต่ลูกๆ ไม่ได้อธิบายสิ่งนั้น ลูกควรถามทุกสิ่งกับพวกเขา นี่คือการศึกษเล่าเรียนและดังนั้นลูกควรที่จะนั่งที่นั่นอย่างเป็นครู อย่างไรก็ตามหากลูกให้การบรรยายและกลายเป็นเลขาเวทีนั้นเป็นสิ่งที่ธรรมดา ที่นี้ลูกต้องถามทุกสิ่ง ผู้ประจักษ์การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ คือผู้เดียวหรือท่านนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน? หากท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน บอกฉันซิว่าท่านจะเป็นพ่อได้อย่างไร? พระเจ้าแห่งกิตะคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มหาสมุทรแห่งความรู้ หรือ คือศรียุชณะ? ท่านจะเรียกใครว่าพระเจ้า? อย่างแน่นอนที่จะเป็นผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน เนื่องจากสิ่งนี้ก็จะจึงถูกทำให้ผิดพลาด เมื่อกิตะ (แม่และพ่อ) นั้นผิดพลาด คัมภีร์ทั้งหมดก็ผิดพลาดด้วยเช่นกัน ลูกสามารถพิสูจน์กับพวกเขาว่าทั้งโลกนั้นหลอกลวง ทั้งหมดนั้นมีสติปัญญาเป็นหิน ผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่งมีชีวิตอยู่ในยุคทองเท่านั้น เนื่องจากเวลานี้ทั้งหมดมีสติปัญญาเป็นหิน บาบาก็มาและทำให้ทั้งหมดมีสติปัญญาที่สูงส่ง เวลานี้เป็นตอนสิ้นสุดของโลก ผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่งก็ได้กลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหิน สำหรับช่วงระยะเวลาระหว่างกลางเราไม่สามารถพูดว่าเรามีสติปัญญาที่ตกต่ำหรือเรานั้นตาโมประจักษ์ ทุกคนได้อยู่อย่างตาโมประจักษ์ในเวลาสุดท้าย เมื่อชาวคริสเตียนมา ก็ไม่สามารถพูดว่าพวกเขานั้นตาโมประจักษ์ ไม่เลย พวกเขาเองต้องผ่านสภาพสะโต ราโจ และตาโมด้วย ในเวลานี้ต้นไม้ทั้งต้นได้ไปถึงสภาพที่ตกต่ำอย่างสมบูรณ์และจะต้องถูกทำลาย ลูกต้องให้คำบรรยายที่ดีมากในสิ่งนี้ ลูกต้องไม่เพียงแต่พูดอะไรก็ตามที่เข้ามาสู่จิตใจของลูก เขียนปริศนาด้วยตัวหนังสือขนาดใหญ่เพื่อที่ทุกคนจะสามารถอ่านได้ พระเจ้าแห่งกิตะผู้เดียวที่เป็นอิสระจากการกลับมาใช้ชาติเกิด คือมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด หรือคือศรียุชณะ? พระเจ้าได้สร้างกิตะและชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ผู้คนจดจำท่าน ดวงวิญญาณของกฤษณะในเวลานี้กำลังจะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกไม่ได้ใช้หัวข้อนี้ ผู้คนมากมายได้สร้างการเสวนาเกี่ยวกับกิเลสทั้งห้า ลูกควรทำงานรับใช้ในอัตราเร็ว บางคนคิดว่าตนเองนั้นฉลาดมาก แต่ลูกก็ควรจะต้องคิดเกี่ยวกับวิธีการที่ลูกจะสามารถกลับมาฉลาด แต่กระนั้นลูกก็ยังคงอ่อนแอ ลูกต้องให้การเชื่อเชียวส่วนตัวกับพ่อคำทั้งหมด และผู้คนของศาสนาต่างๆทั้งหมด ชุมชนรวมกฤษณะนั้นใหญ่โต ฮาริจัน(จันทาล)ก็มีสมาคมด้วย ให้การเชื่อเชียวแก่ผู้นำของพวกเขาและเชียวพวกเขามาที่นี้ ควรจะมีใครบางคนทำงานประเภทนี้และอยู่อย่างไม่วางเว้นกับสิ่งนั้น ลูกจะต้องอภิปรายสิ่งนี้ในระหว่างตัวของลูกเอง พ่อให้ศรัทธาแก่ลูก ลูกต้องใช้หัวข้อหลักนี้ในแบบวิชัย ลูกๆ ผู้เป็นแม่ควรจะทำนายผู้อื่นอย่างดีมากและไม่อยู่อย่างอ่อนแอ อย่างไรก็ตามบราห์มินบางคนเองก็ไม่สามารถเข้ากันได้กับกันและกัน เป็นเพราะความแตกต่างบางอย่างของความคิดเห็น พวกเขาจึงไม่แม้กระทั่งพูดกับกันและกัน พวกเขามีสำนึกที่เป็นร่างอย่างมาก ลูกต้องกลับมามีค่าควรแก่การไปสู่อาณาจักรของราม นี่คือการอาณาจักรของพระเจ้า ผู้ที่มีธรรมชาติที่เป็นเช่นปีศาจไม่สามารถอยู่ที่นั่นได้ พวกเขาไม่มีแม้กระทั่งสิทธิ์ที่จะถูกเรียกว่าเป็นบีเค พ่อฉันอ่อนหวานและน่ารักอย่างมาก และดังนั้นลูกก็ควรจะเป็นเช่นพ่อ ลูกบางคนก็อยู่อย่างขมขื่นอย่างมาก พ่อพูดว่า: บุคคลเช่นนั้นเป็นเหมือนกับหนามป่า ลูกควรที่จะถามพวกเขาเกี่ยวกับทุกสิ่งเป็นการส่วนตัว และทำให้พวกเขาเขียนสิ่งนั้นลงไป ดวงวิญญาณสูงสุดเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์หรือคงคาเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์? ผู้ประจักษ์การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทั้งหมด คือดวงวิญญาณสูงสุดหรือน้ำของแม่น้ำคงคา? ลูกควรจะทำรูปภาพเช่นนั้น ลูกสามารถที่จะมีปริศนาเช่นนั้นในเครื่องฉายภาพได้ด้วย เวลานี้ตัดสินใจด้วยตนเองว่าพระเจ้าแห่งกิตะคือใคร! พ่อให้คำแนะนำแก่ลูก ก่อนอื่นใดจงพิสูจน์สิ่งหลัก หากลูกรู้จักอัลฟาลูกก็จะมาเพื่อรู้จักทุกสิ่ง ด้วยการรู้จักเมล็ดลูกก็จะมาเพื่อที่จะรู้จักต้นไม้อีก ลูกๆ ต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก ผู้คนเพียงแค่พูดว่าบีเคกำลังทำงานรับใช้ที่ดีมาก ดังนั้นผู้คนก็ควรจะรับประโยชน์จากสิ่งนั้น แต่ไม่มีแม้เพียงคนเดียวที่มา อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่

พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ปรึกษาหารือในหมู่ลูกเองถึงวิธีการทำงานรับใช้ในอัตราเร็ว อย่าได้มีความขัดแย้งของความคิดเห็น
2. จงกลายเป็นครู และให้การตระหนักรู้จักอัลฟาแก่ทุกคน อธิบายแก่ทุกคนถึงนัยยะสำคัญของสภาพใต้เท้าและตกต่ำตามปริศนาของความรู้แก่ทุกคนและพิสูจน์สัจจะ

พร: ขอให้ลูกกลับมาหามีค่าของการได้รับพรของทุกคนโดยการแบ่งปันทรัพย์ที่มีค่าแห่งความสุขเช่นเป็นผู้ประทานที่ยิ่งใหญ่

ในเวลาปัจจุบัน ทุกคนต้องการความสุขที่ไม่สูญสลาย พวกเขาร้องขอความสุขในขณะที่ลูกคือลูกๆของผู้ประทาน หน้าที่ของลูกๆผู้ประทานคือการให้ เฝ้าแต่ให้ความสุขแก่ใครก็ตามที่มีสายใยความสัมพันธ์กับลูก อยู่อย่างเต็มเปี่ยมที่ไม่มีใครจากไปอย่างว่างเปล่า ในทุกขณะ ตรวจสอบว่าลูกกำลังให้บางสิ่งเช่นผู้ประทานที่ยิ่งใหญ่หรือไม่ หรือลูกเพียงมีความสุขกับตนเองเท่านั้น มากเท่าที่ลูกให้แก่ผู้อื่น ลูกจะกลับมาหามีค่าควรแก่การได้รับพรของพวกเขา และ พรเหล่านี้จะทำให้ลูกเป็นผู้เพียรพยายามที่ง่ายดาย

คติพจน์: จดจำการบรรลุผลของยุคบรรจบพบกัน และลูกจะไม่จดจำสิ่งต่างๆของความทุกข์หรือความวิตกกังวล

***** โอม ขานติ *****

คำพูดอันล้ำค่าของมาเตซาวรี

1) การพรั “โอม” หมายถึง การเฝ้าแต่พรัมนตราของ”โอม” เมื่อเราใช้คำว่า “โอม” ก็ไม่ได้หมายความว่าเราต้องพูดออกเสียงดังคำว่า “โอม” ไม่สามารถมีคุณประโยชน์ใดในชีวิตเพียงพูด “โอม” แต่เราต้องทำให้ตนเองมั่นคงในความหมายของคำว่า “โอม” โดยการรู้ความหมายของคำ “โอม” ผู้คนสามารถได้รับความสงบ ผู้คนต้องการมีความสงบอย่างแน่นอน พวกเขาจัดการประชุมมากมายเพื่อก่อตั้งความสงบนั้น แต่ผลลัพธ์ที่เห็นของการประชุมเหล่านั้นคือมีเหตุผลมากขึ้นสำหรับความไม่สงบและความทุกข์ เหตุผลหลักคือ จนกว่าดวงวิญญาณมนุษย์ได้ทำลายกิเลสทั้งห้า ก็จะไม่สามารถมีความสงบในโลกเลย ดังนั้นก่อนอื่นใดผู้คนต้องควบคุมกิเลสทั้งห้าของพวกเขา และเชื่อมโยงสายใยของชีวิตของเขากับพระเจ้า เพราะเพียงเมื่อ นั้น จะมีการก่อตั้งความสงบ ดังนั้น ผู้คนควรถามตนเอง: ฉันได้ทำลายกิเลสทั้งห้าของฉันหรือยัง ฉันได้พยายามเอาชนะกิเลสทั้งห้าให้ไหม ถ้าผู้คนถามว่าพวกเขาสามารถควบคุมกิเลสทั้งห้าของพวกเขาอย่างไร ให้แสดงวิธีการนี้: อันดับแรกพวกเขาต้องได้รับรู้แห่งความรู้และโยคะก่อน พร้อมกันกับสิ่งนั้น คำพูดที่สูงส่งของพระเจ้าคือ: เชื่อมโยคะของสติปัญญาของลูกกับพ่อ รับพลังจากพ่อ และจดจำพ่อ พระผู้ ผู้ทรงอำนาจ และแล้วกิเลสก็จะเฝ้าแต่ถูกขจัดออกไป เวลานี้จะต้องมีความเพียรพยายามทางจิตมากเท่านั้น พระเจ้าท่านเองมาและสอนสิ่งนี้แก่เรา

2) เพียงพระเจ้าเท่านั้นที่รู้วิธี และหนทางของการบรรลุถึงการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์จากพระเจ้า

“เพียงท่านเท่านั้นที่รู้หนทางและวิธีการของท่าน” พวกเขาร้องเพลงสรรเสริญนี้เพื่อเป็นอนุสรณ์ของใคร พระเจ้าเท่านั้นที่รู้หนทางของท่านของการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ผู้คนทั้งหลายไม่รู้สิ่งนี้ ผู้คนเพียงต้องการมีความสงบตลอดเวลาแต่พวกเขาจะสามารถค้นพบความสงบนั้นได้อย่างไร? จนกระทั่งผู้คนเฝ้าแต่กิเลสทั้งห้าของพวกเขาและทำให้การกระทำของพวกเขาเป็นกลาง พวกเขาไม่สามารถได้รับความสุขนั้นเพราะปรัชญาของการกระทำ การกระทำที่เป็นกลางและการกระทำที่เป็นบาปนั้นลึกล้าอย่างมาก และไม่มีมนุษย์ใดสามารถรู้ถึงวิธีการนี้ เพียงพระเจ้าเท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ จนกระทั่งพระเจ้ามาและพูดเกี่ยวกับการหลุดพ้นนั้น จนกว่าถึงเวลานั้นผู้คนไม่สามารถได้รับการหลุดพ้นในชีวิต เหตุนี้เองผู้คนพูดว่า: เพียงท่านเท่านั้นที่รู้หนทางและวิธีการของท่าน ว่าพระเจ้ามีหนทางที่ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ใครบางคน เราจะทำให้การกระทำของเราเป็นกลางได้อย่างไร เป็นหน้าที่ของพระเจ้าที่จะให้คำสอนเหล่านี้ แต่มนุษย์ไม่แม้มีความรู้เรื่องนี้ด้วยสิ่งนี้ที่พวกเขาเฝ้าแต่กระทำผิด หน้าที่แรกสุดของมนุษย์คือการแก้ไขปรับปรุงการกระทำของพวกเขา เพราะเพียงเมื่อ นั้น ที่พวกเขาสามารถรับคุณประโยชน์สมบูรณ์ของชีวิตมนุษย์ อัจจะ

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกควรเห็นคุณค่าไฟฟูชาย์ญของรูตราเป็นอย่างมาก เพราะไฟฟูชาย์ญนี้ทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ ลูกคือ ผู้ปกป้องไฟฟูชาย์ญนี้
- คำถาม:** ลูกหย่าขาดจากพ่อและครูได้อย่างไร และเมื่อไรที่ลูกทำเช่นนั้น
- คำตอบ:** เมื่อลูกลืมพ่อและครู เมื่อลูกขาดมูร์ลี เมื่อลูกไม่ศึกษาเล่าเรียนหรือฟังมูร์ลี นั่นหมายถึงลูกหย่าขาดจากพ่อ บาบาพูดว่า ลูกๆ อย่าได้หย่าขาดจากพ่อเป็นอันขาด
- คำถาม:** เหตุใดผู้คนจึงคิดว่าเป็นเรื่องยากที่จะเข้าใจความรู้ที่แท้จริงของลูกๆ
- คำตอบ:** เพราะความรู้ไม่ได้ต่อเนื่องมาจากครั้งบรรพกาล อย่างไรก็ตามมันกำลังจะหายไปเวลานี้ ไม่มีใครรู้จักความรู้นี้ ความรู้ใหม่และเหตุนี้เองพวกเขาจึงพบว่าเป็นเรื่องยากที่จะเข้าใจได้
- เพลง:** ท่านคือ แม่ พ่อ ผู้ช่วย สวามี เพื่อนและผู้คุ้มครองของทุกคน

โอม ชานติ ผู้คนภายนอกกำลังร้องเพลงสรรเสริญผู้เดียวในเวลานี้ ผู้ที่ลูกมีโยคะอยู่กับท่าน ลูกกำลังนั่งอยู่ในการจดจำ ท่าน ลูกต้องคิดว่า ตนเองเป็นดวงวิญญาณ ทั้งความหยิ่งยโสของร่างกายและอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว เวลานั้นลูกกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ก่อนหน้านั้นลูกเคยมีสำนึกที่เป็นร่าง ในยุคทองลูกไม่รู้จักพ่อ เพราะเมื่อลูกมีความสุขลูกก็ไม่จดจำพ่อ เมื่อลูกมีความสุขที่นี้ ลูกจึงร้องหาท่าน จดจำกันว่าท่านคือผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข ในความเป็นจริงฮาริดวาร์ที่แท้จริง (Haridwarหรือประตูไปสู่พระเจ้า) คือ สิ่งนี้ ผู้คนอ้างถึงกฤษณะว่าเป็นฮารี (Hari) เขาพูดว่าไวคุนธ์ (Vaikunthหรือดินแดนสุขาวดี) คือ ฮาริดวาร์ ของกฤษณะ ลูกรู้ว่า จริงๆแล้วกฤษณะไม่ใช่ฮารี ผู้เดียวที่จัดความทุกข์ของลูกคือ ฮารี ลูกรู้ว่า ชีพบาบาามาเพื่อเปิดประตูไปสู่กฤษณะ นั่นคือ ประตูสู่ไวคุนธ์และยุคทอง เมื่ออาคารได้ถูกสร้างขึ้นมา ผู้คนจะทำพิธีเปิด ดังนั้นบาบาได้มาเพื่อฉลองฮาริดวาร์ คันส์ ปีศาจ ไม่ได้อยู่ในอาณาจักรของกฤษณะ เรากำลังรับสิทธิ์ในมรดกสวรรค์ของเราจากพ่อ พ่อเองได้มาและเวลานี้กำลังทำพิธีฉลองการก่อตั้งสวรรค์ การก่อตั้งเป็นการเฉลิมฉลอง ก่อนอื่นมีการวางฐานของอาคาร แล้วเมื่ออาคารสร้างเสร็จแล้วก็จะมีพิธีฉลอง ดังนั้นพ่อได้มาเพื่อวางรากฐาน ท่านได้วางรากฐานในปี 1937 เวลานั้นลูกกำลังก่อตั้งขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง ลูกมีความสุขที่บาบาามาเพื่อก่อตั้งโลกใหม่และเวลานี้ลูกกำลังไปสู่โลกใหม่ เคยมีสวรรค์บนโลกนี้ เวลานั้นเรากำลังก่อตั้งสวรรค์ขึ้นมาอีกครั้ง เรากำลังให้สาสน์แก่ทุกคน ผู้ก่อตั้งศาสนาคือ ผู้นำสาสน์ เป็นพ่อผู้ให้สาสน์ที่แท้จริงแก่ลูก พ่อท่านนั้นที่สอนราชาโยคะแก่ลูกและเวลานี้ท่านกำลังดลใจให้มีการก่อตั้งสวรรค์ พ่ออธิบายว่าท่านไม่อาจถูกพบได้ในพระเวทและคัมภีร์ คัมภีร์เหล่านั้นเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา มีเครื่องประกอบของหนทางความเลื่อมใสศรัทธามากมายเหลือเกิน ลูกกราบไหว้บูชามาหลายชาติแล้ว จงฟังความรู้ในเวลานี้ เพราะลูกจะไม่ได้ฟังความรู้ในยุคทอง มีคำกล่าวว่า ความมืดของความไม่รู้ถูกขจัดไปเมื่อสัตกูรูได้นำน้ำมันของความรู้แก่ลูกๆ ไม่มีความมืดในยุคทองจนกระทั่งทำให้ลูกต้องทำการกราบไหว้บูชา ได้รับความรู้จากพ่อแล้วก็จะไม่มีความเลื่อมใสศรัทธาอีกต่อไป ลูกรู้ว่าอาณาจักรของราวันคืออะไร และอาณาจักรของรามคืออะไร เวลานั้นลูกได้รับแสงสว่างที่สมบูรณ์ เพราะพ่อได้มาปลุกลูกให้ตื่น เวลานั้น จงมองดู! ด้วาลีถูกเฉลิมฉลอง ดังนั้นผู้คนจึงทำตะเกียงดินเผาทั้งขนาดเล็กและใหญ่ ลูกๆ ผู้เป็นตะเกียงขนาดเล็กและใหญ่กำลังถูกจุดให้สว่างไสวในเวลานี้และกำลังได้รับน้ำมันของความรู้ เมื่อผู้คนตาย เขาก็จะเทน้ำมันลงในตะเกียงอยู่เรื่อยๆ เพื่อที่ดวงวิญญาณที่จากไปจะไม่สะดุดพลาดพลั้งในความมืด นั่นคือสิ่งที่มิขัดจำกัฏ ขณะที่ของลูกนั้นไร้ขีดจำกัด เมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มต้นขึ้นมา ผู้คนจึงเริ่มสะดุดพลาดพลั้ง เวลานั้นในแต่ละวันที่ผ่านไป พวกเขาสะดุดพลาดพลั้งมากยิ่งขึ้น ก่อนหน้านั้นเคยมีการกราบไหว้บูชาผู้เดียวเท่านั้น ในขณะที่เวลานี้ผู้คนกราบไหว้บูชาแม่แต่มนุษย์และยังทำพิธีตามทางสามแพร่งอีกด้วย ฯลฯ มีเครื่องประกอบของความเลื่อมใสศรัทธามากมาย เช่นที่ต้นไม้มีกิ่งก้านสาขาจำนวนมาก ต้นไม้ที่ใหญ่โตออกมาจากเมล็ด มีความเลื่อมใสศรัทธาจำนวนมากเช่นนั้น ความรู้คือ เมล็ด โลกนี้เป็นนิรันดร์และไม่สูญสลาย ไม่เคยถูกทำลาย โลกหมุนไปรอบวงจรรอบอย่างต่อเนื่อง มีเพียงเมล็ดเดียวและต้นไม้เดียวนี้ ไม่ใช่ว่ามีโลกหนึ่งอยู่บนท้องฟ้า อีกโลกหนึ่งอยู่เบื้องล่างลงไป มีโลกบนพระอาทิตย์และโลกในพระจันทร์ ฯลฯ นักวิทยาศาสตร์ไปยังดวงจันทร์และพยายามใช้ชีวิตอยู่ที่นั่น อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้วาทังโลกนี้กำลังจะถูกทำลายด้วยวิทยาศาสตร์ แล้วลูกก็จะได้รับสิทธิ์ในอาณาจักร ลูกจะพูดว่า สิ่งเหล่านี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน คนอื่นจะไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ ลูกกำลังได้รับอาณาจักร เพราะมีการติดต่อกันระหว่างดินแดนของกฤษณะและดินแดนของคริสต์เตียน พวกเขาทำให้ชาวบาร์ตต่อสู้กันเอง และทำให้ดินแดนของกฤษณะกลาย

เป็นดินแดนของคริสต์เตียน เวลานี้พ่อพูดว่า บัญชีต้องถูกสะสาง พวกเขาจะต่อสู้กันเองแล้วลูกจะได้รับเนย นั่นคือ ท่านทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก แน่หนอนว่าพวกเขาจะต่อสู้กัน ด้านหนึ่งพวกเขาเชื่อว่า พวกเขาเข้มแข็งมากๆ และอีกด้านหนึ่งก็เชื่อว่าพวกเขานั้นแข็งแกร่งและจะได้รับชัยชนะ อย่างไรก็ตามปรากฏว่าลูกกลายเป็นผู้ที่เข้มแข็งที่สุด ลูกกำลังได้รับชัยชนะ มีคำกล่าวว่า มหาวิระและมหาวิรณี (ผู้หญิง) พ่อพูดว่า พายุของมายาจะมา แต่ลูกต้องไม่นำสิ่งเหล่านั้นไปสู่การกระทำ การก่อตั้งกำลังเกิดขึ้นจากพลังโยคะในขณะที่การทำลายล้างเกิดขึ้นจากพลังวัตถุ ขณะที่เดินเห็นไปมาและนั่ง ลูกต้องจดจำพ่อ นี่คือ พลังโยคะ แล้วก็มีพลังของความรู้ด้วย เหตุใดจึงเรียกว่าเป็นพลังของความรู้ เพราะไม่มีพลังใดในคัมภีร์ ไม่มีใครได้รับการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิตจากสิ่งเหล่านั้นเหตุนี้เองจึงไม่ใช่ความรู้ สิ่งเหล่านั้นเป็นคัมภีร์ของความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีคัมภีร์ของความรู้ ตำราทั้งหมดของรามที่เคเคยถูกเขียนไว้และคัมภีร์ทั้งหมดฯลฯจะถูกทำลายในสงคราม กิตะที่แท้จริงและกิตะจอมปลอมจะถูกทำลายด้วย เพราะลูกจะได้รับหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ความปรารถนาทั้งหมดของลูกจะถูกเติมเต็ม จะไม่มีความปรารถนาใดหลงเหลืออยู่ ในเวลานี้ลูกรู้วงจรของ 84 ชชาติเกิด ลูกจะไม่พูดว่า พระเจ้าเป็นผู้ที่ไม่สิ้นสุดอีกต่อไป ผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้าจะพูดว่าพระเจ้าไม่มีที่สิ้นสุด พวกเขาพูดถึงพระเจ้าผู้เป็นพ่อ แต่พวกเขาไม่รู้จักรูปแบบ นาม ดินแดน ช่วงระยะเวลาหรืองานของท่าน เวลานี้ลูกรู้เกี่ยวกับงานของการก่อตั้งโลกใหม่ของท่านและการทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์ ผู้คนเผาหุ่นจำลองของราวัน เวลานี้ลูกรู้สึกตลกกับสิ่งเหล่านั้น ลูกเคยเผาหุ่นหลายชาติแล้ว อาณาจักรของ ราวันกำลังถึงจุดจบในเวลานี้ จากนั้นก็จะเกิดดิવાลี ที่นั่นจะมีแสงสว่างอย่างเต็มที่ นั่นคือ อาณาจักรของราม (พระเจ้า) ทุกคนพูดว่าต้องการให้มีอาณาจักรของราม แต่พวกเขากลับไม่รู้จักรากอาณาจักรของราม เวลานี้ลูกกำลังได้รับความรู้ อาณาจักรของราวันกำลังถูกเปลี่ยนให้เป็นอาณาจักรของรามในเวลานี้ ก่อนอื่นลูกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสร้อยประคำรูตรา ดวงวิญญาณของผู้ที่เป็นของศาสนาอิสลามและพุทธจะคงอยู่ในการหลุดพ้นถึงครั้งวงจร ความเลื่อมใสศรัทธาจะเริ่มต้นเมื่อผลรางวัลของยุคทองของลูกมาถึงจุดจบ แล้วยุคทองแดงก็จะเกิดเป็นอาณาจักรของราวัน เพราะพวกเขาลืมศาสนาเทพของตนเอง สิ่งนี้ต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน พวกเขาให้ตัวอย่างของตันไทร ลูกรู้ว่ารากฐานของศาสนาเทพดั้งเดิมอันเป็นนิรันดร์หายไปแล้ว ผู้คนอยู่อย่างคดโกงในศาสนาและการกระทำของตนเอง เมื่อมีการก่อตั้งศาสนาเทพขึ้นมาเท่านั้นที่ทำให้ศาสนาอื่นๆทั้งหมดถูกทำลาย กล่าวกันว่า จะมีการทำลายล้างศาสนาที่จอมปลอมจำนวนมากและจะมีการก่อตั้งศาสนาที่แท้จริงเดียว ลูกกำลังทำความเข้าใจพยายามที่นี้ เพื่อรับสิทธิ์ในมรดกของตนเอง ผู้ที่ซึมซับสิ่งนี้และเฉลียวฉลาดผู้อื่นทำเช่นเดียวกันจะได้รับสถานภาพที่สูง พ่อพูดว่า แน่หนอนให้ซึมซับสิ่งหลักที่ว่า พ่อที่ไม่มีตัวตนกำลังสอนลูกอยู่ ไม่ใช่กฤษณะที่กำลังสอนลูก มีการทำรูปภาพซึ่งมีภาพลักษณะของกฤษณะด้านหนึ่งและภาพลักษณะของชีวาอีกด้านหนึ่ง จงถามพวกเขาว่า เวลานี้ จงบอกเราว่า ใครคือพระเจ้าของกิตะ จงตัดสินใจเอง จะเป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมากสำหรับลูกที่จะอธิบายว่า พระเจ้าของกิตะไม่ใช่กฤษณะ แต่เป็นชีวา ลูกรู้ว่า พ่อกำลังให้ความรู้ของกิตะแก่ลูกๆอีกครั้งหนึ่ง ลูกยังร้องไว้ในเพลงอีกด้วยว่า ท่านต้องบอกเล่าความรู้ของกิตะแก่เราอีกครั้ง ลูกไม่ได้แต่งเพลงเหล่านั้น มนุษย์เป็นผู้ที่แต่งเพลงเหล่านั้นขึ้นมา แต่พวกเขาไม่มีความหมายของเพลงเหล่านั้น พวกเขาพูดว่าพระเจ้าแห่งกิตะได้นั่งในรถม้าและให้ความรู้ รถม้าจะไม่มาเพื่อกฤษณะ แต่รถที่ดีที่สุดจะถูกนำมาให้เขา ผู้ที่มั่งคั่งจำนวนมากมายจะมา ที่นี้ จงมองดูผู้เดียวนี้ ท่านไม่มีแม้กระทั่งเครื่องยนต์ (ร่างกาย) ของตนเอง พ่อเข้ามาในร่างที่ไม่บริสุทธิ์ ดังนั้น สิ่งนี้แฝงตัว ไม่ใช่เป็นเรื่อง ของกฤษณะ อย่างไรก็ตามลูกให้ความเคารพอย่างมากกับพ่อในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกสร้างวัดโสมนาถให้พ่อ ไม่ได้มีเพียงแค่วัดเดียว มีวัดจำนวนมากแล้ววัดเหล่านั้นก็ถูกปล้น เวลานี้ลูกรู้จักประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ที่ไม่มีขีดจำกัดแล้ว พ่อคือ ผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ ที่นี้ ลูกได้รับความรู้แล้ว การศึกษายังถูกให้ที่นี้อีกด้วย ความรู้คือ มานมานะบาฟและลูกได้รับการหลุดพ้นในชีวิตจากสิ่งนั้น จากนั้นลูกจะถูกสอนเรื่องมาเดย์จีภาพ บทบาทของครูและกูรูดำเนินไปพร้อมๆกัน ลูกเรียนเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลก ลูกคือ แม่ชีที่แท้จริง เพราะลูกจดจำผู้เดียว แม่ชีแชนไม้กางเขนไว้รอบคอ พวกเธอจดจำพระคริสต์ เพราะเชื่อว่าพระคริสต์คือบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า พ่อมาและก่อตั้งสามศาสนา ลูกๆ บราห์มินคือ จุฑที่สูงที่สุด เพราะลูกทำงานรับใช้ที่สูงที่สุดของโลก ลูกให้ความรู้เรื่องดวงวิญญาณแก่มนุษย์ ลูกดวงวิญญาณได้รับมรดกจากพ่อ แท้จริงแล้วพ่อมาในยุคบรรจบพบกันของวงจรก็เพื่อให้มรดกแก่ลูก ในคัมภีร์พวกเขาเขียนว่าท่านมาทุกยุค พวกเขาเอาคำว่า “วงจร” ออกไปจากสิ่งนั้น ท่านคือ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ แล้วท่านจะมาทำอะไรทุกยุคเล่า ท่านมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในวงจร ท่านชำระลูกแล้วก็กลับบ้าน พ่อพูดว่า อย่าได้หย่าขาดจากพ่อ! ทุกวันนี้ผู้หญิงหย่าร้างกับสามี ก่อนหน้านั้น ภรรยาอินดูไม่เคยหย่ากับสามี แน่หนอนว่าลูกต้องฟังมุรลี เมื่อลูกไม่ฟังมุรลีนั้นหมายความว่าลูกลืมพ่อและครู สิ่งนี้เป็นเหมือนกับการหย่าขาดจากท่าน ลูกต้องใส่ใจอย่างมาก หากลูกสอบตกในเวลานี้ ลูกจะสอบตกทุกวงจร ในเวลาสุดท้าย ทุกคนจะรู้ว่า ลูกแต่ละคนได้ศึกษาเล่าเรียนมามากเพียงใด ทุกคนพูดว่า พวกเขาต้องการความสงบ นั้นหมายถึงว่าพวกเขาต้องการการหลุดพ้น มีคำกล่าวว่าทุกคนจดจำพระเจ้าเมื่อมีความทุกข์ ดังนั้นจึงมีความสุขถึงครั้งวงจรและความทุกข์อีกครั้งวงจร การละเล่นของความสุขและความทุกข์อยู่บนพื้นฐานของบาร์ด ลูกพูดว่า

ลูกเคยเป็นเทพ ลูกเคยเป็นนักรบ... ไม่มีใครรู้ความหมายของคำว่า “ฮัมโซ” พ่อพูดว่า มานมานะบาฟ มาเดียจีภาพ! หากลูกซึมซับสิ่งนี้แล้วจงคลายผู้อื่นให้ทำเช่นเดียวกัน และนั่นก็เป็นโชคที่ยิ่งใหญ่ของลูก ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกปลดปล่อย มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างการอาบน้ำในคงคาและการอยู่ในโยคะและกลับมาบริสุทธิ์ ลูกๆ ควรเห็นค่าของเงินทองของยักยะอย่างมาก เพราะด้วยสิ่งนี้ที่บาร์ตจะกลายเป็นสวรรณ พ่อคือเจ้าของคนจน เมื่อทุกบาททุกสตางค์ของคนจนได้ถูกใช้ไปเท่านั้นที่จะทำให้พวกเขากลับมามั่งคั่งได้ ในสวรรณลูกมีความสุขที่ดี มีความมั่งคั่งและมีความสุข เมื่อลูกมีความสุขที่สมบูรณ์และมีความมั่งคั่ง ลูกก็มีความสุขด้วยเช่นกัน หากลูกมีความสุขดีแต่ขาดทรัพย์ ก็ไม่อาจมีความสุขได้ ในยุคทองพวกเขามีความสุขดีและมั่งคั่ง ดังนั้นพวกเขาจึงอยู่อย่างมีความสุขเสมอ พวกเขาไม่เคยร้องไห้ที่นั่น ลูกเองก็เช่นกันต้องไม่ร้องไห้ที่นี่ อย่างไรก็ตามพายุของมายาทำให้ลูกเหียวเฉา ลูกได้รับสุขภาพที่ดีจากโรงพยาบาลและทรัพย์สมบัติจากการศึกษาเล่าเรียน คุณลูกของพ่ออยากจนอย่างไร! พวกเขาเปิดโรงพยาบาลบนเนื้อที่ 3 ตารางฟุตเพื่อให้ทุกคนได้รับพลาสมาที่สมบูรณ์และมีทรัพย์ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟฟาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าเหียวเฉาเพราะพายุของมายา จงมีความสุขอยู่เสมอ

2. จงรักษาความซาบซึ้งว่า พ่อที่ไร้ตัวตนกำลังสอนลูก อย่ามีความอยากใดในโลกที่หลอกลวงนี้

พร: พร: ขอให้ลูกจบสิ้นความไร้สาระทั้งหมดด้วยวิธีการของมูรลีประจำวัน และด้วยเหตุนี้ผ่านด้วยเกียรตินิยม

มูรลีประจำวันคือวิธีการของการรักษาจิตใจให้ไม่ว่างเว้น เฝ้าแต่ไตร่ตรองประเด็นจากมูรลีและจิตใจของลูกจะอยู่อย่างไม่ว่างเว้นและความไร้สาระจะจบสิ้นโดยอัตโนมัติ รักษาจิตใจของลูกให้ไม่ว่างมากจนกระทั่งลูกไม่มีความไร้สาระใดๆ ในความคิด คำพูด หรือการกระทำ และแล้วลูกจะสามารถผ่านข้อสอบสุดท้ายด้วยเกียรตินิยม แต่ถ้าลูกมีการฝึกฝนของการมีความคิดที่ไร้สาระ และแล้วลูกจะถูกหลอกลวงในเวลานั้น

คติพจน์: เพื่อที่จะทำให้แผนของลูกปฏิบัติได้จริง รักษาสมดุลระหว่างการเป็นเด็กและการเป็นนาย

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน อย่าได้ลืมพ่อผู้ที่ทำให้ความสุขแก่ลูกเสมอ ผู้ที่สอนลูกทุกวันและให้สมบัติที่มีค่าของความรู้แก่ลูก เฝ้าแต่ทำตามศรัทธาอยู่เสมอ
- คำถาม:** อะไรคือเวทมนตร์ของพ่อ ซึ่งมนุษย์ไม่สามารถกระทำได้?
- คำตอบ:** การเปลี่ยนป่าของหนามนี้ให้กลายเป็นสวนดอกไม้ที่สวยงามและการทำให้มนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์เป็นเทพที่บริสุทธิ์คือเวทมนตร์ของพ่อไม่ใช่ของมนุษย์ใด พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือนักสังคมนาคราะห์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ท่านเข้ามาในร่างที่ไม่บริสุทธิ์ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์และทำให้ทั้งโลกที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์
- เพลง:** อย่าได้ลืมวันเวลาในวัยเยาว์ของลูก!

โอม ซานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงที่มีการร้องให้แก่ลูกๆ แล้ว ลูกคือลูกๆ ที่อ่อนหวานของแม่และพ่อ พ่อบอกลูกๆ ที่อ่อนหวานว่า: หลังจากพูดว่า “มา มา บาบ่า” อย่าได้ลืมมา มา และบาบ่าในวันพรุ่งนี้ หากลูกลืมพวกเขา ลูกจะสูญเสียมรดกของลูก อย่างไรก็ตามลูกๆ ก็ลืมสิ่งนี้ถึงแม้ว่าพวกเขาได้ยินบาบ่าพูดเช่นนั้น กระนั้นก็ตามพ่อชี้หนทางที่ง่ายดายแก่ลูก ท่านไม่ได้ทำให้ลูกทิ้งบ้านหรือหนทางครอบครัว พ่อพูดว่า: ไม่ว่าลูกเป็นผู้ครองเรือนหรือถึงแม้ว่าลูกเป็นคนโสดก็เพียงแต่ทำความเข้าใจพยายามในการทำตามศรัทธา อย่าได้มีวันลืมพ่อเช่นนั้น พ่อพราบนว่าลูกๆ บางคนพูดว่า “มา มา และบาบ่า” และไม่แม้กระทั่งเขียนข่าวของเขามาให้บาบ่า ลูกประกาศสิทธิ์ในอำนาจการปกครองสวรรค์จากพ่อแต่แล้วลูกก็ลืมท่าน ในขณะที่ลูกเขียนจดหมายถึงพ่อผู้ทำให้สมบัติของนรกแก่ลูกด้วยความสุขอย่างมาก หากไม่ได้รับจดหมาย พ่อแม่ก็จะกังวลและคิดว่าบางทีลูกนั้นล้มป่วย ดังนั้นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคิดด้วยเช่นกันว่า: พ่อไม่รู้ว่าสภาพของลูกๆ เป็นเช่นไร ท่านรอคอยจดหมายของพวกเขามา ลูกๆ ทางโลกแม้กระทั่งเป็นเหตุของความทุกข์แต่กระนั้นความผูกพันยึดมั่นยังไม่ถูกขจัดออกไปจากพวกเขา ที่นั่นมองดูความอัศจรรย์ของผู้เดียวที่ลูกเรียกว่าแม่และพ่อผู้ที่กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูก! ในความเป็นจริงลูกๆ ทั้งหมดจะได้ยินท่านผ่านมูร์ลี พ่อรู้ว่าลูกๆ มากเพียงใดที่มีค่าและมากเพียงใดที่ไม่มีค่า ตามลำดับกันไปตามความพยายามที่ลูกๆ ทำ ถึงแม้กระทั่งหลังจากพูดว่า “มา มา บาบ่า” พวกเขาก็ก้าวออกไป เพลงได้ร้องด้วยเช่นกัน: เหตุใดลูกจึงลืมพ่อเช่นนั้น? ลูกควรจะเขียนจดหมายถึงพ่อเช่นนั้นทุกวัน พ่อให้สมบัติที่มีค่าแก่ลูกทุกวัน ท่านสอนลูกทุกวัน ท่านให้ความรักแก่ลูกด้วย ท่านคือพ่อ ครูและสัจครู ท่านเป็นทั้งสาม ลูกๆ เขียนจดหมายถึงพ่อทางโลกของพวกเขา บ้างแม้กระทั่งจดจำครูของเขา อย่างไรก็ตามลูกลืมพ่อผู้ที่ทำให้ความสุขแก่ลูกเสมอและทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งสัจจะ ลูกไม่แม้กระทั่งเขียนจดหมายถึงท่าน พ่อวิตกกังวลเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้น: มายาได้ฆ่าลูกหรือผลักลูกเข้าไปสู่กิเลสไหม? บาบาจะเตือนลูกๆ ผ่านมูร์ลี ท่านจะแนะนำลูก: เฝ้าแต่ปกป้องตนเองในวิธีนี้ ผู้เดียวนี่คือลูกคนโตที่สุดของพ่อและกำลังก้าวล้ำหน้าทุกคนอื่น ผู้ที่มีประสบการณ์ทุกรูปแบบของพายุ ท่านถูกเรียกว่าเป็นมหาวิระ หนุมาน เป็นเพราะผู้ที่เต็มไปด้วยพลังยืนอยู่เบื้องหน้า มายาจะกลับมามีพลังและต่อสู้กับผู้นั้นก่อนด้วย บาบาพูดว่า: ไม่ว่าพายุใดก็ตามที่ลูกมีประสบการณ์ พ่อมีประสบการณ์กับสิ่งเหล่านั้นก่อน บาบาแม้กระทั่งแบ่งปันประสบการณ์ของท่านในสิ่งนี้ ลูกจะพูดว่า: บาบาท่านมีประสบการณ์ของพายุด้วยหรือ? ท่านนั้นแก่ชรา บาบาพูดว่า: ทุกสิ่งนั้นเกิดขึ้นกับพ่อ ไม่เช่นนั้นแล้วพ่อจะสามารถเตือนลูกได้อย่างไร? อย่างไรก็ตามลูกๆ ไม่ได้บอกบาบา พวกเขาสำคัญในพายุและตายและทำลายสถานภาพของตน เหตุนี้เองพ่อพูดว่า: เฝ้าแต่เตือนกันและกัน อย่างน้อยที่สุดเขียนจดหมายถึงบาบา! เตือนกันและกันในทุกประเด็น มายานั้นฉลาดอย่างมาก เธอชกลูก ลูกๆ คือนักสังคมนาคราะห์ที่แท้จริงของทั้งโลก ผู้คนเหล่านั้นเป็นนักสังคมนาคราะห์ที่มีขีดจำกัดผู้ที่ทำงานรับใช้ที่มีขีดจำกัด พ่อคือนักสังคมนาคราะห์ของทั้งโลก ขึ้นอยู่กับพ่อที่จะทำให้ทั้งโลกที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ ลูกเรียกหาพ่อ ลูกเรียกพ่อว่า “พ่อ” แต่แล้วลูกๆ ก็ลืมท่าน! เพลงนี้ได้มีการแต่งขึ้นโดยใครบางคนผู้ที่ได้รับสัญญาเป็นพิเศษ เช่นที่ได้มีการสร้างคัมภีร์ที่ดีมากบางเล่มที่ผู้คนเหล่านั้นเก็บไว้กับตนเอง ที่นั่นไม่มีคัมภีร์หรือรูปภาพ ฯลฯ รูปภาพเหล่านั้นถูกทำขึ้นโดยพวกเรา รูปภาพอื่นๆ เหล่านั้นทำให้สติปัญญาของลูกพัฒนาความสงสัย ในขณะที่รูปภาพเหล่านั้นทำให้สติปัญญาของลูกมีศรัทธา โลกไม่รู้ว่าบาร์ตเคยเป็นสวรรค์ พวกเขามีความนับถือต่อบาร์ตอย่างมากมาย เป็นที่นี้ที่ชีพบาบาма ลูกเรียกชีว่าว่า “บาบา” แต่แล้วก็มีบรรทมบาบา ลูกจะไม่เรียกวิชฌว่า “บาบา” ลูกๆ รู้สิ่งเหล่านี้ ผู้คนในโลกพูดว่า: โอผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! เรานั้นไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นมาและชำระพวกเราเถิด! อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้ว่าท่านจะทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ได้อย่างไร หรือท่านจะนำพวกเขาไปที่ใด พวกเขาเฝ้าแต่พูดเหมือนกับนกแก้วโดยที่ไม่เข้าใจความหมายในสิ่งที่พวกเขาพูด พวกเขาไม่รู้สิ่งใดแต่กระนั้นพวกเขาก็เรียกท่านว่าพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ พ่อหมายถึงทรัพย์สมบัติ ไม่

มีใครอื่นสามารถถูกเรียกว่าเป็นพ่อ ไม่ใช่ทั้งวิชณและชางก้าจะสามารถเรียกว่าพ่อ ดังนั้นจะสามารถมีใครเรียกเช่นนั้นได้
อย่างไร? ทุกคนเข้าใจว่าเป็นผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนที่เป็นพระเจ้าที่เป็นพ่อ ดวงวิญญาณเข้ามาในร่างนี้แล้วเรียกหา: โอ
พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ! พ่อมาและทำให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกพูดกับพ่อ: บาบามาทำให้พวกเราบริสุทธิ์และพาเราไปสู่
โลกที่บริสุทธิ์ ชีพบาบาเข้ามาในบาร์ตเพื่อสร้างหนทางครอบครัวที่บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: ลูกผู้ที่เคยเป็นของหนทางครอบครัว
นั้นเคยบริสุทธิ์ ลูกมีความปรารถนาที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกกำลังจดจำสวรรค์ เมื่อลูกพูดถึงดินแดนสีขาวดีลูก
จดจำกฤษณะ ลูกไม่ได้คิดลูกควรจะทำกิจพรตและจักรพรตนี้ลักษณะและนารายณ์ของหนทางครอบครัว เวลาที่ผู้คน
ต้องการความสงบ นี่คือการของทั้งโลก ความรับผิดชอบสำหรับสิ่งนี้อยู่กับพ่อ เมื่อบาร์ตกลายเป็นนรก พ่อก็มาเพื่อให้
บาร์ตเป็นสวรรค์ ไม่มีใครรู้ว่าแล้วใครทำให้บาร์ตเป็นนรกหรือเมื่อใด พ่อพูดว่า: พ่อทำให้ลูกเป็นชาวสวรรค์ พ่อพาลูกไป
สู่โลกที่แสนหวานและส่งลูกไปสู่อำนาจในการปกครองที่แสนหวาน ลูกควรที่จะศึกษาเล่าเรียนกับพ่อเช่นนั้นทั้งวันทั้งคืน
และประกาศสิทธิในมรดกที่สมบูรณ์ของลูก ในความเป็นจริงไม่มีใครได้รับการสอนทั้งวันทั้งคืน พ่อพูดว่า: ศึกษา
เล่าเรียนเป็นประจำทุกวันเป็นเวลาหนึ่งชั่วโมงในตอนเช้าและหนึ่งชั่วโมงในตอนเย็น ทุกคนมีเวลาในตอนเช้า นี่เป็นเรื่อง
ของหนึ่งวันที่ ลูกเพียงแต่ต้องจดจำบาบาและมรดก กระนั้นก็ตามลูกก็ลืมท่านและลูกพูดว่า: บาบา ลูกจะสามารถทำอะไร
ได้? การจดจำระลึกถึงนั้นง่ายดายอย่างมาก ความรู้ของวงจรโลกก็ง่ายดายอย่างมากเช่นกัน นี่คือโลกของดวงวิญญาณ
บาบา ลูกต้องไปสู่โลกของดวงวิญญาณบุญ จดจำชีพบาบา นี่เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมากด้วยเช่นกันสำหรับผู้ที่อยู่ที่บ้านกับ
ครอบครัว อย่างแน่นอนที่พ่อจดจำลูกๆ: พ่อไม่ได้รับจดหมายจากผู้นั้นผู้นี้ อะไรเกิดขึ้นกับเขา? และเมื่อลูกมาอยู่
เบื้องหน้าท่าน ท่านถาม: ลูกไม่ได้อยู่อย่างสันติ ใช่ไหม? ลูกไม่ได้มีความรักมากเช่นนั้นต่อพ่อและความรักของลูกลูกดึง
ไปหาผู้ที่ทำร้ายได้ไม่กี่สแตงค์เท่านั้น ลูกควรจะให้ชาวของลูกแก่บาบาและบอกท่านว่าลูกยังคงมีชีวิตอยู่และมีความสุขและ
ลูกกำลังเฝ้าแต่ให้คำแนะนำของพ่อแก่ผู้อื่น บาบาส่งความรักและการจดจำระลึกถึงผ่านมูรลีทุกวัน อย่างไรก็ตามท่านไม่
สามารถเขียนชื่อของแต่ละคน ดังนั้นลูกๆ ควรจะให้ชาวของลูกด้วย ในเวลานี้ใบหน้าของทุกคนในโลกสกปรก บาบามา
และทำให้พวกเขาสวยงาม บาบามาและเปลี่ยนใบหน้าของบาร์ต ท่านเปลี่ยนป่าของหนามให้กลายเป็นสวนดอกไม้ ท่าน
เป็นนักมายากล ในสวนของสวรรค์มีเพียงบาร์ต ที่นั่นลูกจะไม่สำนึกรู้ว่าใครกำลังจะมาจากลูก ที่นั่นลูกรู้เพียงว่าลูก
เท่านั้นเป็นนายของโลก ยุคทองเรียกว่าสวนของอัลลáh ไม่ใช่พระเจ้าสร้างป่า เป็นราวันที่สร้างสิ่งนั้น ราวันคือศัตรูเก่า
แก่ที่ไม่มีใครรู้จัก บาบากล่าวว่า: ลูกเป็นลูกๆของใคร? บาบา เราเป็นลูกๆ ของบราห์มาและเป็นหลานของชีพบาบา ชีพบาบา
ให้มรดกแก่ลูกผ่านบราห์มา ท่านกำลังก่อตั้งสวรรค์ด้วยบราห์มา ลูกได้กลายเป็นลูกๆ ของบาบาเพื่อที่จะประกาศสิทธิใน
มรดกของลูก บาบาพูดว่า: จดจำสิ่งนี้! อย่าได้ลืมสิ่งนี้! ลูกพูดว่า: บาบา ลูกลืมท่านช้าแล้วช้าแล้ว โอ! ดังนั้นลูกจดจำผู้ที่
ทำให้ลูกเป็นชาวนรกและลูกลืมพ่อผู้ที่ทำให้ลูกเป็นชาวสวรรค์! หากลูกไม่ลืมพ่อ ลูกก็ไม่แม้กระทั่งลืมมรดกของลูก ใน
เวลานี้บาบาคงอยู่เบื้องหน้าลูกเสมอ มีคำกล่าวว่า: พระผู้เป็นเจ้าปรากฏในทุกหนแห่ง ท่านนั้นแผ่ทั่ว ลูกไม่สามารถพูด
ว่าลูกมองเห็นท่าน ดวงวิญญาณนั้นแผ่ทั่วและพ่อก็แผ่ทั่วเช่นกัน ดวงวิญญาณเข้าไปในร่างกายแล้วพูด พ่อเองต้องการ
ร่างกายเช่นกัน ไม่เช่นนั้นพ่อจะมาได้อย่างไร? หากพ่อเข้าไปในครรภ์ พ่อจะต้องเข้าไปในกรงขังของครรภ์ เหตุใดพ่อจึง
ควรเข้าไปในกรงขังของครรภ์? พ่อได้ทำอาชญากรรมใด? พระราชวังของครรภ์คงอยู่ในสวรรค์ พ่อจะทำอะไรหากพ่อ
เข้าไปในสวรรค์? ท่านทำให้ลูกๆ เท่านั้นกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ด้วยการนั่งที่นี้เป็นการส่วนตัวและรับฟังบาบา ลูก
ทั้งหมดทำให้ตนเองสนุกสนานอย่างมาก พื้นที่ที่ลูกจากที่นี่ไปลูกก็ลืมทุกสิ่ง มีความแตกต่างมากมายระหว่างการประกาศ
สิทธิในอาณาจักรถึง 21 ชาติเกิดและการประกาศสิทธิในสถานภาพในบรรดาปวงประชากรธรรมดา คนพื้นเมืองจะกินแต่เจ้า
ปาตีหนาเท่านั้น ในขณะที่ผู้ที่มั่งคั่งรับประทานอาหารที่เต็มไปด้วยคุณค่า มีความแตกต่างในสถานภาพ อย่างไรก็ตามที่นี้
ทั้งสองไม่มีความสุข ในสวรรค์ทั้งหมดมีความสุข แต่สถานภาพของพวกเขาตามลำดับกันไป เราต้องทำความเพียร
พยายามและประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ลูกต้องทำตามมามาและบาบา ลูกกำลังได้รับศรัทธาในเวลานี้ ดังนั้นลูกต้องทำ
ตามแม่และพ่อ แม่และพ่อต้องมีชีวิตอยู่ในรูปที่มีตัวตน ชีพบาบาไม่ต้องทำความเพียรพยายาม มามาและบาบาทำความ
เพียรพยายามและประกาศสิทธิในโชคของอาณาจักรของพวกเขาถึง 21 ชาติเกิด และแล้วผู้ที่ทำความเพียรพยายามที่ดีจะ
นั่งอยู่บนบัลลังก์ 8 สอดผ่านด้วยเกียรตินิยม ลูกควรจะเป็นหนึ่งในพวกเขา หากไม่เช่นนั้นแล้วอย่างน้อยที่สุดก็ใน 108 มี
ช่องว่างสำหรับ 16,108 เช่นกัน ลูกประจำของ 16,108 นั้นยาวมาก พวกเขานั่งและหมั่นลูกปัดของลูกประจำ ที่นี้ไม่มี
เรื่องของการหมั่นลูกปัดของลูกประจำ พ่อพูดว่า: จงทำตามพ่อ! บราห์มาที่แก่ชราที่ศึกษาเล่าเรียนและสอบผ่านด้วยอันดับ
หนึ่ง มามาผู้ที่เยาว์วัยได้รับอันดับหนึ่งด้วยเช่นกัน ดังนั้นเหตุใดลูกจึงไม่ทำความเพียรพยายาม? เหตุใดลูกจึงทำความ
ผิด? ลูกไม่เขียนจดหมายถึงพ่อและลูกไม่แม้กระทั่งจดจำท่าน! ลูกทำสัญญาแต่แล้วพื้นที่ที่ลูกออกไปข้างนอกทุกสิ่งก็จบ
สิ้น พ่อแม้กระทั่งบอกลูกว่าเมื่อลูกออกไปข้างนอกลูกก็จะลืมทุกสิ่ง ลูกพูดว่า: บาบา เราจะลืมท่าน แต่แล้วลูกก็ลืม นี่
เป็นความอัศจรรย์ การศึกษานี้ใหม่อย่างแท้จริงและไม่อยู่ในคัมภีร์ใด ไม่สามารถมีใครเข้าใจได้ เวลานี้บาบาได้ให้ดริชต์

แก่ลูกแล้วในชาติเกิดสุดท้ายนี้ บาบานี้บอกลูกว่าท่านเคยศึกษากีตะ พ่อเคยกราบไหว้บูชานารายณ์ด้วย พ่อเคยวางภาพของนารายณ์ไว้บนกัณฑ์ดีและพ่อก็ปลดปล่อยลักษมี (จากการนวดเท้านารายณ์) ลูกต้องปฏิสัมพันธ์กับผู้คนในโลกอย่างมีศิลปะอย่างมาก เฝ้าแต่ให้คำแนะนำของบาบาอย่างแฝงตัว: จดจำพ่อและมรดก เหล่าเทพอยู่ในสวรรค์และเหตุอันเองภาพของลักษมีและนารายณ์จึงถูกสร้างขึ้น ภาพวาดของตรีมูรติไม่ได้ถูกใช้ในตอนแรกเพราะผู้คนไม่พอใจเมื่อพวกเขาเห็นภาพของบราห์มา อย่างไรก็ตามทุกสิ่งจะเสร็จสิ้นโดยไม่มีบราห์มาได้อย่างไร? หากบีเคไม่ได้เห็นพ่อของพวกเขา จะมีการทำสิ่งใดให้เสร็จสิ้นได้อย่างไร? พ่อพูดว่า: ได้มีการเขียนไว้ในกีตะ: มานมานะบาฟ มาเตยจีภาพ ไม่ว่าจะเป็นการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิต เพียงพ่อเท่านั้นและไม่มีใครอื่นสามารถให้มรดกของทั้งสองสิ่งนี้แก่ลูกได้ ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจอย่างมาก อย่างแน่นอนจนถึงต้นในเวลามฤตและไตรตรอมมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกอาจจะทำงานในระหว่างวัน แต่ในเวลามฤตตั้งแต่ตีสี่ถึงตีห้า ให้นั่งในการจดจำระลึกถึงแล้วลูกจะรู้สึกเป็นสุขอย่างมาก บาบามาจากบ้านที่แสนหวานเพื่อสอนพวกเราลูกๆและแล้วก็จากไปอีกครั้ง พ่อพูดว่า: จดจำพ่อ แล้วอัลลอยจะถูกขจัดทิ้ง เมื่อลูกได้กลายเป็นทองแท้ลูกจะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม หากลูกต้องการประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง อะไรเล่าที่จะไม่สามารถบรรลุได้ด้วย การทำความเพียรพยายาม? กระนั้นก็ตาม พ่อพูดว่า: อย่าได้ลืมวัยเยาว์ของพระเจ้านี้ ลูกควรจะจดจำพ่อเช่นนั้นครั้งแล้วครั้งเล่า ด้วยการจดจำระลึกถึงลูกก็กลับมารีสุทธิ์ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้ทำความผิดรูปแบบใด เฝ้าแต่ตักเตือนกันและกัน เตือนกันและกันให้จดจำพ่อและเฝ้าแต่สร้างความก้าวหน้า อย่าได้ลืมวัยเยาว์ของพระเจ้าของลูก

2. เฝ้าแต่ทำตามแม่และพ่อ อย่าได้หวาดกลัวอายุของมายา ในเวลามฤตนั่งในการจดจำระลึกถึงพ่อและมีประสบการณ์ของความสุข

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณตรีกาลดาร์ชี ผู้ทำการทดลองและได้รับความสำเร็จด้วยพลังของความมุ่งมั่น พรของบัพดาตาคือ : ที่ใดมีความมุ่งมั่น จะมีความสำเร็จ ดังนั้น จงทำโปรแกรมอะไรก็ตามที่ลูกต้องการด้วยความมุ่งมั่นที่จะทำการทดลองด้วยคุณธรรมหรือพลังใด ก่อนอื่นใด ทดลองความพอใจกับตนเอง มีความคิดที่มุ่งมั่นว่า “ ฉันต้องทำสิ่งนี้” อย่าได้ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลโดยความไม่ระมัดระวังของผู้อื่น นั่งบนที่นั่งของตรีกาลดาร์ชี ก่อนอื่นใด กลายเป็นตัวของความสำเร็จโดยการใช้วิธีการนี้ตามเวลา และแล้วชุมนุมที่มีพลังของดวงวิญญาณผู้ทำการทดลองจะพร้อม และด้วยลำแสงของชุมนุมนี้ ลูกจะสามารถทำงานมากมายได้สำเร็จเสร็จสิ้น

คติพจน์: ผู้ที่ได้รับพรของทุกคนคือเพชรพลอยของความพอใจ

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน การเป็นเหตุของความทุกข์แก่กันและกันคืองานของผี ลูกต้องไม่สร้างความทุกข์ให้กับใคร ผีเหล่านี้ไม่ได้คงอยู่ในอาณาจักรของราม
- คำถาม:** ในประเด็นใดที่ลูกๆ ไม่ควรจะอยู่อย่างสันติแต่คงอยู่ในความสุข?
- คำตอบ:** เมื่อความเจ็บป่วย ฯลฯ เกิดขึ้น อย่าได้อยู่อย่างสันติ หากลูกติดกับในสำนักที่เป็นร่าง หากลูกไม่คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ หากความใส่ใจของลูกอยู่กับร่างกายของลูกตลอดทั้งวัน ก็เป็นราวกับว่าลูกได้ตายไปแล้ว บาบาพูดว่า: ลูกๆ อยู่ในโยคะแล้วความเจ็บปวดของลูกจะลดลงไป ความทุกข์ของลูกจะถูกขจัดทิ้งด้วยพลังโยคะ ลูกจะอยู่อย่างมีความสุขอย่างมาก มีคำกล่าวว่: เมื่อลูกปลดเครื่องปรุงของลูกเอง ความซาบซึ้งของลูกก็สูงขึ้น ขจัดความทุกข์ทรมานของกรรมด้วยโยคะ
- เพลง:** ลูกได้สูญเสียเวลากลางคืนในการหลับนอนและกลางวันในการรับประทาน

โอมชานติ สิ่งเหล่านี้อยู่ในคัมภีร์ด้วย พวกเขารับสืบทอดสิ่งเหล่านี้กับกันและกันด้วย แต่กระนั้นก็ตาม พวกเขาไม่ได้หยุดที่จะสูญเสียเวลาของพวกเขา กูรูได้ให้คำแนะนำหลายต่อหลายประเภท ผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาที่ดีมากก็ไปและนั่งในห้องเล็กๆ เอามือของเขาไว้ในถุงเล็กๆ ที่เรียกว่าแกมูก (ปากวู้) และก็หมั่นลูกบิดของลูกประจำในถุงนั้น นั่นก็เป็นแพชั่นด้วย พ่อพูดว่า เวลานี้ละทั้งทั้งหมดนั้น ดวงวิญญาณต้องจดจำพ่อของเขา ไม่มีเรื่องของการหมั่นลูกบิดของลูกประจำในสิ่งนี้ เพลงที่ดีที่สุดคือ ขอคารวะต่อชีวา ในเพลงนี้มีการร้องว่า: ท่านคือแม่และพ่อ พระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าเป็นผู้สร้าง ท่านสร้างอะไร? ผู้คนเหล่านั้นคิดว่าท่านสร้างโลกใหม่ พวกเขาร้องเพลง: ท่านคือแม่และพ่อ อย่างไรก็ตามพวกเขาเพียงแต่ร้องเพลงนั้นพวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด พระเจ้าคือพ่อและดังนั้นแม่จึงเป็นที่ต้องการ ท่านไม่สามารถสร้างได้โดยไม่มีแม่ พวกเขาเพียงแต่ไม่รู้ว่าคุณสร้างอย่างไร ในเมื่อลูกเรียกท่านว่าแม่และพ่อ ลูกต้องเป็นพี่น้องหญิงชาย ดังนั้น จึงไม่สามารถมีสายตาของกิเลสใด แล้วคำถามของการกลับมาบริสุทธิ์ไม่ได้เกิดขึ้นเมื่อลูกมีสำนักเป็นดวงวิญญาณ ไม่ใช่เรื่องของพี่น้องชายหญิง ลูกทั้งหมดเป็นพี่น้องชาย (brothers) ประเด็นที่ดีมากได้มีการอธิบายให้แก่ลูกแล้ว อย่างไรก็ตามมาเป็นเช่นที่ว่าเธอทำให้ลูกตกลงมาในทันที เมื่อพายุมา ต้นไม้ก็ล้มลงทันที เพียงต้นบันยานเท่านั้นที่ไม่มีวันล้มในพายุ เป็นเรื่องง่ายที่จะอธิบายสิ่งนี้ ผู้คนร้องเพลง: ท่านคือแม่และพ่อ พวกเขาร้องเพลงถึงอดีต หนทางของความเลื่อมใสศรัทธา แม่และพ่อสร้างโลก ในเมื่อลูกกลายเป็นลูกๆ ของท่าน แนนอนที่ท่านต้องให้ความสุขมากมายแก่ลูก ไม่มีใครรู้ว่าท่านคือแม่และพ่อ ครูและเป็นผู้รู้ด้วย ผู้คนร้องเพลงสรรเสริญ: ท่านคือแม่และพ่อ ดังนั้นลูกคือพี่น้องชายและหญิง ดังนั้นเหตุใดลูกจึงต้องแหวะในกิเลสเล่า? เราได้กลายเป็นลูกๆ ของท่านอีกครั้งและเราก็รู้ว่า แม้ว่าเราอยู่ที่บ้าน เราก็จดจำท่านเท่านั้น พวกเราลูกๆ ของบราห์มาคือพี่น้องชายและหญิง พวกเราแม่กระทั่งเป็นบราห์มา कुमार และกุมารี ท่านคือผู้เดียวที่ได้สร้างบราห์มาด้วย แม่และพ่อมาและให้ความสุขแก่เรา เวลานี้เรากำลังศึกษาวิชาโยคะเพื่อจะได้มาซึ่งความสุขมากมายจากแม่และพ่อ เป็นเพียงในยุคทองเท่านั้นที่มีความสุขมากมาย เราได้รับความสุขมากมายจากพ่อผู้ก่อตั้งยุคทอง เราได้รับคำสอนสำหรับการไปสู่ความสุขเมื่อเราอยู่ในความทุกข์ แม่และพ่อเดียวกันมาและให้ความสุขแก่เรา อดีตและอีฟนั้นโด่งดังอย่างมาก อย่างแน่นอนที่เขาเป็นลูกๆ ของพระเจ้า ดังนั้น แล้วใครคือพระเจ้า? นี่คือนาฬิกาของราวัน ผี แต่พวกเขาไม่ได้รู้ว่าราวันคืออะไร ผี (กิเลส) อยู่ในทุกคน เป็นอาณาจักรของเขาในเวลานี้ ไม่ได้เป็นเพียงผีของความโกรธ มีผีของกิเลสทั้งหมด เมื่อผู้คนเหล่านั้นได้ตีพิมพ์บางสิ่งและبابาก็ถึงความสนใจของลูกไปสู่ข้อเท็จจริงที่ว่านี่คืออาณาจักรของผีที่เป็นเช่นปีศาจ ท่านเองเดียว กันลูกๆ ควรจะให้ความใส่ใจด้วยเช่นกันและสร้างวิธีการที่จะอธิบาย ลูกรู้ว่าความรู้ที่بابากำลังให้เป็นไปสำหรับทุกศาสนา อย่างไรก็ตาม โยคะของสติปัญญาของทุกคนถูกตัดขาดจากพ่อ ผีไม่ปล่อยให้สติปัญญาของลูกเชื่อมโยงในโยคะ แทนที่จะเป็นเช่นนั้น ผีเหล่านั้นก็ตัดโยคะมากยิ่งขึ้น พ่อมาและคลายลูกให้เอาชนะผี ทุกวันนี้ มีผู้คนมากมายในโลกผู้มีพลังอิทธิฤทธิ์ พวกเขาเฝ้าแต่เป็นเหตุของความทุกข์แก่กันและกัน นี่คือนิรันดร์ของผีร้าย เมื่อพวกเขามีกิเลสของตัณหาหาคะ พวกเขาเฝ้าแต่สร้างความทุกข์แก่กันและกันตั้งแต่ ตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบ เป็นงานของผีร้ายที่สร้างความทุกข์กับกันและกัน ผีร้ายไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง ชื่อผีร้ายนั้นได้อ้างอิงไว้ในคัมภีร์ ราวันหมายถึงผี ผีไม่ได้คงอยู่ในอาณาจักรของราม มีเสียงร้องแห่งชัยชนะ มีความสุขมากมายที่นั่น เพลง “ขอคารวะต่อชีวา” นั้นดีมาก ชีวา คือแม่และพ่อ บราห์มา วิษณุ และชางก้า ไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นแม่และพ่อ ชีวาเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าเป็นพ่อ อาดัมและอีฟ บราห์มาและสรัสวดีก็คงอยู่ที่นั่น ที่นั่น พวกเขาเพียงแต่สวดมนต์ภาวนาต่อพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ โอิพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ บาร์ตคือ

หมู่บ้านของแม่และพ่อ การเกิดของท่านเกิดขึ้นที่นี่ ดังนั้นให้อธิบายแก่พวกเราว่า ท่านร้องเพลงว่า:“ท่านคือแม่และพ่อ” และดังนั้นพวกท่านจึงเป็นพี่น้องชายหญิง ประชาบิดาบรรพมาได้นำลูกมาเลี้ยงดู ลูกมากมายทั้งหมดที่ได้กลายเป็นบรรพมากุมารและบรรพมากุมารี เป็นผู้ที่ยูบบาได้นำพวกเขามาเลี้ยงดู โลกใหม่ถูกสร้างขึ้นด้วยบรรพมา มีวิธีการมากมายที่ใช้เพื่ออธิบาย แต่ลูกไม่ได้อธิบายอย่างเต็มที่ บาบาได้บอกลูกแล้วหลายต่อหลายครั้งให้เล่นเพลง: “ขอคารวะต่อชีวา” และอธิบายสิ่งนั้นกับผู้คนทุกหนแห่ง: ท่านหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่พวกเราว่าเป็นลูกๆ ของแม่และพ่ออย่างไร โลกใหม่ได้รับการก่อตั้งขึ้นด้วยบรรพมา เวลานั้นเป็นตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กและการก่อตั้งกำลังเกิดขึ้นอีกครั้ง ลูกต้องเข้าถึงสิ่งเหล่านี้ในสติปัญญาของลูก ความรู้นี้ง่ายดายอย่างมาก พายุของมายาไม่ปล่อยให้ลูกนั่งในโยคะ สติปัญญาของลูกเข้าไปสู่การควงหมุน ไม่เช่นนั้นแล้ว ก็จะไม่อธิบายได้อย่างดีมาก ก่อนอื่นใด ลูกควรจะอธิบายว่า มีผู้สร้างเดียวและทุกคนเรียกท่านว่าพ่อ ท่านไม่มีตัวตน อยู่เหนือการเกิดและการตาย บรรพมา วิษณุและชางกามีเครื่องแต่งกายที่ละเอียดอ่อนของพวกเขา มนุษย์ใช้ 84 ชาติเกิด พวกเขาไม่ได้มีประสบการณ์ของสิ่งเหล่านั้นในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ลูกรู้ว่าลูกคือลูกๆ ใหม่ของแม่และพ่อ บาบาได้นำพวกเรามาเลี้ยงดู บรรพมามีมือมากมาย พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนี้เลย รูปภาพและคัมภีร์ทั้งหมดดลาล ที่ถูกสร้างขึ้นนั้นอยู่บนพื้นฐานของละคร มีกลางวันของบรรพมาและแล้วหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาก็เริ่มต้น เวลานั้นสิ่งนั้นได้ดำเนินต่อไป เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและสอนราชาโยคะนี้ สิ่งนี้ควรจะคงอยู่ในสำนักกูรูของลูก มีคำกล่าวว่า: บดเครื่องปรุงของลูกเองแล้วลูกจะรู้สึกซาบซึ้ง อย่างไรก็ตาม โยคะของสติปัญญาต้องเชื่อมโยงกับพ่อ ที่นี่ โยคะของสติปัญญาของผู้คนมากมายนั้นก็ติดกับไปที่อื่น พวกเขานั้นติดกับในเพื่อนฝูงญาติมิตรของโลกเก่าหรือติดกับอยู่ในสำนักที่เป็นร่าง เมื่อความเจ็บป่วยน้อยนิดเกิดขึ้น พวกเขาก็ตาย อย่างไรก็ตาม หากลูกอยู่ในโยคะ ความเจ็บปวดของลูกก็จะลดลง หากลูกไม่มีโยคะใดๆ ความเจ็บป่วยของลูกจะถูกขจัดไปได้อย่างไร? ลูกควรจะต้องคิดถึงสิ่งนี้: แม่และพ่อผู้ที่กลับมาบริสุทธิ์เป็นผู้แรกที่อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ พวกเขาต้องทุกข์ทรมานอย่างมากด้วย อย่างไรก็ตามด้วยการอยู่ในโยคะ ความเจ็บป่วยของพวกเขาก็ถูกขจัดทิ้ง ไม่เช่นนั้นความทุกข์ทรมานของพวกเขานั้นจะมากที่สุด อย่างไรก็ตามด้วยพลังโยคะความเจ็บปวดของพวกเขาก็ถูกขจัดทิ้งและพวกเขาก็อยู่ในความสุขอย่างมาก พวกเรากำลังได้รับความสุขแห่งสวรรค์อย่างมากมายจากบาบา ลูกๆ มากมายก็สิ้นสติไปอย่างสมบูรณ์เมื่อพวกเขามีความเจ็บป่วย พวกเขาก็ไม่ได้ฟื้นคืนสติเลย และดังนั้นจึงเป็นที่เข้าใจว่าบุคคลนั้นติดกับในสำนักที่เป็นร่าง เขาไม่ได้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและความใส่ใจของเขายูบกับร่างกายตลอดทั้งวัน รวากับว่าเขาได้ตายไปแล้ว บาบามาและปลุกลูกจากสุสานและสอนวิธีการส่งเสียความรู้ อย่างไพเราะให้แก่ลูก ลูกต้องกลายเป็นในดินเกลของความรู้ ลูกสาวที่เยาว์วัยก็ถูกทำให้ตื่นตัวอย่างมาก ภายนอก เด็กหนุ่มสาวนั้นก็เปิดเผยพ่อแม่ของเขา พวกเขาประกาศชื่อเสียงของพ่อแม่ของโลกนี้และพ่อแม่ของโลกที่อยู่เหนือทุกสิ่งด้วย ลูกก็จะได้เห็นด้วยเช่นกันว่าลูกสาวที่เยาว์วัยให้ความรู้แก่พ่อแม่ของพวกเธออย่างไร กุมารีได้รับความเคารพ ทั้งหมดก็มลงให้กับกุมารี ในกองทัพพิชิตที่ดีทั้งหมดคือกุมารี แม้ว่า มีผู้เป็นแม่ด้วย พวกเขาเองก็ถูกเรียกว่าเป็นกุมารีด้วย ลูกสาวที่เยาว์วัยก็เปิดเผยผู้ที่แก่กว่า บางคนเป็นลูกสาวที่ดีมาก แต่พวกเธอมีความผูกพันยึดมั่นซึ่งทำลายสัจจะทั้งหมด ความผูกพันยึดมั่นเลวร้ายอย่างมาก ทำให้ลูกเป็นเหมือนกับลิง ลูกรู้ว่าลิงมีความผูกพันยึดมั่นมากเพียงใด ความผูกพันยึดมั่นนี้เองคือวิญญาณปีศาจร้าย ทำให้ลูกหันห่างออกไปจากพ่อ คำว่า “แม่และพ่อ” ออกมาจากที่นี่ ในความเป็นจริง แม้ว่าพวกเขาได้แสดงราเดและกฤษณะในวัด ชื่อของราเดก็ไม่ได้มีการอ้างอิงไว้กับกฤษณะในกิตะ ค่ายกย่องของกฤษณะนั้นแยกออกไป เขานั้นเต็มเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรม เต็ม 16 องค์ ค่ายกย่องของพระเจ้านั้นแยกออกไป พวกเขาร้องสรรเสริญชีวาในอาร์ตี (aarti-รูปแบบพิเศษของการกราบไหว้บูชาที่ใช้ตะเกียง) อย่างมาก แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมาย พวกเขาได้อยู่อย่างเหน็ดเหนื่อยจากการทำการกราบไหว้บูชา ลูกรู้ว่ามามาและบาบาและพวกเราบราห์มินกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาและก็ทำการกราบไหว้บูชามากที่สุด เวลานั้นพวกเราได้มาและกลายเป็นบรรพมินอีกครั้ง ในสิ่งนั้นด้วย เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไป มีความทุกข์ทรมานของกรรมซึ่งต้องถูกขจัดด้วยโยคะ สำนักของการเป็นร่างกายต้องถูกทำให้แตกสลายลง จดจำ บาบาและคงรักษาความสุขมากมาย เราได้รับความสุขมากมายจากแม่และพ่อ เราได้รับมรดกจากบาบา บาบาได้ยิมพาหนะของพ่อมาใช้ บาบาก็จะให้การเอื้อเฟื้อพิเศษกับพาหนะนี้ เริ่มแรก ผู้ที่เคยคิดว่า: ฉัน ดวงวิญญาณกำลังป้อนพาหนะนี้ เวลานั้น ท่านพูดว่า: เป็นผู้เดียวฉันที่กำลังป้อนฉัน บาบากำลังป้อนพวกเราและพวกเราที่กำลังป้อนบาบา บาบาทัวท่านเองนั้นพูดว่า: พ่อแม่และพ่อเข้าไปในฉันในตอนสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของท่าน ท่านไม่รู้ถึงชาติเกิดของท่านเอง พ่อรู้ถึงสิ่งเหล่านั้น ลูกพูดว่าบาบา กำลังให้ความรู้แก่ลูกอีกครั้งหนึ่ง ท่านกำลังให้มรดกของลูกแก่ลูกผ่านผู้นี้ ลูกได้รับมรดกของลูกในยุคทอง ในยุคทองมีราชาและปวงประชา ลูกต้องทำความพยายามเพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกที่สมบูรณ์ของลูกจากพ่อ หากลูกไม่ประกาศสิทธิ์นั้นในเวลานี้ลูกจะพลาดสิ่งเหล่านั้นทุกวงจร และแล้วลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงอย่างมากได้ นี่คือการต่อรองชาติแล้วชาติเล่า ดังนั้น ลูกควรทำตามศรัทธามากเพียงใด การศึกษานี้เป็นไปสำหรับวงจรแล้ววงจรเล่า ลูกต้องให้ความใส่ใจอย่างมากต่อสิ่งนี้ ลูกสามารถรับเป้าหมาย(หลักสูตร)เป็นเวลา 7 วันและ

ลูกก็สามารถศึกษามูลีที่บ้าน ถึงแม้ว่าลูกกำลังจะไปอเมริกาฯ ลูกก็ยังคงสามารถประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ เพียงแต่เข้าถึงความรู้นี้ใน 1 อาทิตย์แล้วก็ไป มีความยากลำบากกับอาหารและเครื่องดื่ม อย่างไรก็ตาม มีสิ่งต่างๆ มากมาย ที่ลูกสามารถรับประทานได้ ลูกสามารถรับประทานขนมปังกับแยมมะม่วง แล้วลูกก็จะพัฒนายนิสัยนั้น และแล้วลูกก็จะไม่ชอบสิ่งใดอื่น ลูกทั้งหมดคือลูกๆ ของพระเจ้า ลูกคือพี่น้องชายหญิง แม้กระทั่งลูกๆ ของบราห์มาก็เป็นพี่น้องชายหญิง ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก หากลูกอยู่อย่างเป็นพี่น้องชายหญิงลูกจะคงกลับมาบริสุทธิ์ เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมาก! อ้อชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บ๊พดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นในดิงเกลของความรู้และส่งเสียงร้องที่อ่อนหวานของความรู้กับทุกคนเพื่อนำพวกเขาออกมาจากสุสาน เปิดเผยแม่และพ่อ

2. อย่าได้ปล่อยให้มีร้ายใดเข้าสิงลูก แม้กระทั่งผีร้ายของความผูกพันยึดมั่นก็จะทำลายสัจจะทั้งหมดทุกสิ่ง ดังนั้น ปกป้องตนเองจากผีร้าย เชื่อมโยคะของสติปัญญาของลูกกับพ่อผู้เดียว

พร: ขอให้ลูกไร้กังวลอย่างสม่ำเสมอ และอยู่ในความสุขที่ไม่สิ้นสุด โดยการอยู่ในการตระหนักรู้ถึงสิทธิที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก
ในโลกทุกวันนี้ เมื่อผู้คนได้รับสิทธิ พวกเขาได้รับสิทธินั้นหลังจากทำความเพียรพยายามอย่างมากมาย แต่ลูกได้รับสิทธิทั้งหมดโดยปราศจากการทำความเพียรพยายามใดๆ การเป็นลูก หมายถึงการได้รับสิทธิ เมื่อบางสิ่งเป็น”ของฉัน” นั้นหมายความว่า ฉันได้รับสิทธิแล้ว ดังนั้น เป็นความอัครรยของตัวฉันเอง ดวงวิญญาณที่สูงส่ง อยู่ในความสุขของสิทธิที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ สิทธิที่คงอยู่ตลอดไปนี้ได้รับการค้ำประกัน และที่ใดที่บางสิ่งได้รับการค้ำประกัน ลูกอยู่อย่างไรกังวล

คติพจน์: บินสูงที่อัตราเร็วด้วยพรของทุกคน และลูกจะสามารถข้ามภูเขาของปัญหาได้อย่างง่ายดาย

***** โอม ชานติ *****

จงอยู่อย่างตระหนักรู้ถึงความเป็นบรรพบุรุษและมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและให้การหล่อเลี้ยงทางจิตแก่ทุกคน

วันนี้พ่อผู้สร้างโลกกำลังมองดูสิ่งสร้างที่สูงส่งของท่าน ในบรรดาสิ่งสร้างทั้งหมด คือลูกดวงวิญญาณบราห์มินซึ่งเป็นสิ่งสร้างที่สูงส่งที่สุด เพราะลูกเป็นดวงวิญญาณบรรพบุรุษของโลก ในด้านหนึ่งลูกเป็นบรรพบุรุษ และพร้อมกันนั้นลูกก็เป็นดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาด้วย รากฐานนั้นคือรากของต้นไม้ที่ปลูกคือลูกดวงวิญญาณบราห์มิน ลูกซึ่งเป็นลำต้นก็เป็นสิ่งสำคัญหลักของต้นไม้ด้วย และเหตุนี้เองลูกจึงเป็นบรรพบุรุษของทุกดวงวิญญาณ ในวงจรโลก, ดวงวิญญาณอื่นๆที่เรียกว่าผู้ก่อตั้งศาสนาก็ได้รับสาสน์ของพ่อโดยผ่านลูกดวงวิญญาณบรรพบุรุษด้วยเช่นกัน บนพื้นฐานของสิ่งนี้ตามเวลาผู้ก่อตั้งศาสนาเหล่านั้นกลายเป็นเครื่องมือในการให้สาสน์แก่ดวงวิญญาณของศาสนาของตนเอง เช่นที่พ่อบราห์มาเป็นปฐาหวต ดังนั้นพร้อมกับบราห์มา ลูกดวงวิญญาณบราห์มินก็เป็นมิตรร่วมทางของท่านและเหตุนี้เองลูกจึงได้รับการจดจำว่าเป็นดวงวิญญาณบรรพบุรุษ

ดวงวิญญาณบรรพบุรุษไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมมีสายใยกับทุกดวงวิญญาณ เช่นที่ทุกกิ่งก้านสาขาของต้นไม้มีความสัมพันธ์กับรากและลำต้นอย่างแน่นนอน ไม่ว่าจะเป็นกิ่งก้านใหญ่หรือเล็กของศาสนาใดก็ตาม แต่ละกิ่งของศาสนาก็มีความสัมพันธ์กันโดยธรรมชาติ ดังนั้นลูกจึงเป็นบรรพบุรุษใช่หรือไม่? หลังจากที่มิสทรีโนอาณาจักรมาเป็นเวลาครึ่งวงจรถูกได้กลายเป็นดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ในการเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ไม่มีดวงวิญญาณของศาสนาอื่นใดได้รับการกราบไหว้บูชาในลักษณะเดียวกับที่ลูกได้รับการกราบไหว้บูชา ไม่มีพ่อของศาสนาอื่นใดได้รับการกราบไหว้บูชาในลักษณะเดียวกับที่ลูกดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาได้รับการกราบไหว้บูชา ด้วยระเบียบวินัยในวิธีที่ถูกต้อง ลูกบราห์มินทั้งหลายกลายเป็นมิตรร่วมทางในงานของพ่อและดังนั้นลูกจึงได้รับการกราบไหว้บูชาอย่างมีระเบียบวินัยในวิธีการที่ถูกต้องในรูปของเทพเจ้า แม้แต่มิตรของผู้ก่อตั้งของศาสนาต่างๆที่หล่อเลี้ยงศาสนานั้นๆก็ไม่ได้ได้รับการกราบไหว้บูชาอย่างถูกต้องในทางที่ถูกต้อง พวกเขาเพียงแค่เป็นที่จดจำเท่านั้น รูปปั้นของพวกเขาถูกสร้างขึ้นแต่ไม่ได้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาในลักษณะเดียวกันกับที่ลูกได้รับ

ลูกได้รับการยกย่องและได้รับการกราบไหว้บูชาด้วยเช่นกัน วิธีการยกย่องลูกดวงวิญญาณบราห์มินนั้นพิเศษที่สุด การยกย่องลูกดวงวิญญาณเทพเกิดขึ้นในลักษณะที่สวยงามที่สุดด้วยการร้องเพลงสักการะบูชาและการทำอารตี (การทำพิธีบูชาด้วยเทียนที่จุดไฟ) ดวงวิญญาณอื่นไม่ได้รับการยกย่องในลักษณะนี้ เหตุใดสิ่งนี้ถึงเกิดขึ้น? เพราะลูกผู้เป็นสิ่งสร้างที่สูงส่งคือบรรพบุรุษและเป็นดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ลูกดวงวิญญาณบราห์มินเป็นดวงวิญญาณของตอนเริ่มต้น เพราะลูกได้กลายเป็นเครื่องมือที่ให้ความร่วมมือกับอดีตเทพบราห์มาในงานที่สูงส่งของท่าน ในรูปที่คงอยู่ตลอดไปของลูก ลูกอยู่อย่างใกล้ชิดที่สุดกับดวงวิญญาณสูงสุด ในภาพของดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณใดที่แสดงให้เห็นว่าใกล้ชิดที่สุด? ลูกคือดวงวิญญาณเหล่านั้น ในรูปที่คงอยู่ตลอดไปของลูกเช่นกัน ลูกอยู่ใกล้ชิดที่สุด ลูกดับเบิลโฟเรนเนอร์เรียกสิ่งนี้ว่า 'ใกล้ชิดที่สุดและเป็นที่รักที่สุด' ลูกคิดว่าตนเองเป็นเช่นนั้นหรือไม่?

งานของบรรพบุรุษคืออะไร? บรรพบุรุษหล่อเลี้ยงทุกคน การหล่อเลี้ยงของซีเนียร์เป็นที่รู้จักกันดี ดังนั้นลูกๆดวงวิญญาณบรรพบุรุษทั้งหลายกำลังหล่อเลี้ยงดวงวิญญาณทั้งหมดหรือลูกหล่อเลี้ยงเพียงแค่นักเรียนที่มาหาลูกเท่านั้น? หรือลูกหล่อเลี้ยงดวงวิญญาณที่อยู่ในสายใยและความสัมพันธ์กับลูกเท่านั้น? ลูกเป็นบรรพบุรุษของดวงวิญญาณของทั้งโลกหรือลูกเป็นเพียงบรรพบุรุษของดวงวิญญาณบราห์มินเท่านั้น? เป็นรากและลำต้นสำหรับต้นไม้ทั้งต้นหรือเป็นเพียงลำต้นสำหรับตัวมันเองเท่านั้น? สิ่งเหล่านั้นเป็นไปสำหรับกิ่งก้านสาขาทั้งหมด โดยผ่านรากและลำต้น, ไบโม่ทั้งหมดของต้นไม้ได้รับน้ำหรือไม่? หรือเพียงไม่กี่กิ่งก้านเท่านั้นที่ได้รับน้ำ? แต่ละไบโม่ได้รับน้ำใช่หรือไม่? แม้แต่ไบโม่สุดท้ายก็ยังได้รับ ดังนั้นลูกมีความซาบซึ้งที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นนั้นหรือไม่ หรือลูกกลับมามีขีดจำกัดจากไม่มีขีดจำกัด? ลูกต้องทำงานรับใช้มากขนาดไหน! ไบโม่แต่ละไบโม่ต้องได้รับน้ำ นั่นคือ ลูกคือเครื่องมือที่จะหล่อเลี้ยงแต่ละดวงวิญญาณและทุกดวงวิญญาณ

เมื่อลูกพบหรือเห็นดวงวิญญาณของศาสนาอื่นใด โอ้ ดวงวิญญาณบรรพบุรุษ ลูกมีประสบการณ์ว่าดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นลูกหลานของปฐาหวตของลูกหรือไม่? นั่นคือลูกรู้สึกว่าคุณๆดวงวิญญาณบราห์มินเป็นปฐาหวตที่ยิ่งใหญ่ นั่นคือเป็น

บรรพบุรุษ และทุกคนเป็นของลูกด้วยเช่นกันหรือไม่? หรือมีเพียงดวงวิญญาณบรรพบุรุษเท่านั้นที่เป็นของลูก? ในเมื่อทุกคนเป็นพี่น้องกัน ลูกดวงวิญญาณบรรพบุรุษจึงเป็นพี่อาวโส นั่นคือบัพสมาน (เหมือนพ่อ) จะต้องมีการประกอบพิธีกรรมของสำนักในชีวิตรูปในทางปฏิบัติของลูก และลูกต้องให้ประสิทธิผลนี้กับผู้อื่นด้วยเช่นกัน รูปแบบของการหล่อเลี้ยงของลูกดวงวิญญาณบรรพบุรุษทั้งหมดคืออะไร? พื้นฐานของการหล่อเลี้ยงในชีวิตรูปโลกคืออะไร? การให้การหล่อเลี้ยงหมายถึงการทำให้ใครบางคนมีพลัง ลูกทำให้ใครบางคนมีพลังด้วยการหล่อเลี้ยงผ่านวิธีการหรือสิ่งอำนวยความสะดวก; ไม่ว่าจะเป็นด้วยอาหารหรือด้วยการศึกษา รูปแบบของการหล่อเลี้ยงในทางปฏิบัติคือดวงวิญญาณได้รับพลังและร่างกายก็กลับมาแข็งแรง ดังนั้นรูปในทางปฏิบัติของการหล่อเลี้ยงคือการทำให้ผู้อื่นมีพลัง

วิธีการหล่อเลี้ยงของลูกดวงวิญญาณบรรพบุรุษคืออะไร? รูปแบบของการหล่อเลี้ยงทางจิตคือการเติมเต็มดวงวิญญาณด้วยพลังทั้งหมดที่ลูกได้รับจากพ่อ ไม่ว่าพลังใดก็ตามที่ดวงวิญญาณต้องการในเวลาใดก็ตาม จงหล่อเลี้ยงดวงวิญญาณนั้นด้วยพลังนั้นในเวลานั้น ลูกรู้วิธีการที่จะให้การหล่อเลี้ยงเช่นนั้นหรือไม่? ลูกเป็นบรรพบุรุษใช่หรือไม่? ลูกทุกคนเป็นบรรพบุรุษหรือเป็นผู้ที่อาวโสน้อยกว่า(junior)หรือไม่? ลูกทุกคนเป็นบรรพบุรุษหรือว่าเพียงดวงวิญญาณพิเศษไม่กี่คนเท่านั้นที่เป็นสิ่งนี้? ดังนั้นลูกบรรพบุรุษรู้วิธีการให้การหล่อเลี้ยงใช่หรือไม่? ลูกหล่อเลี้ยงเพียงแค่ศูนย์ของลูก หรือลูกหล่อเลี้ยงดวงวิญญาณของทั้งโลก? ลูกหล่อเลี้ยงครัวเรือนของลูกเท่านั้นหรือลูกหล่อเลี้ยงดวงวิญญาณของทั้งโลก? ในเวลาปัจจุบันทุกดวงวิญญาณต้องการการหล่อเลี้ยงจากลูก ดวงวิญญาณบรรพบุรุษ

ลูกทุกคนฟังข่าวด้วยความสนใจเกี่ยวกับสิ่งที่กำลังเกิดขึ้น (มีความรุนแรงอย่างมากในบางสถานที่หลังจากเหตุการณ์ที่อโยธยา) ดังนั้นหลังจากที่ได้ฟังข่าว ลูกดวงวิญญาณบรรพบุรุษได้หล่อเลี้ยงทุกคนหรือไม่? ในช่วงเวลาของความไม่สงบงานพิเศษของลูกดวงวิญญาณบรรพบุรุษจะเกิดขึ้นด้วยอัตโนมัติ นั่นคือ โอ้! บรรพบุรุษ จงไม่วางแวนอยู่กับการทำงานรับใช้ของการหล่อเลี้ยงผู้อื่น เช่นที่ในช่วงเวลาของความไม่สงบ ตำรวจและทหารคิดว่าหน้าที่ของพวกเขาคือการสร้างความสงบในสถานการณ์ที่ไร้ความสงบนั้น พวกเขามาถึงสถานที่ที่เกิดเหตุตามคำสั่งที่พวกเขาได้รับ และพวกเขาก็ตื่นตัวในช่วงเวลาเช่นนั้นในงานรับใช้ของเขาด้วยความใส่ใจเป็นพิเศษ ดังนั้นลูกทุกคนได้ยินข่าวของความโกลาหลแล้ว แต่ลูกตื่นตัวในการทำงานรับใช้หรือไม่? หรือลูกเพียงแค่มีความสุขกับการฟัง ลูกจดจำสถานการณ์ของการเป็นบรรพบุรุษของลูกหรือไม่? ลูกได้หล่อเลี้ยงดวงวิญญาณทั้งหมดด้วยพลังของความสงบหรือไม่? หรือลูกคิดอยู่เสมอว่า: "สิ่งนี้เกิดขึ้นที่นี่ สิ่งนั้นเกิดขึ้นที่นั่น"? เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับดวงวิญญาณพิเศษที่จะทำงานรับใช้ในช่วงเวลาเช่นนั้น ลูกทำงานรับใช้พิเศษด้วยทัศนคติและด้วยพลังของจิตใจของลูกหรือไม่? หรือลูกเพียงแค่ดำเนินการด้วยการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้ของลูกตามวิธีการตามปกติ? ลูกเป็นนักสังคมสงเคราะห์ทางจิต ดังนั้นนักสังคมสงเคราะห์ทางจิตทำงานสังคมสงเคราะห์ทางจิตของพวกเขาคือพิเศษหรือไม่? ลูกคิดว่าตนเองมีความรับผิดชอบเช่นนั้นหรือไม่? หรือลูกคิดว่าลูกจะทำเช่นนั้นถ้าลูกได้รับโปรแกรม? ในช่วงเวลาเช่นนั้นลูกควรจะตื่นตัวในการทำงานรับใช้ของลูกภายในหนึ่งวินาที นี่เป็นความรับผิดชอบของลูกดวงวิญญาณบรรพบุรุษ

แม้กระทั่งเวลานี้ก็ยังมีคามปั่นป่วนในโลก และความปั่นป่วนนี้จะเพิ่มขึ้นเป็นครั้งคราว ดังนั้นหน้าที่ของลูกดวงวิญญาณในช่วงเวลาเช่นนั้นคือการเติมเต็มดวงวิญญาณด้วยพลังของความสงบ ความอดทน และความกล้าหาญ กลายเป็นประภาคารและให้แสงสว่างแห่งความสงบกับทุกคน ลูกเข้าใจไหมว่าลูกต้องทำอะไร? เวลานี้เติมเต็มความรับผิดชอบของลูกและหน้าที่ของลูกด้วยความเร็วที่เร็วขึ้น เพื่อที่ดวงวิญญาณจะได้รับการปลอบประโลมใจหรือความสบายใจของพลังทางจิต เพื่อที่พวกเขาจะได้สัมผัสกับน้ำเย็นในช่วงเวลาของกองไฟแห่งความทุกข์ ลูกสามารถทำหน้าที่นี้ได้หรือไม่? ลูกสามารถทำสิ่งนี้จากระยะไกลได้หรือไม่? หรือลูกจะสามารถทำได้ก็ต่อเมื่อลูกไปอยู่เบื้องหน้าพวกเขาเท่านั้น? ลูกกำลังทำสิ่งนี้อยู่ แต่เวลานี้ความปั่นป่วนกำลังรุนแรงขึ้น และดังนั้นจึงให้งานรับใช้ของลูกกลับมาเข้มข้นมากขึ้นด้วย ลูกเข้าใจไหมว่าการหล่อเลี้ยงของบรรพบุรุษคืออะไร? อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่ลูกพูดว่าลูกเป็นบรรพบุรุษ แต่ลูกไม่สามารถให้การหล่อเลี้ยงได้ ไม่ใช่เช่นนั้นเลย งานของบรรพบุรุษคือการให้พลังผ่านการหล่อเลี้ยง ด้วยสภาพอันทรงพลังและสูงส่งของลูกเองทำให้ผู้อื่นได้สัมผัสกับพลังของการไปอยู่เหนือสถานการณ์ต่างๆ อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณทั้งหมดของตอนเริ่มต้นจากทุกหนแห่งที่เป็นผู้ช่วยของอติเทพบรรพบุรุษ ถึงดวงวิญญาณบรรพบุรุษที่เป็นรากฐานของดวงวิญญาณทั้งหมด ถึงดวงวิญญาณที่มีทัศนคติที่สูงส่งของการทำงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัดสำหรับทุกดวงวิญญาณอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณทั้งหมดที่เป็นนักสังคมสงเคราะห์ทางจิต ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสตจากบัพดา

พูดกับดาดี:

ในเวลาปัจจุบัน งานพิเศษของทุกคนคือการให้ความสงบแก่ดวงวิญญาณที่ไร้ความสงบ ลูกๆของพ่อผู้มีเมตตามีความเมตตาต่อทุกดวงวิญญาณใช่หรือไม่? ดวงวิญญาณที่มีเมตตาทำอะไร? ความเมตตาหมายถึงการให้ความกล้าหาญในทางใดทางหนึ่งเพื่อเสริมสร้างพลังให้กับดวงวิญญาณที่อ่อนแอ ความคิดเกี่ยวกับความทุกข์ของดวงวิญญาณไปถึงดวงวิญญาณผู้เป็นนายผู้ประทานความสุข เช่นที่ที่นั่นมีคลื่นของความทุกข์ ในทำนองเดียวกันลูกดวงวิญญาณพิเศษควรมีคลื่นของการทำงานรับใช้พิเศษ “เราต้องให้ เราต้องทำอะไรบางอย่าง” ลูกแต่ละคนต้องตรวจสอบชาร์ทของลูกว่าลูกได้ทำงานรับใช้พิเศษอะไรบ้าง งานรับใช้ที่ธรรมดาก็ยังคงดำเนินต่อไป แต่ในเวลาปัจจุบัน จงให้ความสนใจเป็นพิเศษกับการทำงานรับใช้ผ่านบรรยากาศและทัศนคติของลูก ด้วยการทำเช่นนี้สภาพของลูกจะกลับมามีพลังโดยอัตโนมัติ ลูกกระจายคลื่นเช่นนั้นออกไปหรือไม่? ลูกกำลังกลายเป็นราชาของโลก และดังนั้นลูกต้องกระจายคลื่นเหล่านี้ไปยังทุกดวงวิญญาณ ไม่ควรมีดวงวิญญาณใดถูกตัดสิทธิ์ ไม่ว่าดวงวิญญาณจะเป็นของศาสนาใด พวกเขาก็เป็นลูกหลานของลูก ไม่ว่าดวงวิญญาณจะเป็นของศาสนาใด รากก็เป็นหนึ่งเดียวกัน มีคลื่นเช่นนั้นไหม? (ยังไม่มี) โปรดให้ความสนใจ!

อะแนคกับดาดาพูดกับกลุ่มเป็นการส่วนตัว:**อย่าเป็นผู้ที่ได้รับอิทธิพลจากสิ่งที่ไม่ใช่ประโยชน์ แต่เป็นผู้ที่สร้างผลกระทบที่สูงส่งของตนเอง**

ลูกมีประสบการณ์ว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ก้าวหน้าไปในความเพียรพยายามของลูกอยู่เสมอหรือไม่? ในความเพียรพยายามของลูก ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่บางครั้งลูกหยุดนิ่งหรือบางครั้งอยู่ในสภาพที่ตกลงมา บางครั้งดีมาก บางครั้งดีและบางครั้งก็ดีเล็กน้อย ให้ดีมากเสมอ เพราะตอนนี้มีเวลาเหลืออยู่เล็กน้อยและจุดหมายปลายทางที่จะกลับมาสมบูรณ์พร้อมนั้นสูงส่งมาก ดังนั้นลูกต้องเพิ่มความเร็วของความพยายามของลูก สิ่งซึ่งบอกของความเร็วในความเพียรพยายามของลูกคือดวงวิญญาณเช่นนั้นจะเป็นแสงและเบาสบายอยู่เสมอและไม่ประสบกับภาระใดๆ แม้ว่าสถานการณ์ของธรรมชาติ (ภัยธรรมชาติ) จะเกิดขึ้น หรือสถานการณ์เกิดขึ้นจากผู้คน สถานการณ์นั้นก็สัมผัสได้ว่าไม่มีอะไรเลยเบื้องหน้าสภาพของลูก พลังของสภาพของลูกเองนั้นยิ่งใหญ่กว่าสภาพภายนอก เพราะเหตุใด? นี่คือสภาพของลูกเอง อื่นๆนั้นคือภายนอก เมื่อลูกล้มพลังของตัวเองไป สถานการณ์ภายนอกก็ดูเป็นเรื่องใหญ่ การเป็นแสงและเบาสบายอยู่เสมอหมายความว่าลูกนั้นเบาสบาย นั่นคือเป็นผู้ที่อยู่เหนือทุกสิ่ง ผู้ที่เบาสบายก็จะอยู่เหนือทุกสิ่งเสมอ ผู้ที่มีภาระก็จะอยู่เบื้องล่างเสมอ เป็นเวลาครั้งวงจรที่ลูกลงมาเรื่อยๆ อย่างไรก็ตามเวลานี้คือเวลาที่ต้องขึ้นไป ดังนั้นลูกจะทำอะไร? อยู่เหนือทุกสิ่งอยู่เสมอ

ในแง่ของร่างกายก็เช่นกัน สถานที่ซึ่งดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในร่างกายนั้นก็อยู่สูง ดวงวิญญาณไม่ได้อยู่ในเท้า เช่นที่ตำแหน่งของดวงวิญญาณในร่างกายนั้นอยู่สูง ในทำนองเดียวกันให้สภาพของลูกอยู่สูงอยู่เสมอ พวกเขาแสดงจุดที่ดีด้านบนสุดอันเป็นสัญลักษณ์ของบราห์มิน จุฬามายถึงสูง มีการแสดงสิ่งซึ่งบอกทางกายภาพเนื่องจากสภาพของลูกนั้นสูง มีการแสดงศุภรอยู่เบื้องล่าง ขณะที่บราห์มินได้มีการแสดงอยู่สูงขึ้นไป ดังนั้นสถานที่และสภาพของบราห์มินจึงสูง หากลูกจดจำสถานที่ของลูก สภาพของลูกก็จะกลับมาสูงโดยอัตโนมัติ ดริชตีของบราห์มินยังคงอยู่สูงเสมอ เพราะดวงวิญญาณมองที่ดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณอยู่เหนือและดังนั้นสายตาก็จะอยู่เหนือด้วย เมื่อใดก็ตามที่ลูกพบปะใครหรือพูดกับพวกเขา ลูกมองดูดวงวิญญาณและพูดกับดวงวิญญาณ สายตาของลูกตรงไปที่ดวงวิญญาณ แต่ละดวงวิญญาณอยู่ตรงหน้าผาก ดังนั้นจึงเป็นเรื่องง่ายที่จะอยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่สูงส่ง

เมื่อสภาพของลูกกลายเป็นเช่นนั้น ลูกจะอยู่ห่างไกลจากบรรยากาศและสิ่งต่างๆที่อยู่เบื้องล่างเสมอ ลูกจะไม่ได้รับอิทธิพลจากสิ่งเหล่านั้น อาจมีผลกระทบที่ดีหรือแม้แต่อิทธิพลที่ไม่ดี ถ้ามีบรรยากาศที่ไม่ดีในครัวเรือนแล้วลูกจะอย่างไร? ลูกได้รับอิทธิพลหรือไม่? ลูกคือผู้ที่เปลี่ยนสิ่งที่ไม่ดีให้กลายเป็นสิ่งที่ดีหรือเป็นผู้ที่ได้รับอิทธิพล? มายาก็มองเห็นเช่นกัน โอเค,เธอจับนิ้วของลูกเอาไว้แล้ว หลังจากที่จับนิ้วของลูกแล้ว เธอก็จะจับมือลูก แล้วก็จะจับเท้าของลูก ดังนั้นอย่าได้รับอิทธิพล ลูกไม่ใช่ผู้ที่ได้รับอิทธิพล แต่เป็นผู้ที่สร้างผลกระทบที่สูงส่ง ดังนั้นดวงวิญญาณบราห์มินหมายถึงผู้ที่เปี่ยมแสงที่เบาสบายอยู่เสมอ ผู้ที่อยู่เบื้องบน ด้วยสำนึกนี้จึงเฝ้าแต่โยยบินไปข้างหน้าอยู่เสมอ อังชะ

ลูกทุกคนอยู่อย่างมีความสุขใช่ไหม? ลูกไม่มีคลื่นแห่งความทุกข์ใช่ไหม? คลื่นแห่งความทุกข์จะมาหาผู้ที่ละทิ้งดินแดนแห่งความทุกข์ได้อย่างไร? ในยุคบรรจบพบกันลูกรู้ทั้งดินแดนแห่งความทุกข์และดินแดนแห่งความสุข ผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้เกี่ยวกับทั้งสองสิ่งนี้เป็นดวงวิญญาณที่มีพลัง ลูกไม่สามารถไปสู่ดินแดนแห่งความทุกข์ได้แม้โดยไม่ตั้งใจ คลื่นแห่งความทุกข์ไม่มีวันมาหาผู้ที่มีความสุขอยู่เสมอ อัจชะ รักษาสมดุลของการทำงานรับใช้และความก้าวหน้าในตนเองอย่าให้เป็นเช่นนั้นที่ลูกซาบซึ้งกับการทำงานรับใช้อย่างมากจนลืมความก้าวหน้าในตนเอง ลูกมีความสนใจในการทำงานรับใช้มากขึ้น แต่จะต้องมีความสมดุลของทั้งสอง ลูกเข้าใจไหม? ลูกกำลังก้าวไปด้วยดี แต่อย่าหยุดอยู่แค่นั้น ให้มันเป็นสิ่งที่ดีที่สุด

พร: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากวงจรแห่งการจดจำระลึกถึงและการหลงลืมและทำให้ชีวิตของลูกมีค่าราวกับเพชร ยุคบรรจบพบกันคือยุคแห่งการจดจำระลึกถึงและยุคหลักคือยุคแห่งการหลงลืม หากลูกอยู่อย่างตระหนักรู้ถึงบทบาทที่สูงส่งของลูกและโชคที่สูงส่งของลูกอยู่เสมอ ลูกก็มีค่าราวกับเพชร ในขณะที่ถ้าลูกลืมสิ่งนี้ ลูกก็เป็นหิน นี่คือเกมของการจดจำระลึกถึงและการหลงลืม ผู้ที่อยู่ในยุคบรรจบพบกันไม่สามารถไปท่องสวรรค์ของยุคหลักได้ หากสติปัญญาของลูกถูกดึงไปที่นั่นเพียงเล็กน้อย ลูกก็จะติดกับอยู่ที่นั่น เพราะมีความโอฬารตระการตามากมายในยุคหลัก แต่นั่นเป็นการหลอกลวง

คติพจน์: ผู้ที่ใช้ประสาทสัมผัสทางกายด้วยกฎและระเบียบคือราชาโยคีที่แท้จริง

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ทำตามศรัทธา กลับมาบริสุทธิและสะอาด เข้าถึงความรู้นี้และแล้วทำงานรับใช้ด้วยวิธีการที่ถูกต้อง(yukti-yukt) อย่าได้กลับมาหยิ่งยโสแต่จงรักษาความภาคภูมิใจที่บริสุทธิ์ของลูกไว้
- คำถาม:** เนื่องจากหนึ่งประเด็นใดที่พ่อต้องให้ความรู้อย่างมากขนาดนี้?
- คำตอบ:** พ่อให้ความรู้อย่างมากแก่ลูกเพื่อที่จะพิสูจน์ว่าผู้สร้างของกิตะคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ที่ไม่มีตัวตน ความผิดที่ใหญ่โตที่สุดก็คือพวกเขาได้ใส่ชื่อของศรัทธาในกิตะแทนที่จะเป็นชื่อของพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกต้องพิสูจน์สิ่งนี้ ลูกต้องสร้างวิธีการที่หลากหลายสำหรับสิ่งนี้ แสดงความแตกต่างระหว่างคำสรรเสริญของพ่อและคำยกย่องของศรัทธา
- เพลง:** มีชีวิตอยู่ในหนทางของท่านและตายในหนทางของท่าน...

โอมชานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงแล้ว เพลงนั้นบอกว่า: ฉันได้มาที่ประตูของท่านเพื่อจะตายขณะมีชีวิต ลูกได้มาที่ประตูของใคร? สิ่งเดิมเดียวกันนั้นเกิดขึ้น หากศรัทธาเป็นพระเจ้าของกิตะ เช่นที่พวกเขาพูด สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดไม่สามารถเกิดขึ้นได้ ศรัทธาคือเจ้าของยุคทอง กฤษณะไม่ได้พูดกิตะ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ได้พูดกิตะ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับคำพูดนี้ หากพวกเขาเข้าใจสิ่งเดียวกันและแล้วคัมภีร์ศาสนาทั้งหมดของบาร์ตก็จะถูกพิสูจน์ได้ว่าผิด สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดคือหนทางความเลื่อมใสศรัทธา มีเรื่องราวของพิธีกรรมทางร่าง การไปจาริกแสวงบุญ การสวดมนต์ ทาปาเซียลา เขียนในคัมภีร์เหล่านั้น ลูกได้เคยทำความเพียรพยายามมากมายมากในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีความจำเป็นสำหรับสิ่งใดๆนั้น นี่คือนิพจน์ของเพียง 1 วินาที พ่อต้องให้ความรู้มากมายเพียงเพื่อพิสูจน์สิ่งเดียวกัน นี่คือนิพจน์ที่พระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นได้ให้ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับกิตะ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ตัวท่านเองนั้นได้มาก่อตั้งศาสนาเทพและสอนราชาโยคะที่ง่ายตายและความรู้สำหรับการก่อตั้งศาสนาเทพ ซึ่งเวลานั้นหายไปแล้ว ผู้คนคิดว่ากฤษณะจะมาอีกครั้งและพูดกิตะ อย่างไรก็ตาม เวลานั้นลูกต้องพิสูจน์อย่างชัดเจนมากกว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ได้พูดกิตะนี้ คำยกย่องของกฤษณะนั้นแยกจากคำยกย่องของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เขาคือเจ้าของยุคทองและเขาได้รับโชคของอาณาจักรของเขาด้วยการศึกษาราชโยคะที่ง่ายตาย นามและรูปของเขาเมื่อกำลังศึกษาเล่าเรียนแตกต่างไปจากเมื่อเขาได้รับอาณาจักร ลูกต้องพิสูจน์ว่าเริ่มแรกเขาไม่บริสุทธิ์และแล้วเขาได้กลับมาบริสุทธิ์ กฤษณะไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือพ่อผู้เดียวเท่านั้น ดวงวิญญาณของศรัทธาเดียวกันที่กลับมาเกลียดเวลานี้กำลังศึกษาราชโยคะจากผู้ชำระให้บริสุทธิ์อีกครั้ง และกำลังจะกลายเป็นเจ้าของของโลกที่บริสุทธิ์ในอนาคต ลูกจำเป็นต้องมีวิธีการที่จะอธิบายและพิสูจน์สิ่งนี้ ลูกต้องพิสูจน์สิ่งนี้แก่ชาวต่างชาติ กิตะคืออันดับหนึ่งของคัมภีร์ทั้งหมด เป็นแม่ของทุกคัมภีร์ ใครให้กำเนิดแก่ผู้เป็นแม่? พ่อเองนั้นได้นำเอาแม่มาเลี้ยงดู กล่าวไม่ได้ว่าพระคริสต์ได้นำไปเบ็ลมาเลี้ยงดู ผู้คนได้ทำไปเบ็ลจากคำสอนที่พระคริสต์ให้และพวกเขาก็เฝ้าแต่ศึกษาสิ่งนั้น อย่างไรก็ตาม ใครให้คำสอนของกิตะซึ่งผู้คนนำไปสู่การทำทาราและเฝ้าแต่ศึกษาสิ่งนั้น? ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ พวกเขาเกี่ยวกับคัมภีร์อื่นๆ ทั้งหมด ลูกต้องพิสูจน์ว่าเป็นใครที่ให้คำสอนของราชาโยคะที่ง่ายตายนี้ โลกก็เฝ้าแต่กลับมามาโบราณวันแล้ววันเล่า ความคิดเหล่านี้ทั้งหมดสามารถคงอยู่เพียงในสติปัญญาที่บริสุทธิ์และสะอาดเท่านั้น ผู้ที่ไม่ทำตามศรัทธาไม่สามารถเข้าถึงความรู้ได้ ศรัทธาจะพูดว่า: ลูกไม่สามารถที่จะอธิบายสิ่งใดได้เลย บาบอบอกลูกในทันที สิ่งหลักคือการพิสูจน์ว่าพระเจ้าของกิตะคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้คนพูดว่าท่านนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน หรือพวกเขาพูดว่าท่านคือธาตุบราห์ม พวกเขาเฝ้าแต่พูดสิ่งใดที่เข้าไปสู่ในจิตใจของพวกเขาโดยปราศจากความเข้าใจ ความผิดทั้งหมดเกิดขึ้นจากกิตะโดยการเรียกกฤษณะว่าเป็นผู้สร้างของกิตะ ดังนั้นลูกต้องสร้างวิธีการที่จะอธิบายสิ่งนี้ บาบาเคยบอกอุปด้าจีว่า: ให้อธิบายและพิสูจน์กับผู้คนในเบนารสว่าพระเจ้าแห่งกิตะไม่ใช่ศรัทธา เวลานั้นการประชุมสัมมนาเกิดขึ้นในเดลี พวกเขาเชิญผู้คนที่ฝึกไว้ในศาสนาทั้งหมดให้อภิปรายสิ่งที่พวกเขาสามารถทำเพื่อที่จะสร้างความสงบ อย่างไรก็ตาม ไม่ได้อยู่ในมือของพวกเขาที่จะสร้างความสงบ พวกเขาพูดว่า: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! ดังนั้น ในเมื่อพวกเขาเฝ้าแต่เรียกหา ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์เหล่านี้จะสามารถก่อตั้งความสงบได้อย่างไร? พวกเขาไม่รู้จักผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พวกเขาพูดว่าเป็นราม ราชากของสกุลนักรบแต่ไม่ได้เป็นเช่นนั้น พวกเขาเรียกหารามอย่างไม่ถูกต้อง พวกเขาไม่รู้สิ่งใด ใครที่จะไปและอธิบายสิ่งนี้แก่พวกเขา? ลูกๆ ที่ดีมากเป็นที่ต้องการ มีลูกมากมายที่คิดว่าตนเองกระจางในความรู้อย่างมาก แต่พวกเขาไม่มีสิ่งใดเลย มีตัวอย่างของหนูที่พบขึ้นขมื่นและคิดว่าเขา

เป็นเจ้าของร้านชำใหญ่ เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไป ลูกจำเป็นต้องมีกลยุทธ์อย่างมากในสิ่งนี้เพราะว่าสามารถพิสูจน์ได้ว่า ด้วยสิ่งนี้ที่พระเจ้าสร้างก็ตะขึ้นมา พวกเขาก็ตูว่า:ไม่ว่าใครก็ตามทั้งหมดคือพระเจ้า บาบาทูว่า:พระเจ้าพูด: พ่อนำดวงวิญญาณของศรีภรรยาผู้ให้ 84 ชาติเกิดเติมนั้นมาเลี้ยงดูและเวลานี้อยู่ในชาติเกิดสุดท้ายของเขา พ่อให้ชื่อเขาว่าบราห์มาและให้ความรู้ของกิตะแก่ลูกผ่านเขา ด้วยราชาโยคะที่ง่ายดายนี้ และแล้วบราห์มาก็กลายเป็นเจ้าชายแรกของยุคทอง คำอธิบายนี้ไม่อยู่ในสติปัญญาของใครอื่น ในบรรดาลูกๆ ด้วย สติปัญญาของลูกไม่ได้มีความภาคภูมิใจที่บริสุทธิ์นั้นอย่างถูกต้อง ลูกจัดนิทรรศการมากมายมาๆ แต่กระนั้นลูกก็ไม่ได้พิสูจน์สิ่งนี้ ก่อนอื่นแก้ไขความผิดนี้และอธิบายว่าศรีมัทภักวาทิตาเป็นแม่และพ่อของทุกคัมภีร์อย่างไร ใครเป็นผู้สร้างของสิ่งนั้น? เช่นที่พระคริสต์ได้ให้กำเนิดไบเบิลและนั่นก็เป็นคัมภีร์ของศาสนาคริสต์ อ้อชะ ใครเป็นพ่อของไบเบิล? พระคริสต์ ไม่ถูกเรียกว่าเป็นแม่และพ่อ ไม่มีเรื่องของแม่ที่นั่น เป็นที่นี้ที่ลูกมีแม่และพ่อ ชาวคริสต์ยืนได้เลียนแบบศาสนาภรรยา ผู้คนเหล่านั้นเชื่อในพระคริสต์ ใครได้พูดกิตะ? มีการก่อตั้งศาสนาใดผ่านกิตะ? ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ พวกเขาไม่เคยพูดว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดได้สร้างไฟบูชาอันนี้ ลูกสามารถเข้าใจจากภาพของวงจรวาพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดได้ให้ความรู้ได้อย่างแท้จริง เราได้และภรรยากำลังนั่งในยุคทอง พวกเขาไม่ได้ให้ความรู้แก่ตัวเขาเอง ต้องมีบางคนอื่นที่สามารถให้ความรู้ได้ บางคนต้องช่วยเหลือให้พวกเขาได้สอบผ่าน ใครให้ความรู้สำหรับการได้มาซึ่งอาณาจักร? โขคนนั้นไม่ได้ถูกสร้างขึ้นด้วยตนเอง เป็นพ่อหรือครูที่สร้างโคขของลูก คุรุให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ แต่ไม่มีใครเข้าใจความหมายของการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ มีการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับผู้คนในหนทางครอบครัว การหลุดพ้นหมายถึงทุกคนไปหาพ่อ ไม่มีใครเข้าใจสิ่งเหล่านี้ พวกเขาได้เปิดร้านใหญ่มากของความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีแม่เพียงร้านเดียวของความรู้อย่างแท้จริง ทั้งหมดเป็นของร้านของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อพูดว่า: พระเวทและคัมภีร์ทั้งหมดๆ คือเครื่องประกอบของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกไม่สามารถบรรลุถึงพ่อได้ด้วยการพริ้วสวด ทำทาสยาเซีย ฯลฯ พ่อให้ความรู้แก่ลูกๆ และชำระลูกให้บริสุทธิ์ พ่อประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทั้งโลก ลูกต้องไปผ่านสภาพของการหลุดพ้นไปสู่การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ไม่ใช่ทุกคนจะไปสู่ยุคทอง ละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกถูกสอนในวงจรวาแล้ว และไม่ว่าภาพใดก็ตามที่ลูกทำขึ้นสิ่งเหล่านั้นกำลังถูกทำขึ้นในเวลาด้วย เมื่อความผิดที่ใหญ่โตที่สุดนี้ได้รับการแก้ไขแล้วลูกก็สามารถทำภาพเหล่านี้ได้อย่างมีกลยุทธ์ พวกเขาพูดว่าโลกยืนอยู่บนขาของสามศาสนา ขาของศาสนาเทพหักไปแล้วและเหตุนี้เองโลกจึงเฝ้าแต่สั่นคลอน เริ่มแรกโลกได้อยู่อย่างมั่นคงโดยยืนอยู่บนเพียงขาเดียว มีเพียงศาสนาเดียวซึ่งถูกเรียกว่าอาณาจักรที่ไม่มีการแบ่งแยก และแล้วหนึ่งขานั้นก็ได้หายไปและอีกสามขาที่ปรากฏขึ้น ขาเหล่านั้นไม่มีผลกำลังใดๆ มีการต่อสู้และการทะเลาะเบาะแว้งก็ดำเนินไปในบรรดาพวกเขา พวกเขาไม่รู้จักผู้เป็นนายเลยและพวกเขาก็กลายเป็นลูกกำพร้า ลูกจำเป็นต้องมีกลยุทธ์อย่างมากที่จะอธิบายแก่ผู้อื่น สิ่งหลักที่จะอธิบายที่นิทรรศการคือพระเจ้าแห่งกิตะไม่ใช่ศรีภรรยาแต่เป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่สถานที่เกิดของท่านคือบาร์ต ภรรยาเหล่านั้นมีตัวตนในขณะที่บาบานั้นไม่มีตัวตน ค่ายกย่องของท่านนั้นแยกออกไป ควรทำการดูด้วยความเฉลียวฉลาดอย่างมากที่ลูกสามารถพิสูจน์ว่าดวงวิญญาณสูงสุดพูดกิตะและทำให้ภรรยากลายเป็นเช่นนี้ มีคำกล่าวว่ากลางวันของบราห์มาคือความรู้และกลางคืนของบราห์มาคือความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้คือกลางคืน ใครก่อตั้งยุคทอง? บราห์มามาจากที่ใด? แม้ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน บราห์มามาจากที่ใด? พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดนำประชาบิดาบราห์มามาเลี้ยงดู พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดก่อนอื่นได้สร้างโลกที่ละเอียดอ่อน พวกเขาแสดงบราห์มาที่นั่น ไม่มีพ่อของปวงประชาที่นั่น ประชาบิดาบราห์มามาจากที่ใด? ไม่สามารถมีใครเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ในชาติเกิดสุดท้ายของภรรยาพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดทำให้เขาเป็นพาหนะของท่าน นี่ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใคร นี่คือชั้นเรียนที่สำคัญอย่างมาก ครูก็รู้ว่านักเรียนผู้นี้เป็นใคร ดังนั้นพ่อของเขาจะไม่รู้หรือ? นี่คือชั้นเรียนที่ไม่มีขีดจำกัดของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ทุกสิ่งที่นี่พิเศษสุด ในคัมภีร์พวกเขาแสดงการทำลายล้างอย่างสิ้นซากและทำให้ทุกสิ่งสับสน ลูกรู้ว่าภรรยาไม่ได้พูดกิตะ เขาเพียงแต่ได้ยินความรู้ของกิตะและได้รับสถานภาพที่สูงศักดิ์ ลูกต้องพิสูจน์ว่าพระเจ้าแห่งกิตะคือชีวาที่ไม่มีตัวตนและสิ่งเหล่านี้คือคุณธรรมของท่าน บาร์ตได้กลายเป็นเช่นเปลือกหอยเนื่องจากความผิดนี้ เวลานี้พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดได้วางใจของความรู้ไว้เหนือผู้เป็นแม่ แม่ทั้งหลายคือผู้เปิดประตูสู่สวรรค์ ควรจดสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดและอธิบายสิ่งเหล่านั้นแก่ผู้อื่น ความเลื่อมใสศรัทธาในความเป็นจริงเป็นไปสำหรับผู้ครองเรือน นี่คือการราชาโยคะที่ง่ายดายสำหรับหนทางครอบครัว เราได้มาที่นี่เพื่อพิสูจน์สิ่งนี้แก่ท่าน ลูกๆ ต้องทำทุกสิ่งอย่างมีกลยุทธ์อย่างมาก ลูกๆ ต้องแสดง(เปิดเผย)พ่อ อยู่อย่างสดชื่นแจ่มใส มั่นคง ไม่สั่นคลอนและซาบซึ้งเสมอ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปลูกๆ เช่นนั้นก็จะปรากฏตัวขึ้นอย่างแน่นอน บราห์มา กุมารหรือกุมารีคือผู้ที่ทำให้ผู้อื่นได้รับมรดกถึง 21 ชาติเกิดจากพ่อ มีค่ายกย่องที่ยิ่งใหญ่สำหรับกุมารี มามาคือคนหลัก ผู้ที่นั่นคือพระอาทิตย์แห่งความรู้และผู้(บราห์มา) คือมามาที่แผ่ตัว แทบจะไม่มีใครเข้าใจความลับนี้ วัดถูกสร้างขึ้นให้กับมามาด้วย ไม่มีวัดให้กับมามาที่แก่ชราที่แผ่ตัวนี้ ทั้งสองคือแม่และพ่อ(mother and father) ในรูปรวม ภรรยาคือเจ้า

ชายของยุคทอง ค่ายกย่องของพระเจ้าแห่งกิตะนั้นแยกออกไป ท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ปลดปล่อยและเป็นผู้นำทาง ดังนั้นค่ายกย่องของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดแยกออกไปอย่างสมบูรณ์ ค่ายกย่องนั้นจะสามารถเป็นเช่นเดียวกันได้อย่างไร? สิ่งหลักนั้นก็คือ: ใครได้พูดกิตะ? พระเวทและคัมภีร์ ฯลฯ ทั้งหมดคือลูกๆ ของกิตะ ที่เหลือทั้งหมดเป็นเครื่องประกอบของความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีสิ่งใดเช่นนั้นเกิดขึ้นบนหนทางของความรู้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำทุกงานอย่างมีกลยุทธ์อย่างมาก แสดง(เปิดเผย)พ่อโดยการอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใส ไม่สั่นคลอน และมั่นคงในความซาบซึ้งของความรู้

2. พิสูจน์สิ่งที่เป็นความรู้ใหม่และไม่เหมือนใคร

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณโยคีและทำให้สิ่งที่เป็นไปได้เป็นไปไม่ได้ด้วยพลังแห่งความเจียบพลังแห่งความเจียบคือพลังที่สูงส่งสูงสุด พลังอื่นๆ ทั้งหมดได้เกิดขึ้นจากพลังนี้ แม้แต่พลังของวิทยาศาสตร์ก็ปรากฏออกมาจากพลังแห่งความเจียบนี้ ด้วยพลังแห่งความเจียบ ลูกสามารถทำให้สิ่งที่เป็นไปได้เป็นไปไม่ได้ สิ่งในโลกบอกว่าเป็นไปไม่ได้นั้นเป็นไปได้ง่ายดายสำหรับลูกดวงวิญญาณโยคี พวกเขาพูดว่าพระเจ้าสูงส่งและสว่างไสวกว่าดวงอาทิตย์พันดวง แต่จากประสบการณ์ของลูก ลูกพูดว่า "เราบรรลุถึงท่านและกลับมาถูกห่อหุ้มอยู่ในมหาสมุทรแห่งความรักด้วยพลังแห่งความเจียบของเรา"

คติพจน์: ผู้ที่กลายเป็นเครื่องมือและดำเนินงานของการสร้างใหม่คือการเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริง

***** โอม ขานติ *****

คำพูดที่สำคัญของมาเตซาวรี

1. ความแตกต่าง ระหว่างดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด

ดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดอยู่แยกห่างกันเป็นเวลานาน และมีการพบปะที่สวຍงามเกิดขึ้นเมื่อดวงวิญญาณพบสื่อกลาง เมื่อเราพูดสิ่งนี้ ความหมายที่ถูกต้องการของสิ่งเหล่านั้นคือ ดวงวิญญาณได้กลับมาแยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดมาเป็นเวลาที่ยาวนาน “เป็นเวลานาน” หมายถึง ดวงวิญญาณกลับมาถูกแยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเวลานาน คำเหล่านี้พิสูจน์ว่าดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดเป็นสองสิ่งที่แยกจากกัน ทั้งสองสิ่งมีภายในแตกต่างกัน แต่เพราะมนุษย์ทางโลกไม่สามารถเข้าใจสิ่งนี้ พวกเขาพูดความหมายของสิ่งเหล่านี้ว่า “นั่น ดวงวิญญาณนี้คือดวงวิญญาณสูงสุด” อย่างไรก็ตาม เนื่องจากถูกมายาบังพวกเขาจึงได้ลืมนึกถึงเดิมที่แท้จริงของพวกเขา และแล้วเมื่อสิ่งบดบังของมายาถูกเปิดออก และแล้วดวงวิญญาณก็เป็นเช่นดวงวิญญาณสูงสุด บางคนพูดว่าดวงวิญญาณแยกห่างกันในลักษณะนี้ แต่ผู้คนอื่นก็พูดว่าดวงวิญญาณแยกห่างกันด้วยความหมายของ “นั่น ดวงวิญญาณ คือดวงวิญญาณสูงสุด” อย่างไรก็ตาม เนื่องจากดวงวิญญาณได้ลืมนึกเอง ดวงวิญญาณได้กลับมาไม่มีความสุข เมื่อดวงวิญญาณได้รู้จักตนเองและกลับมาบริสุทธิ์เท่านั้น ดวงวิญญาณเหล่านั้นก็จะไปถึงดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาพูดว่าดวงวิญญาณแยกห่างในความหมายนี้ แต่พวกเรานั้นรู้ว่าทั้งดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดได้แยกจากกัน ดวงวิญญาณไม่สามารถเป็นดวงวิญญาณสูงสุดได้และดวงวิญญาณก็ไม่สามารถรวมกับดวงวิญญาณสูงสุดเป็นหนึ่งเดียวได้ ไม่สามารถมีสิ่งบดบังใดเหนือพระเจ้าได้

2. เพียงโดยการจบสิ้นวงจรกรรมเท่านั้น ที่จะสามารถมีความสงบของจิตใจได้ นั่นคือลูกสามารถบรรลุถึงสภาพการหลุดพ้นในชีวิต

ในความเป็นจริงแล้ว มนุษย์แต่ละคนมีความต้องการที่จะได้รับความสงบของจิตใจอย่างแน่นอน และเหตุนี้เอง พวกเขามีความพยายามมากมาย แต่พวกเขายังไม่สามารถรับความสงบของจิตใจได้ อะไรคือเหตุผลที่แท้จริงสำหรับสิ่งนี้ ก่อนอื่นเป็นสิ่งจำเป็นที่จะคิดว่าสาเหตุหลักของความไม่สงบของจิตใจคืออะไร สาเหตุแรกของความไม่สงบของจิตใจคือสิ่งที่ลูก

ติดอยู่กับวงจรบางอย่าง จนกระทั่งมนุษย์กลับมาเป็นอิสระจากวงจรของกิเลสทั้ง 5 มิฉะนั้นแล้วพวกเขาจะไม่สามารถกลับมาเป็นอิสระจากความไม่สงบได้ เมื่อตัดขาดจากวงจรแล้ว ก็จะสามารถมีความสงบของจิตใจ นั่นคือสามารถได้รับสภาพของการหลุดพ้นในชีวิต เวลานี้เราต้องคิดเกี่ยวกับวิธีที่จะตัดวงจรเหล่านั้น ใครคือผู้ที่สามารถปลดปล่อยเราจากวงจรเหล่านั้น? เรารู้ว่าไม่มีดวงวิญญาณมนุษย์ใดสามารถให้การหลุดพ้นของกรรมแก่อีกดวงวิญญาณมนุษย์อื่นได้ เป็นเพียงดวงวิญญาณสูงสุดเดียวเท่านั้นที่ เป็นผู้สามารถชำระบัญชีกรรมของวงจรได้ ท่านมาและปลดปล่อยเราจากวงจรด้วยพลังของความรู้และโยคะ เหตุนี้เอง พระเจ้า ดวงวิญญาณสูงสุด ถูกเรียกว่าผู้ประทานความสุข นอกจากจะรู้ก่อนว่า เราคือดวงวิญญาณ แท้จริงแล้วเราเป็นลูกของใคร และอะไรคือคุณธรรมดั้งเดิมของเรา เพียงเมื่อสิ่งนี้เข้าไปในสติปัญญาของเราแล้ว เราจึงสามารถตัดวงจรของเราได้ เราได้รับความรู้ี้จากพระเจ้าท่านนั้น ซึ่งหมายความว่า เป็นเพียงด้วยการผ่านดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่วงจรของเราจะถูกตัดไป โอม ซานติ

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน แม้แต่หลังจากให้ทานกิเลส ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างแนบแน่น เพราะเป็นเพียงด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์
- คำถาม:** อะไรคือวิธีการกลับมาขึ้นอยู่กับบัลลังก์หัวใจและถูกร้อยในสร้อยประคำของรูद्र้า?
- คำตอบ:** กลายเป็นผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุขเช่นเดียวกันกับพ่อ ประพรมหยดน้ำของความรู้แก่ทุกคน และทำงานรับใช้ที่ทำให้พวกเขาเย็นลง ปล่อยางจากทุกสิ่งที่เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใครก็ตาม อย่าได้ทำการกระทำที่เป็นบาปใด สร้างสมกิริยามารยาทที่ดี ใช้เวลาของลูกอย่างมีค่าในการจดจำระลึกถึงพ่อและลูกจะกลับมาขึ้นอยู่กับบัลลังก์หัวใจของพ่อและถูกร้อยเข้าไปในสร้อยประคำของรูद्र้า หากบางคนกำลังสูญเสียเวลาของเขา เขากำลังลดสถานภาพของเขาโดยที่ไม่ได้สิ่งใดเลย การพูดเท็จ การทำความผิดและซ่อนเร้นสิ่งเหล่านั้นและการทำร้ายหัวใจของบางคนบาปทั้งหมดจะทำให้ลูกได้รับการลงโทษ 100 เท่า
- เพลง:** ท่านจะไม่แยกห่างจากเราและเราจะไม่มีประสบการณ์ของความทุกข์ใดๆ

โอมชานติ นี่คือเพลงของโกปีก้า โกปีก้าใด? พวกเขาคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของประชาบิดาบรรพบุรุษ และแล้วพวกเขาก็ถูกเรียกว่าเป็นโกปีและโกปีของโกปีวัลลภ นั่นคือ โกปีและโกปีของพ่อ อย่างไรก็ตาม ที่เหลือทั้งหมดเป็นเพียงเรื่องเล่าเป็นที่เข้าใจว่าเมื่อลูกเป็นของพ่ออย่างแท้จริง ชุมมุนที่มีกิเลสที่เป็นเช่นปีศาจก็กลายเป็นศัตรูของลูก หงส์และนกกระสาไม่สามารถใช้ชีวิตร่วมกัน มีหงส์จำนวนน้อยและนกกระसानับล้านๆ ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์เหมือนดอกบัว มีค่ายกย่องของสิ่งนี้ ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ให้อยู่อย่างบริสุทธิ์ ใช่ จะมีอุปสรรคมากมาย ผู้ที่เคยไม่บริสุทธิ์มาถึงครึ่งหนึ่งของวงจรไม่สามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างรวดเร็ว มีเกมชักเย่อเช่นนั้นเนื่องจากกิเลส ผู้ที่ไร้เดียงสาถูกทำร้ายและเหตุนี้เองดรุพดีจึงเรียกหา ไม่ได้มีเพียงดรุพดีเดียว ในเวลานี้ทั้งหมดคือดรุพดีและดูซาซัน พวกเขาได้ลบหลู่เกียรติดรุพดีเหล่านั้น นี่คือนิยามของโลกที่ไม่บริสุทธิ์ที่มีกิเลส ยุคทองถูกเรียกว่าโลกที่ปราศจากกิเลส นี่คือนิยามของโลกที่มีกิเลส อาณาจักรของราวัน มีความทุกข์มากมายอย่างมากในโลกนี้ การร้องไห้คร่ำครวญ รบราและทะเลาะเบาะแว้ง มองดูสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นตลอดเวลา! เมื่อเหล่าเทพเคยปกครองในโลกใหม่ ก็มีความบริสุทธิ์ ความสงบและความสุข ไม่มีศาสนาใดที่สร้างความไม่สงบที่นั่น เวลานี้ ได้มีศาสนามากมายที่กระจายความไม่สงบ ลูกพิสูจน์กับพวกเขาว่าศัตรูที่เก่าแก่ที่สุดคือราวัน ผู้ที่ได้ทำให้บาร์ตไม่บริสุทธิ์และไร้ค่าเช่นเปลือกหอย พ่อหนึ่งทีและอธิบายแก่ลูกถึงปรัชญาของกรรมกรรมที่เป็นกลางและกรรมที่เป็นบาป ในอาณาจักรของราวัน ไม่ว่าผู้คนจะให้ทานมากเพียงใดก็ตาม ไม่ว่าพวกเขาทำบุญมากเพียงใด ไม่ว่าพวกเขาจะสร้างไฟบุญชยัญมากเพียงใดหรือไม่พวกเขาจะพริ้วสวดและทำทาบาศีลามากเพียงใดก็ตาม พวกเขาก็ตกต่ำลง ไม่ว่าใครก็ตามที่พวกเขาให้ทาน ก็เป็นดวงวิญญาณบาปที่มีกิเลสด้วย จากการที่ได้ทำการกระทำที่เป็นบาปอย่างต่อเนื่อง เวลานี้ก็มีภาระที่ใหญ่หลวงของบาปบนศีรษะของลูก ลูกๆ ดวงวิญญาณ ผู้ที่เคยสะอาดประจักษ์ เวลานี้ได้กลับมาดำมืดประจักษ์ พ่ออธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเช่นเดียวกับที่ท่านได้ทำในวงจรที่แล้ว พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มาและทำให้ลูกไปเป็นเทพทุกวงจร ท่านบุตรชายโยคะที่ง่ายดายและความรู้: ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ สิ่งนี้ง่ายดายใช่ไหม? ทุกคนพูดว่า: โอ พระเจ้าได้โปรดมา! มาและชำระเราผู้ที่ไม่บริสุทธิ์เกิด! ดังนั้น ผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือพ่อผู้เดียวเท่านั้น ลูกรู้ว่าพ่อกำลังดูแลเราให้ทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาบริสุทธิ์ แม้ว่าใครบางคนจะให้ทานกิเลสทั้ง 5 ไปแล้ว เขาก็ยังต้องมีโยคะ บาปที่เคยอยู่บนศีรษะของลูกมาชาติแล้วชาติเล่าซึ่งทำให้ลูกนั้นกลับมาดำมืดประจักษ์จะสามารถถูกเผาไปด้วยสิ่งใดนอกจากโยคะ? ลูกให้ทานกิเลสทั้งห้าเพื่อที่ลูกจะไม่ทำบาปใดอีกต่อไป อย่างไรก็ตาม ลูกจะสามารถกลับมาเป็นอิสระจากบัญญัติของบาปหลายต่อหลายชาติเกิดได้อย่างไร? วิธีการสำหรับสิ่งนั้นคืออยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อตราบนานเท่าที่ลูกมีชีวิต เป็นไปด้วยการจดจำระลึกถึงนี้ที่บาปของลูกจะถูกเผาไป ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถไปที่นั่นได้ แต่ละดวงวิญญาณได้รับบทบาทและสถานภาพของพวกเขาเอง เช่นที่มนุษย์มีสถานภาพ ท่านเองเดียวกัน ดวงวิญญาณก็มีสถานภาพ ก่อนอื่นใดดวงวิญญาณจะไปสวรรค์ ดวงวิญญาณอันดับหนึ่งคือลักษมีและนารายณ์ บทบาทของพวกเขานั้นใหญ่โตที่สุดในละคร ดวงวิญญาณของศาสนาเทพเล่นบทบาทที่ดีที่สุดและมีประสบการณ์ของความทุกข์มากที่สุด และแล้ว พวกเขาก็ต้องไปผ่านสภาพของสะโต ราโจและตาโม อัลลอยเฝ้าแต่ปะปนลงไปในพวกเขา เวลานี้ อัลลอยนั้นจะสามารถถูกขจัดไปได้อย่างไร? เมื่อทองถูกนำลงไปในไฟ อัลลอยก็ถูกขจัดทิ้ง นี่คือนิยามของไฟโยคะที่จะทำให้บาปนั้นถูกเผาไป ไม่มีใครรู้ว่าบาปจะสามารถถูกเผาไปด้วยไฟโยคะ ลูกๆ พูดว่า: โยคะของฉันขาดตอนลงช้าแล้วช้าเล่า

และนั่นก็ลืมนี่คืออุปสรรคของมายา หากจะไม่มีอุปสรรค โยคะของลูกก็จะมี การเชื่อมโยงอย่างรวดเร็วและการทำลายล้างก็ จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว อย่างไรก็ตามสิ่งนั้นไม่ได้เกิดขึ้นเช่นนั้น เป็นสิ่งที่ใช้เวลา ลูกเฝ้าแต่มีโยคะจนกระทั่งถึงเวลาสุดท้าย เมื่อลูกไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก และแล้วโลกก็จะจบสิ้นด้วยเช่นกัน ลูกกำลังเอาชนะราววันด้วยการทำตาม สรีรมัท สิ่งต่างๆ ที่ลูกอ้างอิงในกิตะ มหาภารตะ รามายณะ ฯลฯ ทั้งหมดนั้นคือเครื่องประกอบของความเลื่อมใสศรัทธา วัด ทั้งหมดคืออนุสรณ์ของเวลานี้ เมื่อลูกทำงานนั้นในยุคแห่งการบรรจบพบกัน อนุสรณ์ก็เฝ้าแต่ถูกสร้างขึ้นนับแต่ยุค ทองแดง ก่อนอินโด อนุสรณ์ของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา ผู้ที่มาและชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ก็ถูกสร้างขึ้น มีการ ร้องเพลงสรรเสริญเหล่าเทพ มีวัดขนาดใหญ่แก่ลัทธิและนารายณ์ ไม่มีใครรู้ว่าเหตุใดลัทธิและนารายณ์จึงได้รับการกร าบไหว้บูชาอย่างมาก แนนอนที่พวกเขาต้องกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาจากการเป็นผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา เมื่อ พวกเขามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา พวกเขาก็มีประสบการณ์ผลรางวัลของพวกเขา เช่นที่ประวัติชีวิตของราชาที่ยิ่งใหญ่ นั้นได้รับการจดจำ ในทำนองเดียวกัน ค่ายกย่องของลัทธิและนารายณ์ จักรพรรดิและจักรพรรดินีแรกของยุคทองก็จะม ีการร้องเพลงยกย่องไว้อย่างแน่นอน อย่างไรก็ตาม ผู้คนไม่รู้ว่าพวกเขากลายเป็นเช่นนั้นได้อย่างไร ทำนองเดียวกัน เป็น ชีวาที่สอนทั้งบราห์มาและสรัสวตี ผู้คนทำให้ชื่อของท่านหายไปจากคัมภีร์และได้สร้างความสับสน ลูกๆ ที่รู้คิดเข้าใจสิ่ง เหล่านี้ ตามลำดับกันไป ละครนี้ดำเนินไป ไม่ว่าลูกได้กลายเป็นสิ่งใดก็ตามในวงจรที่แล้ว ลูกกำลังจะกลายเป็นเช่นนั้นใน เวลานี้ ต้นไม้นี้จะเฝ้าแต่เติบโต ผลไม้มันจะสุกอย่างแน่นอน ใช้เวลาสำหรับต้นไม้ที่จะเติบโต เมื่อต้นไม้พร้อม ลูกก็จะ กลายเป็นเทพ ที่เหลือทั้งหมดจะถูกทำลาย เวลานี้ลูกๆ กำลังจะสุกอม บางคนสุกอย่างสมบูรณ์ บางคนสุกน้อยกว่าและ บางคนมีประสบการณ์ของพายุ มีลายร้ายชะงักที่กำลังหารายได้ บาบาพูดว่า: เฝ้าแต่มีโยคะเพื่อว่าบาปทั้งหมดของลูกจะถูก เผาไป นี่คือการได้ที่ใหญ่โตอย่างมากและเหตุนี้เองโยคะโบราณของบราห์มจึงโด่งดังอย่างมาก อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครรู้ว่า อะไรเกิดขึ้นด้วยสิ่งนั้น เวลานี้พ่ออธิบายแก่ลูก: ลูกดวงวิญญาณมีอัลลอยในลูก ดวงวิญญาณมนุษย์ได้กลายเป็นผู้มีค่า ควรแก่การกราบไหว้บูชาและแล้วก็เป็นผู้กราบไหว้บูชา พระเจ้าไม่สามารถกลายเป็นเช่นนั้น หากท่านเองกลายเป็นผู้กราบ ไหว้บูชาด้วย ใครจะทำให้ท่านเป็นผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเล่า? เป็นพ่อที่ทำให้เรามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา เราเคยเป็นเทพที่บริสุทธิ์ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ด้วยการลงมาราได้กลายเป็นศูทร เหล่าเทพของยุคทองนั้นถูก เรียกว่าเป็นสิ่งสร้างใหม่ของพระเจ้า มีการร้องเป็นเพลงว่า: ไม่ได้ใช้เวลานานที่จะเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ พ่อ อธิบาย: ศึกษาเล่าเรียนอย่างดี! เป็นหน้าที่ของ พ่อ ครู และครูที่เฉลียวฉลาดให้ทำความเพียรพยายาม: ลูกๆ อย่าได้สูญเสีย เวลาของลูก! สถานภาพของลูกจะกลับมามากต่ำลงไปโดยไม่ได้อะไรเลยและแล้วก็จะมีการเสียใจอย่างมาก ลูกจะพูดว่า: สภาพของฉันทจะเป็นเช่นนั้นทุกวงจรหรือ ในเวลานั้นลูกจะไม่สามารถทำอะไรได้ ลูกจะได้ निमित्त ลูกจะมีศรัทธาที่มั่นคงว่าลูก จะได้รับความตกต่ำเช่นนั้นทุกๆ วงจร พ่อเฝ้าแต่อธิบาย: เมื่อผลลัพธ์นี้ออกมา ลูกจะต้องร้องไห้อย่างมาก เช่นที่เมื่อมีการ ย้ายชั้นพวกเขาก็นั่งที่นั่นตามลำดับกันไป ดังนั้นเราเองกำลังถูกย้ายไปสู่โลกใหม่ สร้อยประคำของบราห์มินไม่ได้รับการ จดจำ เป็นเพียงสร้อยประคำของรูตราเท่านั้นที่ได้รับการกราบไหว้บูชา อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครรู้ว่าสร้อยประคำนั้นคืออะไร พวกเขาได้แสดงลูกปิดคู่ที่จุดบนสุด(ต่ำลงมาจากพู่) ลูกปิดคู่คือวิษณุ ชีพบาบาคือพู่(ดอกไม้)ที่จุดบนสุด และแล้วก็มีส่วน ที่เหลือของสร้อยประคำ เวลานี้ลูกบราห์มินกำลังทำความเพียรพยายามและแล้วลูกจะกลับมาถูกร้อยเข้าไปในสร้อยประคำ ของรูตรา เหตุนี้เองลูกควรทำความเพียรพยายามเช่นนั้นที่ลูกจะกลับมานั่งอยู่บนบัลลังก์ ปลอยวางจากสิ่งทั้งหมดที่สร้าง ความทุกข์แก่ผู้อื่น พ่อคือผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข หากลูกๆ สร้างความทุกข์ ใครจะคิดว่าพวกเขาเป็น ลูกๆ ของพระเจ้า? ลูกต้องไม่ทาบไป ไม่ฆ่าตัวตายหรือพูดเท็จ เมื่อลูกพ่ายแพ้ลูกก็ต้องขอการให้อภัย ในความเลื่อมใส ศรัทธาด้วยเมื่อบางสิ่งเกิดขึ้นพวกเขาก็ร้องด้วยการเสียใจในความผิดที่ได้กระทำลงไป นี่คือหนทางของความรู้ ลูกต้องไม่ ทำร้ายหัวใจของใครที่นี้ หยดของความรู้คือบางสิ่งที่ทำให้ลูกเยือกเย็น ลูกๆ ได้มาที่นี้เพื่อศึกษาเล่าเรียน ลูกต้องมีกิริยา มารยาทที่ดีเมื่อศึกษาเล่าเรียน นี่เป็นการศึกษาเล่าเรียนด้วย พ่อที่ไม่มีตัวตนกำลังสอนลูก ท่านรู้ทุกสิ่งภายในลูก ครั้ง หนึ่งบาบาได้รับข่าวจากศุนย์ว่าเมื่อลูกคนหนึ่งทำความผิด เขาได้ถูกลงโทษโดยดรามราช บาบานี้ไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับสิ่ง นั้น มีมากมายที่ซ่อนแะในกิเลสและแล้วไม่ได้บอกสัจจะ เพื่อที่จะปกป้องตนเอง พวกเขาจึงซ่อนเร้นความผิดของพวกเขา อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่สามารถซ่อนเร้นสิ่งนั้นจากชีพบาบา เป็นชีพบาบาที่กำลังสอนลูก ลูกแม้กระทั่งลืมนาน! สิ่งนี้ถูก เรียกว่าความโง่เขลา ที่นี้ ไม่มีการพูดเท็จหรือความจริงจะอยู่อย่างซ่อนเร้นได้ บาบานี้พูดว่า: พ่อไม่ใช่อันตรายามิ(ผู้ที่ ล่วงรู้ทุกสิ่งภายในทุกคน) ชีพบาบาคืออันตรายามิ พ่อเองพูดว่า: พ่อไม่มีตัวตนและพ่อเองนั้นรู้ทุกสิ่ง ผู้ที่นั้นมิตัวตน ใน ขณะผู้นี้เข้ามาสู่การเกิดและการตาย แต่พ่ออยู่เหนือการกลับมาใช้ชาติเกิด เหตุนี้เองพ่อจึงพูดกับผู้นี้ว่า: ลูกไม่รู้ถึงชาติเกิด ของลูกเอง พ่อบอกสิ่งเหล่านั้นแก่ลูก พ่อพูดสิ่งนี้กับทั้งหมดที่เป็นของสกุลสุริยวงศ์ ลูกๆ มากมายก็ซ่อนเร้นความผิดของ พวกเขา พวกเขาไม่แม้กระทั่งมาอยู่เบื้องหน้าบาบา บาบาได้บอกลูกแล้วว่า: อย่าได้ซ่อนเร้นสิ่งใดจากผู้นี้ บอกทุกสิ่งแก่ เขาและลูกจะได้รับการให้อภัย แม้กระนั้น ลูกก็เป็นลูกของพ่อ พ่อรู้ทุกสิ่ง ผู้นี้จะรู้ได้อย่างไร? เหตุนี้เองลูกต้องบอกทุกสิ่ง

แก่ผู้นี้ บัญชีของชาติเกิดที่ผ่านมาของลูกสะสมไว้กับพ่อ แต่ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกได้ทำลงไปชาติเกิดนี้ บอกผู้นี้และพ่อ ก็สามารถได้ยินด้วยเช่นกัน ขณะที่นั่งอยู่ที่บ้าน ลูกไม่สามารถคิดว่าชีพบาบา รู้ทุกสิ่ง ไม่เลย ลูกเคยทำสิ่งนั้นในหนทาง ความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้พ่อได้มาเป็นการส่วนตัวเบื้องหน้าลูก ดังนั้นลูกต้องบอกพ่อเพื่อที่ลูกจะสามารถได้รับการ ตักเตือนด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: อย่าได้ทำให้ใบหน้าของลูกเองสกปรก! ไม่เช่นนั้น จะมีการเสียใจในภายหลังอย่างมาก ช่วงเวลาสุดท้ายนั้นเปราะบางอย่างมาก มีการได้รับการลงโทษมากมาย ลูกเฝ้าแต่ได้ยินและเห็นตัวอย่างเช่นนั้น อย่าได้ ช้อนเร็นบาปของลูกจากศัลยแพทย์ ผู้นี้จะให้อภัยลูก ไม่ใช่ผู้เดียวฉัน ด้วยการทำบาปของลูกในเวลานี้ บาปนั้นจะทวีคูณ หลายร้อยเท่า อย่าได้พูดเท็จโดยไม่จำเป็น บาบาได้ให้การตักเตือนแก่ลูกทั้งหมด นี่คือพาทซาลาที่ไม่มีขีดจำกัดที่ใหญ่โต อย่างมาก ลูกๆ บราเธอร์สามารถทำงานรับใช้มากมายในเครื่องแต่งกายที่แฝงตัว หากลูกอธิบายแก่พวกเขา สิ่งนั้นจะ สัมผัสหัวใจของพวกเขาว่ามีรัฐบาลนี้ด้วยอย่างแน่นอน ความรู้ที่แฝงตัว ลูกต้องรู้จักเมล็ด ต้นไม้และวงจรโลก นี่คือนิเวศ ของ 4 ยุค พวกเขาได้เก็บงำจักรที่ควงหมุนไว้ ลูกคือกองทัพบีเคพันดาฟ ลูกควรที่จะใส่เครื่องหมายของตระกูลไว้กับลูก สักจะนำมาซึ่งชัยชนะเพียงแต่ด้วยการควงหมุนวงล้อหรือ? นี่คือนิเวศของวงจรโลก ลูกไม่ควรจะหวาดกลัว ลูกสามารถ ที่จะปลอมแปลงตัวลูกเองและไปที่ใดก็ตาม ลูกๆ ของผู้เป็นหนึ่งในเดียวมีรูปมากมายก็ควรที่จะมีรูปมากมายด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม สิ่งนี้ไม่ได้เข้าไปในสติปัญญาของลูก ลูกกลับมามีความสุขด้วยการทำงานรับใช้เพียงเล็กน้อยและหัวของลูก ก็สูงขึ้นไปในท้องฟ้า! ลูกยังคงมีงานรับใช้อีกมากมายที่ต้องทำ ลูกต้องทำความเพียรพยายามหลายต่อหลายประเภท บาบาได้ให้ประเด็นมากมายแก่ลูก ไฟบูชายัญของรูตราที่กำลังจะดำเนินไป จงเฝ้าแต่เชื่อเชิญผู้คนจากทุกลัทธิ ลูกสามารถ เชิญราชาด้วยเช่นกัน ลูกสามารถจัดการประชุมสัมมนาด้วย ลูกควรตีพิมพ์การ์ตูนกลุ่มผู้คน: มาและทำความเข้าใจว่าวง จรโลกนี้หมุนไปอย่างไร มาและเราจะบอกประวัติชีวิตของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด และเรื่องราวของ 5000 ปีแก่ท่าน นี่เป็นความอัศจรรย์ ใช่ไหม? อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตึกกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ขณะที่ลูกมีชีวิตอยู่ ลูกต้องไม่ใส่ใจเกี่ยวกับอุปสรรคของมายา
2. ประพรมหยดของความรู้แก่ทุกคนและทำงานรับใช้ของการทำให้พวกเขาเยือกเย็น อย่าได้มีวันทำร้ายหัวใจใคร กลายเป็นผู้ขจัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข เช่นเดียวกับพ่อ

พร: ขอให้ลูกเป็นภาพลักษณ์อมตะที่นั่งบนบัลลังก์อมตะ และจบสิ้นจิตสำนึกที่เป็นร่าง โดยการอยู่อย่างมั่นคง ในความเคารพตนเอง

ในยุคบรรจบพบกัน ลูกได้รับความเคารพตนเองหลายประเภทจากพ่อ เก็บประเด็นใหม่ของความเคารพ ตนเองไว้ในสำนึกของลูกทุกวันและจิตสำนึกการเป็นร่างจะถูกไล่ออกไปในเบื้องหน้าของความเคารพ ตนเองเช่นเดียวกับความมืดที่ถูกขับออกไปในเบื้องหน้าแสง สิ่งนี้ไม่ได้ใช้เวลาหรือความพยายาม ลูกมีความ สัมพันธ์โดยตรงกับแสงของพระเจ้า ดังนั้นเพียงแค่เปิดสวิทช์สำนึกของลูกด้วยสายตรงของลูก และแสง จำนวนมากจะเข้ามาไม่เพียงที่ลูกจะอยู่ในแสง แต่ลูกจะกลายเป็นประกายแห่งแสงสำหรับผู้อื่นด้วยเช่น กัน ผู้ที่รักษาความเคารพตนเองเช่นนั้นกล่าวได้ว่าเป็นภาพลักษณ์อมตะที่นั่งอยู่บนบัลลังก์อมตะ

คติพจน์: ทำให้สภาพของลูกสูงส่งและสถานการณ์ที่ปั่นป่วนจะกลับมาเล็ก

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกไม่สามารถได้รับการหลุดพ้น หรือการหลุดพ้นในชีวิต ด้วยการจดจำผู้ที่มีร่างกายเป็นพ่อเองที่ให้มรดกนี้แก่ลูกโดยตรง
- คำถาม:** ลูกๆ ใดที่มายาลากเข้าไปหาเธอ แม้กระทั่งหลังจากพวกเขาเป็นของพ่อ
- คำตอบ:** ผู้ที่โยคะของสติปัญญาของเขาล้มลุกคลุกคลานไปหาความสัมพันธ์เก่าของเขา ผู้ที่ไม่มีความรู้ที่สมบูรณ์ และผู้ที่ยังคงมีนิสัยเก่าๆ ลูกๆ เหล่านั้นถูกมายาลากเข้าไปหาเธอเอง ความเป็นมิตรข้างนอกนั้นเลวร้ายอย่างมากและทำลายลูกอย่างสมบูรณ์ ด้วยความเป็นมิตรที่ลูกจะมีผลกับลูกในไม่ช้า เหตุนี้เองบาบาพูดว่า ลูกๆ เชื่อมโยคะของสติปัญญาของลูกกับพ่อผู้เดียว ทำตามพ่อเท่านั้น อย่าได้รักผู้ที่มีร่างกายใดๆ
- เพลง:** จากการได้พบท่าน เราได้พบทุกสิ่ง ท้องฟ้า ผืนดิน ทั้งหมดนั้นเป็นของเรา

โอมซานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวานรู้ว่า เวลานี้ลูกกำลังได้รับการมรดกของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด นี่คือบางสิ่งที่จะต้องเข้าใจอย่างดีมาก มีคำกล่าวว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดได้ส่งผู้ก่อตั้งศาสนาทั้งหมดมาก่อตั้งศาสนาของพวกเขาเอง ดังนั้นพวกเขามาและก่อตั้งศาสนาของเขา ไม่ใช่ว่าพวกเขาให้มรดกแก่ใคร ไม่เลย ไม่มีเรื่องของมรดกที่นั่น เป็นพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้มรดกของลูกแก่ลูก ดวงวิญญาณพระคริสต์ไม่ใช่พ่อของทุกคนที่เขาส่งให้มรดก เขานั้นไม่แม้กระทั่งเป็นพ่อของชาวคริสเตียนที่เขาจะสามารถให้มรดกได้ คำถามเกิดขึ้นเขาจะให้มรดกอะไรและแก่ใคร เขา(พระคริสต์)มาเพื่อก่อตั้งศาสนา ดวงวิญญาณอื่นๆ ทั้งหมดของศาสนาคริสเตียนเฝ้าแต่ตามเขาลงมา ไม่มีเรื่องของมรดก ลูกต้องรับมรดกของลูกจากพ่อ ตัวอย่างเช่นอับราฮัม พระพุทธเจ้าและพระคริสต์มา พวกเขาทำอะไร พวกเขาให้มรดกแก่ใครไหม? ไม่เลย เป็นหน้าที่ของพ่อที่ให้มรดก ท่านเองนั่นแหละที่นี้ ดวงวิญญาณเฝ้าแต่ลงมาที่นี้และการขยายตัวก็เฝ้าแต่เกิดขึ้น มรดกได้รับจากผู้สร้างเสมอ ผู้สร้างหนึ่งนั่นคือพ่อทางโลกและอีกหนึ่งนั่นคือพ่อจากเหนือโลกนี้ ลูกต้องเข้าถึงสิ่งเหล่านี้ เพียงผู้ที่ให้ท่านแก่ผู้อื่นเท่านั้นที่สามารถเข้าถึงสิ่งเหล่านี้ได้ เวลานี้พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาเพื่อที่จะให้มรดกของลูกๆ ทั้งหมดแก่พวกเขา เพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของพวกเขาแก่ลูกๆ พ่อของชาวคริสต์ ชาวพุทธ และชาวอิสลามคือผู้เดียวกัน ทุกคนเรียกท่านว่าพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ พระคริสต์พูดถึงพระเจ้าผู้เป็นพ่อด้วย ไม่เคยมีใครลืมนะ เพียงผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ พ่อของดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนทั้งหมดคือหนึ่งเดียว พ่อที่ไม่มีตัวตนนั้นก็เป็พ่อของผู้ก่อตั้งศาสนาด้วยเช่นกัน มีการรับมรดกเพียงจากท่านเท่านั้น ทุกคนเรียกหาท่าน พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ เป็นในบาร์ตเท่านั้นที่พวกเขาพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เป็นจากบาร์ตที่ทุกคนอื่นเรียนรู้ที่จะพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน หากพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันเหตุใดพวกเขาจึงจดจำพระเจ้า ผู้รู้ทำการเพ่งเพียรทางจิตเพื่อใคร และพวกเขาสวดมนต์ภาวนาต่อใคร พ่อจะถามสิ่งนี้ใช้ไหม ผู้สร้างของทั้งหมดคือหนึ่งเดียว ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ในยุคทองทุกคนนั้นบริสุทธิ์ และแล้วพวกเขายู่อย่างไม่บริสุทธิ์อย่างไร มีการเขียนไว้ว่าเหล่าเทพไปสู่หนทางบาป เวลานี้โลกที่บริสุทธิ์ถูกสร้างขึ้นอีกครั้ง โลกที่ไม่บริสุทธิ์เริ่มต้นตั้งแต่ยุคทองแดงเป็นต้นมาอาณาจักรของพระเจ้าและอาณาจักรที่เป็นเช่นปีศาจคงอยู่มาอย่างละครึ่งวงจร นี่คือการเล่าของบาร์ตเท่านั้น เป็นในบาร์ตเท่านั้นที่ผู้คนเผาหุ่นจำลองของราวัน ดังนั้นบาบาอธิบายแล้วว่าไม่มีผู้ก่อตั้งศาสนาใดให้มรดกแก่ใครอื่น พวกเขาก่อตั้งศาสนาและดังนั้นจึงมีการระลึกถึงพวกเขา แม้ว่าลูกจดจำพระคริสต์ บราห์มา วิษณุหรือชางก้า สวดมนต์ภาวนาแก่พวกเขา พวกเขาก็ไม่สามารถให้สิ่งใดแก่ลูกได้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ประทาน ท่านต้องมาที่นี้เป็นการส่วนตัว ไม่มีใครเชื่อว่าพระเจ้ามาในลักษณะ พ่อพูดว่า: พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นเพื่อให้มรดกของลูก แก่ลูก ดวงวิญญาณ พ่อให้มรดกแก่ลูกๆ เพียงสองเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นบาบา หนึ่งคือ บาบาร่างกายและอีกหนึ่งคือบาบาวงจรดวงวิญญาณ ไม่มีใครอื่นสามารถเป็นบาบาได้ ลูกไม่สามารถได้รับมรดกจากบาบาได้ นั่นคือจากประชาบิดาบราห์มา เพียงจากชีพบาบาเท่านั้นที่ลูกได้รับมรดก บราห์มาประกาศสิทธิ์ในมรดกของเขาจากท่านด้วย ท่านคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทั้งหมด ท่านคือผู้ประทานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตสำหรับทั้งหมด เหตุนี้เองใครก็ตามที่มามีต้องได้รับคำแนะนำของพ่อเป็นอันดับแรก แม้ว่าผู้ที่แก่ชราจะเรียกว่าเป็นบาบาหรือบิดาจี เขาก็ยังไม่ใช่พ่อจริงๆ มีเพียงพ่อทางโลกและพ่อจากเหนือโลกนี้เท่านั้น บราห์มานี้เป็นพ่อทางร่างกายด้วย ท่านนำลูกๆ มาเลี้ยงดู แม้ว่าลูกเรียกบราห์มาว่าบาบา ลูกก็ได้รับมรดกจากผู้เดียวนั้นใช่หรือไม่ มรดกใด? ของการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ทุกคนได้รับการปลดปล่อยจากความตกต่ำและชีวิตของบ่วงพันธะ ในเวลานี้บาร์ตเป็นพิเศษและทั้งโลกโดยทั่วไปอยู่ในพันธะของราวัน

ดวงวิญญาณผู้ที่มามีประสบการณ์ของการหลุดพ้นในชีวิตก่อน และพวกเขาก็มีประสบการณ์ของปางพ้นชะตาในชีวิต พวกเขาคงมีประสบการณ์ของความทุกข์ก่อนแล้วจึงเป็นความทุกข์ การมีกรทำให้สิ่งนี้คงอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกไม่สามารถได้รับการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิตด้วยการจดจำผู้มีร่างกายใด แม้กระทั่งผู้นำศาสนาก็ไม่ได้ให้มรดกแก่ใคร เพียงพอเท่านั้นที่มาและให้มรดกของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแก่ลูก อย่างไรก็ตามบางคนรับสิ่งนั้นโดยตรงและผู้อื่นรับสิ่งนั้นทางอ้อม พ่ออยู่เบื้องหน้าลูกๆ เท่านั้นเป็นการส่วนตัว แต่ในวันที่ผ่านไป ลูกจะเห็นว่าบาบาจะไม่ไปที่ใดนอกหมู่บ้าน โลกเก่านี้จะต้องมอบสิ่งใด? ชีพบาบาพูดว่าพ่อไม่แม้กระทั่งได้รับความสุขของการไปสู่สวรรค์หรือแม้กระทั่งเห็นสวรรค์ ดังนั้นพ่อจะไปที่ไหนในโลกนี้ บทบาทของพ่อเป็นเช่นนั้น พ่อมาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ พวกเขาพูดถึงสิ่งอัศจรรย์ทั้งเจ็ดของโลก แต่พวกเขาไม่ได้แสดงสวรรค์ไว้ในนั้น สวรรค์ปรากฏขึ้นภายหลัง พ่อต้องเข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์ ในร่างที่ไม่บริสุทธิ์ ในอาณาจักรต่างแดน มีการร้องเพลงว่าผู้อาศัยของดินแดนไกลโพ้น เพียงลูกๆ เท่านั้นที่สามารถเข้าใจความหมายของสิ่งนี้ เวลานี้เรากำลังทำความเข้าใจพยายาม และแล้วเราก็จะกลับไปสู่ดินแดนของเราเอง โอเค ดวงวิญญาณผู้ที่ลงมาจากยุคทองแดงก็จะเข้ามาสู่อาณาจักรต่างแดน นั่นคือสู่อาณาจักรของราวัน พวกเขาจะไม่มาสู่อาณาจักรที่บริสุทธิ์ บทบาทของพวกเขาเป็นบทบาทของความทุกข์เล็กน้อยและความทุกข์เล็กน้อย ลูกมีประสบการณ์ของความทุกข์สมบูรณ์ตั้งแต่ยุคทองเป็นต้นมา แต่ละคนได้รับบทบาทของเขาหรือเธอเองแล้ว พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ ถึงความลับว่าท่านก่อตั้งศาสนาเทพอย่างไร ไม่มีสิ่งใดนอกจากความสุขในนั้นและพ่อทำให้ลูกมีค่าควรแก่สิ่งนั้น ลูกเข้าใจว่าลูกเคยเป็นนายของสวรรค์และแล้วมายาทำให้ลูกไม่มีค่าอย่างสมบูรณ์ พ่อพูดว่า: เวลานี้ลูกอยู่อย่างไม่รู้คิดอย่างมาก มีเรื่องราวของนาราด ลูกสามารถเข้าใจว่าผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาที่เล่นเครื่องดนตรีไม่สามารถแต่งงานกับลักษมีได้ จนกว่าเขาจะได้ศึกษาราชโยคะและกลับมาบริสุทธิ์ ร่างกายของทุกคนนั้นคดโกงเพราะถูกสร้างขึ้นจากความคดโกง ลูกคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปาก ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ พ่อเองนั้นมาและให้ความรู้ของผู้สร้างและสิ่งสร้างแก่ลูก จะไม่สามารถมีใครเข้าใจประเด็นทั้งหมด ทันทิที่ลูกจากที่นี่ไปและเข้าไปสู่ความเป็นเพื่อนที่ไม่ดีของใครบางคนทุกสิ่งก็จบสิ้น มีคำกล่าวว่ามีมิตรที่ดีพาลูกข้ามฟากและเพื่อนที่ไม่ดีทำให้ลูกจมน้ำ แม้ว่าลูกกำลังนั่งที่นี่โยคะของสติปัญญาของลูกบางคนก็ไม่ได้อยู่ที่นี้อย่างสมบูรณ์ เป็นเพราะพวกเขาไม่มีความรู้ พวกเขาจึงตกลงมาเนื่องจากอิทธิพลของเพื่อนที่ไม่ดี หากลูกคบหาเป็นมิตรกับใครบางคนผู้ที่มีนิสัยเช่นนั้นในไม่ช้าลูกจะถูกกระทบ ที่นี้ลูกมีความเป็นมิตรของบาบา ผู้ที่ทำตามบาบาและยกระดับผู้อื่นด้วยก็ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ลูกๆ ใหม่ๆ มากมายก็พูดว่า บาบา ฉันจะสามารถทำงานของฉันและอยู่อย่างไม่ว่างเว้นในงานรับใช้นี้ได้ไหม บาบาพูดว่าเมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปมายาจะบีบจมูกลูกเช่นที่ว่าอย่าได้ถามเลย ประสบการณ์พูดว่าหลายต่อหลายคนได้ทำงานของเขาในวิธีนี้แล้วก็ทิ้งบาบาไป พวกเขาถือกำเนิดกับพระเจ้าแต่มายาก็ลากพวกเขาจากไป มายาชักลูกที่ดีมากเพียงครั้งเดียวและทำให้พวกเขาสิ้นสติ พวกเขาเป็นลูกๆ ผู้ที่โยคะของสติปัญญาของพวกเขาล้มลุกคลุกคลานออกไปข้างนอกหาความสัมพันธ์เก่าๆ ของพวกเขา เหตุนี้เองบาบาพูดว่าอย่าได้ทำให้โยคะของสติปัญญาของลูกเชื่อมโยงกับผู้มีร่างกายอย่างมาก ไม่ว่าลูกจะมีความรักต่อบาบาเพียงใดก็ตามอย่าได้เชื่อมโยงโยคะของสติปัญญาของลูกกับเขา หากลูกไม่จดจำพ่อ, บาปของลูกไม่สามารถถูกเผาไป อย่าได้รักผู้ที่มีร่างกายใด ในหุมนุมทางจิตอื่นๆ เป็นผู้ที่มีร่างกายที่ถ่ายทอดทุกสิ่ง บางคนอ้างถึงชื่อของดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่อื่น พวกเขาไม่ได้พูดว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวากำลังสอนพวกเขา พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ พ่อคือเมล็ดที่มีชีวิตของสิ่งสร้างนี้ พ่อมีความรู้ของทั้งต้นไม้ เมล็ดเหล่านั้นไม่มีชีวิต หากเมล็ดเหล่านั้นมีชีวิต ก็จะพูดด้วยเช่นกัน พ่อผู้เป็นเมล็ดมีความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบ ของต้นไม้อย่างแน่นอน นี่คือการเดินทางที่ไม่มีชีวิตจำกัด เวลานี้อาณาจักรนั้นตาโมประธานและดังนั้นอย่างแน่นอนที่จะเป็นความตระการตาของสิ่งนั้น พวกเขาให้ชื่อที่ยิ่งใหญ่มากแก่ตนเอง ญาณชวา ญาณชวารานันดา ฯลฯ อย่างไรก็ตามไม่มีใครได้รับอนันต์ (ความปิติ) ชันยาสซีเองนั้นพูดว่าความสุขเป็นเหมือนกับมุลกา อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ได้ลิ้มชื่อของสวรรค์ พวกเขาพูดว่าผู้หนึ่งผู้หนึ่งไปสู่สวรรค์แต่แล้วพวกเขาก็ปลุกเรียกจิตวิญญาณที่จากไปนั้น ดวงวิญญาณนั้นเข้ามาในใครบางคนและพูด อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่าดวงวิญญาณมาอย่างไร ร่างกายเป็นของบุคคลอื่นและเป็นดวงวิญญาณของบุคคลนั้นที่รับประทาน อาหารก็จะเข้าไปสู่กระเพาะของผู้หนึ่ง(ร่างกายของเขากำลังถูกใช้) แต่อีกดวงวิญญาณหนึ่งรับกลิ่นหอม ชีพบาบาคืออโศกดำ (อยู่เหนือผลกระทบของประสบการณ์) ท่านไม่ได้รับประทานอะไร เมื่อดวงวิญญาณของมามามากก็รับประทาน เมื่อจิตวิญญาณที่จากไปแล้วมา พวกเขาได้รับประทาน ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ดังนั้นไม่มีใครนอกเหนือจากพ่อผู้เดียวจะสามารถถูกเรียกว่าเป็นบาบา ลูกจะสามารถได้รับมรดกอะไรจากพวกเขา ลูกจะไม่สามารถรับสิ่งใด พระคริสต์ให้มรดกใหม่ พวกเขาได้ก่อตั้งอาณาจักรด้วยการต่อสู้ เป็นชาวคริสต์ียนที่รับราเพียงเมื่อมีการสะสมทรัพย์สมบัติจึงจะมีการดำเนินการอาณาจักรได้ ไม่ใช่ชาวคริสต์ียนให้อาณาจักรลูกจะพูดว่าอาณาจักรนั้นได้รับมาตามแผนของละคร ตามความพยายามที่ลูกทำ อย่างไรก็ตามมนุษย์ไม่สามารถให้สิ่งใดแก่มนุษย์ หากพวกเขาให้บางสิ่งนั้นก็เพียงความสุขชั่วคราวเท่านั้น เวลานี้พวกเขาทั้งหมดตาโมประธาน มีการบีบบังคับ

ของมาอย่างมากมาย เวลาที่คุณต้องรบกับมายา ผู้ที่เอาชนะมายาก็เอาชนะโลก ผู้คนก็เพียรพยายามอย่างหนักมากเพื่อที่จะอยู่ในความสงบ จิตใจไม่สามารถเต็มไปด้วยความสงบเพียงเท่านั้น เป็นเพียงพวกเขาเรียนรู้บางสิ่งและทำให้ผู้คนสิ้นสติด้วยการสะกดจิตบุคคลเหล่านั้น สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายาม สมองของบางคนนั้นก็เสียหายไปด้วย พ่อพูดว่า: หากสติปัญญาของคุณเฝ้าแต่ถูกดึงรั้งด้วยปวงกรรม หรือด้วยเพื่อนฝูงญาติมิตรของคุณ บาปของคุณจะไม่ถูกเผาไป สติปัญญาต้องถูกนำออกไปจากผู้มีร่างกาย ล้มทุกคน เมื่อคุณตาย, โลกก็ตายไปแล้วจากคุณ เมื่อคุณจดจำโลกก็จะได้รับการลงโทษสำหรับสิ่งนั้น ลูกพูดว่าบาปนั้นตายไปแล้ว เวลาฉันเป็นของท่าน ดังนั้นเหตุใดสติปัญญาของคุณจึงถูกดึงเข้าหาเพื่อนฝูงญาติมิตรเล่า นั้นหมายความว่าลูกยังไม่ตาย ลูกไม่ได้เป็นของพ่อ มีหลายต่อหลายคนผู้ที่วิตกกังวลทั้งวันทั้งคืนเกี่ยวกับปวงกรรมของเขา แม้แต่เมื่อพวกเขานั่งในการจดจำระลึกถึง พวกเขาเฝ้าแต่มีความคิดเหล่านั้น เมื่อลูกอยู่ในตักของบาปานั้น นั้นหมายความว่าลูกตายไปแล้ว ดังนั้นโยคะของสติปัญญาของคุณไม่ควรจะไปอยู่ที่ใดอื่น ชันยาสซีทั้งบ้านและครอบครัวของพวกเขาซึ่งหมายความว่าพวกเขาตายไปแล้ว หากพวกเขาเฝ้าแต่จดจำสิ่งเหล่านั้นพวกเขาจะสามารถอยู่ในโยคะได้อย่างไร บางคนแม้กระทั่งกลับบ้านอีกครั้ง บางคนนั้นคงอย่างมาก และดังนั้นพวกเขาจึงไม่จดจำใครเลย หากสติปัญญาของคุณล้มลุกคลุกคลานออกไปข้างนอกลูกก็ไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ในเมื่อลูกได้กลายเป็นลูกๆ ลูกต้องทำตามพ่ออย่างสมบูรณ์ ไม่ควรจะมี ความผูกพันยึดมั่นเลย อย่างไรก็ตามหากไม่อยู่ในโชคของพวกเขา พวกเขาเขาก็ไปอีกด้านหนึ่ง แม้แต่หลังจากที่พวกเขาตายไปแล้ว เพียง 5 เปอร์เซนต์ของสติปัญญาของพวกเขาอยู่ที่นั่นและ 95 เปอร์เซนต์ของสติปัญญาของพวกเขาอยู่ข้างนอก สติปัญญาเฝ้าแต่ล้มลุกคลุกคลานไปทุกหนแห่ง พวกเขาไม่ได้เป็นของที่นี่หรือที่นั่น เมื่อลูกเป็นของพ่อแล้วและแล้วสติปัญญาของคุณก็จบสิ้น สติปัญญาตายไปแล้ว แทบจะไม่มีใครสามารถมีการสละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ เพียงพวกเขาเท่านั้นคือผู้ที่สามารถกลายเป็นลูกปิดของลูกประจำ นี่คือโชค ผู้ที่มาและอยู่ที่นี่ก็ไม่ควรจะมีสิ่งใดที่เป็นเรื่องยาก อย่างไรก็ตามมีการเห็นว่าผู้ที่กำลังอยู่ที่นี้ก็พบว่า เป็นสิ่งที่ยากยิ่งขึ้น ผู้ที่อยู่ข้างนอกก็ไปล่าหน้าอย่างเร็วมาก พวกเขาไม่มีความผูกพันยึดมั่นต่อใคร พวกเขาารู้สึกว่า ขอให้ฉันเป็นอิสระจากพันธะนี้เพื่อที่ฉันจะสามารถทำให้ตนเองไม่ว่างเว้นในงานรับใช้ได้ อย่างไรก็ตามต้องมีการมองดูด้วยว่าพวกเขานั้นเข้มแข็งในความรู้ใหม่ หากเป็นใครที่อ่อนแอและสามีของเธอตาย, ก็เป็นเหมือนกับการโรยเกลือลงบนแผล จนกว่าลูกตายอย่างสมบูรณ์แล้วเท่านั้น ไม่เช่นนั้นก็จะเหมือนกับการโรยเกลือลงบนแผล ดังนั้นที่นี้ลูกเพียงแค่พูดว่า “บาป” แล้วก็เท่านั้นเอง ลูกเป็นของบาป และความสัมพันธ์เก่าทั้งหมดของคุณขาดตอนลง บุคคลนั้นรับผิดชอบต่อตัวเองและการกระทำของเขาเอง เหตุใดฉันจึงควรจะใส่ใจเล่า ควรจะมีความกระตือรือร้นมากเช่นนั้น มีลูกๆ น้อยนิดอย่างมากเช่นนั้น เมื่อลูกพบพ่อก็เท่านั้นเอง และแล้วลูกก็ไม่ได้ใส่ใจกับใครอื่น ลูกจำเป็นต้องมีความกล้าหาญมากเช่นนั้น ลูกควรจะมีหัวใจที่ซื่อสัตย์ หากลูกเฝ้าแต่ทำตามศรัทธาที่ไม่สามารถมีใครหยุดลูกได้ ไม่สามารถมีใครสร้างอุปสรรค ในการกลับมาบริสุทธิ์ของคุณ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้มีความคิดที่ไม่จำเป็นเกี่ยวกับปวงกรรมของคุณ นำสติปัญญาของคุณออกจากผู้มีร่างกาย มีการสละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัด
2. ในการที่จะเป็นอิสระจากปวงกรรม ให้กลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นที่สมบูรณ์ มีหัวใจที่ซื่อสัตย์ กลับมาเข้มแข็ง และกล้าหาญในความรู้

พร: ขอให้ลูกมีความรักต่อพระเจ้า และเปลี่ยนแปลงงานที่หนัก ให้เป็นความรัก โดยการมีประสบการณ์ความเป็นมิตรของพ่อ

บัปติดาทำให้ลูกของท่านนั่งอยู่ในตักของความรักและความร่วมมือของท่าน และพาพวกเขาไปสู่จุดหมายปลายทางของพวกเขา ลูกๆ ต้องมีความรักต่อพระเจ้า และอยู่อย่างหลอมรวมในตักของท่านและแล้วงานหนักจะได้รับการเปลี่ยนแปลงเป็นความรัก จงทำงานของคุณทั้งหมดขณะหลอมรวมอยู่ในความรัก บัปติดาอยู่กับลูกตลอดเวลา และในทุกความสัมพันธ์ท่านคือมิตรร่วมทางชีวิตของคุณในการทำงานรับใช้ และกับลูกในสภาพของคุณ ท่านกำลังเสนอที่จะรับผิดชอบของทุกความสัมพันธ์ ลูกเพียงแค่ต้องมีความรักต่อพระเจ้า และมีความสัมพันธ์กับท่านตามเวลา และลูกจะไม่รู้สึกโดดเดี่ยว

คติพจน์: สมดุลของความก้าวหน้าในตนเอง และงานรับใช้คือวิธีการของความสำเร็จ

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาไม่อาจรู้สึกถึงความสุขได้มากนักเมื่อพูดว่า “ภักวัน” หรือ “อิศวร” เช่นที่ลูกๆ รู้สึกเมื่อพูดว่า “บาบา”
- คำถาม:** ความปรารถนาใจที่ลูกๆ ทางโลกมีเพราะความละโมภ ซึ่งลูกๆ ไม่สามารถมีได้
- คำตอบ:** ลูกๆ ทางโลกผู้ที่ละโมภคิดว่าเมื่อพ่อของพวกเขาตาย พวกเขาจะสามารถกลายเป็นนายของสมบัติของพ่อของเขาได้ ลูกๆ ไม่อาจมีความคิดเช่นนั้นกับพ่อที่ไร้ขีดจำกัดได้ เพราะพ่อปราศจากร่าง ที่นี้ลูกได้รับมรดกที่ไม่สูญสลายจากพ่อที่เป็นนิรันดร์
- เพลง:** จงมองดูใบหน้าของลูกในกระจกหัวใจของตนเอง!

โอม ซานติ โอมซานติ เมื่อมีการพูดโอมซานติ 2 ครั้ง ครั้งแรกเป็นบาบาที่พูด และครั้งที่ 2 เป็นดาต้าที่พูด ผู้หนึ่งนั้นคือดวงวิญญาณและอีกคนหนึ่งคือ ดวงวิญญาณสูงสุดหมายถึงผู้เดียวที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด เหตุนี้เองท่านจึงถูกเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุด (ปรมาตมา) อะไรคือความสัมพันธ์ระหว่างดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด พ่อคือผู้เดียวขณะที่ลูกๆ มีจำนวนมากมาย เมื่อมนุษย์ร้องหาในภาษาอังกฤษพวกเขาพูดว่า "โอ พระเจ้า, ผู้เป็นพ่อ" ดังนั้นท่านคือพ่อ ด้วยการเพียงพูดว่า “ปรมาตมา” “ภาบู” หรือ “อิศวร” ก็ยังไม่มีความสุขมากนัก ด้วยการพูดว่า “พ่อ” ลูกได้รับความสุข พ่อเหนือโลกคือ ผู้เดียวที่ให้ความสุขแก่ลูก เหตุนี้เองจึงมีการจดจำท่านอย่างมากในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ หมายถึงท่านเป็นพ่อของเรา มีคำกล่าวไว้ว่า เราทุกคนเป็นพี่น้องชายกัน นั่นก็ยังคงความเป็นพี่น้องด้วยเช่นกัน เมื่อชาวบาร์ตพูดว่าพวกเขาทั้งหมดเป็นพี่น้องกัน ความใส่ใจของพวกเขาจึงไม่ได้ถูกดึงเข้าไปหาดวงวิญญาณ พวกเขาถูกดึงเข้าไปหาสำนักที่เป็นร่าง พวกเขาไม่เข้าใจว่าพวกเขาคือ ดวงวิญญาณที่เป็นพี่น้องกัน พ่อของพวกเขาคือผู้เดียว หากพระเจ้าอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันแล้ว ลูกจะไม่พูดว่าลูกเป็นพี่น้องกัน เมื่อลูกคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณเท่านั้นที่ลูกจะพูดว่า ลูกคือพี่น้องกัน เวลานั้นลูกๆ กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อเป็นการส่วนตัวและท่านกำลังสอนลูก ลูกดวงวิญญาณพูดว่า เวลานั้นเราได้พบพ่อแล้ว ลูกได้พบพ่อแล้ว นั่นคือ ลูกได้พบทุกสิ่งแล้ว ลูกได้รับมรดกจากพ่อ ท่านที่ลูกชายถือกำเนิด เป็นที่เข้าใจได้ว่า ทายาทได้ถือกำเนิดแล้ว ท่านที่เด็กพูดว่า “บาบา” นั่นก็พิสูจน์ว่า เขาเป็นทายาท โดยทั่วไปแล้ว ลูกสาวพูดว่า “แม่ แม่” พวกเขามีความรักต่อแม่มากกว่า ลูกชายจะพูดว่า “พ่อ พ่อ” ลูกชายจะมีความรักต่อพ่อมากกว่า มรดกไม่ได้รับมาจากแม่ มรดกได้รับจากพ่อ ที่นี้ลูกดวงวิญญาณทั้งหลายคือ พี่น้องกัน ลูกทั้งหมดกำลังรับสิทธิ์ในมรดกของตนเองจากพ่อ ศรีมัทของพ่อคือ ลูกแต่ละคนต้องคิดว่า ตนเองเป็นลูกของพ่อและเฝ้าแต่ให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน และอธิบายความลับของวงจรโลกด้วยเช่นกัน ลูกได้รับมรดกของสวรรค์จากพ่อเท่านั้น พ่อที่ไร้ขีดจำกัดพูดว่า ลูกเคยเป็นชาวสวรรค์ แล้วลูกกลายเป็นชาวนรกได้อย่างไรเล่า ลูกไปรอบวงจร 84 ชาตเกิดอย่างไร ประเด็นเหล่านี้เป็นเรื่องของรายละเอียด อย่างไรก็ตามพ่อเองทำให้ลูกจำพ่อได้ และแน่นอนว่าลูกจะได้รับมรดกของยุคทองจากพ่อ อัจชะ ใครได้รับมรดกนั้น มีภาพของลักษมีและนารายณ์ พวกเขาได้รับมรดกของพ่อ แล้วมรดกไปที่ใดเล่า นี่คือเรื่องของวงจร เวลานั้นลูกกำลังได้รับมรดกของยุคทอง และแน่นอนว่าลูกต้องกลับมาใช้ชาติเกิดและใช้ 84 ชาตเกิด เวลานั้นลูกมีวงจร 84 ชาตเกิดอยู่ในสติปัญญาต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ และลูกมีศรัทธาด้วยเช่นกันว่า นี่คือชาติเกิดสุดท้ายของลูก ลูกเคยไปรอบวงจร 84 ชาตเกิด และจบสิ้นสิ่งนั้น เวลานั้นเมื่อลูกกลับไป ทุกคนจะตามลูกไป ลูกๆ ได้รับสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อเรียบร้อยแล้ว ลูกได้เรียนราชาโยคะแล้ว ดังนั้นลูกจึงรู้ว่า ลูกจะมาปกครองในโลกใหม่ เวลานั้นจะไม่มีศาสนาเหล่านั้น ฯลฯ อยู่ที่นี่ ทุกคนจะกลับไป จากนั้นเรา ผู้เป็นของศาสนาเทพจะต้องมาก่อน เราเคยเป็นของสกุสสุทร และเวลานี้เราเป็นของสกุสสุรยวศ์ จากนั้นก็จะไปเป็นของสกุสสุริยวศ์และจันทรวศ์ เรากำลังรับสิทธิ์ในมรดกบราห์มินของเรา สกุสสุริยวศ์และจันทรวศ์ ทั้ง 3 สกุสนี้มาจากพ่อผู้เดียว ในยุคทองและยุคเงิน ไม่มีใครก่อตั้งศาสนา มีเพียงศาสนาเดียวของบาร์ตในเวลานั้น แล้วชาวอิสลามและชาวพุทธก็มาในภายหลัง บาร์ตเป็นดินแดนโบราณมากๆ เริ่มแรกมีเพียงเหล่าเทพ เวลานั้นพวกเขาถูกแปรเปลี่ยนไปสู่ศาสนาอื่น มีภาษาที่แตกต่างกันมากมาย ในหมู่ชาวยุโรปพวกเขามีภาษาแตกต่างกัน ชาวอเมริกันและชาวฝรั่งเศสต่างก็มีภาษาของตนเอง แม้ว่าพวกเขาทั้งหลายเป็นชาวคริสเตียนก็ตาม ท่านเองเดียวกันให้มองดูชาวจีน ทุกคนเป็นของศาสนาพุทธเดียว แต่ภาษาของชาวจีนแตกต่างไปจากภาษาของชาวญี่ปุ่น พวกเขาทั้งหมดเป็นของศาสนาพุทธ แต่เมื่อการขยายตัวเกิดขึ้น พวกเขาทั้งหมดก็อยู่แยกกัน และยังเป็นศัตรูกัน บาร์ตไม่มีความเป็นศัตรู ผู้คนของศาสนาอื่นมาและต่อสู้กันที่นี้ พวกเขาได้สร้างความขัดแย้งในหมู่ชาวบาร์ตและทำให้ชาวบาร์ตต่อสู้

กัน มิเช่นนั้นแล้วสงครามไม่มีวันเกิดขึ้นระหว่างชาวบาร์ต ผู้อื่นทำให้พวกเขาต่อสู้กันเพราะความละโมภ นี่ก็ยังคงเป็นการแสดงเช่นกัน ชาวบาร์ตได้หลงลืมไปแล้วว่า พวกเขาเคยเป็นนายของโลกและพ่อได้ให้อาณาจักรแก่พวกเขาแล้ว ในยุคทองลูกไม่มีความรู้ว่าคุณเคยรับสิทธิ์ในอาณาจักรของลูกอย่างไร เวลานี้ลูกรู้ว่าลูกกำลังรับสิทธิ์ในอาณาจักร พ่อหนึ่งอยู่ที่นี้และอธิบายแก่ลูก นี่เป็นสิ่งที่ง่ายตายอย่างมาก แต่สติปัญญาของผู้คนถูกล็อคไว้เหมือนกับว่าพวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งว่า ผู้ใดได้ให้อาณาจักรลักษมีและนารายณ์แก่พวกเขาหรือเมื่อไหร่ พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งว่า ลักษมีและนารายณ์มีลูกกี่คน ในยุคทองเคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ ระยะเวลาของยุคทองยาวนานเท่าใด พวกเขาพูดว่าหลายแสนปี แล้วมีราชวงศ์มากเพียงใดในหลายแสนปี มีการขยายตัวเกิดขึ้นมากเพียงใด จะมีจักรพรรดิและจักรพรรดินีมากเพียงใด ในหลายแสนปีนั้นจะมีจำนวนนับไม่ถ้วน หลายแสนปีของยุคทอง จากนั้นก็หลายแสนปีของยุคเงิน แม้กระนั้นพวกเขาก็ยังพูดว่า ยุคเหล็กยังมีอีก 40,000 ปี ไม่มีสติปัญญาของใครใช้งานได้กับสิ่งเหล่านี้ พวกเขาได้ให้ระยะเวลาที่ยาวนานอย่างมาก ลูกควรรู้จักผู้สร้าง ผู้กำกับและระยะเวลา ฯลฯ อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้อะไร มีคำกล่าวว่า 3,000 ปีก่อนพระคริสต์ บาร์ตเคยเป็นสวรรค์และเคยเป็นอาณาจักรของเทวาและเทวี สิ่งนั้นคงอยู่มาเป็นเวลากี่ปีและดำเนินไปอย่างไร พวกเขาไม่รู้สิ่งนี้ หากเราแต่และกฤษณะเคยเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงแห่งยุคทอง พวกเขาต้องเคยได้รับสถานภาพจากใครบางคน หากกฤษณะถ่ายทอดก็ตะ แล้วเมื่อไหร่เขาจึงได้ทำเช่นนั้น พ่อเท่านั้นที่อธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ในโรงเรียน ก่อนอื่นลูกถูกสอนเรื่องอัลฟาและเบต้า แล้วลูกก็ผ่านการสอบที่ค่อยๆสูงขึ้น ดังนั้นจึงมีความแตกต่างอย่างมากระหว่างการศึกษาอัลฟาและเบต้าและการศึกษาที่เกิดขึ้นต่อมา เป็นเช่นเดียวกันที่นี้ สิ่งทีอธิบายแก่ลูกในเวลานี้มันยังง่ายตายยิ่งกว่าสิ่งที่ลูกเคยได้รับการอธิบายมาก่อนเสียอีก เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป สิ่งทีง่ายกว่านี้ก็ยังจะถูกอธิบายแก่ลูก เมื่อคนใหม่มา ก่อนอื่นขอให้เขากรอกแบบฟอร์ม แล้วทุกสิ่งจะถูกอธิบายแก่เขา เขาจะถูกถามว่า ท่านกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมีความสัมพันธ์อะไรกัน แน่หนอว่า ท่านเป็นพ่อของทุกคน ผู้ที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้เท่านั้นจะเข้าใจสิ่งเหล่านั้น นั่นคือเมื่อพวกเขามีศรัทธาที่ลึกซึ้งจนเข้ากระดูก พวกเขาจึงสามารถรับสิทธิ์ในมรดกของตนเองจากพ่อที่ไร้ขีดจำกัดเท่านั้น พ่อสร้างสวรรค์ ดังนั้นแน่อนว่าท่านจะให้มรดกสวรรค์แก่ลูก สิ่งเหล่านี้จะคงอยู่ในสติปัญญาของผู้ที่มีศรัทธาในวงจรที่แล้ว ลูกจะเห็นได้ว่า ลูกบางคนตื่นตอนเช้าไม่ได้ พวกเขาทำความเพียรพยายามมาเป็นเวลา 10-15 ปี แม้กระนั้นพวกเขาก็ยังไม่อาจตื่นตรงเวลาได้ อย่างน้อยที่สุดจงตื่นนอนระหว่างตี 3 หรือตี 4! แม้แต่ผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาที่ตื่นแต่เช้าตรู่และนั่งสมาธิ พวกเขาพราวดบางสิ่งในนามของหนุมานหรือชีวา แต่ไม่มีประโยชน์ใดในสิ่งนั้น แม้ว่าบางคนได้พัฒนาอุปนิสัยที่ดีด้วยสิ่งนั้นก็ตาม แต่ก็ไม่อาจได้รับการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตได้จากสิ่งนั้น นี่เป็นสภาพของการตกต่ำ ลักษมีและนารายณ์ ผู้ที่เคยปกครองในยุคทอง จากนั้นก็ลงมาเรื่อยๆในชาติเกิดที่ 2 และ 3 ฯลฯ นั่นเป็นสภาพที่ตกต่ำอย่างต่อเนื่องของพวกเขา จากนั้นเมื่อครั้งวงจรจบสิ้นลง พวกเขาเข้าสู่หนทางบาป หนทางความเลื่อมใสศรัทธาจึงได้เริ่มขึ้น วัดจึงถูกสร้างขึ้นมาเป็นจำนวนมาก แม้แต่เวลานี้มีวัดมากมาย บางวัดได้ถูกทำลาย มีภาพลักษณ์ของการเข้าสู่หนทางบาปของพวกเขา พวกเขา กำลังสวมเครื่องแต่งกายของเหล่าเทพ ในความเป็นจริงเสื้อผ้าของพวกเขาแตกต่างกันไปและต่อมาก็เปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆ บ้างมีผ้าโพกศีรษะแบบหนึ่งและบางคนก็มีผ้าโพกศีรษะอีกแบบหนึ่ง บ้างมีมงกุฎแบบหนึ่งและบางคนก็มีอีกแบบหนึ่ง วิธีการสวมมงกุฎก็ยังแตกต่างกันด้วย ลักษณะเครื่องแต่งกายของราชาสุริยวงศ์เป็นแบบฉบับของตนเอง นั่นเป็นผ้าโพกศีรษะของผู้นั้นผู้นี้ บาบาก็เคยได้รับนิมิต ดาวริกะดิช (จักรพรรดิ) สวมผ้าโพกมีเหลี่ยมมุม ละครทั้งหมดที่เกิดขึ้นจะซ้ำรอยในวิถีเดียวกันตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนถึงตอนจบ ลูกจะไปสู่หนทางบาปและจะมีความแตกต่างในความคิดเห็นของทุกคน ขนบธรรมเนียมประเพณีจะแตกต่างกันไป ผู้คนของสุริยวงศ์จะแตกต่างจากผู้คนของจันทร์ราวส์ การละเล่นนี้ถูกกำหนดไว้แล้วและต้องซ้ำรอย ลูกรู้ว่าลูกคือ ผู้ที่กำลังจะได้รับการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตจากพ่อที่ไร้ขีดจำกัดอีกครั้งหนึ่ง โลกเก่าต้องถูกทำลาย พ่อที่ไร้ขีดจำกัดกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูก โลกไม่รู้ว่าท่านกำลังสอนราชาโยคะแก่เรา ลูกๆ รู้สิ่งนี้อย่างดีมากและลูกก็รักพ่อเช่นกัน ไม่ใช่ทุกคนจะมีความรักเหมือนกัน แม้แต่ในหนทางของความไม่รู้ก็ไม่ใช่ทุกคนมีความรักเหมือนกัน เพราะความละโมภ บางคนจึงพูดว่า ขอให้พ่อของฉันตาย เพื่อที่ฉันจะได้ทรัพย์สินสมบัติของเขา ที่นี้ชีพบาบาไม่มีร่างกาย บาบามาสูญสลาย ท่านได้ยืมร่างนี้มาใช้ ลูกรู้ว่าลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม บาบามาไม่ได้กลับมาใช้ชาติเกิด ท่านเข้ามาในร่างนี้เมื่อท่านมา ไม่เช่นนั้นแล้วท่านควรจะเข้าไปในร่างของลักษมีหรือนารายณ์ใช้ใหม่ อย่างไรก็ตามพวกเขาเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ นี่คือ โลกที่ไม่บริสุทธิ์และร่างที่ไม่บริสุทธิ์ เพราะนั่นลูกสร้างขึ้นมาจากยาพิษ บาบอบอกลูกอย่างแม่นยำในวิธีการเดียวกันกับที่ท่านเคยบอกลูกในวงจรที่แล้วว่า พ่อเข้ามาในร่างที่ธรรมดา แน่อนว่าพ่อต้องการพาหนะที่มีประสิทธิภาพ นักแสดงที่ดีจะได้รับรางวัลที่ดี พาหนะของบาบาฉันยังถูกจดจำด้วยเช่นกัน มีคำกล่าวว่าการสถาปนาเกิดขึ้นผ่านบราห์มา พวกเขาได้แสดงให้เห็นว่า บราห์มาเป็นคนชรา รูปแบบของพระชาบิดาบราห์มา วิษณุและชางกา ทั้งหมดแตกต่างกัน รูปแบบของบราห์มาถูกต้องแม่นยำอย่างสิ้นเชิง พ่อตั้งชื่อผู้นี้ว่า พระชาบิดาบราห์มา เขาได้ใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม ลูกยังพูดด้วยว่า ลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม เหตุนี้เองลูกจึงได้มาและพบกับพ่อก่อน

อาณาจักรของเรา กำลังถูกก่อตั้งขึ้นมาอีกครั้ง ลูกต้องอธิบายด้วยว่า ลูกพูดว่า “พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด! โอ พระเจ้า!” ดังนั้นพ่อจึงต้องถูกพิจารณาว่า เป็นพระเจ้าอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามผู้คนไม่อาจเข้าใจได้ว่า พ่อของดวง วิญญาณคือผู้เดียวที่ไร้ตัวตน เพราะท่านคือพ่อที่ทุกคนจดจำในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เพราะดวงวิญญาณได้รับความ สุข พวกเขาจึงจดจำท่านในเวลาที่มีความสุข ลูกเองเคยจดจำพ่อมาถึงครึ่งวงจร วัดโสมนาลูกสร้างขึ้นมาในตอน แรกเริ่ม ดังนั้นแน่นอนว่าพวกเขาจดจำพ่อ ลูกรู้นั่นเป็นวัดของพ่อ พ่อเองได้ให้มรดกแก่ลูก ดังนั้นก่อนอื่นใดพวกเขา จึงสร้างวัดให้แก่พ่อ เวลาที่ลูกได้กลายเป็นทายาทของพ่อ พ่อคือผู้สร้างโลก ลูกได้รับมรดกจากท่านเท่านั้น แล้วคนอื่นๆที่ เหลือทำอะไรเล่า เหตุใดพวกเราจึงกราบไหว้บูชาพวกเขา พวกเขาใช้ 84 ชาตเกิด อย่างไรก็ตามความเลื่อมใสศรัทธาต้อง มีสิ่งเจือปนเช่นกัน เครื่องประกอบของความเลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดมีความจำเป็นถึงครึ่งวงจร ในยุคทองและยุคเงิน เครื่องประกอบเหล่านั้นไม่เป็นที่ต้องการ สถิติปัญญาของลูกต้องซึมซับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด จริงๆแล้วไม่มีความจำเป็นที่จะ เขียนสิ่งใดลงไป หากสถิติปัญญาสะอาด ลูกจะซึมซับได้อย่างรวดเร็วมาก อย่างไรก็ตามลูกจดไว้ เพื่อถ่ายทอดแก่ผู้อื่น ไม่ มีความจำเป็นที่จะเก็บสมุดไว้ด้วยเช่นกัน แล้วต่อมาใครจะศึกษาสมุดของเราเล่า คัมภีร์ของผู้อื่นเกิดขึ้นมาในภายหลัง มี ผู้คนอ่านสิ่งเหล่านั้น ลูกไม่ต้องศึกษาสิ่งเหล่านั้น ลูกจะได้รับรางวัลของตนเอง ไม่มีเรื่องราวของคัมภีร์ใดถึงครึ่งวงจร ความรู้นี้จะหายไป คัมภีร์ทั้งหมดถูกทำลาย ก่อนอื่นใดจงอธิบายแก่ทุกคนว่า พวกคุณมีพ่อสองคน คุณมีพ่อทางกาย แล้ว พวกเขาเองก็ยังจดจำพ่อผู้หนึ่งด้วย ได้มีการจดจำว่า ทุกคนจดจำพระเจ้าในเวลาที่มีความสุข สิ่งนี้ใช้กับบาร์ต พ่อมาใน บาร์ตเท่านั้น นี่คือวันเกิดของชีวา ลูกจะพูดว่า ลูกกำลังฉลองวันเกิดให้กับพ่อของตนเองเช่นกัน เพราะมีบราห์มา कुमार และบราห์มา कुमारี แน่แน่นอนว่าพ่อจึงต้องมา นี่คือ ไพบูลย์แห่งความรู้ของชีวา แน่แน่นอนว่าบราห์มินจึงมีความจำเป็น บ รราห์มามาจากที่ใด บราห์มาลูกนำมาเลี้ยงดู จากนั้นเมื่อลูกเกิด พวกเขาได้ถูกสร้างขึ้นมาจากปากดอกบัวของบราห์มาผู้นี้ ก่อนอื่นจงให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงตื่นแต่เช้าตรู่และปลุกฝังนิสัยที่มั่นคงของการจดจำระลึกถึงพ่อด้วยความรักอย่างมากมาย อย่างน้อยที่สุด จงตื่น ระหว่างตี 3 และตี 4

2. จงมีความรักที่แท้จริงต่อพ่อที่ไร้ขีดจำกัด ทำตามศรัทธาและรับสิทธิ์ในมรดกที่เต็มเปี่ยมของตนเอง

พร: ขอให้ลูกมีประสบการณ์ความบันเทิงอย่างสม่ำเสมอ ด้วยความเป็นมิตรของมิตรร่วมทางชีวิต โดยการมีรูป รว

เมื่อลูกรู้สึกอ้างว้าง อย่าได้จดจำรูปจุดในเวลานั้น สิ่งนั้นจะยากลำบาก และลูกจะเบื่อหน่าย ในเวลานั้น จง ตระหนักถึงประสบการณ์ที่น่าบันเทิงและสนุกสนานของลูก จดจำรายการของสิ่งต่างๆของความเคารพตน เองและการบรรลุผลของลูก อย่าได้เพียงจดจำบาปด้วยหัวใจของลูก แต่อยู่ในรูปรวมด้วยหัวใจของลูก กับ รูปมิตรร่วมทางชีวิตและมีประสบการณ์ของความหวานชื่นของความรักของทุกความสัมพันธ์ นี่คือ “มาน มานบาฟ” และ การเป็น “มานมานบาฟ” คือการมีรูปของความบันเทิง

คติพจน์: เผื่อแต่พูดว่า “จี ฮาเซอร์” (อยู่ ขอรับ นายท่าน) ตามศรัทธาของพ่อ และลูกจะได้รับสิทธิ์ของทุกพลัง

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ลูกได้เข้ามาสู่ตักของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดในขณะที่ลูกมีชีวิตอยู่ ลูกได้กลายเป็นลูกๆของท่านและดังนั้นอย่างแน่นอนที่ลูกจะต้องทำตามศรัทธาของท่าน ลูกต้องนำทุกๆคำสั่งไปสู่การปฏิบัติ
- คำถาม:** เมื่อไหร่ที่ยุคแห่งการปลดเกษียณของโลกจะเริ่มต้นขึ้นและเพราะเหตุใด?
- คำตอบ:** เมื่อชีพบบาเข้ามาในร่างของบราห์มา ยุคแห่งการปลดเกษียณของทั้งโลกก็เริ่มต้นเพราะพ่อมาเพื่อพาลูกกลับไป ในเวลานี้เป็นยุคแห่งการปลดเกษียณสำหรับทุกคน ทั้งหนุ่มและแก่ ทุกคนต้องกลับไปสู่บ้านที่แสนหวาน ดินแดนของการหลุดพ้นและแล้วก็ไปสู่การหลุดพ้นในชีวิต ในกรณีใดๆก็ตามเมื่อพ่อได้เข้ามาในร่างของบราห์มาในตอนที่ยาอายุ 60 ปี นี่เป็นอายุของการปลดเกษียณของท่านด้วย
- เพลง:** ใช้ชีวิตอยู่ในหนทางของท่านและตายในหนทางของท่าน

โอม ซานติ ลูกกำลังจะตายในหนทางของใคร? ผู้คนต้องการไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นและได้รับการถูกร้อยเข้าไปในลูกประคำแห่งชัยชนะของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีพบบา ลูกๆ รู้ว่าดวงวิญญาณทั้งหมดของมนุษย์คือลูกประคำรอบคอพ่อ เช่นเดียวกับสิ่งสร้างทางร่างของพ่อทางโลกซึ่งก็คือพวงมาลัยรอบคอพ่อทางโลกนั่นเอง เด็กๆจดจำพ่อของพวกเขาและพ่อก็จดจำลูกๆของเขา ในทำนองเดียวกันในความเป็นจริงดวงวิญญาณทั้งหมดก็จดจำพ่อ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้นั้นคือพ่อที่มีขีดจำกัดและผู้เดียวนี้คือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด มนุษย์ทุกคนต้องการบรรลุถึงการหลุดพ้นเพราะการเป็นพวงมาลัยรอบคอของผู้ที่ไม่มีตัวตนนั้นหมายถึงการหลุดพ้น และการเป็นพวงมาลัยรอบคอวิษณุหมายถึงการหลุดพ้นในชีวิต พ่อให้การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแก่ลูก หากลูกกลายเป็นลูกๆของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกจะกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอของท่าน ลูกๆ คือพวงมาลัยรอบคอของพ่อแม่ทางร่างของพวกเขา พ่อแม่เหล่านั้นก็เป็นลูกๆของผู้อื่นด้วย ผู้คนร้องเพลง: ท่านคือแม่และพ่อ... เมื่อเราได้กลายเป็นพวงมาลัยรอบคอของท่าน เราก็จะอยู่อย่างมีความสุขเสมอ ผู้คนจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและพวกเขาก็ต้องการที่จะรู้ถึงวิธีการที่จะกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอของท่านด้วยเช่นกัน เป็นเพียงเมื่อตรีมูรติชีพบบาได้มาและสร้างทั้งสาม คือบราห์มา วิษณุและชางก้า เท่านั้นที่ลูกจะสามารถกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดผ่านบราห์มาได้ เริ่มแรกลูกคือพวงมาลัยของพ่อแม่ทางร่าง เพียงเมื่อลูกตายขณะมีชีวิตจากพวกเขา และมาหาพ่อและแม่เหนือโลกแล้วเท่านั้นที่ลูกจะสามารถได้รับมรดกของลูก เมื่อผู้ที่มั่งคั่งนำเด็กที่ยากจนมาเลี้ยงดู เด็กคนนี้ก็จะได้เข้าไปสู่ตักของพ่อแม่ที่มั่งคั่งขณะที่เขามีชีวิตและพ่อแม่ที่ยากจนของเขาเองก็ยังคงมีชีวิตอยู่เช่นกัน เด็กนั้นจดจำพ่อแม่ทั้งสอง(พ่อแม่ที่มั่งคั่ง และ พ่อแม่ที่ยากจน) ลูกเองก็จดจำทั้งความสัมพันธ์ทางโลกและเหนือโลกด้วยเช่นกัน ลูกมีการพบปะกับทั้งสอง ลูกได้นำตักของพ่อแม่เหนือโลกมาใช้เพื่อที่จะได้รับความสุขที่เหลือประมาณจากท่าน นั่นเป็นตักที่มีขีดจำกัดในขณะที่นี่คือตักที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกได้รับตักนี้ขณะที่มีชีวิต ลูกรู้ว่าด้วยการเข้าไปสู่ตักของท่าน ลูกจะได้รับความสุขมากมายในสกลเทพ ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ลูกจะต้องจดจำแม่และพ่อ ผู้ที่ลูกได้กลายเป็นลูกๆของพวกเขา ศรัทธาเป็นที่จดจำ เวลาลูกกำลังทำตามคำสั่งของท่านในทางปฏิบัติ ไม่ใช่ว่าทุกคนได้รับการนำมาเลี้ยงดูในที่นี้ ไม่เลย ลูกเป็นของท่านที่ละน้อย เวลาลูกกำลังมีการสถาปนาศาสนาเทพ ต้นไม้เติบโตขึ้นทีละน้อย ในบรรดาคริสเตียน พระคริสต์มาก่อน และแล้วก็เติบโตขึ้นเป็น 10 เป็น 20 เป็น 50 ต้นไม้ที่เติบโตขึ้นที่นั่นเบื้องหน้าท่าน พระคริสต์จากไป แต่เขา(ดวงวิญญาณของเขา)ยังคงอยู่ที่นั่นจนถึงเวลาสุดท้าย ผู้เดียวนี้คือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด หลายต่อหลายคนต้องกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอของชีพบบา เพราะมีเพียงเวลานี้เท่านั้นที่พวกเขาจะกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอวิษณุได้ ชีพบบาไม่มีตัวตน ท่านสร้างสิ่งสร้างที่เกิดจากปากผ่านบราห์มา “ตรีมูรติชีวา” นั้นมีความหมาย แต่การพูดว่า “ตรีมูรติบราห์มา” นั้นไม่มีความหมายใด บาบาเฝ้าแต่ให้การแก้ไขแก่ลูก ได้ภาพของวงจร ลูกต้องเขียนว่า: กงจักรแห่งการสำนึกไว้ในตนเอง (ไม่ใช่ควงหมุนกงล้อ) รัฐบาลนั้นมีกงล้อที่ควงหมุน ที่นี้ลูกมีกงจักรแห่งการสำนึกไว้ในตนเอง แต่ละวันที่ผ่านไปลูกเฝ้าแต่ได้รับการแก้ไข บาบาได้อธิบายแล้วว่าลูกต้องพูดอยู่เสมอว่า “ตรีมูรติชีพแจนที” ชีพบบาได้ให้มรดกแก่ลูกผ่านบราห์มา ชีวา คือพ่อ ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านมีมรดกที่จะให้ ด้วยเหตุนี้วิษณุคือมรดก “การทำลายล้างผ่านชางก้า” เป็นที่จดจำ เหตุนี้เองภาพ(ของ)ตรีมูรติจึงเป็นภาพหลัก ภาพตรีมูรติเฝ้าแต่เกิดขึ้น เมื่อลูกปกครองที่นั่น จะมีภาพของวิษณุอยู่เบื้องหลังบัลลังก์ นั่นเป็นเหมือนกับตราประจำตระกูลของลูก ผู้คนไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น พ่อได้อธิบายสิ่งนั้นแก่ลูกแล้ว ลูกได้รับความรู้นี้ในเวลานี้ เทพไม่มีความรู้ นี่เป็นดวงตาที่สามของลูกๆ บราห์มินที่เป็ดขึ้น พ่ออธิบายทุกสิ่งแก่ลูกอย่างง่ายดายอย่างมาก: มานมานะบาฟ! จดจำพ่อและมรดก! ลูกคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา ลูกเป็น

คงหาแห่งความรู้ด้วยเช่นกัน ลูกคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปากผู้ที่ได้ออกมาจากมหาสมุทรแห่งความรู้ด้วยปากดอกบัวของบราห์มา ลูกคือกุมารและกุมารีที่มีความรู้ ดังนั้นลูกคือลูกๆของมหาสมุทรแห่งความรู้ ในความเป็นจริงนี่คือการจารึกแสงบุญที่แท้จริง นี่คือน้ำที่แท้จริง (การบรรจบกัน) ของดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด: มหาสมุทรแห่งความรู้และคงหาแห่งความรู้ ประเด็นเหล่านี้แฝงตัวอย่างมากและต้องเป็นที่เข้าใจ ผู้ที่มีสติปัญญาที่หยาบจะไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้ วิธีการที่ง่ายสำหรับพวกเขาคือการจดจำชีพบาบาและมรดกผ่านผู้นี้ ด้วยการมีสิ่งนี้ในสติปัญญาของลูก พรหมแห่งความสุขของลูกจะสูงขึ้น นี่คือนักเรียนของพระเจ้าของลูก พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนลูก ไม่ใช่ภุชณะ(ผู้ที่ เป็น)มนุษย์ที่กำลังสอนลูกอยู่ ภุชณะจะไม่ถูกเรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ภุชณะไม่ใช่ตรีกาลดาร์ชิ ลูกมีความรู้ของราชาโยคะในสติปัญญาของลูกที่จะทำให้ลูกได้รับผลรางวัล ไม่มีความจำเป็นสำหรับความรู้ที่นั่น ความรู้เป็นสิ่งที่ต้องการที่นี่ พ่อพูดว่า: พ่อมาและสอนราชาโยคะแก่ลูกทุกวงจร พ่ออธิบายแก่ลูกถึงความลับของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างและวิธีการที่วงจรหมุนไป คำยกย่องทั้งหมดเป็นของยุคแห่งการบรรจบพบกัน เมื่อพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้มาและนำลูกไปจากโลกเก่าสู่โลกใหม่ การเตรียมการกำลังเกิดขึ้นเพื่อการทำลายล้างโลกเก่า ลูกสามารถเห็นได้ว่าเกิดอะไรขึ้นในโลกทุกวันนี้ วันนี้ใครบางคนอาจจะเป็นจักรพรรดิ และวันพรุ่งนี้กองทัพก็จะต่อต้านและจับจักรพรรดิเข้าคุก พวกเขาฆ่าใครบางคน มีกรณีเช่นนั้นมากมายแล้วแต่เกิดขึ้น ทุกวันนี้ลูกไม่สามารถไว้วางใจสิ่งใดได้ ไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากความทุกข์ในทุกหนทุกแห่ง วันนี้ใครบางคนมีลูกและเขาก็มีความสุข และวันพรุ่งนี้เด็กตายและเขาก็มีความสุข นี่คือน้ำแห่งความทุกข์ เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกมีค่าควรแก่โลกใหม่ของความสุข ตัวพ่อเองพูดว่า: ลูกได้กลายเป็นผู้ที่ไม่มีค่าอย่างมาก! เวลานี้ลูกสามารถกลายเป็นผู้ที่มีความและกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกเคยเป็นเทพและเวลานี้ได้กลายเป็นเช่นปีศาจ เมื่อวานนี้ลูกร้องสรรเสริญเหล่าเทพและเรียกตนเองว่าเป็นคนบาปที่ตกต่ำ ลูกเคยร้องเพลง: เราปราศจากคุณธรรมและไม่มีคุณธรรมใดๆ ดังนั้นอย่างแน่นอนที่พระเจ้าจะมีความเมตตาต่อใครบางคน ใครทำให้เทพเหล่านั้นมีคุณธรรม? เวลานี้ลูกรู้อะไรนี้ ไม่มีผู้ใดนอกเหนือจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่สามารถสร้างเหล่าเทพได้ ผู้คนได้กลายเป็นผู้ที่ไม่มีเลสและไม่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ แม้เมื่อพวกเขาแก่ชรา พวกเขาไม่ได้ละทิ้งกิเลส มิเช่นนั้นแล้วก็จะมียุคที่เมื่ออายุ 60 พวกเขาควรจะเข้าสู่สภาพของการปลดเกษียณ พวกเขาเคยทำเช่นนั้นในช่วงเวลาก่อนหน้านี้(ในอดีต) พวกเขาจะสะสมภาระทั้งหมดเมื่อถึงเวลาที่พวกเขาอายุ 60 และให้ทุกสิ่งแก่ลูกๆ ของพวกเขา ทุกวันนี้พวกเขาเองมีลูกๆ แม้กระทั่งเมื่ออายุ 60 พ่อพูดว่า: เมื่อผู้นี้อายุ 60 ปีในชาติเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา เมื่อเป็นสภาพของการปลดเกษียณของเขา พ่อเข้ามาในเขาและนั่นคือเวลาเขาได้ละทิ้งทุกสิ่ง เมื่อพ่อมาก็เป็นสภาพของการปลดเกษียณของทั้งโลกเพราะทุกคนต้องกลับไป เหตุนี้เองพ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอยู่เสมอ ทั้งคนแก่และคนหนุ่มจะไม่มีใครหลงเหลืออยู่ พ่อมาและทำให้ทุกคนอ่อนหวาน ทั้งดินแดนแห่งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตคือดินแดนที่หวานขึ้น ทุกสิ่งต้องถูกทำลาย บัญชีกรรมของทุกคนต้องได้รับการสะสาง ไม่ได้ใช้เวลานานเลยที่จะได้รับประสบการณ์ของการลงโทษ เมื่อใครบางคนสังเวยตนเองที่คาลิ เขาก็จะได้รับการปลดปล่อยจากบาปของเขา และเมื่อนั้นบัญชีของเขาก็เริ่มต้นขึ้นอีกครั้ง อย่างไรก็ตามไม่มีแม่เพียงคนเดียวที่เข้าไปสู่การหลุดพ้น พวกเขาคิดว่าด้วยการสังเวยตนเองแก่ชีวาพวกเขาจะได้ไปสู่ดินแดนนิพพาน พ่อพูดว่า: ไม่มีผู้ใดสามารถกลับไปได้ ทุกคนต้องกลับมาใช้ชาติเกิด ดวงวิญญาณอันดับหนึ่งใช้จำนวนของการกลับมาใช้ชาติเกิดจนเต็ม ดังนั้นผู้ที่มาหลังจากเขาก็จะกลับมาใช้ชาติเกิดด้วยอย่างแน่นอน ลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิดแล้ว บทบาทของลูกดำเนินมาตั้งแต่ตอนเริ่มต้น นี่คือน้ำที่เกิดที่ก้าวกระโดดที่ให้คุณประโยชน์ของลูก ในชาติเกิดนี้ นั่นคือในยุคแห่งบุญ ลูกได้กลายเป็นดวงวิญญาณที่มีศีลธรรมจรรยา ทั้งหมดนั้นเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ นั่นคือเดือนแห่งบุญและเป็นปีแห่งบุญ ในขณะที่นี่คือยุคแห่งบุญ เพียงสำหรับลูกๆ บราห์มินเท่านั้นที่เป็นชาติเกิดที่ก้าวกระโดด ลูกๆบราห์มินคือจุกและลูกกลายเป็นเทพ ลูกรู้ว่าเวลานี้บาบา กำลังทำให้ลูกเป็นพวงมาลัยรอบคอของท่าน พวกเราดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน พ่อเองพูดว่า: เมื่อครั้งที่ลูกปราศจากร่าง ลูกเคยอยู่กับพ่อ เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าลูกจะไปสู่ยุคทองก่อน ที่นั่นมีศาสนาเทพ ไม่มีความจำเป็นจะต้องทำความเพียรพยายามที่นั่น เพียงในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้นที่มีการทำความเพียรพยายาม นี่คือน้ำแห่งการบรรจบพบกัน ลูกไม่ได้เน้นระยะเวลาของการบรรจบพบกันอื่นๆ ที่เกิดขึ้น ยุคแห่งการบรรจบพบกันนี้มีระยะเวลา นี่คือน้ำที่สั้นมาก เป็นเพียงในยุคแห่งการบรรจบพบกันนี้เท่านั้นที่พ่อมาและเปลี่ยนแปลง ไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นในยุคอื่นๆ เมื่อมี 2 องค์น้อยลงไป อาณาจักรก็เปลี่ยนไป ลูกเคยได้ยินว่ามีคนส่งมอบอาณาจักรอย่างไร พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันนี้และทำให้ผู้ที่ไม่มีบริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ เหตุนี้เองระยะเวลาของยุคนี้จึงถูกนับตั้งแต่วินาทีที่พ่อมา ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านได้มาและท่านผู้เดียวคือมหาสมุทรแห่งความรู้ สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของท่านคือแม่น้ำแห่งความรู้ บราห์มากุมารและกุมารี ลูกต้องรับความรู้จากพวกเขา บาบาได้พูดว่า: จงสร้างบางสิ่งใหม่ที่จะทำให้เป็นเรื่องง่ายในการอธิบายแก่ผู้อื่น เขียน “ตรีมูรติชีพแจนที” บนสิ่งนั้น บาบาให้หนทางแก่ลูก แต่ผู้ที่สร้างสิ่งเหล่านี้ต้องชาญฉลาด มีอุปสรรคประเภทต่างๆ มากมายแก่ไฟบุชายัญของความรู้ที่ทำงานรับใช้หย่อนยานลง เวลานี้ชีพแจนทีกำลังจะ

มา ลูกต้องฉลองสิ่งนี้ด้วยความตระการตาอย่างมาก ในเดลีสามารถมีความตระการตาอย่างมาก ควรจะมีการแสดงตราประจำตระกูลของทั้งสอง ทุกสิ่งของเรานั้นจะเป็นไปในทางจิตวิญญาณ พ่อให้คุณประโยชน์ ลูกๆ เฝ้าแต่ให้ประโยชน์แก่ผู้อื่นเช่นกัน พ่อพึงพอใจเมื่อท่านได้เห็นลูกๆ กำลังทำสิ่งนี้ มีคำกล่าวว่า: “การทำบุญเริ่มต้นที่บ้าน” ลูกเองต้องอธิบายแก่เพื่อนฝูงและญาติมิตรของลูกด้วยเช่นกัน มิเช่นนั้นแล้วพวกเขาจะพำปอนในภายหลัง ลูกได้รับประเพณีที่ดีมาก มีภาพที่ดีอย่างมากด้วยเช่นกัน ลูกประคณันดีมากด้วย ลูกประจำของรูตราลูกสร้างขึ้นและแล้วก็มีการสร้างลูกประจำของวิชฌขึ้น ลูกๆ บราห์มินคือผู้ที่ถ่ายทอดกิตะที่แท้จริง ลูกอธิบายความลับของการจาริกแสวงบุญที่แท้จริง ขณะนี้ยังอยู่ถูกต้องคงอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงและแล้วบาปของลูกจะถูกเผาทิ้ง ไม่มีวิธีการอื่นใดที่จะกลับมาสะโตประธานจากตาโมประธานได้ มีค่ายกโยโยะมากมาย เป็นสิ่งนี้ที่อาศัยความเพียรพยายาม พายุมากมายก็มาด้วยเช่นกัน เป็นสิ่งที่ง่ายและยากด้วย มีภาพของโยคะทาปาเซียและของอาณาจักรของลูกด้วย ลูกกลายเป็นเทพด้วยการศึกษาราชโยคะ ลูกคือราชริชี ผู้คนเหล่านั้นคือหริโยคะริชี ลูกมีปอยผมที่เป็นธรรมชาติ เวลานี้เราเป็นพวงมาลัยรอบคอของชีพบบา เราทั้งหมดคือพี่น้อง ลูกจะได้รับมรดกจากพ่อ ประชาบิดาברהมาเป็นที่จดจำด้วยเช่นกัน ผู้นั้นคือพ่อที่ไม่มีตัวตนและผู้นี้คือพ่อที่มีตัวตน พวกเขาได้บรรยายถึงช่วงก่ำที่เปิดตาและการทำลายล้างที่เกิดขึ้น พวกเขาได้แสดงช่วงก่ำกับปารวตีและคณศวรและทำให้เขากลายเป็นผู้ครองเรือน มีศรัทธาที่มากมายมากมาย พ่อพูดว่า: พ่อทำให้ลูกมั่งคั่งอย่างมาก ลูกสร้างวัดเทียนคัมภีร์ ให้ทานและได้ลงทุนในค่าใช้จ่ายที่ไร้ประโยชน์มากมายและด้วยเหตุนี้เองลูกจึงเข้าไปสู่ความตกต่ำ สิ่งนั้นลูกกำหนดไว้ในละครแล้วเช่นกันและเหตุนี้เองพ่อจึงนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูก บาบทำให้ลูกเป็นตรีกาลดาร์ชี ลูกมีความรู้ของรูปกาลเวลาทั้ง 3 ในสติปัญญาของลูก อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. นี่คือยุคของการทำบุญ ในเวลานี้ลูกต้องกลายเป็นดวงวิญญาณที่มีศีลธรรมจรรยา ลูกต้องให้คุณประโยชน์แก่ทุกคน ชี้หนทางไปสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแก่ทุกคน

2. นี่คือชีวิตนักเรียนของพระเจ้าของลูก จงรักษาความสุขที่พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนพวกเราอยู่

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ปกป้องของยักยา และทำให้ป้อมปราการแข็งแรงด้วยคลื่นของกระแสของโยคะ
 เช่นที่ลูกวางแผนขยายครอบครัวยักษ์บราห์มิน ในทำนองเดียวกันวางแผนเพื่อให้แน่ใจว่าไม่มีดวงวิญญาณใดจากครอบครัวยักษ์บราห์มินไป ทำให้ป้อมปราการแข็งแรงมากจนกระทั่งไม่มีใครสามารถจากไปได้ เช่นที่ผู้คนวางสายไฟล้อมโดยรอบ ดังนั้นลูกควรวางสายไฟของกระแสคลื่นโยคะล้อมโดยรอบ เมื่อความคิดนั้นปรากฏออกมาภายในลูก เพื่อทำให้ป้อมปราการของยักยานี้แข็งแรงด้วยกระแสที่มีพลังของลูก ลูกจะเรียกได้ว่าผู้ปกป้องยักยา

คติพจน์: ดวงวิญญาณที่สามารถใช้ความรู้ได้เป็นอย่างดีคือผู้ที่สภาพของเขาสูงส่งมากที่สุดแม้ขณะที่กำลังทำการกระทำที่ธรรมดา

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้มา เพื่อชำระลูกและให้มรดกโลกที่บริสุทธิ์แก่ลูก ผู้ที่กลับมาบริสุทธิ์เท่านั้นจะได้รับการหลุดพ้นในชีวิต
- คำถาม:** อะไรคือ พื้นฐานหลักของการเปลี่ยนแปลงชีวิตที่เป็นโบกิ (ชีวิตที่ผลิตเพลินอยู่กับการใช้ประสาทสัมผัส) ให้กลายเป็นชีวิตโยคี
- คำตอบ:** ศรัทธา จนกว่าลูกจะมีศรัทธาว่า ผู้เดียวที่กำลังสอนลูกด้วยตัวท่านเองนี้ คือ พ่อที่ไร้ขีดจำกัด ไม่เช่นนั้นลูกจะไม่อาจมีโยคะและศึกษาเล่าเรียนได้ ลูกจะยังคงเป็นโบกิ ลูกบางคนมาขึ้นเรียนแต่ก็ไม่มีศรัทธาในผู้เดียวนี้ที่กำลังสอนพวกเขาอยู่ พวกเขาเข้าใจว่า มีพลังบางอย่างที่นี้แต่ก็แปลกใจว่า เป็นไปได้อย่างไรที่ชีฟบาบาที่ไร้ตัวตนจะสอนพวกเขา นี่คือ เรื่องที่ใหม่ ลูกๆ ผู้มีสติปัญญาเป็นหินเช่นนั้นจะไม่ได้รับการเปลี่ยนแปลงใด
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวา

โอม ซานติ ลูกๆ เข้าใจว่า ชีฟบาบา กำลังอธิบายแก่ลูก ท่านจะไม่พูดบอຍว่า “พระเจ้าพูด” มันผิดกฎที่จะยกย่องตนเองซ้ำแล้วซ้ำเล่า ชีฟบาบาผู้ที่เป็นพ่อของพวกเราหนึ่งอยู่ที่นี้และอธิบายแก่พวกเราลูกๆ ทั้งหลาย ท่านสามารถทำให้เราได้รับอำนาจปกครองของเทพที่มั่นคงอย่างต่อเนื่องถึง 21 ชาติเกิด นักเรียนในโรงเรียนและวิทยาลัยรู้ว่า ครูของพวกเขากำลังสอนพวกเขา และจะทำให้พวกเขากลายเป็นนักกฎหมายเหมือนกับตัวเขาเอง และนั่นคือเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของพวกเขា อย่างไรก็ตาม เมื่อพวกเขาไปยังชุมนุมทางจิต เพื่อรับฟังพระเวทและคัมภีร์ พวกเขาก็ไม่ได้รับสิ่งใดจากสิ่งนั้น เหตุนี้เองอย่างน้อยที่สุดครูก็ได้ให้การศึกษาด้านโลกที่จะทำให้ลูกหารายได้เพื่อเลี้ยงชีพ อย่างไรก็ตามคนอื่นๆ นั้นก็จะนำลูกไปสู่ความตกต่ำ หากลูกชายไม่ต้องการแต่งงาน พ่อของเขาก็จะบอกว่า เขาจะไม่ได้รับมรดก และจะไปอยู่ที่ใดก็ได้ตามต้องการ ที่นี้พ่อให้ลูกดื่มน้ำทิพย์และยังให้มรดกอีกด้วย พ่อพูดว่า จงกลับมาบริสุทธิ์แล้วลูกจะกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ มีความแตกต่างอย่างมากมายระหว่างพ่อที่มีขีดจำกัดและพ่อที่ไร้ขีดจำกัด พ่อผู้หนึ่งนำลูกไปสู่กลางคืน ในขณะที่ผู้เดียวนั้นนำลูกไปสู่กลางวัน ผู้เดียวนั้นคือ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พวกเขาพูดว่า มีผู้ประทานการหลุดพ้นในชีวิตผู้เดียวเท่านั้นที่มาและประทานการหลุดพ้นในชีวิตให้แก่ทุกคน แล้วใครนำความตกต่ำมาให้เล่า พวกเขาไม่รู้สิ่งนี้ พ่ออธิบายว่า ทุกคนกำลังทำตามคำสั่งที่เป็นของปีศาจ ลูกมาที่นี้เพื่อเปลี่ยนจากปีศาจให้เป็นเทพ นี่คือ อินทราพัท (ทองพระโรงของอินทรา) แม้แต่ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์บางคนก็ยังมาแอบนั่งอยู่ที่นี้ หลายคนแอบยุ่งกับกิเลสและยังไปทุกศูนย์ด้วย แล้วพวกเขาก็กลับบ้านไปดื่มยาพิษ สองสิ่งนี้ไม่อาจดำเนินไปพร้อมกันได้ พวกเขากลายเป็นผู้ที่สติปัญญาเป็นหิน พวกเขาจำพ่อไม่ได้เลย พวกเขาไม่มีศรัทธาเลยว่า พ่อที่ไร้ขีดจำกัดกำลังสอน พวกเขาเพียงแค่มานั่งที่นี้ ดังนั้นพวกเขาจึงไม่มีโยคะและไม่อาจศึกษาเล่าเรียนได้ พวกเขาหมกมุ่นอยู่ในความผลิตเพลินกับการใช้ประสาทสัมผัส หลายคนคิดว่า มีพลังบางอย่างที่นี้แต่พวกเขาก็แปลกใจว่า ชีฟบาบาที่ไม่มีตัวตนจะมาได้อย่างไร สิ่งนี้ไม่ได้ถูกเขียนไว้ในคัมภีร์เล่มใด นี่เป็นเรื่องใหม่ พวกเขาพูดถึงวันเกิดของชีวา แต่เป็นเพราะมีสติปัญญาเป็นหิน พวกเขาจึงไม่เข้าใจ เป็นเพราะชีวามีอยู่ผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาทั้งหลายจึงจดจำท่าน พวกเขาพูดว่า ขอคารวะต่อชีวา เพราะพวกเขาเชื่อว่าท่านอาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด พ่อสูงสุดเป็นพ่อของเราเช่นกัน ท่านเป็นพ่อของทุกคน ในบาร์ดเช่นกัน มีผู้คนที่ไม่เชื่อในพ่อ การที่จะอธิบายให้แก่มนุษย์นั้นเป็นเรื่องที่ยากมาก ผู้คนไม่เข้าใจแม้กระทั่งว่า นี่คือ เวลาของความตกต่ำ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาในตอนแรกเริ่มนั้นเคยมีการกราบไหว้บูชาที่ไร้สิ่งเจือปน แต่เวลานี้กลับมีสิ่งเจือปน มีความแตกต่างมากมายระหว่างการมีสิ่งเจือปนและไร้สิ่งเจือปน เหล่านั้นคือดวงวิญญาณบาป และเหล่านั้นคือดวงวิญญาณบุญ การกราบไหว้บูชาที่ไร้สิ่งใดเจือปนคือ ความเลื่อมใสศรัทธาที่แท้จริง ในเวลานั้น นั่นคือ ในยุคทองแดงผู้คนมีความสุข พวกเขามีทรัพย์สินสมบัติและความมั่งคั่ง ในยุคเหล็กพวกเขาประสบกับความตกต่ำมากขึ้น เมื่อพวกเขาเริ่มทำความเลื่อมใสศรัทธาที่มีสิ่งเจือปน พวกเขาก็ยุ่งเกี่ยวกับกิเลสมากยิ่งขึ้น ในแต่ละวันที่ผ่านไปกิเลสรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ เริ่มแรกกิเลสสะดุดประธาณ และเวลานี้ตาโมประธาณ เวลานี้ทุกคนตาโมประธาณอย่างสิ้นเชิง มีการทะเลาะวิวาทกันมากในทุกบ้าน ชีฟบาบาหนึ่งอยู่ที่นี้และอธิบายแก่ลูก กฎะณะไม่ใช่พ่อ พวกเขาไม่รู้จักชีวาประวัติของใครเลย ผู้เดียวนั้นคือ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พวกเขาเชื่อว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด คือ มหาสมุทรของความรู็ ไม่มีมหาสมุทรที่เป็นน้ำจะเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์หรือเต็มไปด้วยความรู้ ผู้คนคิดว่า น้ำของแม่น้ำที่ออกมาจากมหาสมุทรที่เป็นน้ำนั้นคือ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกควรถามพวกเขาถึงสิ่งนี้ เช่นที่ลูกควรจะถามเกี่ยวกับหน้าที่การงานของพระเจ้าแห่งกั

ตะ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไร้ตัวตน คือ ผู้สร้าง ในขณะที่ศรัทธาขณะคือ สิ่งสร้าง แล้วใครคือพระเจ้าแห่งกิตะ ผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นพระเจ้า ไวยาสะจะเป็นพระเจ้าได้อย่างไรเล่า ลูกควรมีคำถามเช่นนั้น พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด มหาสมุทรแห่งความรู้คือ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ คงคาของความรู้นี้ออกมาจากท่านได้อย่างไร พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด สร้างสิ่งสร้างบรรพมิตที่เกิดจากปากดอกบัวของบรรพมา พวกเขากำลังได้รับความรู้ผ่านปากของบรรพมาที่จะทำให้พวกเขาได้รับการหลุดพ้นในชีวิต แล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์เพราะมหาสมุทรที่เป็นน้ำหรือมหาสมุทรแห่งความรู้ มนุษย์ไม่ได้ถูกชำระให้บริสุทธิ์ด้วยน้ำ ดังนั้นลูกจึงต้องถามปริศนานี้กับพวกเขา เมื่อถูกถามเช่นนั้น พวกเขาก็จะกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ได้ พวกเขาเรียกหาท่านว่า โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ งาม ผู้เป็นของสิดา ได้โปรดมาด้วยเถิด! และพวกเขาก็ลงอาบน้ำในคงคา ดังนั้นปริศนานี้จึงควรถูกเพิ่มเข้าไปด้วย ทุกสิ่งถูกใช้ในเวลาที่เหมาะสม ตัวอย่างเช่นที่มีคำถามเกี่ยวกับพระเจ้าแห่งกิตะ สิ่งนี้จึงเป็นคำถามเช่นนั้นด้วย ลูกต้องคิดถึงสิ่งที่ลูกควรทำ เพื่อที่ผู้คนจะได้เก็บสิ่งเหล่านั้นไว้เป็นสิ่งยึดเหนี่ยวความทรงจำตลอดเวลา หากเป็นเรื่องที่ดี พวกเขาก็จะเก็บสิ่งนั้นไว้ตลอดเวลา หากเป็นเพียงแค่กระดาศพวกเขาก็จะโยนทิ้งไป หากเป็นสิ่งที่ดีเกี่ยวกับเหล่าเทพ พวกเขาจะไม่ฉีกทิ้ง ผู้ที่ฝึกงานรับใช้จะคิดถึงสิ่งเหล่านี้ตลอดเวลาทั้งวัน และแน่นอนว่าพวกเขาจะทำบางสิ่งในทางปฏิบัติ ลูกต้องไม่เพียงแต่พูดว่าจะทำบางสิ่งอย่างไร ลูกกำลังบอกสิ่งนี้กับใคร บาบาสจะทำสิ่งนั้นหรือลูกจะทำสิ่งนั้นเล่า พุดชิ! ใครจะทำอะไร พ่อได้ให้คำแนะนำแก่ลูก จงพิมพ์รูปภาพที่ดีเช่นนั้นพร้อม กับปฏิทิน ลูกควรมีปฏิทินของตรีมูรติชีวาเช่นกัน เป็นเรื่องที่ต้องที่จะต้องพูดว่า ตรีมูรติชีพชยันติ ผิดที่จะพูดเพียงแค่ ชีพชยันติ ลูกต้องการพิมพ์ปฏิทินภาพสีตรีมูรติชีพชยันติ ลูกจะได้รับคำอธิบายที่ดีมาจากตรีมูรติ ดังนั้นบาบาจึงได้ทำลือกเกิด เพื่อที่ลูกจะให้คำอธิบายที่เหมาะสมด้วยลือกเกิดเหล่านั้นได้ ชีพบาบาประทานการหลุดพ้นในชีวิตผ่านบรรพมา ผู้ที่ทำความเพียรพยายามจะกลายเป็นนายของดินแดนวิษณุ ผู้ที่ไม่ได้รับความรู้จะถูกนำไปสู่การทำลายล้าง พวกเขาจะมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษและจะไม่ได้รับสถานะภาพ ผู้ที่ความเลื่อมใสศรัทธาจดจำพระเจ้า แต่เมื่อพระเจ้ามาก็มีเพียงไม่กี่คนที่จดจำท่านได้หรือมาเป็นของท่าน พวกเขามีจำนวนเพียงเล็กน้อยจากหลายพันล้านคน ผู้ที่ทำความเพียรพยายามเพื่อการหลุดพ้นก็จะไม่ได้รับสถานะภาพที่ดี บาปของพวกเขาจะไม่ถูกลดเปลื้อง ดังนั้นพวกเขาจึงได้รับนิมิต ผู้ก่อตั้งศาสนาก็ยังมาเพื่อรับดริสตรี้เช่นกัน ด้วยการจดจำระลึกถึงและถูกลดเปลื้องจากบาป ลูกจึงรับสิทธิ์ในสถานะภาพที่สูงได้ บุคคลสำคัญของศาสนาอื่น ๆ จะมาในเวลาสุดท้ายเช่นกัน ไม่ใช่ว่าพระสันตะปาปาองค์ปัจจุบันจะมาเปล่าเลย พระสันตะปาปาองค์แรกในเวลาอยู่ในชาติเกิดอื่นนั้นจะมา นี่คือ บัญชีที่สำคัญอย่างมาก เวลานี้มีกุ่มเกล้าทั้งหมดนั้นคือ เครื่องประกอบของความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อมีลางร้ายของความตกต่ำอย่างสิ้นเชิง พ่อจะมาและทำให้ลูก 16 องค์เต็ม ลางร้ายจะถูกขจัดออกไปได้ด้วยกองจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ในภาพวงจร ลูกควรเขียนใต้ภาพว่า นี่คือ กองจักรแห่งการสำนึกในตนเอง นี่คือนี่สิ่งที่ดีมาก นี่คือ สัญลักษณ์ของตระกูลพระเจ้า สิ่งเหล่านี้เป็นของพระเจ้า บาบายังได้อธิบายให้ลูกฟังเกี่ยวกับสโลดที่ลูกยังคงทำกันอย่างต่อเนื่องอีกด้วย ตัวอย่างเช่นเช่น ถ้าใครไม่ได้ฟังมูรลี พวกเขาก็จะไม่ได้คำแนะนำเหล่านั้นไปปฏิบัติ ลูกต้องศึกษามูรลีทุกวัน ผู้ที่อยู่ในงานรับใช้ควรทำและนำไปสู่การปฏิบัติ ลูกได้ทำสโลดที่ดีมากๆเกี่ยวกับตรีมูรติและยังเขียนไว้ได้ดีมากอีกด้วย ต้องมีสองวงจร คือ การก่อตั้งและการทำลายล้าง นี่คือนรกและนั่นคือสวรรค์ นี่คือนิรันดร์ของวันนี้และนั่นคือ นิรันดร์ของวันพรุ่งนี้ พ่อผู้ประทานการหลุดพ้นในชีวิตให้แก่ลูกใน 1 วินาทีนั้นกำลังนั่งอยู่ที่นี้ จงจดจำบาบาและพัฒนาศรัทธา เท่านั้นเอง แล้วลูกก็จะเริ่มทำความพยายามที่จะได้รับการหลุดพ้นในชีวิต อย่างน้อยที่สุดลูกก็ได้เกิดมาแล้ว! ลูกต้องรับสิทธิ์ในมรดกเต็มๆของลูกจากพ่อ แล้วลูกก็จะไม่ร้องขอ กิเลส พ่อพูดว่า ผู้ที่เลวทรามต่ำช้าจะไม่ได้รับมรดก ลูกได้เห็นตัวอย่างของผู้นี้ (บรรพมา) ในทางปฏิบัติแล้ว ผู้ที่เป็นเช่นนั้นปรากฏขึ้นมาเพียงไม่กี่คน พวกเขาคิดถึงเกียรติยศชื่อเสียงของตนเอง ฯลฯ มากเกินไป พ่อคือผู้สร้างและทุกคนต้องทำตามคำสั่งของท่าน หากลูกไม่ทำตามศรัทธาสถานภาพของลูกก็จะถูกทำลาย พ่อพูดว่า ในหนทางของความรู้นี้ ลูกต้องเป็นผู้ชนะการติดยึดเช่นกัน ลูกได้รับคำแนะนำของบาบาแล้ว ลูกที่ไม่เชื่อฟังก็จะไร้ค่า ลูกเหล่านั้นไม่ใช่ลูกที่แท้จริง คำแนะนำเรื่องความบริสุทธิ์นั้นดี เวลานี้พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกๆ ผู้คนที่น่าสงสารจะไม่เข้าใจสิ่งนี้ ในหมู่ลูกๆเองเช่นกัน ลูกยังเข้าใจต่างลำดับกันตามความพยายามที่ได้ทำ พ่อให้คำแนะนำมากมายแต่นั่นก็ยังเป็นเรื่องยากเหลือเกินสำหรับลูกๆที่จะนำสิ่งเหล่านั้นไปสู่การปฏิบัติได้อย่างแท้จริง พ่อพูดว่า ลูกควรทำปฏิทินตรีมูรติ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับภาพตรีมูรติชีวา มีการเขียนไว้ว่า การก่อตั้งเกิดขึ้นผ่านบรรพมา แน่แน่นอนว่าชีพบาบาสร้างสวรรค์เท่านั้น ยุคเหล็ก อาณาจักรที่เป็นเช่นปีศาจกำลังถูกทำลาย มีผู้คนมากมายในอาณาจักรที่เป็นเช่นปีศาจนี้และมีเพียงไม่กี่คนในอาณาจักรที่สูงส่ง ได้มีการเขียนถึงการทำลายล้างศาสนาจำนวนนับไม่ถ้วนและการก่อตั้งศาสนาเดียวที่แท้จริง พ่อพูดว่า พ่อดกแต่งลูกอย่างมากมาย แต่กระนั้นลูกก็ยังไม่ได้ปรับปรุงแก้ไขตนเอง! ลูกพูดแต่สิ่งผิดๆ ที่นี้ บาบาสพูดว่า ลืมทุกสิ่ง รวมทั้งร่างกายของลูกและจดจำพ่อผู้เดียวเสมอ อย่าได้ติดกับแม้กระทั่งกับร่างกายของตนเอง ด้วยการติดกับในร่างกายของผู้อื่นลูกจะตกลงมา ตัวอย่างเช่นเช่น ผู้ที่มีความรักต่อมากก็ได้ตายไปหลังจากที่มาจากไป เพราะพวกเขาติดกับอยู่ในรูปและนาม พ่อบอกลูกมากมายว่า

อย่ามีสำนึกที่เป็นร่าง! จดจำพ่อผู้เดียวอยู่เสมอ! ลูกต้องไม่จดจำแม่แต่ร่างของบราห์มาผู้นี้ ด้วยการจดจำร่างกาย ลูกจะไม่
อาจรับความรู้อย่างเต็มที่ได้ ต้องใช้ความพยายามอย่างมากที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ การจดจำระลึกถึงพ่อเป็น
เรื่องที่ยากเย็นเหลือเกิน ลูกถ่ายทอดความรู้ได้ดีมาก แต่ลูกกลับอยู่ในโยคะได้ยากลำบากเหลือเกิน ลูกเต็มไปด้วยพลัง
มากเพียงใด พายุของมายาจะเข้ามามากขึ้นตามนั้น จากนั้นลูกก็จะติดกับอยู่ในรูปและนามของบางคนและถูกหลอกลวง
ลูกต้องระวังตัวให้มากในเรื่องนี้ โยคะอาศัยความพยายามอย่างมากเช่นกัน ความรู้นั้นง่ายตาย ในโยคะลูกก็ยังลุ่มซ้าแล้ว
ซ้าเล่า เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า ลูกจะเป็นผู้ชนะการกระทำที่เป็นบาปได้อย่างไร จงอยู่ในโยคะ แล้วลูกจะไม่ทำบาปเพิ่มขึ้น
ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะสะสมบาปเป็น 100 เท่า ที่นี้ทั้งตามราชและพ่ออยู่ด้วยกัน เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า อย่าทำบาปใด
เบื้องหน้าพ่อ ไม่เช่นนั้นลูกจะถูกลงโทษ 100 เท่า ลูกต้องเป็นผู้ชนะการกระทำบาปด้วยโยคะ เป็นเรื่องง่ายที่จะรู้จัก
กงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ได้รูปภาพของวงจรรนี้ ลูกต้องเขียนคำว่า “กงจักร” ไม่ใช่ “วงล้อ” บาปให้วิธีการ
มากมายแก่ลูก ลูกๆ ต้องนำสิ่งเหล่านั้นไปสู่การปฏิบัติ! อ้อชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่
พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าติดกับอยู่ในรูปและนามของผู้ที่มีร่างกาย อย่าติดกับแม่แต่กับร่างกายของตนเอง ลูกต้องระวังตัวให้มากในเรื่องนี้
2. ในหนทางของความรู้ แน่ใจว่าลูกต้องเป็นผู้ชนะบาป จงเชื่อฟังคำแนะนำเรื่องความบริสุทธิ์และสร้างวิธีการที่จะ
ทำให้ผู้อื่นบริสุทธิ์ด้วย

พร: พร: ขอให้ลูกสละละทิ้งร่องรอยทั้งหมดของกิเลสทั้งหมด และกลับมาบริสุทธิ์สมบูรณ์ และเป็นดวง
วิญญาณที่มีชัยชนะอันดับหนึ่ง
บางคนผู้ที่ไม่มีย่องรอยที่เล็กน้อยที่สุดของความไม่บริสุทธิ์ กล่าวได้ว่าบริสุทธิ์สมบูรณ์ ความบริสุทธิ์คือ
บุคลิกภาพของชีวิตบราห์มิน บุคลิกภาพนี้สามารถทำให้ลูกได้รับความสำเร็จอย่างง่ายดายในงานรับใช้ที่ลูก
ทำ อย่างไรก็ตามหากมีร่องรอยของแม็กเลสหนึ่งใดและแล้วมิตรของมันก็อยู่ด้วยกับสิ่งนั้นอย่างแนบแน่น เช่น
ที่มีความสุขกับความสงบด้วยความบริสุทธิ์ ในทำนองเดียวกัน กิเลสทั้งหลายก็มีความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งกับ
ความไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นให้แน่ใจว่าไม่มีแม้ร่องรอยที่เล็กน้อยที่สุดของแม็กเลสหนึ่งใด เพราะเพียงเมื่อนั้น
ที่ลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณที่มีชัยชนะอันดับหนึ่ง

คติพจน์: ก้าวหนึ่งก้าวของความกล้าหาญและลูกจะได้รับการช่วยเหลือหนึ่งพันเท่า

***** โอม ชานติ *****

เพียงผู้ที่เชื่อฟังเท่านั้นที่มีสิทธิ์ในทุกพลัง

วันนี้บัพดาตาผู้ประทานพลังทั้งหมดกำลังมองดูกองทัพซัคติของท่าน พ่อผู้ทรงอำนาจที่มีทุกพลังได้ให้มรดกของทุกพลัง แก่ดวงวิญญาณบราห์มินทั้งหมดอย่างเท่าเทียมกัน ท่านไม่ได้สร้างความแตกต่างและไม่ได้ให้พลังน้อยกว่าแก่บางคนและให้พลังมากกว่าแก่ผู้อื่น ทุกคนได้รับพลังที่เท่าเทียมกันจากผู้เดียวพร้อมกันในเวลาเดียวกัน ดังนั้นบาบามองเห็นผลลัพธ์ และสงสัยว่าเหตุใดจึงมีความแตกต่างในเมื่อทุกคนได้รับอย่างเท่าเทียมกัน บางคนกลับมาเต็มไปด้วยทุกพลัง ในขณะที่คนอื่นมีเพียงแค่บางพลังเท่านั้น ไม่ใช่ทุกพลัง บางคนกลายเป็นตัวของพลังอยู่เสมอ ในขณะที่คนอื่นกลายเป็นตัวของพลัง เพียงบางครั้งเท่านั้น เมื่อดวงวิญญาณบราห์มินบางคนที่มีอำนาจของการเป็นผู้ที่มีทุกพลังออกคำสั่งกับพลังเฉพาะในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง พลังนั้นก็มาอยู่เบื้องหน้านายผู้สร้างในฐานะที่เป็นสิ่งสร้างของพวกเขา พวกเขาออกคำสั่งและพลังนั้นก็มา บางคนสั่งพลังแต่พลังนั้นไม่ปรากฏในเวลานั้น พลังเหล่านั้นไม่ได้พูดว่า “ใช่ ฉันอยู่นี้” อะไรคือสาเหตุของสิ่งนี้? ผู้ที่ดำเนินทุกอย่างก้าวตามศรัทธาของพ่อ ผู้ที่พูดว่า “ใช่ ฉันอยู่นี้” ต่อพ่อผู้ทรงอำนาจผู้ที่ได้ชื่อว่าเป็นพระผู้เป็นเจ้า และผู้ที่ปรากฏอยู่เบื้องหน้าลูกในเวลานี้ กล่าวคือผู้ที่ทำตามคำสั่งในทางปฏิบัติคือผู้ที่มีประสบการณ์ว่าทุกพลังปรากฏอยู่เบื้องหน้าพวกเขา นั่นคือแต่ละพลังจะพูดกับพวกเขาว่า “ใช่ฉันอยู่นี้” “ขอรับเจ้านาย”

หากใครบางคนสามารถทำตามศรัทธาหรือคำสั่งได้อย่างง่ายดายและทำสิ่งนั้น แต่ไม่ได้ทำสิ่งใดที่เขาเห็นว่ายาก ถ้าเขาทำตามบางคำสั่งแต่ไม่ทำตามคำสั่งอื่นๆ ถ้าบางครั้งเขาพูดว่า “ใช่ ฉันปรากฏตัวอยู่เสมอ” และบางครั้ง “ฉันปรากฏตัวอยู่” ข้อพิสูจนในทางปฏิบัติ ตัวอย่างในทางปฏิบัติคือไม่ใช่ว่าทุกพลังจะปรากฏขึ้นสำหรับดวงวิญญาณเหล่านั้นในเวลาที่ต้องการ ตัวอย่างเช่น ตามสถานการณ์ ลูกต้องการพลังในการยอมรับปรับตัวและมีความคิดว่า “ฉันจะเอาชนะสถานการณ์นี้ด้วยพลังในการยอมรับปรับตัวได้อย่างแน่นอน ฉันจะเป็นผู้มีชัยชนะอย่างแน่นอน” แต่เกิดอะไรขึ้น? ผู้ที่อยู่ในอันดับสอง นั่นคือผู้ที่บางครั้งมีพลังก็จะทำการทดลองด้วยพลังในการยอมรับปรับตัว พวกเขาจะยอมรับปรับตัวบางสิ่งบางอย่าง 10 ครั้ง แต่ขณะที่ยอมรับปรับตัวหนึ่งครั้งหรือสองครั้งพวกเขาก็จะไม่สามารถยอมรับปรับตัวเข้ากับทุกสิ่งแม้ว่าพวกเขาปรารถนา ก็ตาม แล้วพวกเขาคิดอย่างไร? “ฉันไม่ได้บอกใคร ฉันยอมรับปรับตัว” “คนเหล่านี้อยู่กับฉัน พวกเขาให้ความร่วมมือกับฉัน และเป็นมิตรของฉัน และดังนั้นฉันจึงให้สัญญาแก่พวกเขา” ฉันไม่ได้บอกพวกเขา ฉันเพียงแค่ให้สัญญากับพวกเขา “ฉันไม่ต้องการที่จะพูดสิ่งใดแต่มีคำหนึ่งปรากฏออกมา” แล้วลูกจะเรียกสิ่งนั้นว่าอะไร? ลูกจะบอกว่ามันเป็นการยอมรับปรับตัวใหม่? ลูกยอมรับปรับตัวเบื้องหน้าคนสิบคนแต่ไม่สามารถยอมรับปรับตัวเบื้องหน้าหนึ่งคนหรือสองคนได้ ดังนั้นลูกจะเรียกสิ่งนั้นว่าอะไร? พลังในการยอมรับปรับตัวนั้นยอมรับฟังคำสั่งของลูกหรือไม่? เป็นพลังของลูกและพ่อได้ให้พลังแก่ลูกอย่างเป็นมรดก ดังนั้นมรดกของพ่อจึงเป็นมรดกของลูกๆ แล้วถ้าพลังของตัวเองไม่ได้เป็นประโยชน์ต่อลูก ลูกจะเรียกสิ่งนั้นว่าอะไร? ลูกจะเรียกพลังเหล่านั้นว่าผู้ที่ยอมรับคำสั่งของลูกหรือไม่เชื่อฟังคำสั่งของลูก?

วันนี้บัพดากำลังมองดูดวงวิญญาณบราห์มินทั้งหลายเพื่อดูว่าแต่ละคนได้ประกาศสิทธิ์ในทุกพลังมากน้อยเพียงใด หากไม่มีสิทธิ์แล้วในเวลานั้นลูกต้องยอมจำนนต่อสถานการณ์ บัพดามีความเมตตาอย่างยิ่งเมื่อลูกๆ ไม่สามารถใช้พลังเฉพาะสำหรับงานในเวลาที่ต้องการได้ พวกเขาทำอะไรในเวลานั้น? เมื่อพวกเขาเผชิญหน้ากับสถานการณ์ พวกเขาจะมาอยู่เบื้องหน้าพ่อในรูปใด? พวกเขาในรูปของผู้เลื่อมใสศรัทธาที่รอบรู้ ผู้เลื่อมใสศรัทธาทำอะไร? ผู้เลื่อมใสศรัทธาเพียงแค่เรียกร้องออกมาอยู่เรื่อยๆว่า “ให้สิ่งนี้แก่เรา ให้สิ่งนี้แก่เรา!” พวกเขาวิ่งมาหาพ่อ พวกเขามีสิทธิ์ในท่าน แต่รูปแบบของพวกเขาเป็นรูปแบบของผู้เลื่อมใสศรัทธาที่สูงส่ง และเมื่อแทนที่จะเป็นผู้ที่มีสิทธิ์ พวกเขามาอยู่เบื้องหน้าพ่อในรูปของผู้เลื่อมใสศรัทธาที่รอบรู้หรือผู้เลื่อมใสศรัทธาที่สูงส่ง ตราบใดที่ยังมีร่องรอยของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาก็ไม่สามารถที่จะบรรลุถึงการหลุดพ้นหรือความสำเร็จ ซึ่งเป็นผลของความเลื่อมใสศรัทธาได้ พวกเขาไม่สามารถบรรลุถึงการหลุดพ้นนั่นคือชัยชนะ ที่ใดมีร่องรอยของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาก็ไม่สามารถใช้ความรู้ นั่นคือการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด ผลของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาไม่สามารถได้รับความสำเร็จ ความเลื่อมใสศรัทธาหมายถึงการลำบากตรากตรำ และความรู้หมายถึงความรัก หากมีร่องรอยของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาจะต้องลำบากตรากตรำอย่างแน่นอน และขนบธรรมเนียมประเพณีและระบบของความเลื่อมใสศรัทธาคือจะมีการจดจำระลึกถึงพระเจ้าในช่วงเวลาของความยากลำบาก มิฉะนั้นพวกเขาจะอยู่อย่างไม่ระมัดระวัง ผู้เลื่อมใสศรัทธาที่รอบรู้จะทำอะไร? เมื่อมีอุปสรรค

เกิดขึ้นพวกเขาก็มีการจดจำระลึกถึงเป็นพิเศษ

หนึ่งคือหนึ่งในการจดจำระลึกถึงเพื่อการรับใช้ และอีกหนึ่งคือการนั่งเพื่อเติมเต็มตนเองในสิ่งที่ขาดหายไป มีความแตกต่างระหว่างทั้งสองสิ่ง เช่นที่ในปัจจุบันมีบรรยากาศของความไม่สงบอยู่ทั่วโลก และลูกได้จัดทำโปรแกรมพิเศษของการมีการจดจำระลึกถึงร่วมกันเพื่อที่จะรับใช้ นั่นเป็นเรื่องที่แตกต่างกัน ลูกทำสิ่งนั้นเพื่อให้ได้อย่างเป็นผู้ประทาน - ลูกไม่ได้ทำสิ่งนั้นเพื่อที่จะร้องขอบางสิ่ง ลูกทำสิ่งนั้นเพื่อให้แก่ผู้อื่น นั่นคือเป็นไปเพื่องานรับใช้ อย่างไรก็ตามเพื่อที่จะเติมเต็มตนเองในสิ่งที่ขาดหายไป ลูกมีการจดจำระลึกถึงพิเศษในช่วงเวลาหนึ่ง แต่ไม่เช่นนั้นก็จะมีความไม่ระมัดระวังเกี่ยวกับการจดจำระลึกถึง ลูกมีการจดจำระลึกถึง ลูกไม่ได้ลืม แต่เป็นการจดจำระลึกถึงด้วยความประมาท “ถึงอย่างไรเราก็เป็นของบาบา จะมีใครอีกหรือ?” อย่างไรก็ตามข้อพิสูจน์ในทางปฏิบัติของการจดจำระลึกถึงที่ถูกต้องและทรงพลังคือพลังนั้นจะปรากฏขึ้นในเวลาที่คุณต้องการ ไม่ว่าใครบางคนจะพูดสักเพียงใดก็ตามว่า “ฉันอยู่ในการจดจำระลึกถึง” จะต้องมีความสำเร็จอันเป็นผลการจดจำระลึกถึง ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกสัมผัสกับความสุขเมื่อลูกนั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึงและลูกก็สัมผัสพลังด้วย แต่ในเวลาที่คุณลงมือกระทำหรือเมื่อลูกมีการติดต่อและสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น ก็ไม่ได้เป็นความสำเร็จเสมอไป นั่นไม่เรียกว่าเป็นคาร์มาโยคี พลังคืออาวุธ ควรใช้อาวุธในเวลาใด? อาวุธมักจะถูกใช้ในเวลาที่จำเป็นเสมอ

การจดจำระลึกถึงที่ถูกต้องหมายถึงการเติมเปี่ยมไปด้วยทุกพลัง อาวุธควรจะทรงพลังเสมอ ถ้าศัตรูมาในรูปของสถานการณ์และอาวุธที่ใช้ไม่เพียงพอตามสถานการณ์ลูกจะพูดว่าอะไร? ลูกจะเรียกสิ่งนั้นว่ามีพลังหรือการเป็นผู้ที่มีอาวุธ? ดังนั้นให้มีการจดจำระลึกถึง นั่นคือมีความสำเร็จในทุกการกระทำ สิ่งนี้เรียกว่าเป็นคาร์มาโยคี ลูกไม่ใช่โยคีเฉพาะเวลาที่นั่งลงเท่านั้น ชื่อโยคะของลูกคือ sitting yoga (โยคะขณะที่นั่ง) หรือ คาร์มาโยคะ? ลูกคือคาร์มาโยคีใช่หรือไม่? มีการกระทำที่สม่ำเสมอและลูกเป็นคาร์มาโยคีที่สม่ำเสมอ เช่นที่ลูกไม่สามารถหยุดการกระทำได้แม้แต่วันที่เดียว แม้ว่าในขณะที่ลูกนอนหลับ ลูกก็กำลังทำการกระทำของการนอนหลับ – เช่นที่ลูกไม่สามารถหยุดแสดงการกระทำได้ ในทำนองเดียวกันลูกก็ไม่สามารถทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้โดยไม่มีโยคะ สิ่งนี้เรียกว่าคาร์มาโยคี สำหรับสิ่งนี้อะไรได้คิดว่า “สถานการณ์เป็นเช่นนั้น สภาวะแวดล้อมเป็นเช่นนั้น ปัญหาเป็นเช่นนั้น บรรยากาศเป็นเช่นนั้น” นั่นคือศัตรู และเมื่อมีศัตรูมา ถ้าลูกพูดว่าศัตรูมา และนั่นเป็นสาเหตุที่ลูกไม่สามารถใช้ดาบได้ ลูกไม่ได้จดจำดาบ หรือว่าดาบไม่สามารถใช้งานได้ ลูกจะเรียกสิ่งนั้นว่าอะไร? ลูกจะพูดว่าลูกเป็นผู้ที่มีอาวุธหรือไม่? ลูกคือกองทัพซัคติ พลังของกองทัพคืออะไร? อาวุธและอาวุธคือพลังทั้งหมด บาบาได้เห็นผลลัพธ์อะไร? คนส่วนใหญ่ขาดความสามารถในการออกคำสั่งให้กับพลังทั้งหมดในเวลาที่ต้องการ พวกเขาเข้าใจ แต่ในการเป็นตัวของความสำเร็จในเวลาที่คุณต้องการ พวกเขาขาดพลัง หรือไม่ประสบความสำเร็จมากนัก และพวกเขาก็ก้าวไปสู่ความสำเร็จ ดังนั้นบาบาจึงเห็นสามประเภท 1. ผู้ที่เข้าใจด้วยสติปัญญาในเวลานั้นว่ามีบางสิ่งไม่ถูกต้อง ที่พวกเขาไม่ควรทำสิ่งนั้น แต่ถึงแม้ว่าพวกเขาจะเข้าใจ พวกเขา也不能เปลี่ยนความเข้าใจให้กลายเป็นรูปของพลังได้ 2. ผู้ที่เข้าใจ แต่ถึงแม้จะเข้าใจพวกเขาก็คิดเกี่ยวกับสิ่งนั้นหลังจากที่สถานการณ์และเวลาได้ผ่านไปแล้ว ประการแรกจะพิจารณาสิ่งนั้นในช่วงเวลาสั้นๆ ในขณะที่อีกประการหนึ่งนั้นจะพิจารณาหลังจากที่สถานการณ์ได้จบสิ้นลงไปแล้ว 3. ผู้ที่ไม่แม้แต่จะตระหนักรู้ด้วยซ้ำว่าสิ่งนั้นผิด พวกเขาจะพิสูจน์ความผิดของพวกเขาให้เห็นว่าลูกต้องเสมอ นั่นคือพวกเขาไม่มีพลังที่จะตระหนักรู้ถึงสัจจะ ดังนั้นตรวจสอบตนเองว่า: ฉันเป็นอะไร?

บัดดาได้เห็นแล้วว่าลูกๆคนไหนประสบความสำเร็จอย่างง่ายดายและสม่ำเสมอตามเวลาปัจจุบัน ภายในสิ่งนี้ก็มีมีความแตกต่างเช่นกัน มีผู้ที่ประสบความสำเร็จอย่างง่ายดาย และประเภทที่สองคือผู้ที่ประสบความสำเร็จได้อย่างง่ายดายหลังจากที่ใช้ความเพียรพยายาม บาบามองเห็นอะไรซึ่งเป็นรากฐานหลักของผู้ที่ประสบความสำเร็จอย่างง่ายดายและสม่ำเสมอ? ดวงวิญญาณเหล่านั้นที่ประพடுத்தด้วยคุณสมบัติพิเศษของความถ่อมตนอยู่เสมอจะประสบความสำเร็จอย่างง่ายดาย ความถ่อมตนแค่คำเดียว แต่ความลึกซึ้งและความหลากหลายของสภาพของความถ่อมตนตามเวลานั้นมีมากมาย บาบาจะบอกลูกเกี่ยวกับสิ่งนี้ในภายหลัง แต่ให้จำไว้ว่า การมีความถ่อมตนคือการรักษาความเคารพตนเอง และนั่นเป็นวิธีการที่ง่ายดายที่จะได้รับความเคารพจากทุกคน การมีความถ่อมตนไม่ได้หมายถึงการก้มลง แต่เป็นการทำให้ทุกคนก้มลงให้กับคุณสมบัติพิเศษและความรักของลูก ลูกเข้าใจไหม?

ลูกทุกคนได้ยินถึงผลลัพธ์แล้ว เวลาที่กำลังรอคอยลูกด้วยความคาดหวังและลูกกำลังทำอะไร? ลูกกำลังรอคอยในความคาดหวังสำหรับเวลา ลูกคือลูกที่เป็นนาย และดังนั้นเวลาที่กำลังรอคอยลูกด้วยความคาดหวังโดยคิดว่า “เมื่อไรผู้เป็นนายเหล่านี้จะเปลี่ยนแปลงฉัน”? เวลาที่กำลังรอคอยลูก ลูกต้องเตรียมการไม่ใช่วิธีเวลา พยายามที่จะให้สาสน์แก่ทุกคนและทำให้เวลา

ใกล้เข้ามา เมื่อทั้งสองงานนี้เสร็จสิ้น เวลาที่จะหยุดรอ ดังนั้นลูกทุกคนกำลังเตรียมการเช่นนั้นหรือไม่? ด้วยความเร็วเท่าไร? เมื่อเห็นความเร็วของเวลา ลูกก็พูดด้วยเช่นกันว่า เวลานั้นเคลื่อนไปอย่างรวดเร็วมาก ลูกคิดว่าเวลาหลายปีได้ผ่านไป แล้วใช่ไหม? ตอนนี้เป็นเวลาหลายปีแล้วนับตั้งแต่ที่ลูกได้รับการหล่อเลี้ยงจากพ่ออะแวน เวลาผ่านไปเร็วมาก ดังนั้นความเร็วของลูกเป็นเช่นไร? มันเร็วหรือว่าลูกเหนื่อยล้าในขณะที่เคลื่อนไปอย่างรวดเร็วแล้วจึงพักผ่อนหรือไม่? ลูกกำลังทำสิ่งนั้นและลูกก็ถูกผูกไว้ให้ทำสิ่งนั้นตามละคร แต่ความเร็วเป็นเช่นไร? ตรวจสอบสิ่งนี้ งานรับใช้กำลังเกิดขึ้น ลูกกำลังเพียรพยายาม ลูกกำลังก้าวหน้าไป นั่นก็เป็นเรื่องที่ดี ดังนั้นเวลานี้ตรวจสอบความเร็ว อย่าเพียงแค่ตรวจสอบวิธีการที่ลูกก้าวไปข้างหน้า ให้ตรวจสอบความเร็วของลูก ลูกทุกคนกำลังทำงานของลูกใช่ไหม? อัจชะ

ถึงลูกๆในทุกคนแห่งที่พูดกับพ่อเสมอว่า “ใช่ ฉันอยู่นี่” ถึงผู้ที่กลายเป็นนายผู้ทรงอำนาจและทำให้ทุกพลังทำงานภายใต้คำสั่งของพวกเขา และที่พลังทั้งหมดก็เล่นบทบาทของตนอยู่เบื้องหน้าผู้ผู้นั้นอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณผู้เป็นภาพลักษณ์แห่งความสำเร็จอยู่เสมอ ถึงผู้ที่มีประสบการณ์ของรูปแห่งการจดจำระลึกถึงอยู่เสมอในทุกการกระทำและที่ให้ประสบการณ์นั้นแก่ผู้อื่น ถึงดวงวิญญาณที่มีประสบการณ์เช่นนั้น ถึงผู้ที่ถ่อมตนเสมอในทุกการกระทำ ความสัมพันธ์และสายใย ถึงเพชรพลอยแห่งชัยชนะเช่นนั้น ถึงลูกๆที่สูงส่งที่มีประสบการณ์ของการเป็นภาพลักษณ์แห่งความสำเร็จอย่างง่ายดาย ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสตจากบัปตาดา

พบปะส่วนตัวกับอะแวนบัปตาดา: การแสดงประกายของสภาพที่สูงส่งแม้กระทั่งในการกระทำที่ธรรมดาคือการทำตามพ่อ

ลูกมีประสบการณ์ของการเป็นดวงวิญญาณในยุคบรรจบพบกันที่สูงส่งที่สุดเสมอหรือไม่? ยุคบรรจบพบกันกล่าวว่าสูงส่งที่สุด นั่นคือเป็นยุคที่ทำให้ลูกกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุดในบรรดามนุษย์ทั้งหมด ดังนั้นลูกเป็นดวงวิญญาณในยุคบรรจบพบกันหรือไม่? ลูกทุกคนกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุดหรือไม่? ดวงวิญญาณเป็นสิ่งมีชีวิตและร่างกายคือวัตถุ ดังนั้น "สิ่งมีชีวิตที่สูงส่งที่สุด" จึงหมายถึงดวงวิญญาณที่สูงส่ง ใครคือผู้ที่สูงส่งที่สุดอันดับหนึ่ง? (บราห์มาบาบา) เหตุนี้เองบราห์มาจึงเรียกว่าอดีตเทพ บราห์มาที่เป็นเทวดากลายเป็นผู้ที่สูงส่งและในอนาคตด้วย เพราะเป็นดวงวิญญาณเทพ ท่านจึงกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด ลักษณะและนารายณ์ก็กล่าวได้ว่าสูงส่งที่สุดด้วยเช่นกันใช่หรือไม่? ดังนั้นจึงเป็นยุคที่สูงส่งที่สุด และ "ฉัน ดวงวิญญาณ" เป็นผู้สูงส่งที่สุด หน้าที่ของดวงวิญญาณที่สูงส่งที่สุดก็สูงส่งที่สุดเช่นกัน ลูกไม่เพียงแค่ทำการกระทำที่ธรรมดา เช่น ตื่นนอน, กิน, ดื่ม และทำงาน แต่ในขณะที่ลูกกำลังกระทำสิ่งที่ธรรมดา ลูกก็มีสำนึกที่สูงส่งและมีสภาพที่สูงส่ง เพื่อที่ใครก็ตามที่เห็นลูกจะรู้สึกว่าคุณไม่ใช่คนธรรมดา ตัวอย่างเช่น เพชรแท้อาจถูกซ่อนอยู่ในผงธุลี แต่มันจะเปิดเผยประกายของมันออกมาอย่างแน่นอน ไม่สามารถซ่อนเร้นได้ ดังนั้นชีวิตของลูกแต่ละคนจึงมีคุณค่าราวกับเพชรใช่หรือไม่?

ไม่ว่าบรรยากาศจะเป็นไปเช่นไร ไม่ว่าชุมชนจะเป็นเช่นไร เช่นที่เพชรไม่สามารถซ่อนประกายได้ ในทำนองเดียวกัน ทุกคนควรได้สัมผัสกับประกายของดวงวิญญาณที่สูงส่งที่สุด แล้วเป็นเช่นนั้นไหม หรือว่าเมื่อลูกไปยังสำนักงานของลูก เมื่อลูกไปทำงาน ลูกก็กลายเป็นคนธรรมดาเหมือนคนอื่น? เวลานั้นลูกอยู่อย่างแฝงตัวและงานของลูกก็ธรรมดา เหตุนี้เองพันดาวาสถูกนำมาแสดงในรูปที่แฝงตัว พวกเขาไม่ได้ปกครองอาณาจักรในรูปที่แฝงตัว แต่พวกเขาก็รับใช้ ดังนั้นลูกจึงถูกเรียกว่าเป็นข้าราชการในอาณาจักรของคนอื่นใช่ไหม? ไม่ว่าเจ้าหน้าที่จะอาวุโสเพียงใด เขาก็ยังคงเป็นผู้รับใช้ที่ดี ดังนั้นลูกทุกคนเป็นผู้รับใช้ในรูปที่แฝงตัว อย่างไรก็ตามในขณะที่เป็นผู้รับใช้ ลูกก็สูงส่งที่สุด ดังนั้นประกายและความซาบซึ้งทางจิตนั้นควรมองเห็นได้

บราห์มาบาบาเคยมีประสบการณ์ว่าเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุดถึงแม้ว่าท่านอยู่ในร่างที่ธรรมดาก็ตาม ลูกทุกคนเคยได้ยินเกี่ยวกับเรื่องนี้แล้วใช่ไหม? ลูกเคยเห็นหรือเคยได้ยินเกี่ยวกับสิ่งนั้นใช่ไหม? แม้กระทั่งเวลานี้ก็สามารถเห็นในรูปที่อะแวนว่ามีประกายของการเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุดอยู่ในรูปที่ธรรมดา ดังนั้นลูกกำลังทำตามพ่อใช่ไหม? ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกคิดว่าลูกกำลังทำงานธรรมดา ผู้เป็นแม่กำลังทำอาหารและซักผ้า งานอาจจะธรรมดา แต่สภาพของลูกไม่ควรธรรมดา สภาพของลูกควรอย่างยิ่งใหญ่ เป็นเช่นนั้นไหม? หรือว่าลูกกลับมามีธรรมดาในขณะที่ทำงานธรรมดา อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่ลูกเป็นเหมือนกับคนอื่น ให้ผลกระทบของชีวิตที่สูงส่งมองเห็นได้บนใบหน้าของลูก ใบหน้าของลูกเป็นกระจกด้วยเช่นกัน ลูกสามารถมองเห็นสภาพของลูกจากสิ่งนี้ จากกระจกของใบหน้าของลูก ลูกสามารถเห็นได้ว่าสภาพของลูกยิ่งใหญ่หรือธรรมดา ลูกเองสามารถมองเห็นสิ่งนั้นได้และผู้อื่นก็สามารถเห็นสิ่งนั้นได้ด้วยเช่นกัน ดังนั้นลูกมีประสบการณ์ว่าสำนึก

และสภาพของลูกนั้นสูงส่งอยู่เสมอหรือไม่? หากสภาพของลูกสูงส่ง ปรกาศก็จะสูงส่งโดยอัตโนมัติ

ผู้ที่มีสภาพที่ทัดเทียมจะอยู่กับพ่อเสมอ ทางร่างกายลูกอาจจะนั่งอยู่ในมมูโดมมูหนึ่ง ลูกอาจจะนั่งอยู่ด้านข้าง หรือลูกอาจจะนั่งอยู่ด้านหลัง แต่ในสภาพของจิตใจของลูก ลูกอยู่กับพ่อ เพียงผู้ที่ทัดเทียมเท่านั้นที่จะอยู่กับพ่อ ทางร่างกายลูกอาจจะนั่งอยู่เบื้องหน้าบาบา แต่ถ้าลูกไม่ทัดเทียมแล้วลูกก็ไม่สามารถอยู่ด้วยกันได้เสมอ และแล้วลูกก็จะอยู่ด้านข้าง ดังนั้นการอยู่อย่างใกล้ชิดหมายถึงการทำให้สภาพของลูกทัดเทียม เหตุนี้เองลูกจึงต้องอยู่ในสภาพที่สูงส่งที่สุดเหมือนพ่อบารามายอยู่เสมอ ในทางโลก, พฤติกรรมและใบหน้าของเด็กๆ หลายคนก็เหมือนพ่อของเขา และดังนั้นจึงมีคำกล่าวไว้ว่า: “คนนั้นเหมือนพ่อของเขา” ที่นี้ไม่ใช่เรื่องของใบหน้า แต่พฤติกรรมของลูกคือภาพลักษณ์ ดังนั้นให้สัมผัสถึงพ่อผ่านทุกการกระทำของลูก สิ่งนี้เรียกว่าการทัดเทียมกับพ่อ ดังนั้นลูกต้องการที่จะอยู่ใกล้ชิดหรือห่างไกล? ผู้ที่อยู่อย่างใกล้ชิดในสภาพของพวกเขาในชาติเกิดเดิยวนี้ในยุครบรพบกันจะอยู่อย่างใกล้ชิดในอาณาเขตสูงสุดและในอาณาจักรด้วย ความใกล้ชิดในชาติเกิดเดิยวนี้จะทำให้ลูกใกล้ชิดเป็นเวลาต่อหลายชาติเกิด

ตรวจสอบทุกการกระทำ หากการกระทำนั้นเป็นเหมือนของพ่อแล้วจึงทำสิ่งนั้น ไม่เช่นนั้นให้เปลี่ยนการกระทำ ก่อนอื่นตรวจสอบแล้วจึงทำ ไม่ควรเป็นเช่นนั้นที่ลูกตรวจสอบหลังจากที่ได้ทำกระทำสิ่งนั้นไปแล้ว แล้วบอกว่าสิ่งนั้นไม่ถูกต้อง คุณสมบัติของดวงวิญญาณที่รอบรู้คือเขาคิดก่อนแล้วจึงลงมือทำ คุณสมบัติของคนที่ไม่รู้หรือโง่เขลาคือทำก่อนแล้วค่อยคิด ดังนั้นลูกเป็นผู้ที่รอบรู้ใช่ไหม? หรือบางครั้งลูกกลายเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธา? ลูกๆ ที่มาจากปัญาบนั้นกล้าหาญใช่ไหม? ลูกมีความกล้าหาญในจิตใจของลูกเช่นกัน ลูกไม่ได้หวาดกลัวเมื่อมายามาในรูปของมดตัวเล็กๆ ใช่ไหม? ลูกเป็นผู้ที่ออกคำท้าทาย นักเรียนกล้าข้อสอบของพวกเขาไหม? ดังนั้นลูกกล้าหาญหรือลูกหวาดกลัวข้อสอบที่เล็กน้อยมากนั้น? ผู้ที่เป็นนักเรียนที่มีค่าก็จะเรียกข้อสอบของเขาให้มาอย่างรวดเร็วเพื่อที่พวกเขาจะสามารถก้าวไปข้างหน้า ผู้ที่อ่อนแอจะคิดว่าวันนั้นควรจะผ่านไปอย่างรวดเร็ว ลูกฉลาดใช่ไหม?

มีศรัทธาอย่างแรงกล้าว่าลูกคือผู้ที่มีชัยชนะในทุกวงจร และลูกจะกลายเป็นสิ่งนั้นครั้งแล้วครั้งเล่า ลูกได้เพียรพยายามอย่างมากถึงขนาดนั้นหรือไม่? หากลูกไม่กลายเป็นเช่นนั้นแล้วใครจะเป็น? ลูกเคยได้รับชัยชนะ ลูกได้รับชัยชนะ และลูกจะยังคงได้รับชัยชนะ ลูกมีประสบการณ์ของความสุมากมายเมื่อลูกพูดคำว่า “มีชัยชนะ” ใบหน้าของลูกก็เปลี่ยนไปใช่ไหม? ผู้ที่มีชัยชนะเสมอจะมีความสุขมากเพียงไร! เหตุนี้เอง เมื่อใครบางคนได้รับชัยชนะในด้านใดก็ตาม ก็จะติกลงแห่งความสุข วงดนตรีของลูกนั้นบรรเลงอยู่เสมอ กลองแห่งความสุขไม่ควรที่จะหยุดตี การร้องไห้ของลูกหยุดลงไปแล้วครั้งวงจร ที่ซึ่งมีการติกลงแห่งความสุข ก็จะไม่มีการร้องไห้ใดๆ อีกซะ

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่ละเอียดอ่อนและไม่มีตัวตนและละทิ้งแม้กระทั่งร่องรอยของจิตสำนึกที่เป็นร่างและความหลงทะนงตนที่ละเอียดอ่อนที่สุด
หลายคนไม่มีความผูกพันยึดมั่นหรือความหลงทะนงตนใด ๆ ในรูปที่หยาบของร่างกาย อย่างไรก็ตาม ในแง่ที่เกี่ยวข้องกับร่างกายของพวกเขา พวกเขามีชั้นสการ์พิเศษ สติปัญญาพิเศษ คุณธรรมพิเศษ ทักษะหรือพลัง และพวกเขามีความหลงทะนงตนเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ มีความหยิ่งโส ความซาบซึ้ง หรือการวางอำนาจ เจ้ากี้เจ้าการ และนี่คือจิตสำนึกของการเป็นร่างที่ละเอียดอ่อน ความหยิ่งโสเช่นนั้นไม่เคยปล่อยให้ลูกกลายเป็นเทวดานางฟ้าที่ละเอียดอ่อนหรือไม่มีตัวตน ดังนั้นจงละทิ้งแม้ร่องรอยเล็กน้อยของสิ่งนั้นแล้วลูกจะสามารถกลายเป็นผู้ที่ละเอียดอ่อนและไม่มีตัวตนได้อย่างง่ายดาย

คติพจน์: จงให้ความร่วมมือกันในเวลาที่จำเป็น แล้วลูกจะได้รับผลตอบแทนหลายล้านเท่า

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ธุรกิจของลูกคือการให้ประโยชน์แก่ทุกคน ก่อนอื่นใดให้ประโยชน์แก่ตนเองและแล้วจึงรับใช้ผู้อื่นเพื่อให้ประโยชน์แก่พวกเขา
- คำถาม:** หลังจากที่ถูกกลายเป็นบราห์มิน พื้นฐานของการทำให้ชีวิตของลูกมีคุณค่าคืออะไร?
- คำตอบ:** การรับใช้ด้วยคำพูดและการกระทำของลูก ชีวิตของผู้ที่ไม่รับใช้ด้วยคำพูดและการกระทำนั้นไม่มีคุณค่าด้วยการรับใช้ ลูกได้รับพรจากทุกคน ผู้ที่ไม่ทำงานรับใช้ของพระเจ้ากำลังสูญเสียเวลาและพลังงานของพวกเขา สถานภาพของพวกเขาจะลดลงไป
- เพลง:** ท่านคือแม่ และพ่อ ...

โอมชานติ ลูกๆ รู้ว่าคำยกย่องนี้ควรเป็นของใคร ชาวบาร์ตไม่รู้จักสิ่งเหล่านี้ ลูกก็เป็นมนุษย์ด้วยเช่นกัน แต่เวลานี้ลูกรู้ว่านี่เป็นคำยกย่องของใคร ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของดินแดนของวิษณุจากแม่และพ่อเหล่านั้น แม่และพ่อนั้นอยู่เบื้องบน นักปราชญ์ฯลฯ ไม่ยอมให้ลูกกราบไหว้บูชาชีวาลิงกัมเพราะพวกเขามีความเข้าใจที่ผิดๆ ในความเป็นจริงเมื่อผู้คนกราบไหว้บูชาชีวาลิงกัม พวกเขาไม่ได้คิดว่าสิ่งนั้นเป็นแม่และพ่อ เมื่อพวกเขากราบไหว้บูชาลักษมีและนารายณ์ พวกเขาเรียกว่าลักษมีและนารายณ์ว่าเป็นแม่และพ่อเพราะมีสองคน มนุษย์ที่มีสติปัญญาเป็นหินไม่เข้าใจว่าพวกเขากำลังกราบไหว้บูชาใคร พวกเขาพูดกับใครว่า “ท่านคือแม่และพ่อ”? เมื่อพวกเขาเห็นสองชีวิต พวกเขาทั้งสองก็ร้องคำสรรเสริญนี้เบื้องหน้าสองชีวิตนั้น อย่างไรก็ตามลักษมีและนารายณ์ไม่ใช่แม่และพ่อ คนพวยเรือ มหาสมุทรแห่งความรู้ หรือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกๆ รู้ได้ดีมากกว่าเพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ คำยกย่องที่ว่า “ท่านเป็นแม่และพ่อ” ไม่สามารถเป็นของชีวิตที่มีตัวตน ลูกไม่ได้ร้องเพลงนี้กับพ่อแม่ทางร่างของลูกเช่นกัน ลูกได้รับความสุขชั่วคราวเหมือนกับหยดหนึ่งของมูกจากพ่อแม่ทางร่าง ในยุคทองแดงและยุคเหล็กมีความทุกข์ เวลานี้พ่อทำให้ลูกรู้คิดเป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมากที่จะอธิบายให้แก่ใครก็ตาม เอาการของตรีมูรติไป บนสุดคือชีวา ผู้เดียวนั้นคือแม่และพ่อ ผู้ที่กำลังให้อาณาจักรดินแดนของวิษณุผ่านบราห์มาแก่เรา ท่านกำลังสอนราชาโยคะที่ง่ายดายผ่านบราห์มาแก่เรา และทำให้เรากลายเป็นราชาเหนือราชาด้วยสิ่งนั้น มีการก่อตั้งดินแดนของวิษณุอย่างไรและโดยใคร? ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ บางคนต้องก่อตั้งดินแดนของวิษณุขึ้น หลังจากที่ถูกได้รับคำแนะนำของพ่อ ลูกจะต้องได้รับสิทธิ์โดยกำเนิดของพระเจ้าจากพ่ออย่างแน่นอน สิทธิ์โดยกำเนิดจากพ่อคือดินแดนของวิษณุ ท่านทำให้ลูกสามารถได้มาซึ่งสถานภาพของลักษมีจากนาริธรรมดาและนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดา ท่านสอนราชาโยคะแก่ลูก วิธีการที่ดีมากที่จะอธิบายนั้นก็เป็นที่ต้องการเพื่อที่สิ่งนั้นจะสามารถคงอยู่ในสติปัญญาของบางคน ลูกสามารถให้ความรู้ที่ดีมากด้วยการใช้ภาพของลักษมีและนารายณ์ ลักษมีและนารายณ์ต้องใช้ 84 ชาติเกิดอย่างแน่นอน พวกเขาคือมนุษย์อันดับหนึ่งของโลกใหม่ เป็นที่จดจำว่าลูกได้รับโชคของอาณาจักรของลูกถึง 21 ชาติเกิด (ชั่วอายุ) จากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด สิ่งนี้ได้แสดงไว้อย่างชัดเจนอย่างมากด้วยเช่นกัน เมื่อใดก็ตามที่ลูกไปยังงานแต่งงานหรือลูกเชิญไปบางแห่ง ลูกสามารถทำงานรับใช้ที่ดีมากที่นั่น อย่างไรก็ตามหากลูกไม่จดจำบาบา ลูกจะได้รับการช่วยเหลืออย่างไร? มีบางคนที่ไม่มีความรู้หรือโยคะใดๆเลย แต่กระนั้นพวกเขาก็ดูแลศูนยและดังนั้นบาบาจึงไปและช่วยเหลือพวกเขา อย่างไรก็ตามผู้ที่ไม่ให้ประโยชน์แก่ตนเองจะให้ประโยชน์แก่ผู้อื่นได้อย่างไร? กูรูเองนั้นไม่ได้รับการหลุดพ้นด้วยตัวเองและดังนั้นเขาจะสามารถให้สิ่งนั้นแก่ผู้อื่นได้อย่างไร? พ่อให้คำอธิบายที่ง่ายดายอย่างมากแก่ลูก ก่อนอื่นให้เขียนเกี่ยวกับความลับของตรีมูรติและแล้ววงจรของโลกใหม่และโลกเก่า ความลับเหล่านี้ทั้งหมดคงอยู่ในสติปัญญาของผู้ที่ทำงานรับใช้ เมื่อลูกไปงานแต่งงานฯลฯ จงพยายามยิงพวกเขาด้วยลูกธนู มีตัวอย่างของแมงป่อง ธุรกิจของลูกคือการให้ประโยชน์ทุกคน แต่ผู้ที่ไม่ได้ให้ประโยชน์แก่ตนเองจะให้ประโยชน์แก่ผู้อื่นได้อย่างไร? มีงานรับใช้มากมายที่ต้องทำ งานรับใช้ผ่านการกระทำก็เป็นการให้ความสุขมากมายแก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน ลูกได้รับพรของทุกคน สถานภาพของผู้ที่รับใช้ไม่ว่าจะเป็นด้วยคำพูดหรือการกระทำจะเป็นเช่นไร? พวกเขาจะสูญเสียเวลาและพลังงานของเขา ตัวอย่างเช่น ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกได้สูญเสียเวลาและพลังงานของลูก มีลูกๆ มากมายที่ไม่ได้ทำงานรับใช้ของพระเจ้าแม้เพียงครึ่งชั่วโมง พวกเขาไม่ต้องการได้รับสถานภาพและดังนั้นกิจกรรมของพวกเขาก็เป็นเช่นนั้น ขณะที่ก้าวไป หลายคนล้มลง พวกเขาเขียนว่า: บาบา ฉันได้ตกลงไปในท่อน้ำทิ้ง ฉันได้รับบาดเจ็บ พวกเขาควรที่จะละอาย เมื่อใครบางคนพ่ายแพ้ในมวยปล้ำ ใบหน้าของเขาก็กลับมาแก่เกลียด ในเวลาสุดท้าย เมื่อเป็นเวลาสำหรับทุกคนที่จะถูกโยกย้าย ลูกทั้งหมดจะได้สัมผัสของสถานภาพที่ลูกจะได้รับ อะไรจะเกิดขึ้นด้วยการเสียใจใน

เวลานั้น? ก็จะเป็นที่เข้าใจได้นั่นคือสิ่งที่จะเกิดขึ้นทุกวงจร มีคำกล่าวว่า: ขอให้พระเจ้าชี้หนทางแก่ลูก! อย่างไรก็ตาม ที่นี้ลูกไม่แม้กระทั่งทำตามการแนะนำของพระเจ้า ราวกับว่าลูกได้ถือสัตย์ปฏิญาณ: ฉันจะไม่มีวันทำตามศรัทธา! ลูกไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนเลย ไม่เช่นนั้นแล้วก็เป็นเรื่องง่ายอย่างมากที่จะอธิบาย แม้กระทั่งเด็กเล็กๆ ก็สามารถนั่งพร้อมกับรูปภาพและอธิบายแก่ทุกคนว่าผู้นี้คือประชาธิปไตยมา เขาต้องกำลังให้ความรู้แก่บีเคอย่างแน่นอน ลูกได้รับมรดกนี้ถึง 21 ชาติเกิด หากลูกๆ จะอธิบายแม้กระทั่งมากเท่านี้ หลายคนก็จะอุทิศตนเอง ได้ภาพมีการเขียนว่า: นี่คือสิทธิ์โดยกำเนิดของพระเจ้าของลูก นี่คือพ่อและแม่ของชาวโลก แม่ของชาวโลกจากด้อมบันไดต่อมากลายเป็นลักษณะ เวลานี้พระเจ้าได้มาและกำลังให้โชคแห่งอาณาจักรสำหรับ 21 ชาติเกิดของเราแก่เรา นี่คือหนทางของความรู้ และแล้วในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ในเวลาของดีพมาลา พวกเขาร้องขอเบื้องหน้ารูปปั้นลักษณะ บาบาพูดว่า: ที่ได้ก็ตามที่ลูกๆ ไป ลูกต้องบอกพวกเขาว่าลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนสิ่งนี้ หน้าที่เราคือการทำสำเนาว่าตรีมูรติคืออะไรแก่ทุกคน มาและเราจะอธิบายแก่ท่าน บาบานั่งลงและอธิบายความลับของ 84 ชาติเกิดแก่ผู้นี้ เช่นที่มีกลางวันและกลางคืนของบราห์มา ในทำนองเดียวกันเป็นเรื่องง่ายอย่างมากที่จะอธิบายกลางวันและกลางคืนของวิษณุ ลูกต้องให้ประโยชน์แก่ทุกคน ธุรกิจของการแสดงหนทางแก่ทุกคนนี่คือสิ่งที่ลูกต้องทำ จาปาตีเพียงสองแผ่นก็เพียงพอ ผู้คนนั้นไม่ต้องการรับประทานมาก หากบางคนรู้จัก เขาก็สามารถจัดการได้ด้วยเพียงไม่กี่รูป ที่มีแม้กระทั่งลูกๆ เช่นนั้นผู้ที่จะวิ่งหนีไปหากมีแม้กระทั่งสิ่งที่ไม่ลูกต้องเล็กน้อย พวกเขาจะอาณาจักรทั้งไป บทบาทของช่วงเวลาขัดสนในช่วงเริ่มต้นก็เป็นข้อสอบซึ่งมากมายก็วิ่งหนีไปด้วยเช่นกัน น้ำตาลโตนดและถุงใส่น้ำตาลโตนดก็รู้ว่าความลับเหล่านี้ทั้งหมดของชีพาบาคืออะไร ผู้คนมากมายวิ่งหนีไปเพราะพวกเขาหวาดกลัว ไม่เช่นนั้นแล้วก็จะมีความจำเป็นอย่างมากในการรับประทานจาปาตีเพียงสองแผ่น การรับประทานจาปาตีสองแผ่นและร้องสรรเสริญพระเจ้าหมายถึงการจดจำพ่อและมรดก ลูกต้องจดจำด้วยความรักอย่างมาก พ่อพูดว่า: พ่อบอกความลับของการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาทีแก่ลูก ในยุคเหล็กเป็นชีวิตของบ่วงพันธะ ลูกต้องได้รับการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตในชาติเกิดถัดไปของลูกอย่างแน่นอน พ่อให้ความรู้แก่ลูกในยุคแห่งการบรรจบพบกัน หากใครบางคนอธิบายอย่างชัดเจนอย่างมากนั้นก็เป็นเรื่องของหนึ่งวินาทีอย่างแท้จริง รูปภาพที่ประณีตอย่างมากต้องถูกทำขึ้นรูปภาพของตรีมูรตินั้นธรรมดา แต่พวกเขาเพียงแค่ไม่เข้าใจความหมายของภาพนั้น ผู้คนเข้าใจว่าการก่อตั้งเกิดขึ้นผ่านบราห์มา การหล่อเลี้ยงผ่านวิษณุและการทำลายล้างผ่านชางก้า แต่พวกเขาไม่รู้ว่ามีเมื่อใดที่บุคคลเหล่านั้นมาและทำงานเหล่านี้ ลูกๆ ของบราห์มานั้นจะเป็นบราห์มา กุมารและกุมารีอย่างแน่นอน ลูกรู้ว่าลูกกำลังได้รับมรดกจากพ่อ แต่หากลูกยังคงไม่สามารถทำงานรับใช้ก็เป็นที่ยอมรับที่เข้าใจได้ว่าลูกมีลางร้ายอยู่เหนือลูก ลูกบางคนปฏิเสธที่จะทำตามศรัทธา ราวกับว่าพวกเขาไม่ได้มาที่นี่เพื่อศึกษาเล่าเรียน ผู้คนเช่นนั้นจะเพียงแค่จากไปในที่สุด บาบาชี้วิธีการมากมายแก่ลูก บางคนถาม: บาบา ฉันสามารถไปงานแต่งงานนี้ได้ไหม? ฉันสามารถไปสถานที่นั้นได้ไหม? โอ ลูกสามารถไปที่ใดก็ตามและเพียงแค่ทำงานรับใช้นี้ นำภาพตรีมูรติไปกับลูกและอธิบายภาพแก่ผู้คน มีคนตรีมูรติด้วยเช่นกัน แต่ไม่มีใครรู้ความหมายของชื่อคนนั้น มีลูกๆ มากมายที่เฝ้าแต่มาที่ศูนย์และภายนอกก็พูดว่าพวกเขากลับมาบริสุทธิ์ แต่พวกเขาทำกิจกรรมที่สกปรกอย่างลับๆ ชีพาบาพูดว่า: พ่อคืออันตรายมี หลายคนเฝ้าแต่ตกลงไปในกิเลสและไม่บอกบาบาเกี่ยวกับสิ่งนั้น พวกเขาไม่รู้ว่าจะได้รับการลงโทษอย่างมากสำหรับสิ่งนั้น บาบาพูดว่า: พวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างมาก พวกเขาจะตระหนักได้ว่าอย่างแท้จริงที่พวกเขาได้ซ่อนเร้นสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดและพูดเท็จมากมาย และเหตุนี้เอง พวกเขาจึงกำลังได้รับการลงโทษนี้ บาบาพูดว่า: เวลานี้จะมาถึงเมื่อพ่อให้มิติของการกระทำของพวกเขาแก่ทุกคนว่าพวกเขาได้ทำบาปมากเพียงใดและพวกเขาได้พูดเท็จมากเพียงใด หลายคนเฝ้าแต่ซ่อนแะในกิเลสและเฝ้าแต่มาที่ศูนย์ด้วย ท้องพระโรงของอินทราได้ถูกกล่าวไว้ในคัมภีร์ด้วยเช่นกัน นี่ไม่ใช่เรื่องของคนเดียว มีมากมายที่เป็นเช่นนั้นที่เขาได้จากไปและกลายเป็นศัตรู พวกเขาเฝ้าแต่สร้างอุปสรรคสำหรับผู้เป็นแม่ที่ไร้เดียงสา ทั้งหมดนั้นใช้กับที่นี้ ลูกสามารถทำงานรับใช้มากมาย ภาพของต้นไม้ต้นหนึ่ง บอกลูกเขา: เพียงแต่รับฟังความรู้นี้ ฉันไม่ได้กำลังบอกท่านให้กลับมาปราศจากกิเลส เพียงแต่มาที่นี่และเราจะบอกสิ่งดีๆ แก่ท่าน ท่านกำลังมีประสบการณ์ของความทุกข์ของการแต่งงานแต่เราสามารถทำให้ปรอทความสุขของท่านสูงยิ่งกว่าตลอดไป ลูกต้องการพลังที่จะพูดในวิธีนี้ รูปภาพของวงจรก็ดีมากด้วยเช่นกัน วงจรถูกแสดงไว้ในหนังสือมากมาย พวกเขาเพียงแต่ยืดระยะเวลาของวงจรออกไป ควรจะเข้าไปสู่หัวใจของลูกว่าลูกกำลังยกระดับเพื่อนและญาติมิตรของลูก วันนั้นจะมาถึงเมื่อลูกจะนำภาพเหล่านี้ไปกับลูกและอธิบายแก่ทุกคนว่าชีพาบากำลังให้อาณาจักรของดินแดนของวิษณุผ่านบราห์มาแก่ลูก โลกเก่ากำลังจะถูกทำลายผ่านชางก้า อย่างไรก็ตามไม่เคยมีสงครามระหว่างเทพและปีศาจ นั่นเป็นสงครามของยาวานาสและมรวาส ผู้คนเหล่านั้นก็จะทิ้งระเบิดและสงครามก็จะเริ่มต้นที่นี่ หลังการทำลายล้างการก่อตั้งสวรรค์ก็จะง่ายดายอย่างมาก! บอกลูกเขา: ท่านเพียงแค่ต้องจดจำพ่อและมรดกและอยู่อย่างมานะบาฟก็เท่านั้นเอง! เราไม่ต้องการสิ่งใด เราไม่ได้หิวความมั่งคั่ง ท่านสามารถเก็บเงินของท่านไว้ ลูกควรพูดอย่างมีกลยุทธ์อย่างมาก เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป หลายคนจะปรากฏตัวขึ้น ขอให้มีการขยายตัวมากขึ้นอีกเล็กน้อย มีบางคนผู้ที่ดูเหมือนจะ

อ่อนหวานภายนอก แต่ภายในมีเพียงขยะเท่านั้น ที่นี้ลูกต้องอยู่อย่างสะอาดอย่างมากทั้งภายในและภายนอก ชีพบาบารู้ถึงสิ่งที่อยู่ภายในทุกคน ท่านเองนั้นพูดว่า: ผลของความเลื่อมใสศรัทธาที่บุคคลนั้นได้รับเป็นไปตามความรู้สึกที่พวกเขาทำ พิธีแสดงความเลื่อมใสศรัทธานั้น เป็นสิ่งที่ถูกกำหนดไว้ในละคร เวลานี้ลูกได้เข้าถึงพ่อแล้ว ลูกควรที่จะประกาศสิทธิในมรดกที่สมบูรณ์ของลูก ลูกได้รับมรดกของลูกด้วยการทำงานรับใช้ พ่อก็จะยังคงดลใจให้ลูกทำความเพียรพยายาม ท่านจะไม่ปล่อยให้ลูกกลับมาหย่อนยาน ลูกสามารถอธิบายด้วยการใช้เครื่องฉายภาพ ความรู้มากมายได้หลอมรวมอยู่ในภาพวงจร ลูกควรที่จะเก็บภาพใหญ่มากไว้ในเต็นท์ขนาดใหญ่ ยิ่งภาพนั้นใหญ่ขึ้นเพียงใด ผู้คนก็จะสามารถอ่านได้ดีขึ้นตามนั้น เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมากที่จะอธิบายว่านี่คือนรกและนั่นคือสวรรค์ วงจรของ 84 ชาตเกิดเฝ้าแต่หมุนไป เพียงในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้นที่ลูกได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อ ชื่อที่แท้จริงคือราชาโยคะที่ง่ายดายอย่างที่สุด และความรู้ที่ง่ายดายอย่างที่สุด ตามละครลูกเองต้องรู้จักต้นไม้ด้วยเช่นกัน บาบามีการทำให้ภาพของต้นไม้ขึ้นขึ้น เคยเป็นอาณาจักรของเทพเหล่านั้นในสวรรค์ มีพวกอารยัน(the Aryans) และพวกที่ไม่เป็นอารยัน(the non-Aryans) อารยันหมายถึงผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่งและไม่อารยันหมายถึงผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหิน ลูกคือผู้ที่พูดสัจจะ ลูกต้องมีความเมตตาอย่างมาก ลูกสามารถไปที่ใดๆและทำงานรับใช้ บางคนหรือคนอื่นจะปรากฏตัวขึ้นมา และทำให้ชีวิตของเขามีคุณค่า อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อยู่อย่างสะอาดทั้งภายในและภายนอก อย่าซ่อนเร้นสิ่งใดจากพ่อ ทำงานรับใช้ด้วยหัวใจที่ซื่อสัตย์
2. ใช้เวลาของลูกอย่างมีคุณค่า เพื่อที่จะได้รับพรจากทุกคน ให้รับใช้ด้วยคำพูดและการกระทำอย่างแน่อน กลับมา มีความเมตตา เฝ้าแต่ทำธุรกิจของการให้ประโยชน์แก่ทุกคน

พร: พร: ขอให้ลูกกลายเป็นนายผู้ประทานความสุขด้วยความยิ่งใหญ่แห่งความถ่อมตนของลูกและรับพรจากทุกคน
สิ่งซึ่งบอกถึงความยิ่งใหญ่คือความถ่อมตน ลูกถ่อมตนมากเพียงไร ลูกก็จะยิ่งใหญ่มากขึ้นในหัวใจของทุกคนอย่างธรรมชาติตามนั้น ความถ่อมตนทำให้ลูกไม่มีความหลงทะนงตนได้อย่างง่ายดาย เมล็ดแห่งความถ่อมตนช่วยให้ลูกได้รับผลแห่งความยิ่งใหญ่ได้อย่างง่ายดาย ความถ่อมตนเป็นวิธีง่ายๆ ในการรับพรจากทุกคน ความถ่อมตนทำให้ลูกน่ายกย่อง ความถ่อมตนทำให้ลูกเป็นที่ไว้วางใจของทุกคน ดวงวิญญาณเช่นนั้นกลายเป็นนายผู้ประทานความสุขเช่นเดียวกับพ่อ

คติพจน์: เพื่อที่จะสัมผัสกับชีวิตที่สูงส่ง จงสร้างรากฐานแห่งศรัทธาของลูกให้เข้มแข็ง

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ทำความเพียรพยายามและกลับมาเต็มเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรม สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ตรวจสอบเพื่อดูว่าลูกยังคงมีข้อบกพร่องใดอยู่ภายในลูกและมากเพียงใดที่ลูกกลับมาเป็นดวงวิญญาณ
- คำถาม:** ลูกๆ ที่มีค่าต้องมารับใช้ควรจะมีควมใสใจที่ลึกซึ้งได้อย่างไรอย่างสม่ำเสมอในสติปัญญาของพวกเขาในเวลา?
- คำตอบ:** วิธีการที่จะเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพและวิธีการที่จะบอกประวัติชีวิตของลักษมีและนารายณ์และรามและสีดาแก่ทุกคน ลูกๆ ควรจะมีควมใสใจที่ลึกซึ้งอย่างสม่ำเสมอภายในลูก กลายเป็นผู้ที่สามารถนำรูปมากมายมาใช้ เปลี่ยนเครื่องแต่งกายของลูกให้เป็นแบบสมัยนิยมอย่างมากและไปยังวัดของลักษมีและนารายณ์ ทำการนัดหมายพิเศษเพื่อที่จะพบกับพระและผู้ดูแลผลประโยชน์ของวัดที่นั่นและถามพวกเขาอย่างมีกลยุทธ์: ท่านได้สร้างวัดนี้ให้กับลักษมีและนารายณ์ แต่ท่านรู้ประวัติชีวิตของลักษมีและนารายณ์หรือไม่? พูดกับพวกเขาอย่างมีกลยุทธ์อย่างมากและให้คำแนะนำลักษมีและนารายณ์แก่พวกเขา
- เพลง:** การจาริกแสวงบุญของเรานั้นพิเศษสุด...

โอมชานติ ได้มีการอธิบายนัยสำคัญของเพลงแก่ลูกแล้วหลายครั้ง เวลานี้เราอยู่ในการจาริกแสวงบุญเพื่อกลับไปสู่บ้านที่แสนหวานของเรา เราได้จบสิ้น 84ชาติเกิดของเราและเวลานี้กำลังจะกลับบ้าน ใครกำลังพูดสิ่งนี้? บราห์มินผู้เป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา อย่างไรก็ตามก็ลูกก็คือคาร์มาโยดี ธุรกิจของลูก ฯลฯ นั่นคือการทำการกระทำ การนอนหลับก็เป็นการกระทำด้วย ลูกต้องทำการกระทำอย่างแนนอน เมื่อลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อในการจาริกแสวงบุญนี้ ลูกก็จะกลายเป็นเช่นเทพ ความหมายของ “มานมานะบาป” คือ: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นและลูกจะเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ เทพนั้นก็เคยเป็นมนุษย์ของบารัตด้วยเช่นกัน เป็นเพียงสิ่งที่วาดภาพของพวกเขาไว้ว่าพวกเขามีชีวิตอยู่ในอดีตอย่างไร ลักษมีและนารายณ์เคยมีชีวิตอยู่ในบารัต ผู้คนได้สร้างวัดมากมายในบารัต ไม่มีราชาอื่นๆ ใดสำหรับผู้สร้างวัดและผู้ที่ยึดสรเสรีญ พวกเขาถือสรเสรีญของลักษมีและนารายณ์ ราได้และกฤษณะ รามและสีดา พวกเขาถือสรเสรีญทั้งหมดนั้น ค่ายกย่องมากที่สุดเป็นของลักษมีและนารายณ์ ลักษมีและนารายณ์มี 16 องค์ขณะที่รามและสีดามี 14 องค์ ลูกเข้าใจสิ่งเหล่านี้ในเวลาและลูกกำลังจะกลายเป็นเช่นพวกเขาอีกครั้ง ใครบางคนต้องได้ทำให้พวกเขากลายเป็นเช่นนั้นอย่างแนนอน เป็นพ่อผู้ที่ได้อธิบายแก่ลูกถึงปรัชญาของกรรม กรรมที่เป็นกลางและกรรมที่เป็นบาปในยุคแห่งการบรรจบพบกันและทำให้ลูกกลายเป็นเทพ ชาวบารัตถือสรเสรีญเหล่านี้: ท่านเต็มเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรม... พวกเขาไม่ได้คิดว่าพวกเขาเองเป็นเทพ จักรพรรดิและจักรพรรดินีเคยมีชีวิตอยู่ในบารัตในอดีตพวกเขาเคยมีคุณธรรมที่สูงส่งและเหตุนี้เองพวกเขาจึงถูกเรียกว่าเป็นเทพ พวกเขาเคยเป็นมนุษย์ พระคริสต์ พระพุทธเจ้า ฯลฯ ก็เป็นมนุษย์ด้วย นี่คือโลกของมนุษย์ เป็นมนุษย์ที่สร้างวัดให้กับลักษมีและนารายณ์ พวกเขาใช้หลายแสนรูปีสร้างวัด แต่พวกเขาไม่รู้วาลักษมีและนารายณ์ได้รับอาณาจักรของพวกเขาอย่างไร พวกเขากลายเป็นผู้ที่มีคุณธรรมอย่างไรหรือเหตุใดที่เราจึงเรียกตนเองว่าเป็นคนบาปที่ตกต่ำ มีความแตกต่างมากมาย ทั้งหมดคือผู้อาศัยของสถานที่เดียวนั้นนั่นคือบารัต ลักษมีนารายณ์เคยเป็นมนุษย์และเราก็เป็นมนุษย์ด้วยเช่นกันแต่รูปลักษณะของลักษมีและนารายณ์เป็นเช่นเทพ ในขณะที่รูปลักษณะของมนุษย์ของโลกนี้นั้นที่เป็นเช่นปีศาจเล็กน้อย นั่นคือนิสัยที่ถูกปลูกฝังไว้ด้วยพวกเขาที่จะไปและถือสรเสรีญในวัด พวกเขาเองก็เคยเป็นมนุษย์ แต่พวกเขาได้มีคุณธรรมที่สูงส่งในขณะที่เรามีอุปนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจ สิ่งนี้หมายความว่าเราเป็นปีศาจและพวกเขาเป็นเทพ พวกเขาพูดว่าสงครามเกิดขึ้นระหว่างปีศาจและเทพ เวลานี้ เหล่าเทพมีชีวิตอยู่ในสวรรค์และปีศาจอยู่ในนรก เหล่าเทพจะสามารถมาที่นี่เพื่อให้เกิดสงครามขึ้นได้อย่างไร? พวกเขาถูกเรียกว่าเทพ ดังนั้นพวกเขาสามารถต่อสู้ได้อย่างไร? ไม่มีนามหรือร่องรอยของปีศาจในอาณาจักรของเหล่าเทพ ยุคของปีศาจคือยุคเหล็ก หรือโลกเก่า ยุคที่ยุคของเหล่าเทพคือยุคทองหรือโลกใหม่ ดังนั้น จะสามารถมีสงครามระหว่างทั้งสองได้อย่างไร? ไม่มีควมจำเป็นสำหรับเหล่าเทพที่จะรบรา พวกเขาปกครองที่นั่น นี่คือเรื่องราวที่ง่ายดายอย่างมากที่จะเข้าใจและอธิบาย เราแม้กระทั่งแสดงภาพตรีมูรติ ชีพบาบาได้ให้อาณาจักรนี้แก่ลักษมีและนารายณ์ผ่านบราห์มา แต่ผู้คนไม่เข้าใจสิ่งนี้ แม้กระทั่งเมื่อพระเจ้ามาและอธิบายว่ามนุษย์ต้องกลายเป็นเทพจากมนุษย์และสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง พวกเขาก็ไม่เข้าใจ เช่นที่พ่อได้ทำให้ลักษมีและนารายณ์กลายเป็นเช่นที่พวกเขาเป็น ดังนั้นท่านกำลังทำให้ลูกเป็นเช่นเดียวกันในเวลา ดังนั้น ลูกควรทำความเพียรพยายามและกลับมาเต็มเปี่ยมไปด้วยทุกคุณธรรม ตรวจสอบเพื่อดูว่าลูกมีข้อบกพร่องใดอยู่ในลูก มี

สำนักที่เป็นร่างมากมาย เหล่าเทพเคยมีสำนักเป็นดวงวิญญาณ ที่นั่น พวกเขาว่าดวงวิญญาณจากร่างหนึ่งและใช้อีกร่างหนึ่ง ไม่มีความตายก่อนวัยอันควรที่นั่น พวกเขาไม่ได้ล้มป่วยที่นั่น พวกเขาที่มีความสมบูรณ์พร้อม ราชาและราชินีเป็นเช่นไรพวกประชาคือเป็นเช่นนั้น เหตุนี้เองจึงถูกเรียกว่าเป็นสวรรค์ เป็นนรกที่นี้ หากลูกบอกใครบางคนว่าเขาเป็นชาวนรก เขาก็จะไม่พอใจ ลูกสามารถอธิบายว่าเมื่อไหร่ที่บาร์ตเคยเป็นสวรรค์ นั่นเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ นี่คือนรก และดังนั้นจึงไม่ใช่อาณาจักรของพวกเขา เหล่าเทพ ผู้ที่เคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ทุกสิ่งต้องกลับมาตามประธานจากสโตนประธาน ไม่มีสิ่งใดที่ไม่ได้กลับมาเก่าจากใหม่ ลูกสามารถเปลี่ยนเครื่องแต่งกายของลูกและไปยังวัดของลักษมีและนารายณ์ที่ซึ่งเมলামากมายเกิดขึ้น ลูกควรที่จะใส่ใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับวิธีการที่จะบอกผู้คนว่าพ่อได้ให้โชคแห่งอาณาจักรของพวกเขาแก่พวกเขาอย่างไร ไม่มีใครเรียกตนเองว่าเป็นเทพในเวลานี้ ทั้งหมดคืออินดู แต่ลัทธิอินดูไม่ใช่ศาสนา ใครได้ก่อตั้งศาสนาอินดู? ลูกควรนำเอาภาพของลักษมีและนารายณ์ไปยังการประชุมสัมมนา นั่นเป็นภาพชิ้นหนึ่ง พวกเขาได้สร้างวัดลักษมีและนารายณ์ชิ้นหนึ่งในบอมเบย์ รูปภาพเหล่านี้สดชื่นแจ่มใสและน่าสนใจอย่างมาก หากศิลปินชิ้นหนึ่ง เขาก็จะทำภาพวาดที่ชิ้นหนึ่ง แสดงภาพของลักษมีและนารายณ์แก่พวกเขา และอธิบายแก่พวกเขาว่าลักษมีและนารายณ์เป็นใครและได้มาซึ่งสถานภาพของพวกเขาอย่างไร พวกเขาได้ใช้ 84 ชาติเกิดสมบุรณ์และเวลานี้กำลังศึกษาราชาโยคะนี้อีกครั้งเพื่อที่จะกลายเป็นเทพในอนาคต อธิบายสิ่งหลักแก่พวกเขาอย่างชัดเจนอย่างมาก ลูกๆ บางคนคิดว่าพวกเขาได้อธิบายอย่างดีมากที่นัทรศการ แต่ลูกต้องอธิบายอย่างดีมากเมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป แต่กระนั้น ลูกก็อธิบายตามความเพียรพยายามของลูกเท่านั้น ผู้คนมากมายรับฟังลูกแต่พวกเขาได้ยินด้วยหูข้างหนึ่งและปล่อยให้ออกไปจากหูอีกข้างหนึ่ง บาบอบอกลูกช้าแล้วช้าเล่า: ก่อนอื่นใด จงให้คำแนะนำของพ่อ พ่อได้สร้างสวรรค์แล้ว ภาพของลักษมีและนารายณ์ก็ได้เก็บไว้ที่นี่ เรากำลังทำความเพียรพยายามเพื่อกลายเป็นเช่นนั้น ประชาบิดาบรรพมาคือลูกของชีพบบา บรรพมาไม่สามารถเรียกว่าเป็นพระเจ้า บรรพมาคือสิ่งสร้าง พระเจ้าแห่งสวรรค์ ผู้เป็นพ่อได้ให้โชคแห่งอาณาจักรของพวกเขาแก่เทพเหล่านั้นผ่านบรรพมา ชีพบบากำลังก่อตั้งอาณาจักรในเวลานี้ผ่านบรรพมา บาบ เราพูดว่า “พระเจ้าชีวาพูดผ่านบรรพมา” ท่านคือผู้เดียวที่กำลังสอนเรา ลูกต้องเน้นย้ำสิ่งนี้ด้วยความตระการตาอย่างมาก มีบีเคมากมาย ดังนั้นบอกผู้อื่นด้วยความซาบซึ้ง: ฉันเป็นบีเค เป็นหลานของชีพบบา ฉันกำลังได้รับมรดกของฉันจากชีพบบา ท่านกำลังสอนราชาโยคะให้กับฉันผ่านบรรพมา ท่านนำฉันมาเลี้ยงดู ชีพบบาคือปู่ของท่านด้วยเช่นกัน ท่านคือลูกของประชาบิดาบรรพมาด้วย เป็นเพียงว่าฉันรู้อะไรและกำลังประกาศสิทธิในมรดกของฉัน คุณไม่รู้สิ่งนี้และดังนั้นฉันกำลังให้คำแนะนำนี้แก่คุณ อย่างไรก็ตาม หากไม่อยู่ในโชคของใครบางคน เขาก็จะไม่เข้าใจ พวกเขาไม่มีศรัทธาว่าพวกเขาเป็นบีเค ชีพบบากำลังสอนราชาโยคะผ่านบรรพมา ท่านกำลังทำให้เรากลายเป็นเทพด้วยเช่นกัน ผู้คนก็ฉลองวันเกิดของชีวา บาร์ตนี่คือสถานที่เกิดของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกควรพูดเช่นนั้นด้วยความซาบซึ้งอย่างมาก: ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคนคือพ่อผู้เดียวและบาร์ตคือสถานที่เกิดของท่าน เวลานี้พ่อได้มาที่นี่อีกครั้งหนึ่ง ผู้คนฉลองวันเกิดของพ่อ แต่พวกเขาไม่รู้ว่าเมื่อไรหรือพ่อได้เข้ามาในร่างของใคร พ่อจะเข้ามาในร่างของบรรพมาอย่างแน่นอน ไม่เช่นนั้นแล้วพ่อจะให้โชคของอาณาจักรของลูกแก่ลูกได้อย่างไร? พ่อจะสอนราชาโยคะแก่ลูกได้อย่างไร? ลูกต้องอธิบายสิ่งนี้อย่างชัดเจนมาก ลูกสามารถประกาศสิทธิในโชคของอาณาจักรของลูกจากพ่อด้วยสงครามสงครามมหาการตะเพียงแต่อยู่เบื้องหน้าลูก เวลานี้ประกาศสิทธิในผลของความเลื่อมใสศรัทธาของลูกจากพ่อ เรา กำลังแนะนำท่าน ผู้คนมากมายก็มาที่นี่และรูปลักษณะของพวกเขาเป็นเหมือนมนุษย์ แต่บุคลิกภาพของพวกเขาเป็นเหมือนกบิล ลูกสามารถอธิบายว่าลูกกำลังทำตามศรัทธา จะมีอุปสรรคต่อไปบุชายัญนี้ ผู้หญิงที่ไร้เดียงสาที่ถูกทำร้ายเนื่องจากกิเลส บรรพมากุมารี่ก็ถูกประณามเพราะพวกเขาทำให้ผู้คนละทิ้งกิเลส มีการต่อสู้เนื่องจากสิ่งนี้ พ่อบอกลูกแล้วว่าอันตรายจะเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ในเวลานี้ทั้งหมดนั้นเลวทรามต่ำช้าในศาสนาของพวกเขาและการกระทำของพวกเขา ทั้งหมดคือชาวนรก พ่อมาและทำให้ลูกกลายเป็นชาวสวรรค์ เวลานี้ทำความเพียรพยายามและประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังสอนลูก ท่านกำลังให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาแก่ลูกผ่านบรรพมา เมื่อพวกเขามีศรัทธาเช่นนั้น พวกเขาที่จะวิ่งมาที่นี่ในทันที อย่างไรก็ตามแทบจะไม่มีใครวิ่งมาที่นี่ ลูกควรทำภาพที่ดีมาก รูปภาพตรีมูรติและต้นไม้เองก็มีความเชื่อมโยงกับสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน มีลูกๆ มากมายที่ทำงานรับใช้ที่ดีมาก มีผู้ที่ทำให้งานรับใช้เสียหายด้วย พ่อรู้ว่าทั้งหมดนี้จะเกิดขึ้น สาวใช้และคนรับใช้ทั้งหมดนั้นเป็นสิ่งที่ต้องการ หากลูกต้องการกลายเป็นบรรพมาและแล้วให้ทำตามศรัทธา อย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร เผาแต่ให้คำแนะนำตัวของพ่อแก่ทุกคน พ่อพูดว่า: พ่อมาในบาร์ตในยุคแห่งการบรรจบพบกันของทุกวงจรเท่านั้น พ่อประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ทุกคนต้องมาหาพ่อ ลูกรู้ว่าผู้ปลดปล่อยและผู้นำทางของทุกคนคือกำเนิดที่นี้ในบาร์ต ผู้คนได้พูดว่าพ่ออยู่เหนือรูปและนามและอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ชาวบาร์ตประณามท่านอย่างมากมาย! เป็นเรื่องของพวกเราที่จมลง พวกเรากลายเป็นผู้ที่เลวทรามต่ำช้าในศาสนาของเขาและการกระทำของเขาและพวกเขาก็เรียกตนเองว่าเป็นอินดู พ่อพูดเป็นการ

ส่วนตัวว่า: ลูกได้ประณามศาสนาอย่างมาก! ลูกได้ประณามพ่อด้วย ลูกเคยเป็นเทพที่บริสุทธิ์ เวลานี้ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์ เหล่าเทพนั้นเคยเป็นนายของบาร์ตเมื่อบาร์ตเคยเป็นสวรรค์ ทุกคนพูดว่าเวลานี้เป็นยุคเหล็กและอย่างแน่นอนที่แท้จริงต้องชำระอีกครั้งหนึ่ง พ่อพูดว่า: พ่อทำให้โลกใหม่ทุกๆ วงจร ลูกสามารถไปยังวัดของลักษมีและนารายณ์และพบกับผู้ดูแลผลประโยชน์ที่นั่น ทุกวันนี้ ผู้เป็นแม่ไม่ได้รับความเคารพมากนักเพราะผู้คนที่ขอทานมากมายนั้นได้ปรากฏขึ้น เมื่อลูกไปเพื่อผูกรักก็ให้กับใครบางคนเขาก็จะคิดว่าลูกๆ ไปที่นั่นเพื่อที่จะขอทาน เขาจะบอกลูกว่าเขาไม่มีเวลาและจะพยายามส่งลูกกลับออกไป มีผู้คนมากมายที่แต่งตัวในชุดขาว เหตุนี้เองบาบาจึงอธิบาย: ให้กลายเป็นผู้ที่มีหลายรูปแบบ ไปและสวมเครื่องแต่งกายด้วยแฟชั่นที่ทันสมัย ลูกสามารถแม้กระทั่งไปที่นั่นด้วยรถยนต์ พูดกับพวกเขาอย่างมีศิลปะ: “เราได้ยินมาว่าท่านสร้างวัดให้กับลักษมีและนารายณ์และดังนั้นเราจึงมาเพื่อพบท่าน ท่านรู้ไหมว่าลักษมีและนารายณ์เคยเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีแห่งสวรรค์? เราขอบวดีเป็นอย่างมากและดังนั้นเราจึงต้องการพบกับผู้ที่สร้างวัด ท่านต้องรู้ประวัติชีวิตของพวกเขาอย่างแน่นอน ดังนั้นจึงให้คำแนะนำของลักษมีและนารายณ์เพียงเล็กน้อยแก่เราเถิด” ให้ถามคำถามเช่นนั้นกับพวกเขาและแล้วก็บอกสิ่งที่ลูกต้องแก่พวกเขา ซานายาสีๆ กำลังจะไปเพื่อหาหนทางสู่การหลุดพ้นผ่านลูก ดังนั้นอธิบายแก่พวกเขา พวกเขาไม่ได้กำลังจะได้รับคุณประโยชน์ใดหากไม่มีลูก และดังนั้นลูกควรจะมี ความซาบซึ้งของความรู้มากเช่นนี้ หากลูกไม่ว่างเว้นในการทำงานรับใช้ ลูกควรจะมี ความซาบซึ้งนี้ สภาพของลูกไม่ควรจะขึ้นลงกับเรื่องเล็กน้อยๆ มีคำกล่าวว่าลูกควรจะต้องอยู่อย่างเท่าเทียมในคำยกย่องและการประณาม บาบาจดจำลักษมีและนารายณ์อย่างมาก เหตุใดบาบาจะไม่จดจำลักษมีและนารายณ์เล่า? ทั้งสอง(บาบาและมามา)กำลังจะกลายเป็นเช่นนั้นใช่ไหม? ผู้คนสร้างวัดที่ใหญ่โตมาก รูปภาพของลักษมีและนารายณ์ควรจะเป็นเช่นที่ว่าผู้คนกลับมามีความสุขเมื่อได้เห็นภาพเหล่านั้น ตลอดทั้งวัน ลูกควรจะต้องคิดถึงวิถีการที่จะไปและรับใช้ผู้คน ตรวจสอบสิ่งนี้และแล้วให้คำบรรยาย ยกย่องลักษมีและนารายณ์ ไปยังสถานที่เหล่านั้นที่ซึ่งเสียงจะสามารถปรากฏออกมาจากบุคคลสำคัญ และแล้วนั่นก็เป็นการดี อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. คงความซาบซึ้งของความรู้นี้ รักษาสภาพที่ใจสงบในคำยกย่องและการประณาม อย่าได้ปล่อยให้สภาพของลูกนั้นขึ้นลง
2. ให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคนและบอกประวัติชีวิตที่แท้จริงของลักษมีและนารายณ์แก่พวกเขา กลายเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ ให้คุณประโยชน์แก่ทุกคนและเฝ้าแต่ก้าวหน้าไปด้วยการทำตามศรัทธา

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากบ่วงพันธะใดๆ ของร่างกายของลูก และมั่นคงในรูปดั้งเดิมของลูกโดยการมีสำนึกถึงคำว่า "ฉัน"
คำว่า "ฉัน" ทำให้ลูกโง่เขลา และคำว่า "ฉัน" ก็ทำให้ลูกลงมาด้วยเช่นกัน เมื่อลูกพูดว่า "ฉัน" ให้จำรูปดั้งเดิมที่ไม่มีตัวตนของลูก ให้สิ่งนั้นกลายเป็นธรรมชาติ จบสั้น "ฉัน" ของจิตสำนึกของร่างกายและลูกจะกลับมาเป็นอิสระจากบ่วงพันธะใดๆ ของร่างกายของลูก เพราะคำว่า "ฉัน" นำความมัวหมองของร่างกายของลูก และผูกมัดไว้ในพันธะของกรรม อย่างไรก็ตาม เมื่อลูกมีสำนึก "ฉันคือดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตน" ลูกจะก้าวข้ามจิตสำนึกของร่างกายและรูปความสัมพันธ์ของกรรม ไม่ใช่พันธะของกรรม

คติพจน์: เพื่อที่จะมีประสบการณ์กับชัยชนะของลูกที่ได้รับประกันไว้แล้ว (nischit) และมีสภาพที่ไร้กังวล (nischint) ให้มีศรัทธาอย่างสมบูรณ์ในสติปัญญาของลูก

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงมาเป็นผู้ช่วยของพระเจ้า ทำงานรับใช้ที่จะทำให้สังคมปีศาจกลายมาเป็นสังคมเทพ เช่นเดียวกับที่พ่อทำให้ใส่ใจในการทำงานรับใช้
- คำถาม:** ลูกหลายคนล้มโลกเก่าไม่ได้ แม้ว่าพยายามแล้วก็ตาม อะไรคือ เหตุผลสำหรับสิ่งนี้
- คำตอบ:** ปวงกรรมของพวกเขารุนแรงเหลือเกิน หากลูกเชื่อมต่อโยคะสติปัญญากับโลกใหม่ไม่ได้ นั่นเป็นเพราะ สติปัญญาของลูกกำลังวิ่งไปหาโลกเก่าซ้ำแล้วซ้ำเล่า จึงกล่าวได้ว่านั่นไม่ได้อยู่ในโชคของลูก นั่นหมายถึง การกระทำของลูกผิด
- คำถาม:** ลูกควรพัฒนารสชาติใด เพื่อที่ลูกจะอยู่ไม่ได้หากไม่ทำงานรับใช้
- คำตอบ:** รสชาติของการเป็นผู้ที่มีความเมตตา ผู้ที่ได้ลิ้มรสความรู้เท่านั้นที่จะรู้จักการเป็นผู้ที่มีความเมตตา ลูกๆ ที่มีความเมตตาจะอยู่ไม่ได้หากไม่ทำงานรับใช้
- เพลง:** ท่านคือ มหาสมุทรแห่งความรัก พวกเรากระหายแม่เพียงหยดเดียว!

โอม ซานติ ลูกๆ ได้ยินคำพูดที่ว่า “ท่านคือ มหาสมุทรแห่งความรัก” ลูกรู้ว่า พ่อคือ ผู้ที่เป็นที่รักที่สุด เมื่อลูกจดจำพ่อ ลูกก็จะจดจำมรดกด้วยเช่นกัน ผู้ที่จดจำพ่อและมีศรัทธาจะมีความสุขอย่างแน่นอน ในความเป็นจริงเมื่อผู้คนไปยังวัดของชีวา พวกเขาเรียกชีวลิงกัมที่นั่นว่า ชีพบาบา แล้วเหตุใดพวกเขาจึงไม่มีความสุขได้มากมายเล่า พวกเขาถวายนม ผลไม้ ดอกไม้แก่ชีวลิงกัม ลูกไม่จำเป็นต้องถวายนม ฯลฯ พระเจ้าที่ไร้ตัวตนคือ พ่อ ไซ้โหม พระเจ้าของผู้ทำความเลื่อมใส ศรัทธาก็ยังเป็นผู้สร้างด้วยเช่นกัน ได้จดจำกันว่าท่านสร้างโลกมนุษย์นี้ แม้ว่าพวกเขากราบไหว้บูชาท่านอย่างมากมาย แต่ปรารถนาความสุขของพวกเขาก็ยังไม่ได้ขึ้นสูงมากเท่ากับปรารถนาความสุขของลูก ลูกจะชนลูกคนที่ที่ลูกได้ยินชื่อของพระเจ้า สิ่งนี้เข้าไปสู่สติปัญญาของลูกว่า ลูกได้รับมรดกบ้านของท่านจากพ่อและทรัพย์สินสมบัติของท่านด้วยเช่นกัน ลูกชายถือกำเนิดในบ้านพ่อของเขาเอง สิ่งนั้นไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้ ในหมู่ทรัพย์สินมัตินั้นอาจจะมีโรงงานและที่ดิน ฯลฯ กระจายไปทั่ว แม้ว่าบ้านเป็นส่วนหนึ่งของทรัพย์สินของเขาด้วย แต่ทรัพย์สินสมบัติอื่นๆ ก็อาจถูกแลกเปลี่ยนได้ บ้านคือ อสังหาริมทรัพย์และทรัพย์สินสมบัติที่เหลือคือ สงหาธิมทรัพย์ ลูกรู้ว่า ลูกกลายเป็นนายแห่งบ้านของพ่อและสิ่งนี้ไม่เคยเปลี่ยนแปลง ไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดเกิดขึ้นในบ้านที่แสนหวาน แต่อาณาจักรเปลี่ยนไปอย่างมาก! อันหนึ่งนั้นลูกกำหนดไว้แล้ว ส่วนอีกอันหนึ่งก็เปลี่ยนแปลงได้ ดินแดนแห่งการหลุดพ้นลูกกำหนดไว้แล้ว การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นที่นี่ จากสุริยวงศ์ ลูกก็เปลี่ยนเป็นจันทรวงศ์ จากนั้นก็เป็นราชวงศ์พ่อค้า มีการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ลูกๆ กลายเป็นนายของทรัพย์สินสมบัติของพ่อ ลูกรู้ว่า ทุกคนกลายเป็นนายอสังหาริมทรัพย์ของพ่อ อย่างไรก็ตามลูกได้รับ สงหาธิมทรัพย์ต่างลำดับกันไป เราได้รับสมบัติที่ดีที่สุด ลูกปกครองอาณาจักรในสวรรค์ นอกจากเสียแล้ว วรรณะบราห์มินของชาวบาร์ตคือ วรรณะหลัก ลูกคือ ผู้ที่เป็นของศาสนาเทพ ไม่ใช่ว่าทุกคนไปได้รอบทั้งวงจรรนี้ ผู้ที่มาจากศาสนานี้ที่ได้เปลี่ยนไปสู่ศาสนาอื่นจะปรากฏขึ้นมา ผู้คนจำนวนมากที่ได้เปลี่ยนเป็นชาวคริสเตียนและชาวพุทธจะปรากฏขึ้นมาอีกครั้ง หลายคนเปลี่ยนศาสนาโดยวิธีนี้ เวลาที่ทุกคนจะกลับไปสู่ศาสนาดั้งเดิมของตนเองนั้นกำลังใกล้เข้ามาแล้ว ใครๆ ก็เข้าใจ ความรู้นี้ได้ เป็นเรื่องธรรมดาที่จะเข้าใจวงจรรโลกนี้ ไม่ว่าใครจะมีสติปัญญาที่เพียงพอใดก็ตาม อย่างน้อยสิ่งเหล่านี้ก็ยังเข้าไปสู่สติปัญญาได้ ไม่ใช่ว่าลูกจะเติมเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรมจากการที่ได้รู้จักวงจรรโลก ไม่เลย นี่คือการฝึกเล่าเรียนนั้นเป็นการศึกษาที่มีขีดจำกัด ขณะที่นั้นเป็นการศึกษาที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกเท่านั้นที่มีความรู้ในสติปัญญาว่าวงจรรหมุนไปอย่างไร ศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดนั้นมาในภายหลัง ความรู้ที่แสนง่ายดาย บางคนก็แทบจะไม่เข้าใจเลย อย่างไรก็ตามลูกต้องเป็นโยคีมากถึงเพียงนั้น ทุกคนจดจำท่าน ลูกรู้จักวงจรรโลกแต่ยังต้องมีสภาพนั้นเช่นกัน สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายามที่ดีมากที่จะกลับมาเติมเปี่ยมไปด้วยทุกคุณธรรม อุปสรรคอย่างใดอย่างหนึ่งจะปรากฏขึ้นมา ลูกเองบางครั้งก็พูดว่า ลูกไม่มีคุณธรรมของการพูดอย่างอ่อนหวาน ลูกต้องทำความเพียรพยายาม เป้าหมายและวัตถุประสงค์นั้นชัดเจน บาบาบอกลูกเมื่อคืนว่า ลูกอาจเขียนว่า ลูกกำลังศึกษาราชโยคะอีกครั้งหนึ่งเช่นที่ลูกได้ทำเมื่อ 5,000 ปีที่แล้ว เมื่อไหร่ก็ตามที่ลูกจัดนิทรรศการหรือแสดงภาพผ่านเครื่องฉาย แน่แน่นอนว่าลูกต้องเขียนสิ่งที่น่าอัศจรรย์นี้ว่า ลูกกำลังแสดงให้พวกเขาเห็นวิธีการการศึกษาราชโยคะผ่านนิทรรศการอีกครั้งหนึ่งเหมือนกับที่ลูกได้เคยทำเมื่อ 5,000 ปีที่แล้ว พ่อพูดว่า ลูกกำลังทำความเพียรพยายามนี้ตามศรัทธาเช่นที่ลูกเคยทำเมื่อ 5,000 ปีที่แล้ว พวกเขาพูดว่าระยะเวลาของวงจรรนั้นหลายแสนปีและยุคเหล็กก็ยังคงอยู่ในวัยทารก ลูกพูดว่า ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเช่นที่ลูกได้ทำเมื่อ 5,000 ปีที่แล้ว เพื่อรับสิทธิ์

อำนาจปกครองเทพของลูกเอง แล้วผู้คนก็จะประหลาดใจว่า ลูกได้เขียนอะไรไว้ หากพวกเขาพูดว่าเป็นระยะเวลาหลายแสนปีตั้งแต่ยุคทอง ให้ถามพวกเขาว่าประชากรเทพจำนวนมากมายเช่นนั้นอาศัยอยู่กันที่ใดเล่า ประชากรอินดุมิจำนวนน้อยกว่า ชาวอินดูได้เปลี่ยนไปสูศาสนาอื่น อินดูจำนวนมากกลายเป็นมุสลิม พวกเขาถูกเรียกว่าชีค (sheikhs) มีอยู่จำนวนมากมาย บางคนไม่เชื่อว่า ตนเองเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมอันเป็นนิรันดร์ พวกเขาพูดถึงศาสนาอินดูดั้งเดิมที่เป็นนิรันดร์ อย่างไรก็ตามศาสนาอินดูไม่ใช่ศาสนาดั้งเดิมที่เป็นนิรันดร์ ลูกตีพิมพ์สิ่งเหล่านี้ลงในหนังสือพิมพ์ได้ ไม่ใช่จะนำสิ่งเหล่านั้นไปลงไว้ในนิตยสาร ต้องมีการตีพิมพ์จำนวนมาก ใช่ พวกเขาคิดเงินจำนวนมากสำหรับสิ่งนั้น เมื่อลูกอธิบายแก่พวกเขา พวกเขาอาจจะตีพิมพ์สิ่งนั้น แม้กระทั่งอาจจะพิมพ์ภาพวงจร ลูกยังพิมพ์คำถามที่บาบาถามไว้ลงในหนังสือพิมพ์ด้วยว่า พระเจ้าของกิตะคือ กฤษณะหรือชีวากันแน่ บางครั้งพวกเขาจะตีพิมพ์สิ่งนั้นในราคาต้นทุน และบางครั้งก็พิมพ์ให้ฟรีโดยไม่มีค่าใช้จ่าย ให้ตีพิมพ์สิ่งนี้ลงในหนังสือพิมพ์ฉบับหลักๆที่สำคัญ อย่างไรก็ตาม เมื่อตีพิมพ์สิ่งนี้ทุกวัน ผู้คนก็จะตื่นขึ้นมา หากลูกพิมพ์เพียงครั้งเดียว บางคนอาจจะอ่านและบางคนอาจจะไม่อ่าน ด้วยการพิมพ์ทุกวันดวงตาของผู้คนก็จะเปิดขึ้นมา แล้วพวกเขาก็จะมาทำความเข้าใจความรู้ สิ่งนี้ต้องใช้ความพยายามอย่างมาก พยายามมากของมายาจะมา การตีพิมพ์บางสิ่งลงในหนังสือพิมพ์และการจัดนิทรรศการอาศัยความพยายาม นิทรรศการถูกจัดขึ้นมาได้เพียงแค่หมู่บ้านเดียว แต่หนังสือพิมพ์จะถูกแจกจ่ายไปทุกหนแห่ง บาบาคิดถึงสิ่งเหล่านี้ตลอดทั้งวัน ท่านต้องพูดถึงสิ่งที่จะทำได้และทำอย่างไรงานรับใช้จึงจะก้าวหน้าต่อไปได้ ลูกเป็นผู้ช่วยที่แท้จริงของพระเจ้า การช่วยเหลือสังคมก็ยังเป็นการรับใช้พวกเขาด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าสังคมเหล่านั้นไม่บริสุทธิ์ เวลานี้ต้องถูกทำให้เป็นสังคมที่สูงส่ง สังคมของทั้งโลกต้องถูกทำให้ไปถึงสวรรค์ เรือของทั้งโลกกำลังจม ตอนแรกเริ่มโลกเคยเป็นสวรรค์ และเวลานี้ได้กลายเป็นนรก วงจรนี้หมุนไปเรื่อยๆอย่างไร นั่นคือ ละคร เมื่อมีสวรรค์ก็จะมีนรก แล้วสวรรค์ไปอยู่ที่ไหน ลงไปอยู่ข้างล่าง ละครต้องหมุนอีกครั้ง นี่คือ ละครที่มีชีวิต ทุกการกระทำที่เกิดขึ้นแต่ละวินาทีนั้นอยู่ในสติปัญญาของลูก ผู้อื่นจะไม่เข้าใจสิ่งใด หากพวกเขาเข้าใจละครก็จะไม่พูดว่าเวลาของวงจรมีหลายแสนปี สวรรค์ก็ยังถูกต้องแม่นยำอย่างสิ้นเชิงอีกด้วย พวกเขาบูชาแม้กระทั่งสวรรค์ แต่กลับไม่รู้ว่ นั่นคืออะไร ไม่มีความหมายใดเลย ลูกจึงต้องอธิบายวงจรมีแก่พวกเขา วงจรนี้หมุนอยู่ในสติปัญญาของลูกอย่างต่อเนื่อง ลูกพูดว่า ลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์มาเป็นเทพ จากคนธรรมดาเป็นนารายณ์ นี่คือ ราชาโยคะ ลูกมีภาพตรีมูรติอยู่ในสติปัญญาตลอดทั้งวัน ลูกได้รับอาณาจักรแห่งดินแดนวิเศษผ่านบราห์มา และโลกปีศาจนี้ถูกทำลายเพราะวิเศษ ให้สติปัญญาของลูกมีความคิดเหล่านั้นเท่านั้นเอง ลูกต้องอยู่อย่างมีความสุขมากๆ บาบา กำลังทำลอคเกิดที่ลูกจะใช้อธิบายได้อย่างง่ายดาย ลูกยังพิมพ์รูปภาพเหล่านี้ ตรีมูรติและวงจร ลงบนกระเป๋ได้อีกด้วย ภาพลักษณ์และนารายณ์ก็มีสิ่งอื่นๆและยังอธิบายเกี่ยวกับกฤษณะอีกด้วย สิ่งเหล่านี้ไม่ได้อยู่ในภาพวงจร เพียงภาพเดียวนั้นจะแสดงให้เห็นได้มากมายเท่าไรเล่า เหตุนี้เองจึงอธิบายสิ่งนั้นแยกออกไปต่างหาก สติปัญญาของบาบาทำงานตลอดทั้งวันว่า พวกเขาสร้างวัดที่ดีมากให้กับลักษมีและนารายณ์และกฤษณะได้อย่างไร แต่ไม่มีใครรู้ว่า ลักษมีและนารายณ์เป็นใคร ราเดและกฤษณะเป็นใคร เวลานี้ลูกได้รับความรู้มากมายเหลือเกิน ดังนั้นลูกจึงมีความสุขให้มาก ลูกไปที่ใดก็ได้และทำงานรับใช้ แม้แต่วัดศรีนารดลูกก็ยังไปอธิบายที่นั่นได้ จงอธิบายแก่ผู้ดูแลผลประโยชน์ของวัด เอากล่องไฟ (แสงของชีพบาบา) ติดไปด้วย ให้เปิดไฟและอธิบายแก่บุคคลสำคัญ แล้วเขาก็จะมีความสุขมาก เขาจะคิดว่า พระเจ้าตัวท่านเองกำลังอธิบายให้แก่เขาฟังในรูปแบบบางอย่าง ลูกบางคนใส่ใจการทำงานรับใช้ดีมาก แต่พวกเขาก็ไม่ได้ไปพบกับบุคคลสำคัญ ลูกไปที่ใดก็ได้และพบกับบุคคลเหล่านั้น ไม่มีเรื่องของค่าใช้จ่าย ฯลฯ ก่อนอื่น พวกเขาจะคิดว่า ลูกไปที่นั่นเพื่อขอบางสิ่งจากพวกเขา ลูกควรสร้างยุคดีมากมายสำหรับงานรับใช้ ไม่เช่นนั้นเวลาที่จะสูญเปล่า แต่ละคนต้องถามหัวใจตนเอง ลูกต้องมีความเมตตาอย่างมากและให้ประโยชน์กับผู้คนจำนวนมาก หากลูกไม่ได้ลิ้มรสของความรู้ก็จะไม่รู้รสชาติของการเป็นผู้ที่มีความเมตตา ไม่เช่นนั้นแล้วลูกๆ ก็จะทำงานรับใช้ที่ดีมากได้ บาบาได้แสดงให้เห็นวิธีการมากมายสำหรับการทำงานรับใช้ เมื่อลูกได้ยินสิ่งเหล่านั้นลูกควรจะดำเนินการทันที นั่นคือหากลูกมีเวลา ลูกควรใส่ใจในการทำงานรับใช้ให้มาก เพราะเท่านั้นเองที่ลูกจะรับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ ลูกทำงานรับใช้ที่ดีมากได้ด้วยการใช้ภาพตรีมูรติและวงจร แม้แต่ชาวต่างชาติที่มาก็ที่ลูกก็ยังอธิบายให้พวกเขาฟังได้ ความรู้ที่ดีมาก! นี่คือ ความรู้ที่เกี่ยวกับประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลก ชันยาสีไปต่างแดน เพื่อให้ความรู้ราชาโยคะโบราณของภารัตแก่ผู้คน แต่พวกเขาก็ให้ไม่ได้ ลูกมีข้อเท็จจริงและตัวเลขทั้งหมดแต่เป็นต้องมีความกล้าหาญที่จะอธิบายสิ่งเหล่านั้น ลูกแสดงภาพทั้งหมดได้ด้วยเครื่องฉายและให้ความรู้แก่พวกเขา นั่นก็จะดีมาก ในต่างแดนเช่นกัน ลูกให้ความรู้ที่ดีมากผ่านเครื่องฉาย ผู้คนจะมีความสุขมากเมื่อได้ยินสิ่งนั้น พระคริสต์อยู่ที่ใดในเวลานี้และเมื่อไหร่ที่เขาจะมาอีกครั้ง พวกเขาจะรู้สิ่งนี้ อย่างน้อยที่สุดพวกเขาจะได้รับความรู้เรื่องวงจรของละคร หากลูกมีเครื่องฉายภาพติดไปด้วยก็จะได้ทำงานรับใช้ที่ดีมาก ลูกไม่ได้ถูกห้ามทำสิ่งนี้ ลูกอธิบายแก่ใครก็ได้ นำสไลด์ทั้งหมดติดไปด้วย หากสไลด์นั้นเป็นภาษาอังกฤษก็จะยิ่งดี ลูกเองยังต้องทำความเพียรพยายามเช่นกัน หากโยคะสติปัญญาของทุกคนติดต่อกับชีพบาบาแล้ว การก่อตั้งจะเกิดขึ้นรวดเร็วมาก พ่ออธิบายแก่ลูกอย่างต่อเนื่องตาม

แผนของละครเช่นกัน ท่านให้คำแนะนำแก่ลูก ผู้ที่รับคำแนะนำเหล่านี้ต้องรู้จัก ฉลาด และรอบรู้มากๆ ข้อความบนสไลด์ต้องชัดเจน เพื่อให้ผู้คนอ่านได้ ควรจะมีทั้งภาษาฮินดีและอังกฤษ ลูกยังต้องทำสิ่งเหล่านี้เป็นภาษาฮินดีและมาราฐีอีกด้วย ก็จะเป็นเรื่องง่ายที่จะอธิบายที่ใดก็ตามด้วยเครื่องฉายภาพ ลูกต้องทำงานรับใช้ เพื่อให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตนเอง เพราะและแล้วเมื่อตอนที่ลูกจะมีความหวังที่จะรับสิทธิ์ในสถานภาพที่ดีได้ มีฉะนั้นแล้ว ลูกจะได้รับสถานภาพใดเล่า ผู้คนที่นำเสนอสารไม่มีความสุขมากนัก เมื่อลูกให้คำแนะนำของพ่อกับพวกเขา พวกเขาจะมีความสุข บางคนไม่เคยเห็นบาบาและได้เขียนจดหมายถึงบาบว่า บาบา แน่หนอนว่าลูกจะได้รับสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อ ผู้คนมากมายอยู่ในบ่วงพันธะ เมื่อชื่อของลูกได้รับการยกย่องและอิทธิพลของลูกกระจายไปทั่วทุกหนแห่งเท่านั้น พวกเขาจึงจะได้รับอิสรภาพ ลูกต้องปลดปล่อยผู้ที่เสมอภาคกับลูกเหล่านั้นออกจากกรงขัง หากลูกไม่ทำงานรับใช้ แล้วลูกจะได้รับสถานภาพใดเล่า ในเวลาสุดท้ายลูกจะได้รับนิมิตของทุกสิ่ง แล้วลูกก็จะระลึกได้ถึงการทำผิดทั้งหมดที่ลูกได้ทำไปแล้ว พ่อจะให้นิมิตแก่ลูกอยู่เรื่อยๆ ว่า ลูกได้ทำให้งานรับใช้ใดเสียหายหลังจากที่มาเป็นของพ่อ แล้วจะมีการเสียใจภายหลัง ดังนั้นพ่อจึงอธิบายอยู่เรื่อยๆ ว่า ลูกควรอยู่กับงานรับใช้ บาบต้องการลูกสาวที่ดีมากผู้ที่ทำงานรับใช้ได้ ลูกควรคิดถึงวิธีการที่จะช่วยในงานรับใช้ของบาบ เพื่อที่อำนาจปกครองของลูกจะถูกก่อตั้งขึ้นมาได้อย่างรวดเร็ว ลูกควรมีความใส่ใจในการทำงานรับใช้ ลูกที่มีค่าต่องานรับใช้ต้องเพียรพยายามอย่างมาก เพื่อให้ผู้มีสติปัญญาเป็นหินกลายมาเป็นผู้มีสติปัญญาที่สูงส่ง นี่ไม่ใช่เรื่องเล็กๆ กระนั้นก็ตามลูกควรจะมีมีความสุขมากที่กำลังรับสิทธิ์ในมรดกแห่งสวรรค์ของลูกจากบาบอีกครั้งหนึ่ง อย่างไรก็ตามสิ่งนี้แฝงตัว บัญชีของบ่วงกรรมนั้นรุนแรงมากจนกระทั่งลูกไม่อาจลืมโลกเก่าได้ โยคะสติปัญญาของลูกแขวนอยู่กับสิ่งที่ไร้ค่า สิ่งนั้นไม่ได้เกี่ยวข้องกับโลกใหม่ นั่นเรียกว่าการกระทำที่ผิด อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้สองทางและพร้อมกันกับการรับใช้ด้วยคำพูด รับใช้ด้วยทัศนคติของการกระจายกระแสทางจิตวิญญาณของลูกด้วยเช่นกัน
เช่นที่ลูกรับใช้ด้วยคำพูด ในทำนองเดียวกันพร้อมกันกับคำพูด จงรับใช้ด้วยทัศนคติของลูกด้วยเช่นกัน และแล้วงานรับใช้จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วเพราะลูกสามารถลืมหาคำพูดพร้อมกับเวลาแต่ลูกสามารถประทับใจและสติปัญญาด้วยกระแสของลูก ดังนั้นเพื่อที่จะทำงานรับใช้นี้ อย่าได้มีกระแสที่ไร้สาระใดๆสำหรับผู้ใดก็ตามในทัศนคติของลูก กระแสที่ไร้สาระจะกลายเป็นกำแพงเบื้องหน้ากระแสทางจิตวิญญาณ ดังนั้นรักษาสติปัญญาและสติปัญญาของลูกให้เป็นอิสระจากกระแสที่ไร้สาระ เพราะเพียงเมื่อที่นั้นลูกจะสามารถทำงานรับใช้ที่เป็นสองทางนี้ได้

คติพจน์: แทนการพำนัก จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงและลูกจะได้รับสิทธิ์ของลูกทั้งหมด

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อศรัมัท คำสั่งของพ่อคือลูกๆ จงจดจำพ่อ เข้าถึงความรู้ และรับใช้ผู้อื่น
- คำถาม:** อะไรคือคำแนะนำที่ดีมากที่บาบาให้แก่ลูกๆ เพื่อความก้าวหน้าของลูก?
- คำตอบ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เก็บบัญญัติของลูก ในเวลาอมฤตให้จดจำพ่อด้วยความรัก อย่าได้นั่งในการจดจำระลึกถึง เพียงเพื่อที่จะนั่ง ทำตามศรัมัทและกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและกลายเป็นผู้ที่มีความเมตตาอย่างสมบูรณ์ แล้วลูกจะมีความก้าวหน้าที่ดีมาก
- คำถาม:** อะไรที่กลายเป็นอุปสรรคในการจดจำระลึกถึง?
- คำตอบ:** การกระทำที่เป็นบาปที่ลูกทำมาในอดีตกลายเป็นอุปสรรคเมื่อลูกนั่งในการจดจำระลึกถึง ลูกๆ ปลุกเรียกพ่อ ในการจดจำระลึกถึงของลูกและมายาก็พยายามทำให้ลูกลืม ลูกต้องบันทึกสารทของการจดจำระลึกถึง ทำความเพียรพยายาม แล้วลูกจะถูกร้อยเข้าไปในลูกประกาศา
- เพลง:** ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรัก เรากระหายสำหรับหนึ่งหยด

โอมชานติ เมื่อลูกนั่งที่นี้ ลูกต้องนั่งในการจดจำระลึกถึงบาบา มายาไม่ปล่อยให้หลายคนอยู่ในการจดจำระลึกถึง เพราะเขามีสำนึกที่เป็นร่าง บางคนจดจำเพื่อนฝูงและญาติมิตรของพวกเขา บางคนจดจำอาหารและเครื่องดื่ม ลูกจดจำสิ่งต่างๆ มากมายเมื่อลูกมาและนั่งที่นี้ลูกควรจะปลุกเรียกพ่อ ตัวอย่างเช่นเมื่อพวกเขากำลังกราบไหว้บูชาลักษมี พวกเขาปลุกเรียกเธอ ลักษมีไม่ได้มาจริงๆ ที่นี้ได้มีการบอกให้ลูกจดจำพ่อ นั่นคือปลุกเรียกท่าน ทั้งสองสิ่งนี้เป็นสิ่งเดียวกัน บาปของลูกจะถูกเผาไปด้วยการจดจำระลึกถึง ลูกไม่สามารถสร้างสมคุณธรรมได้เพราะมีการทำบาปมากมาย ลูกไม่สามารถมีการจดจำระลึกถึงพ่อ ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเพียงใดลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะบาปและเป็นอิสระจากโรคภัยมากเท่านั้น เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมาก แต่มายา นั่นคือ บาปของอดีต มาปรากฏอยู่เบื้องหน้าลูกและสร้างอุปสรรคในการจดจำระลึกถึงของลูก พ่อพูดว่า: ลูกเคยจดจำพ่ออย่างไม่ถูกต้องมาถึงครึ่งวงจร เวลานั้นลูกปลุกเรียกพ่อในทางปฏิบัติเพราะลูกรู้ว่าบาบาได้มาแล้ว อย่างไรก็ตามนิสัยของการจดจำระลึกถึงนี้ควรจะอยู่อย่างมั่นคง ศลยแพทย์ที่คงอยู่ตลอดไปก็ให้ยาแก่ลูกเพื่อจะกลับมาปราศจากโรคภัยเสมอ: จดจำพ่อแล้วลูกจะมาและพบกับพ่อ ด้วยการจดจำพ่อลูกจะได้รับมรดกผ่านพ่อ จดจำพ่อและบ้านที่แสนหวาน สถานที่ซึ่งลูกต้องไปนั้นก็คงอยู่ในสติปัญญาของลูก พ่อมาจากที่นั่นและให้สาสน์ที่แท้จริงแก่ลูก ไม่มีใครอื่นให้สาสน์ของพระเจ้า พวกเขาไปที่นั่นเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา แล้วก็ลืมพระเจ้า เมื่อลักษมีและนารายณ์มาที่นี้ พวกเขาไม่รู้จักพระเจ้า พวกเขาไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นผู้นำสาสน์ เป็นมนุษย์ที่ให้ชื่อนั้นแก่พวกเขา พวกเขามาที่นี้เพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา พวกเขาจะจดจำท่านได้อย่างไร? พวกเขาต้องอยู่อย่างไม่บริสุทธิต่อขณะที่กำลังเล่นบทบาทของเขา และแล้วในเวลาสุดท้ายพวกเขาต้องกลับมาบริสุทธิต่อจากไม่บริสุทธิต่อ เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและทำให้พวกเขาเป็นเช่นนั้น ลูกต้องกลับมาบริสุทธิต่อด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ พ่อพูดว่า: ลูกๆ พ่อมีวิธีการเดียวเท่านั้นที่จะชำระลูกให้บริสุทธิต่อ ลืมความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดของลูก รวมทั้งร่างกายของลูก ลูกๆ ดวงวิญญาณรู้ว่าลูกได้รับคำสั่งให้จดจำพ่อแล้ว เพียงผู้ที่ทำตามคำสั่งเหล่านั้นเท่านั้นที่ลูกเรียกว่าผู้ที่เชื่อฟัง ผู้ที่จดจำท่านน้อยกว่าก็กล่าวได้ว่าเชื่อฟังน้อยกว่า ผู้ที่เชื่อฟังก็ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงด้วย คำสั่งแรกของบาบาคือจดจำท่าน และคำสั่งที่สองคือการเข้าถึงความรู้ หากลูกไม่จดจำพ่อจะต้องมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษมากมาย หากลูกเฝ้าแต่ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ลูกจะได้รับทรัพย์สมบัติมากมาย พระเจ้าพูด: รู้จักพ่อผ่านพ่อ และรู้ถึงตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของวงจรโลกด้วยเช่นกัน เหล่านี้คือสองสิ่งหลักที่ลูกต้องให้ความใส่ใจ หากลูกให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่กับศรัมัท ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงแล้วลูกต้องอยู่อย่างมีความเมตตาด้วย ชื่นทนทางแก่ทุกคน! ให้ประโยชน์แก่ทุกคน! สร้างวิธีการด้วยเช่นกันที่จะพาเพื่อนฝูง ญาติมิตรของลูกไปในการจาริกแสวงบุญที่แท้จริง การจาริกแสวงบุญเหล่านั้นเป็นไปทางร่าง ในขณะที่นี่คือการจาริกแสวงบุญทางจิต ไม่มีใครมีความรู้ทางจิตนี้ ทั้งหมดนั้นคือปรัชญาของคัมภีร์ นี่คือการรู้ทางจิต เพียงผู้เป็นจิตสูงสุดเท่านั้นที่ได้ให้ความรู้แก่จิตวิญญาณ ท่านต้องพาผู้เป็นจิตวิญญาณทั้งหมดกลับบ้าน เมื่อใครบางคนมาในเวลาอมฤตและนั่งที่นี้ พวกเขาที่นั่งที่นี้ด้วยการบีบบังคับ พวกเขาไม่ได้ใส่ใจเกี่ยวกับความก้าวหน้าของพวกเขาเลย ลูกบางคนมีสำนึกที่เป็นร่างอย่างมาก หากพวกเขาจะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พวกเขาก็จะมีความเมตตาอย่างมากและทำตามศรัมัทด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: เขียนสารทของลูกว่าลูกจดจำพ่อนานเพียงใด ก่อนหน้านั้นลูกเคยบันทึกสารท โอเค ลูกไม่

ต้องส่งสารทำให้บาบา แต่อย่างน้อยที่สุดเก็บไว้กับตนเอง ลูกต้องมองดูใบหน้าของลูกเอง ฉันกลับมีค่าต่อการแต่งงานกับลักษมีหรือไม่? นักธุรกิจก็ทำบัญชีของพวกเขา บ้างแม้กระทั่งเขียนตารางเวลาทั้งวันของพวกเขา พวกเขาถึงงานอดิเรกของการเขียนสิ่งนั้น บาบาไม่ได้ให้คำแนะนำที่ดีมากแก่ลูกมีการทำบัญชีของลูกว่าลูกจดจำบาบานานเพียงใดและลูกได้อธิบายแก่ใครบางคนนานเพียงใด หากลูกเก็บชาร์ทเช่นนั้น ลูกจะทำความเข้าใจอย่างมาก บาบาและมามาไม่ต้องบันทึก ผู้ที่กลายเป็นลูกปิดของลูกประจำต้องทำความเข้าใจพยายามอย่างมาก บาบาได้พูดว่าลูกประจำของบราห์มินไม่สามารถถูกสร้างขึ้นได้ในเวลานี้ ลูกประจำจะถูกสร้างขึ้นในเวลาสุดท้ายเมื่อลูกประจำของรูตราถูกสร้างขึ้น ลูกประจำของบราห์มินก็เฝ้าแต่เปลี่ยนไป วันนี้ใครบางคนอาจจะอยู่ในอันดับที่สามหรือสี่ และวันพรุ่งนี้เขาก็จะจบลงในอันดับสุดท้ายของ 16,108 เมื่อใครบางคนล้มลง เขาก็เข้าไปสู่ความตกต่ำอย่างแท้จริง พวกเขาออกมาจากลูกประจำแล้วกลายเป็นสัปเหร่อภายในหมู่ปวงประชา หากลูกต้องการถูกร้อยเข้าไปในลูกประจำ ให้ทำความเข้าใจพยายาม บาบาให้คำแนะนำที่ดีมากแก่ทุกคน แม้ว่าจะใครบางคนทู่ทวน เขาก็สามารถบอกผู้อื่นด้วยสัญญาณให้จดจำบาบา ถึงแม้ว่าคนบางคนตาบอดหรือเป็นง่อย พวกเขาสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงยิ่งกว่าผู้ที่มีพละนาถมีอย่างสมบูรณ์ “การหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที” เป็นสิ่งที่ต้องจดจำ ทันทิที่ลูกเป็นของบาบา ลูกก็ได้รับมรดก มีสถานภาพที่ตามลำดับกันไปในเรื่องนั้น ทันทิที่บุตรชายถือกำเนิด เขาก็ได้รับสิทธิ์ต่อมรดกของเขา ที่นี้ ลูกทั้งหมดคือลูกๆ เพศชาย ลูกต้องได้รับสิทธิ์ของลูกต่อมรดกจากพ่อ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความเพียรพยายาม แล้วลูกๆ เช่นนี้พูดว่า: ฉันได้ลูกทำให้พ่ายแพ้ในวงจรที่แล้ว นี่คือการชกมวย พันดาวาสได้รับบราห์มา ยา ราวัน บางคนทำความเข้าใจพยายามแล้วกลายเป็นนายของโลที่มีมงกุฎสองชั้น บ้างกลายเป็นสาวใช้คนรับใช้ภายในหมู่ปวงประชา ทุกคนกำลังศึกษาอยู่ที่นี้ อาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งขึ้น ความใส่ใจของทุกคนจะถูกดึงไปยังลูกปิดที่อยู่แถวหน้า ลูกปิดทั้งแปดกำลังก้าวหน้าไปอย่างไรสามารถรู้ได้จากความเพียรพยายามของพวกเขา อย่าได้คิดว่า พระเจ้าคืออันตรยามิ (ผู้ที่ล่วงรู้ความลับภายในทุกคน) และดังนั้นท่านรู้ถึงสิ่งที่อยู่ภายในหัวใจของทุกคน ไม่เลย “จันนิจันนฮาร์” หมายถึงการเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ ท่านรู้ตอนเริ่มต้น ตอนกลางและตอนจบของโลก แต่ท่านจะไม่นั่งและอ่านสิ่งที่อยู่ในหัวใจของแต่ละคน ผู้คนคิดว่าพ่อเป็นนักอ่านความคิด ในความเป็นจริง พ่อคือจันนิจันนฮาร์ นั่นคือพ่อเต็มไปด้วยความรู้ พ่อมีความรู้ของตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของโลก แล้ววงจรนี้ซ้ำรอยอีกครั้งอย่างไร พ่อรู้ความลับของการซ้ำรอยนั้นและพ่ออธิบายความลับเหล่านี้ทั้งหมดแก่ลูกๆ ลูกแต่ละคนสามารถเข้าใจว่าพระเจ้าคือใครและท่านทำงานรับใช้มากเพียงใด แต่ไม่ใช่ว่าบาบาทำธุรกิจของการล่วงรู้ถึงสิ่งที่อยู่ในหัวใจของแต่ละคน ท่านคือเมล็ดที่มีชีวิตของต้นไม้โลกมนุษย์และเต็มไปด้วยความรู้ คำว่า “จันนิจันนฮาร์” นั้นเก่าแก่มาก ไม่ว่าความรู้ใดก็ตามที่พ่อมี พ่อสอนสิ่งนั้นแก่ลูก อย่างไรก็ตามพ่อควรจะนั่งลงและเฝ้าดูว่าลูกทำอะไรตลอดทั้งวันเลยหรือ? พ่อมาเพียงเพื่อสอนราชาโยคะที่ง่ายตายและความรู้แก่ลูก บาบาพูดว่า: มีลูกๆ มากมาย ลูกๆ เขียนจดหมายและพ่อก็ถูกเปิดเผยอยู่เบื้องหน้าลูกๆ ของพ่อ และแล้วพ่อก็สามารถเข้าใจว่าลูกนั้นเป็นลูกที่แท้จริงหรือลูกเลี้ยง นี่คือการศึกษามาก่อนของแต่ละคน แต่ละคนต้องทำตามศรัทธา ลูกต้องกลายเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ ลูกรู้ว่าวันของดาวพฤหัสบดี (วันพฤหัสบดี) เรียกว่าเป็นวันของเมล็ดของต้นไม้ด้วย เมล็ดของต้นไม้เรียกว่าโสมนาถ และชีว่าด้วยเช่นกัน โดยทั่วไปแล้ว ก็จะมีการรับเด็กๆ เข้าโรงเรียนในวันพฤหัสบดี พวกเขาแม้กระทั่งรับครู โสมนาถผู้เป็นพ่อสอนลูก โสมนาถนั้นก็เรียกว่ารูตราด้วยเช่นกัน มีคำกล่าวที่ว่าท่านได้สร้างไฟบุชาญญูของความรู้ของรูตรา นี่คือไฟบุชาญญูเดียวเท่านั้นที่ดำเนินมาที่มีการส่งเวทย์ของทั้งโลกเกาหลงไป แม้กระทั่งวัตถุธาตุก็จะเข้าไปสู่ความปั่นป่วน ทุกสิ่งถูกส่งเวทย์ลงไปในไฟนั้น สงครามสงครามมหาการตะที่มายอยู่เบื้องหน้าลูก ผู้คนมีไฟบุชาญญูเพื่อสันติภาพ แต่ไม่สามารถมีสันติภาพได้ด้วยไฟบุชาญญูที่เป็นวัตถุ เปลวไฟของการทำลายล้างออกมาจากไฟบุชาญญูนี้ โลกที่คดโกงนี้จะถูกส่งเวทย์ลงไปในไฟนั้น ลูกๆ ต้องเห็นทั้งหมดนี้ ผู้ที่ได้เห็นสิ่งนี้ต้องเป็นมหาวิระที่ยิ่งใหญ่ ผู้คนก็จะร่ำร้องในความทุกข์ระทม สำหรับลูกมีการเขียนไว้ว่า “มีความสุขสำหรับผู้ล่าและความตายสำหรับเหยื่อ” ในยุคทองมีมนุษย์น้อยนิดอย่างมาก มีเพียงศาสนาเดียว เวลานี้ในตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก ให้มองดูว่ามีมนุษย์มากมายเพียงใดและมีศาสนามากเพียงใด! ศาสนานับไม่ถ้วนเหล่านี้ทั้งหมดจะดำเนินไปเป็นเวลานานเพียงใด? แนนอนที่ยุคทองต้องมาเวลานี้ใครจะก่อตั้งยุคทอง? เพียงพ่อผู้สร้างเท่านั้นจะทำสิ่งนั้น การทำลายล้างยุคเหล็กอยู่เบื้องหน้าลูกด้วย ลูกได้ลิ้มไปแล้วว่าพระเจ้าแห่งกิตะคือใคร พระเจ้าได้ก่อตั้งสวรรค์แต่ไม่มีเรื่องของสงครามในนั้น ท่านได้ทำให้เราเอาชนะมายา เป็นเพราะไม่เข้าใจความลับนี้ พวกเขาจึงแสดงสงครามระหว่างปีศาจและเทพ นั่นไม่ได้เกิดขึ้นจริงๆ ลูกๆ ได้รับความรู้ของอดีต ปัจจุบันและอนาคตจากพ่อแล้ว และลูกต้องคงงกจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองนั้น ลูกต้องจดจำพ่อและสิ่งสร้าง นี่คือนางสิ่งที่ย้ายตายอย่างมาก! เพลง: ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรัก วันนี้บาบาพูดว่า: ลูกเขียนว่า: ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ และมหาสมุทรแห่งความปิติ แต่ลูกต้องเขียนว่า: มหาสมุทรแห่งความรักด้วย มีคำยกย่องพ่ออยู่มากมาย อย่างไรก็ตามด้วยการพูดว่า ท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขาได้เสียคำยกย่องของพ่อไป พวกเขาได้เขียนว่าฤๅษณะมีราชนี 16,108 ในวันจันนามาซหมี พวกเขาได้แห่ล้อมฤๅษณะในชิงช้า อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครรู้ว่า

กฤษณะกลายเป็นนารายณ์ และราเด็กกลายเป็นลักษมี แล้วลักษมีก็กลายเป็นจกัต์อัมบา ไม่มีใครรู้อะไร ฟอพูดว่า: ด้วยการรู้จักพ่อ ลูกจะมารู้จักทุกสิ่ง อย่างไรก็ตาม ผู้ที่ไม่ได้มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ จะไม่สามารถเข้าถึงสิ่งใดได้เลย เคยมีสำนึกที่เป็นร่างมาถึงครึ่งวงจร ในยุคทอง ลูกจะไม่มีความรู้ของพระเจ้า ลูกมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของลูกแล้วลูกก็ลืมพระเจ้า ลูกเข้าใจว่าดวงวิญญาณละร่างหนึ่งแล้วใช้อีกร่างหนึ่ง อย่างไรก็ตาม ไม่มีเรื่องของความทุกข์ที่นั่น ค่ายกย่องของพระเจ้าก็คือ: มหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความรัก... หนึ่งในหัตถ์คือมานมานะบาฟ มาเดย์จิบาฟ ด้วยการได้รับสิ่งนี้ เราไปจากมหาสมุทรแห่งยาพิษสู่มหาสมุทรแห่งน้ำนม แม่น้ำของนม และเนย (ghee) ไหลรินอยู่ในสวรรค์ ทั้งหมดนั้นเป็นค่ายกย่องเพราะไม่สามารถมีแม่น้ำของเนยและนมได้ ลูกรู้ว่าสวรรค์คืออะไร แม้ว่ามีแบบจำลองอยู่ในอัสเมียร์พวกเขา ก็ไม่รู้สิ่งใด ใครก็ตามที่ลูกอธิบายแก่เขาจะสามารถเข้าใจได้ในทันที การร่ายรำกลายเป็นเพียงการแสดงเพื่อความบันเทิง เช่นที่บาบา มีความรู้ของตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบ สิ่งนี้ควรที่จะควมหม่นอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ด้วย ลูกต้องถ่ายทอดค่ายกย่องที่ถูกต้องแม่นยำของพ่อ ค่ายกย่องของท่านนั้นไม่มีขีดจำกัด ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถเป็นเช่นเดียวกัน แต่ละคนได้รับบทบาทของเขาหรือเธอแล้ว หากเป็นไปตามละคร พระสันตะปาปามีบทบาทนั้นเขาก็จะได้รับสิ่งนั้น หากเขามีบทบาทอื่น และแล้วเราก็เห็นสิ่งนั้นในอนาคต ไม่ว่าอะไรก็ตามที่มีการแสดงไว้แก่ลูกในนิมิตลูกจะได้เห็นจริงๆ ด้วยดวงตาของลูก ลูกเคยได้นิมิตของวิษณุแล้ว ลูกก็จะไปที่นั่นในทางปฏิบัติด้วย และแล้วลูกก็จะหยุดได้นิมิต ในยุคทองและยุคเงินไม่มีทั้งนิมิตและความเลื่อมใสศรัทธา และแล้ว สิ่งเหล่านี้ก็เริ่มต้นอีกครั้งในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา บาบาอธิบายสิ่งที่ดีย่างมาก ซึ่งต่อมาลูกๆ ต้องอธิบายแก่ผู้อื่น: พี่น้องชายและหญิงทั้งหลาย จงมา และประกาศสิทธิในมรดกของท่านจากพ่อ ด้วยความรู้ที่พวกเขาได้พูดว่า พระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน และทำให้ค่ายกย่องของท่านหายไป พวกเขาแม้กระทั่งประณามท่าน ลูกๆ รู้ถึงค่ายกย่องที่ถูกต้องแม่นยำ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำแต่ละการกระทำตามศรัทธา ทำงานรับใช้ขณะที่อยู่อย่างเป็นผู้ให้คุณประโยชน์และความเมตตาต่อทุกคน
2. ปลุกฝังนิสัยของการมีการจดจำระลึกถึงที่มั่นคง ในเวลาของการนั่งในการจดจำระลึกถึง ให้มีความใส่ใจที่จะไม่มีการจดจำเพื่อนฝูง ญาติพี่น้องใดของลูกเลย หรืออาหารและเครื่องดื่ม ฯลฯ คงบันทึกจารึกของการจดจำระลึกถึง

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นโยคีที่เต็มไปด้วยความรู้ที่เป็นธรรมชาติและด้วยเหตุนี้เข้าใจ จบสิ้น และเปลี่ยนแปลงความไร้สาระทั้งหมด เพื่อที่จะกลายเป็นโยคีที่เป็นธรรมชาติ รักษาจิตใจและสติปัญญาให้เป็นอิสระจากความไร้สาระทั้งหมด สำหรับสิ่งนี้พร้อมกันกับการเต็มไปด้วยความรู้ กลับมาเติมมาด้วยพลังด้วยเช่นกัน บนพื้นฐานของความรู้ ลูกสามารถเข้าใจว่าอะไรลูกต้องและอะไรผิดและบางสิ่งเป็นเช่นใด อย่างไรก็ตาม ลูกต้องไม่หลอมรวมสิ่งนั้นภายในตนเอง ความรู้หมายถึงความเข้าใจและบางคนผู้รู้วิธีที่จะเข้าใจ จะจบอย่างไร และเปลี่ยนแปลงอย่างไร เรียกได้ว่ารู้จัก ดังนั้น เมื่อลูกสังเวททัศนคติที่ไร้สาระของลูก และกระแสที่ไร้สาระ ลูกจะเรียกได้ว่าโยคีที่เป็นธรรมชาติ

คติพจน์: มีความไม่ระมัดระวังเกี่ยวกับความไร้สาระทั้งหมด แต่ไม่ใช่เกี่ยวกับกฎเกณฑ์การใช้ชีวิต

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงจัดซื้อบกร่องของลูกและมีหัวใจที่ใสสะอาด สร้างสมคุณธรรมของความซื่อสัตย์และความบริสุทธิ์ แล้วลูกจะเฝ้าแต่ได้รับความสำเร็จในงานรับใช้
- คำถาม:** ลูกๆ บราห์มินจะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูกได้อย่างไรและเมื่อใด?
- คำตอบ:** เมื่อการเตรียมการทั้งหมดสำหรับสงครามเสร็จสิ้นอย่างสมบูรณ์ ลูกทั้งหมดจะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก ตามลำดับกันไป เวลานี้การแข่งขันไปข้างหน้ากำลังดำเนินไป ในการที่จะกลับมามีสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรม ลูกต้องนำสติปัญญาของลูกออกจากโลกเก่า ลูกต้องไม่จดจำใครนอกจากชีพบาบา ผู้ที่ลูกได้รับมรดกถึง 21 ชาติเกิดจากท่าน จงกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์
- เพลง:** มองดูใบหน้าของลูกในกระจกหัวใจของลูก....

โอมชานติ เวลานั้นลูกๆ ได้พบปะกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและได้ตระหนักรู้จักท่านแล้ว ลูกแต่ละคนตระหนักรู้ ว่าลูกเคยเป็นดวงวิญญาณบาปมากเพียงใด และลูกกำลังจะกลับมาเป็นดวงวิญญาณบุญในเวลานี้มากเพียงใด ยิ่งลูกทำตามศรัทธามากเพียงใด อย่างแน่นอนที่ลูกจะทำตามพ่อได้มากตามนั้น อันดับแรกลูกๆ มีรูปภพนี้อยู่เบื้องหน้าลูกและมีอนุสรณ์ของวัดดิลวาลาที่สมบูรณ์อยู่ด้วยเช่นกัน ลูกร้องเพลงนี้ด้วยเช่นกัน: ผู้อาศัยของดินแดนอันไกลโพ้นได้มาสู่ต่างแดน เวลานี้ท่านได้เข้ามาสู่โลกเก่าและร่างที่ไม่บริสุทธิ์ พ่อเองนั้นพูดว่า: นี่คือแผ่นดินต่างแดน แผ่นดินต่างแดนนี้เป็นของใคร? ของราวัน ลูกเองก็อยู่ในแผ่นดินต่างแดน นั่นคือในอาณาจักรของราวัน ชาวบารัตนั้นเริ่มแรกอยู่ในอาณาจักรของราม เวลานี้พวกเขาอยู่ในอาณาจักรต่างแดน นั่นคือในอาณาจักรของราวัน ชีพบาบาไม่ได้ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ บราห์มานี้ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้และอธิบายแก่ลูกว่า วัดดิลวาลาซึ่งเป็นของชาวเจน เป็นอนุสรณ์ที่ไม่มีชีวิตของผู้ที่เคยมีชีวิตอยู่มากในรูปที่มีชีวิตในอดีต อดีตและอดีตกำลังนั่งอยู่ที่นั่นด้วย เหนือขึ้นไปนั่นคือสวรรค์ หากผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาของพวกเขาค่อยได้รับความรู้นี้ พวกเขาจะเข้าใจได้ชัดเจนอย่างมากกว่าณ เบื้องล่าง ลูกกำลังได้รับการสอนราชาโยคะ อย่างแท้จริง เหนือขึ้นไปนั่นคือหนทางครอบครัวและต่ำลงมาก็เป็นหนทางครอบครัวด้วย มีสัญลักษณ์ของกุมารีและอัดฮาร์กุมารี (adhar-kumari: กิ่งกุมารี) มีอัดฮาร์กุมารและกุมารด้วยเช่นกัน ดังนั้นอดีตบราห์มากำลังนั่งอยู่ในวัดและลูกๆ บราห์มากุมารและบราห์มากุมารีกำลังนั่งที่นั่นด้วย เวลานั้นลูกเข้าใจแล้วว่าสรัสวดีและบราห์มาได้กลายเป็นราเดีและกฤษณะ นี่คือการเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของดวงวิญญาณบราห์มา นั่นเป็นอนุสรณ์ของพ่อและลูกๆ ไม่ใช่ว่าลูกจะเก็บสัญลักษณ์(รูปภพ)นั้นพัน หรือพันแสนเอาไว้ สำหรับแบบจำลองลูกก็จะมีเพียงไม่กี่ภาพเท่านั้น นั่นไม่มีชีวิตแต่ของเรานั้นมีชีวิต นี่คือการอนุสรณ์ของผู้ที่ได้ทำให้บารัตเป็นสวรรค์ในวงจรที่แล้ว มีจำกัดอัมบา จำกัดปิตาและลูกๆ ของพวกเขา เนื่องจากคนส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงจึงมีการเขียนชื่อว่า ‘บราห์มา กุมารี’ มีกุนวารีคันยาส (Kunwari Kanyas: เด็กสาวที่ยังไม่แต่งงาน) และอัดฮาร์เดวีในวัดด้วยเช่นกัน เมื่อลูกเข้าไปในวัดลูกก็ได้เห็นสัญลักษณ์ของผู้ชายกำลังชี้ข้างมีเพียงลูกเท่านั้นที่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดได้ เวลานั้นพวกเรากำลังจะกลายเป็นผู้ที่มีหัวใจที่ใสสะอาด พวกเราดวงวิญญาณกำลังจัดซื้อบกร่องของเราออกไป เมื่อมาของลูกเคยอธิบายแก่ใครก็ตาม ลูกนั้นก็ยิ่งตรงเป้า เธอมีความซื่อสัตย์ และความบริสุทธิ์ และเธอเป็นกุมารี มีการกล่าวถึงชื่อของมามาก่อน ก่อนอื่นเป็นลักษมี แล้วจึงเป็นนารายณ์ พ่อพูดว่า: เวลานี้จงสร้างสมคุณธรรมเช่นมามา จงเฝ้าแต่จัดซื้อบกร่อง หากลูกไม่จัดซื้อบกร่องเหล่านี้ สถานภาพของลูกจะถูกทำลาย หน้าที่ของลูกๆ ที่มีค่าคือการเข้าใจทุกสิ่ง เริ่มแรกลูกๆ เคยไม่รู้คิดและเวลานี้บาบากำลังทำให้ลูกรู้คิด ในหนทางของความไม่รู้ เมื่อเด็กๆ นั้นไม่ดีพวกเขา ก็ประณามชื่อพ่อแม่ของเด็กเหล่านั้น ผู้เดียวนี้คือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด หลังจากที่ลูกเรียกตนเองว่าเป็นบราห์มากุมารและบราห์มากุมารี หากลูกประณามชื่อของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ สภาพของลูกจะเป็นเช่นไร? เหตุใดลูกจึงทำการกระทำใดๆ เช่นนั้นที่จะทำลายสถานภาพของลูกและสร้างความเสียหายแก่ผู้คนมากมาย? พ่ออธิบายแล้วว่าท่านมาจากที่ไกลโพ้นแล้วเข้ามาในแผ่นดินต่างแดน อาณาจักรของราวันเริ่มต้นขึ้นในยุคทองแดง ความเลื่อมใสศรัทธาเองก็เริ่มต้นในยุคทองแดงด้วยเช่นกัน ในเวลานี้เป็นสภาพตาโมประธานแห่งความเลื่อมใสศรัทธาของคน นี่คือการตื่นไม่เท่าที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่มีใครอื่นสามารถให้ความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ได้ ไม่มีใครอื่นสามารถลดโลกลูกให้มีการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัดได้ ผู้คนเหล่านั้นคลั่งใจได้แต่การสละละทิ้งที่มีขีดจำกัดเท่านั้น พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดลดใจให้ลูกละทิ้งโลกเก่าที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านอธิบายแก่เหล่าดวงวิญญาณ: โอ ลูกๆ นี่คือการเกิดของลูกเวลานี้จบสิ้นแล้ว สงครามมหาภารตะเพียงแต่อยู่เบื้องหน้าลูก แน่แน่นอนที่การทำลายล้างต้องเกิดขึ้น ดังนั้นจงจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและ

มรดก โอ เหล่าดวงวิญญาณ ลูกกำลังรับฟังอยู่ใช่ไหม? นั่นคือดวงวิญญาณและพระเจ้าดวงวิญญาณสูงสุดผู้เป็นพ่อกำลังสอนฉัน ถ้าลูกไม่มีศรัทธาที่มั่นคงนี้ ก็หมายความว่าลูกจะไม่เข้าใจสิ่งใด ก่อนอื่นใดให้มีศรัทธาว่าลูกๆ ดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลาย ฉันดวงวิญญาณที่ปราศจากร่างได้เข้ามาในร่างกาย ไม่เช่นนั้นประชากรจะเพิ่มขึ้นได้อย่างไร? เช่นที่ดวงวิญญาณมาจากอาณาเขตสูงสุดและเข้ามาในร่างกาย ทำนองเดียวกันพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเองก็ได้มาและเข้ามาในร่างกายด้วยเช่นกัน และพูดว่า: ลูกคือลูกๆของพ่อ ลูกๆของพ่อมหาสมุทรได้ถูกเผาเป็นเถ้าถ่าน เวลานี้พ่อได้มาเพื่อชำระลูกให้บริสุทธิ์และพาลูกกลับบ้าน ผู้ที่ซ่องแวงในกิเลสอย่างมากถูกเรียกว่า คดโกงและไม่บริสุทธิ์ ทั้งโลกนี้คือกิเลส เหตุนี้เองตามแผนของละครพ่อได้เข้ามาในดินแดนของราวัน พ่อได้มาเมื่อ 5,000 ปีที่แล้วด้วย พ่อได้มาในทุกวงจรและพ่อได้มาในยุคแห่งการบรรจบพบกัน พ่อมาเพื่อให้การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแก่ลูก ในยุคทองมีการหลุดพ้นในชีวิต ที่เหลือทั้งหมดอยู่ในการหลุดพ้น แต่แม้กระนั้นใครจะพาดวงวิญญาณทั้งหมดเหล่านี้กลับบ้าน? เพียงพ่อเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นผู้ปลดปล่อยและผู้นำทาง เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและให้ผลแห่งการทำความเลื่อมใสศรัทธาของพวกเขาแก่พวกเขา(ผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธา) เพียงลูกเท่านั้นที่เปลี่ยนจากผู้กราบไหว้บูชา เป็นผู้ที่มีความเคารพแก่การกราบไหว้บูชา บาบามาไม่ได้ให้ความยากลำบากอื่นใดแก่ลูก สัญลักษณ์ในวัดดิลาลานี้ถูกต้องอย่างมาก ลูกๆ กำลังนั่งอยู่ในโยคะ ใครกำลังสอนพวกเขา? มีสัญลักษณ์ของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดด้วย ซิพบาบา กำลังก่อตั้งยุคทองผ่านบราห์มา ในภาพที่บราห์มา กำลังนั่งในทาปาเซียใต้ต้นไม้ด้วยเช่นกัน บราห์มาเป็นแม่ของสรีรชาติด้วย เป็นที่จดจำกันว่าท่านคือแม่และพ่อ ลูกจะสามารถพูดเช่นนี้กับผู้ที่ไม่มีตัวตนได้อย่างไร? ผู้เดียวนั้นเข้ามาในผู้นี้และนั่นคือวิธีการที่ท่านได้กลายเป็นแม่ ชันยาซีเป็นของหนทางแห่งความสันโดษ พวกเขาพูดว่า: ผู้คนเหล่านี้เป็นสาวกของฉัน ผู้คนเหล่านั้นเองก็พูดว่า: เราเป็นสาวก ที่นี้มีทั้งแม่และพ่อ เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า: ท่านคือแม่ ท่านคือพ่อ ท่านคือพี่ชาย ฯลฯ ผู้ที่ท่านได้เข้ามาก็เฝ้าแต่ศึกษาเล่าเรียน และแล้วท่านก็กลายเป็นเพื่อนด้วยเช่นกัน ซิพบาบาพูดว่า: พ่อนำลูกมาเลี้ยงดูผ่านบราห์มา ลูกกำลังศึกษาราชายโยคะ ซิพบาบาไม่มีร่างเป็นของตนเอง พวกเขาได้วางลิงกัมไว้ในวัด ไม่มีใครสามารถเข้าใจความหมายของวัดดิลาลา มีอัครกุมารและกุมารีนียาส มีสัญลักษณ์ของชีวาผู้ที่สอนลูกด้วย อย่างแน่นอนที่ผู้เป็นนายนั้นเป็นที่ต้องการเพื่อที่จะทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ไม่มีเรื่องของกฤษณะที่นั่น กฤษณะจะมาที่ที่บราห์มา กำลังนั่งอยู่ได้อย่างไร? ดวงวิญญาณของกฤษณะกำลังทำทาปาเซียเพื่อกลับมาสวยงาม ในตอนนี้เขานั่งดูล่า เหนือขึ้นไปบนเพดานภายในวัดดิลาลาก็มีรูปภาพที่สวยงามของดินแดนสุขาวดี และแล้วบราห์มิมันก็จะกลายเป็นเทพ ผู้เดียวที่ทำให้ลูกกลายเป็นเช่นนั้นท่านสูงสุดเหนือสิ่งใด ดังนั้นวัดดิลาลานี้ก็สูงสุดเหนือสิ่งใดด้วย ลูกๆ ให้ความรู้แก่ทุกคน อย่างไรก็ตามพวกเขาบางคนก็คิดว่าหลังจากเข้ามาสู่ความรู้ ก็ยังมีพลังที่ยิ่งใหญ่ที่สามารถทำให้ทั้งสามและภรรยาอยู่ด้วยกันได้ แต่กระนั้นก็ยังกลับมาบริสุทธิ์ แต่พวกเขาไม่เข้าใจว่าพลังนั้นเป็นพลังของพ่อผู้ทรงอำนาจ พ่อกำลังให้การดึงดูดใจของสวรรค์แก่ลูก ลูกๆ จงกลับมาบริสุทธิ์แล้วลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ พายุมากมายของมายาจะมา พ่อพูดว่า: ลูกๆ ลูกนั้นเคยซนหนึ่งอย่างมาก เกิดอะไรขึ้นกับลูก? บาบาก็จะบอกลูกในทันทีว่าใครมีอันดับใดในลูกประจำของบราห์มิน ตามลำดับกันไป ในเวลานี้ อย่างไรก็ตามไม่ใช่ทุกคนที่จะมีอันดับเดียวกันตลอดเวลาเมื่อมีเคราะห์ในการหารายได้ หากใครบางคนมีเคราะห์ของราหู เขาก็จะหยุดศึกษาเล่าเรียนแล้วเข้าไปสู่โลกเก่า เขาพูดว่า: ฉันไม่สามารถทำความเพียรพยายามนี้ได้ ฉันไม่สามารถจดจำบาบาได้ ด้วยการพูดว่า”ไม่” เขาก็กลายเป็นผู้ไม่เชื่อในพระเจ้า เคราะห์นี้มีต้นที่เฝ้าแต่เปลี่ยนไป เมื่อพายุของมายามา ลูกก็หย่อนยาน หากลูกวิ่งหนีไป ก็เป็นที่เข้าใจได้ว่าลูกได้อยู่อย่างน่าเกลียด ลูกมาที่นี่เพื่อจะกลับมาสวยงาม ลูกเป็นของสกุลของบราห์มิน และจะกลับมาสวยงามจากที่เคยน่าเกลียด ที่นี้ลูกกำลังหารายได้ที่ใหญ่หลวง ลูกๆ รู้ว่ามาและบาบาจะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ ลูกๆ พูดว่า: บาบา เราจะทำความเพียรพยายามเช่นที่ท่านทำด้วยและอย่างแน่นอนที่เราจะนั่งอยู่บนบัลลังก์ เราจะกลายเป็นมหาเทพ อย่างไรก็ตามทั้งที่เป็นเช่นนั้น ก็ยังมีเคราะห์ร้ายอยู่ พฤติกรรมของลูกเองก็ต้องดีมากด้วย เป็นธุรกิจของลูกที่จะทำให้ทุกบ้านได้รับสาส์นที่จะจดจำพ่อเพื่อที่บาปของพวกเขาจะถูกเผาไป การทำลายล้างเพียงแต่อยู่เบื้องหน้า เพียงเฝ้าแต่ให้การเชื่อเชียว แต่ละวันที่ผ่านไป จำนวนของลูกก็จะเฝ้าแต่เพิ่มพูนขึ้น และศูนย์ต่างๆ ก็จะเฝ้าแต่เปิดขึ้น อาคารที่ใหญ่โตอย่างมากรี้ก็จะกลับมาเล็กเกินไปด้วย เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปลูกก็จะต้องการอาคารมากมายภายในละคร อย่างแน่นอนที่ต้องมีการเตรียมการสำหรับผู้ที่กำลังจะมาที่นี้ ลูกกำลังทำทุกสิ่งเพื่อตนเอง ดังนั้นลูกๆ ควรจะมีความสุขที่เหลือประมาณ อย่างไรก็ตามมายาก็ได้ตัดโยคะสติปัญญาของลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่า ลูกประจำไม่สามารถถูกสร้างขึ้นมาได้เวลานี้ ลูกประจำของรูตราจะถูกสร้างขึ้นในเวลาสุดท้าย และแล้วลูกประจำของวิษณุก็จะถูกสร้างขึ้น บาบาอธิบายแก่ลูกอย่างดีมาก ลูกควรจะมีศูนย์อยู่เบื้องหน้าวัดดิลาลาหรือวัดอัมบา ที่ซึ่งจะสามารถอธิบายแก่ทุกคนว่า ผู้นี้(อัมบา) คือเทพเจ้าแห่งความรู้ในเวลานี้ ผุ่ชนขนาดใหญ่ก็จะรวมตัวกัน เพียงทำงานนี้แล้วเงินทองก็จะวิ่งมาหาลูก เป็นสิ่งที่ถูกกำหนดไว้ล่วงหน้าในละครอยู่แล้ว เปิด 10 ศูนย์ แล้วบาบาก็จะส่งลูกเข้ามาให้ลูก อย่างไรก็ตามลูกนั้นไม่สามารถเปิดศูนย์ได้ ศูนย์ต่างๆ มากมายควรจะเปิดขึ้นในเมือง เช่น กัลกัตตา เมื่อลูกๆ มีความกล้าหาญพอที่จะช่วยเหลือ ท่านจะ

สัมผัสและจิตใจใครบางคน ลูกต้องทำงานทั้งหมด ลูกๆของผู้เดียวที่มีหลายต่อหลายรูปก็สามารถที่จะใช้รูปมากมายและทำงานรับใช้นี้ได้เช่นกัน ลูกสามารถที่จะไปที่ใดก็ตามและนำคุณประโยชน์ไปให้แก่ผู้คนมากมาย ลูกเองต้องรับใช้ชาวเจนด้วย มีชาวเจนที่เป็นคนสำคัญและดีมาก อย่างไรก็ตามลูกๆไม่ได้มีสติปัญญาที่กว้างเพียงพอที่จะสามารถทำงานรับใช้ได้สำนึกที่เป็นร่างบางอย่างยังคงหลงเหลืออยู่ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. หลังจากเป็นของพ่อแล้ว อย่าได้ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของมายา จงทำความเพียรพยายามที่จะกลับมามีสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรม ลูกต้องไม่กลายเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้าด้วยการลืมพ่อ

2. ขอให้สติปัญญาของลูกมีการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัด จงอยู่ในความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด และรับใช้ด้วยสติปัญญาที่กว้างไกล

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ทำความเพียรพยายามที่จริงจังและได้รับสิทธิ์ต่อการมีส่วนร่วม และโอบรับด้วยความจริงใจและความกระตือรือร้นด้วยการรักษาหัวใจของลูกให้ใกล้ชิด
ลูกๆผู้ที่อยู่ห่างไกลแต่อยู่ใกล้กับหัวใจของพ่ออย่างสม่ำเสมอได้รับสิทธิ์ต่อการมีส่วนร่วมและจะเฝ้าแต่ได้รับการช่วยเหลือจนกระทั่งเวลาสุดท้าย ดังนั้นมีการตระหนักรู้ถึงสิทธิ์นี้และไม่มีวันกลับมาอ่อนแอหรือหดหู่หัวใจเลย อย่าได้เป็นผู้ทำความเพียรพยายามที่ธรรมดาในความเพียรพยายามของลูก พ่ออยู่ในรูปรวมกับลูกและดังนั้นจึงเป็นผู้ทำความเพียรพยายามที่จริงจังเสมอด้วยความจริงใจและความกระตือรือร้นและเฝ้าแต่เคลื่อนไปข้างหน้า ยกมอบความอ่อนแอและความหดหู่หัวใจของลูกให้กับพ่อและเพียงแต่เก็บความจริงใจและความกระตือรือร้นไว้กับตนเอง

คติพจน์: เฝ้าแต่วางก้าวอย่างของลูกไว้ในรอยเท้าของศรีมัทและจุดหมายปลายทางของความสมบูรณ์พร้อมจะเข้ามาใกล้

*** โอม ขานติ ***

คำพูดอันล้ำค่าของมาเตซาวรี

พวกเขาพูดถึงสามโลก: สะโตกูนี ราโจกูนี และตาโมกูนี เป็นสิ่งจำเป็นที่จะเข้าใจสิ่งเหล่านี้อย่างถูกต้อง ผู้คนคิดว่าคุณสมบัติทั้งสามนี้ทำงานด้วยกัน แต่สำนึกของเราพูดว่าอะไร? คุณสมบัติทั้งสามนี้ทำงานด้วยกัน หรือ แต่ละคุณสมบัติมีบทบาทในยุคที่แยกจากกัน? สำนึกของเราพูดว่า ทั้งสามนี้ไม่ได้ทำงานด้วยกัน เมื่อมียุคทอง คุณสมบัติเป็นสะโตกูนี ยุคทองแดงราโจกูนี และยุคเหล็ก ตาโมกูนี เมื่อเป็นสภาพ สะโต และแล้ว ราโจและราโจไม่ได้คงอยู่ และเมื่อเป็นสภาพราโจ และแล้วนั้นไม่ได้เป็นสะโตกูนี ผู้คนได้เพียงแต่เข้าใจเสมอว่าทั้งสามเหล่านี้จะอยู่ในเวลาเดียวกัน เป็นความผิดอย่างที่สุดที่จะพูดสิ่งนี้ พวกเขาคิดว่าเมื่อใครพูดสัจจะ และไม่ได้ทำบาป เขาก็เป็นสะโตกูนี แต่สำนึกของเราพูดว่า: เมื่อเราพูดถึงสะโตกูนี นั้นหมายถึงความสุขที่สมบูรณ์ นั่นคือทั้งโลก สะโตกูนี ไม่สามารถพูดได้ว่าผู้ที่พูดสัจจะเป็นสะโตกูนีและผู้ที่ถูกพูดถึงเป็นสภาพยุคเหล็กและตาโมกูนี และพูดว่าโลกได้ดำเนินไปในลักษณะนี้ เมื่อเราพูดถึงยุคทอง นั้นหมายความว่าทั้งโลกต้องสะโตกูนีและสะโตประธาน ใช้ ในครั้งหนึ่ง เคยมียุคทองเช่นนั้นที่ทั้งโลกเคยสะโตกูนี แต่ขณะนี้ไม่ใช่ยุคทอง เวลานี้เป็นโลกยุคเหล็ก นั่นคือ มีอาณาจักรที่ตาโมประธานเหนือทั้งโลก ดังนั้น ในเวลาที่ตาโมกูนีนี้ จะสามารถมีใครที่สะโตกูนีได้ เวลานี้เป็นความผิดอย่างที่สุดซึ่งเรียกว่ากลางคืนของบราห์มา กลางวันของบราห์มาคือยุคทอง และกลางคืนของบราห์มาคือยุคเหล็ก ดังนั้นเราสามารถปะปนทั้งสองเข้าด้วยกันได้อย่างไร?

2) ไม่มีสาระใดในโลกยุคเหล็ก นี่คือนโลกที่ไร้รสชาติ

เหตุใดโลกยุคเหล็กนี้กล่าวได้ว่าเป็นโลกที่ไร้รสชาติ เพราะไม่มีสาระใดเลยในโลกนี้ นั่นคือ ไม่มีสิ่งใดมีพลังกำลังใดอีก

ต่อไป นั่นคือไม่มีความสุข ความสงบ หรือความบริสุทธิ์ ในครั้งหนึ่ง เคยมีความสุข ความสงบ และความบริสุทธิ์ในโลก
พละกำลังนั้นเวลานี้ไม่อยู่ที่นี้อีกต่อไปเพราะกิเลสทั้งห้าได้เข้ามาในโลกนี้ เหตุนี้เองโลกนี้ถูกเรียกว่ามหาสมุทรของความ
กลัว นั่นคือ มหาสมุทรของปวงกรรม เหตุนี้เองผู้คนจึงไม่มีความสุขและเรียกหาพระเจ้า: พระเจ้า โปรดพาเราไปพ้น
มหาสมุทรนี้ สิ่งนี้พิสูจน์ว่า ที่จุดหนึ่งของเวลามีโลกของความไม่ขาดกลัวอย่างแน่นอนที่พวกเราต้องการจะไปที่นั่น เหตุ
นี้เองโลกนี้ถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งบาป ซึ่งเราต้องการจะข้ามไป และไปสู่โลกที่มีดวงวิญญาณบุญ ดังนั้นมีสองโลก:
โลกยุคทองที่เต็มไปด้วยสาระ และโลกยุคเหล็กที่ไม่มีสาระใดเลย ทั้งสองโลกคงอยู่บนโลกนี้ อัจชะ

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ลูกอยู่ในการจาริกแสวงบุญทางจิต ลูกไม่ต้องกลับมาয়ดินแดนแห่งความตายนี้อีก เป้าหมายของลูกคือการเปลี่ยนจากมนุษย์มาเป็นเทพและทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกัน
- คำถาม:** อะไรคือสัญลักษณ์ของผู้ที่ 16 องค์สมบูรณ์เต็ม
- คำตอบ:** 1.พวกเขาจะเต็มอารมณ์ด้วยเพชรพลอยของความรู้ได้ดีมากและยังเต็มอารมณ์ของผู้อื่นด้วย พวกเขาให้ทานเพชรพลอยของความรู้และทำสถานภาพของตนเองให้สูงส่ง
2.พวกเขาเป็นมหาวิระที่เข้มแข็ง มายาไม่อาจเขย่าพวกเขาได้แม้เพียงน้อยนิด และก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง ขณะอยู่อย่างมั่นคงไม่สั่นคลอนตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงตอนจบ
- คำถาม:** อะไรคือวิธีการที่จะเป็นอิสระจากบาปและมาเป็นดวงวิญญาณบุญ
- คำตอบ:** จงบอกเรื่องราวในชาติเกิดสุดท้ายนี้ของลูกแก่พ่อและรับคำแนะนำจากท่าน พร้อมกันนี้ จงจดจำพ่อและให้ทานเพชรพลอยของความรู้เรื่อยๆ แล้วลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญ
- เพลง:** ไม่มีใครพิเศษเหมือนกับเจ้าผู้ไร้เดียงสา

โอม ซานติ บาบาสอนความหมายของ“โอม”แก่ลูกๆแล้ว พ่อยังพูดอีกด้วยว่า โอมซานติ โอมซานติ รูปแบบของดวงวิญญาณ และเป้าหมายของเขา คือ ความสงบ ศาสนาของดวงวิญญาณ คือ ความสงบ บาบาสอนคำแนะนำตัวท่านเองแก่ลูกแล้ว คำแนะนำของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเช่นไร คำแนะนำของดวงวิญญาณก็ยังเป็นเช่นเดียวกันด้วย ผู้คนได้ให้ความหมายที่ยาวมากสำหรับคำว่า“โอม” พวกเขาพูดว่า“โอม”หมายถึงพระเจ้า ยังมีคำยกย่องเจ้าผู้ไร้เดียงสาอีกด้วย ช่างก้าไม่ใช้เจ้าผู้ไร้เดียงสา เพราะเขาไม่ได้บอกความลับของตอนต้น ตอนกลางและตอนจบแก่ลูก เจ้าผู้ไร้เดียงสาเท่านั้นที่บอกสิ่งนี้แก่ลูก เจ้าผู้ไร้เดียงสาให้มรดกแก่ลูก ช่างก้าไม่ได้ให้มรดกแก่ลูก ไม่ใช่ช่างก้าเป็นผู้ให้ความสงบแก่ลูก เปล่าเลย เพื่อที่จะให้ความสงบแก่เราได้นั้นท่านต้องมาในรูปแบบที่มีตัวตน และอธิบายให้เราฟัง ช่างก้าไม่ได้มาในรูปแบบที่มีตัวตน เจ้าผู้ไร้เดียงสาเท่านั้นที่ให้ความสงบ ความสุข ความมั่งคั่งและชีวิตที่ยืนยาวแก่ลูก เพราะพ่อไม่สูญเสียทุกสิ่งที่ท่านให้ลูกนั้นจึงไม่สูญเสีย ท่านยังให้มรดกที่ไม่สูญเสียแก่ลูกด้วยเช่นกัน ละครก็ยังไม่สูญเสียด้วย เวลานี้เป็นละครที่มีขีดจำกัดและการแสดงก็ถูกสร้างขึ้นมานี้คือ ละครที่ไม่สูญเสีย นี่เป็นการแสดงที่ไม่มีขีดจำกัด การแสดงทางกายนั้นเป็นการแสดงของมนุษย์ สิ่งเหล่านี้ซ้ำรอยอย่างต่อเนื่อง ตัวอย่างเช่น พวกเขาส่งละครเกี่ยวกับการฆ่ากันสั แล้วพวกเขาก็จะแสดงเรื่องเดียวกันนี้อีกครั้ง ละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้เริ่มต้นจากยุคทอง และจบลงในตอนปลายของยุคเหล็ก จากนั้นก็จะเกิดซ้ำรอยต่อไป มีคำกล่าวว่า โลกนี้เกิดซ้ำรอย โลกใดเล่า แท้จริงแล้วโลกยุคทองที่เคยมีอยู่นั้นเวลานี้กำลังจะเกิดขึ้นมาซ้ำอีกครั้ง หลังจากครึ่งหนึ่งของวงจร ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกเก่าก็จะซ้ำรอย โลกใหม่คือ กลางวัน และโลกเก่าคือ กลางคืน พ่ออธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ท่านคือ มหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกต้องรับความรู้ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงตอนจบ ลูกต้องศึกษาเล่าเรียน การศึกษาดำเนินมาเป็นเวลา 15 ถึง 20 ปี นี่คือการสอบที่สำคัญอย่างมาก เป้าหมายของที่นี่คือ การเปลี่ยนจากมนุษย์มาเป็นเทพ ลูกต้องเผาบาปทั้งหมดบนศีรษะของลูกทิ้งไป สำหรับสิ่งนี้บาบาสอนลูกเกี่ยวกับการจาริกแสวงบุญทางจิตที่จะทำให้ลูกไม่กลับมาสู่ดินแดนของความตายนี้อีก ลูกเคยไปสู่การจาริกแสวงบุญทางกายมากมายหลายชาติแล้ว เวลาลูกรู้จักตอนต้นและตอนกลางด้วยเช่นกัน สิ่งที่ยิ่งใหญ่มากมายเกิดขึ้นในช่วงเวลาระหว่างกลาง อาณาจักรของราวันเริ่มต้น หนทางของความเสื่อมสรีรวิธานก็เริ่มขึ้นมา ผู้คนเริ่มอยู่อย่างเลวทรามต่ำช้า ใช้เวลาถึงครึ่งวงจรที่จะกลายเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์อย่างสิ้นเชิง อาณาจักรของมายาเริ่มต้นในยุคทองแดง ดังนั้นความเสื่อมสรีรวิธานและอาณาจักรของราวันคือ 2 สิ่งที่จะทำให้ลูกตกลงมา ลูกจะพบพระเจ้าหลังจากทำความเสื่อมสรีรวิธาน พ่อพูดว่า ลูกทำความเสื่อมสรีรวิธานมากที่สุด ลูกคือ ผู้ที่รับความรู้ เมื่อมีการบรรจบกันของความรู้และความเสื่อมสรีรวิธาน ลูกจำเป็นต้องมีการวางแผน ลูกทั้งกิเลสทั้ง 5 หรือโยคะเป็นของพวกเขา สังคราจารย์คือ ผู้ที่สอนพวกเขา พวกเขาศึกษาโยคะหลากหลายประเภท พวกเขาได้ทั้งบ้านและครอบครัว และมีโยคะอยู่กับธาตุบราห์ม พวกเขาคือ ญาณผู้มีความรู้เกี่ยวกับวัตถุธาตุหรือโยคีผู้ที่มิโยคะกับวัตถุธาตุ พวกเขาให้ความรู้ของวัตถุธาตุ ลูกเข้าใจว่า วงจรต้องหมุนไปและลูกต้องเล่นบทบาทของตนเอง สำหรับพวกเขาแล้ว สิ่งเหล่านี้เป็นเหมือนการฝึกลองให้ลึงดู การร่ายรำของความรู้นี้ได้ถูกแสดงไว้เพื่อที่จะเปลี่ยนมนุษย์ผู้ที่เป็นเหมือนลิงให้กลายมาเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การอยู่ในวัด พวกเขาได้อ้างอิงถึงการร่ายรำของความรู้ว่า เป็นเช่นกลอง (ของช่างก้า) พวกเขาพูดอีกด้วยว่ารามเป็นผู้นำกองทัพลิง บาบาสอนว่าลูกทุกคนเคยเป็นลิง

ชีพบาบาลั่นกลองแห่งความรู้ และเปลี่ยนลูกๆที่เป็นลิงให้กลายเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การอยู่ในวัด ผู้คนเหล่านั้นเชื่อว่า อาณาจักรของราวันเคยอยู่ในลังกา พ่อพูดว่า ทั้งโลกอยู่ท่ามกลางมหาสมุทร ในเวลานี้อาณาจักรของราวันกระจายไปทั่วทั้งโลก ผู้คนเหล่านั้นถ่ายทอดสิ่งที่มีชีวิตจำกัดในขณะที่พ่ออธิบายความลับที่ไม่มีชีวิตจำกัดแก่ลูก ทั้งโลกติดกับอยู่ในไซตรวนของราวัน เพราะกิเลส ทั้งโลกจึงไม่บริสุทธิ์ ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์เรียกหา โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมาและชำระพวกเราด้วยเถิด! ดวงวิญญาณคือ ผู้ที่ต้องกลับมาบริสุทธิ์และกลับบ้าน ลูกรู้ว่าเราทุกคนคือ พี่น้องหญิงชายกัน ลูกๆของพ่อผู้เดียว ดังนั้นแน่นอนว่าประชาบิดาบรรพบุรุษมีความจำเป็นด้วยเช่นกัน ชีพบาบาพูดว่า ลูกๆดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนเป็นของสกุลชีวา ในรูปแบบที่มีตัวตน ลูกเป็นพี่น้องหญิงชาย ในรูปแบบที่ไม่มีตัวตนลูกทุกคนคือ พี่น้องชาย จากนั้นประชาบิดาบรรพบุรุษมาที่นี้ในรูปแบบที่มีตัวตน แล้วลูกจึงถูกทำให้เป็นพี่น้องหญิงชายกัน ทางจิตแล้วลูกเป็นพี่น้องชาย และทางร่างกายลูกคือ พี่น้องหญิงชาย ดังนั้น ให้มีศรัทธาว่าลูกคือ ประชาบิดาบรรพบุรุษมาตุมารและบรรพบุรุษมาตุมารผู้ที่เป็นของสกุลชีวา ลูกต้องรับสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อ พ่อคือ ศัลยแพทย์อันเป็นนิรันดร์อีกด้วย บ่วงพันธกรรมของแต่ละคนก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง พ่อมาและอธิบายแก่ลูกถึงปรัชญาของกรรม กรรมที่เป็นกลางและกรรมที่เป็นบาป แต่ละคนต้องบอกเล่าเรื่องราวชีวิตของเขาหรือของเธอเอง ลูกรู้ว่า ตนเองอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ตั้งแต่ยุคทองแดงเรื่อยมา เวลานี้คือ ชาติเกิดสุดท้ายของลูกแล้ว บาปใดที่ลูกเคยทำมาจะถูกสะสมไว้เรื่อยๆ เวลานี้ลูกต้องสะสมบุญ บาปจากหลายชาติเกิดจะถูกขจัดทิ้งไปได้อย่างไร และเราจะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญได้อย่างไรเล่า พ่อพูดว่า จงจดจำพ่อแล้วบาปของลูกจะถูกขจัดทิ้งไป ลูกต้องให้ทานเพชรพลอยของความรู้ด้วย ผู้ที่ให้ทานมากก็จะรับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ไม่มีใครให้ทานเหมือนกับที่บาร์ตทำ พวกเขาได้รับสิ่งนั้นจากที่ใด พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดคือ ผู้ใหญ่ใหญ่ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด พ่อมาและให้ทานชีวิตแก่ลูก ท่านเติมอารมณ์ของลูก และทำให้ลูกพอใจแต่นั้นขึ้นอยู่กับการกระทำที่จะเติมอารมณ์ของตนให้มากหรือน้อย ลูกเติมอารมณ์ของลูกต่างลำดับกันไป มีบรรพบุรุษและศูนยอยู่มากมาย พวกเขาเพิ่มจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ ต้นไม้เผ่าพันธุ์ของชีพบาบาไม่สูญสลาย นี่คือนั่นต้นไม้เผ่าพันธุ์ที่มีตัวตนที่ถูกสร้างขึ้นมาที่นี้ ตามละครแล้ว ลูกต้องเปลี่ยนจากศูทรมาเป็นบรรพบุรุษ เป็นไปไม่ได้ที่ลูกจะไม่กลายเป็นสิ่งนี้ ตามละครแล้ว ลูกจำนวนเดียวกันนี้กำลังจะกลายเป็นเช่นนั้น พวกเขาคือ ผู้ที่จะเป็นเทพในยุคทอง ต้นไม้เติบโตขึ้นเรื่อยๆ ต้นไม้จำนวนมากผลัดใบ บางคนกลายเป็นมหาวิระที่เข้มแข็งมากจนกระทั่งมายาเขย่าพวกเขาไม่ได้ พวกเขาอยู่อย่างมั่นคงและไม่สั่นคลอน “มั่นคง” หมายถึงพวกเขาก้าวหน้าไปอย่างต่อเนื่องตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงตอนจบ ลูกๆเองก็ยังมีมหาวิระด้วยเช่นกัน ลูกต้องอยู่อย่างมั่นคงและไม่สั่นคลอน ไม่มีลูกคนใดพูดได้ว่า ตนเอง 16 องค์สมบูรณ์เต็มแล้ว ไม่เลย แน่นอนว่าลูกต้องเป็นเช่นนั้น อะไรคือสัญลักษณ์ของการกลับมาเติม 16 องค์สมบูรณ์ พวกเขาจะเติมเต็มอารมณ์ของตนเองได้ดีมากและยังเติมอารมณ์ของผู้อื่นอีกด้วย ตามละครแล้ว ไม่ว่าพวกเขาเข้าใจความรู้ใดเมื่อวงจรที่แล้ว พวกเขาจะทำเช่นนั้นอีกครั้ง พวกเขาจะเผ่าสังเวยทุกสิ่งเช่นผู้เผ่าดูที่ละวาง แน่นอนว่าลูกต้องทำความพยายาม ลูกจะไม่ได้รับผลรางวัลโดยที่ไม่ทำความพยายาม มนุษย์ที่กำลังทำความพยายามได้รับแรงบันดาลใจจากมนุษย์ด้วยกัน มนุษย์คือ ผู้ที่สร้างคัมภีร์ เวลานี้ลูกกำลังได้รับศรัทธาจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พระเจ้าสูงสุดเหนือสิ่งใด สถานที่อยู่อาศัยของท่านสูงสุดเหนือสิ่งใด พ่อได้มาเพื่อให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสุขและดินแดนแห่งความสงบ ท่านนำทุกคนไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ท่านเป็นผู้นำทางที่ไม่มีชีวิตจำกัดที่ยิ่งใหญ่มาก ท่านคือ ผู้เดียวเท่านั้น แต่มีผู้นำทางจำนวนมากที่นำลูกไปสู่การจาริกแสวงบุญทางกาย มีผู้นำทางจำนวนมากในกุ่มกเมลา นี่คือนั่นกุ่มกเมลาที่แท้จริง แต่มีผู้นำทางผู้เดียวที่เท่านั้น ลูกคือ กองทัพพันดาบ ผู้คนเหล่านั้นได้แสดงให้เห็นภาพของพันดาบทั้งห้า ในความเป็นจริงแล้ว ค่ายกองนั้นเป็นของลูก นี่คือนั่นกองทัพศักดิ์ มีคำกล่าวว่า ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่ สิ่งหลักคือ บาร์ต ผู้เดียวนี้คือ แม่และพ่อของทุกคน ท่านชำระทุกคนให้บริสุทธิ์ ไม่ใช่ว่าทุกคนจะเชื่อในกฤษณะ เพราะการใส่ชื่อของกฤษณะไว้ในกิตะผู้คนจึงไม่คิดว่าบาร์ตเป็นสถานที่จาริกแสวงบุญที่แสนจะสูงส่ง พ่อพูดว่า จงมองดูว่าสภาพของมนุษย์เป็นเช่นไรจากการศึกษากิตะ! พ่อได้ให้มรดกแก่ทุกคน มีความรู้อย่างล้นเหลือ แม้ว่าลูกจะทำมหาสมุทรเป็นน้ำหมึก ความรู้ก็จะยังคงไม่มีชีวิตจำกัด นั่นคือ ไม่มีจุดสิ้นสุด ในกิตะแทนที่จะพูดว่า “ขอคารวะต่อชีวา” พวกเขาใส่ชื่อของกฤษณะลงไป เวลานี้ลูกต้องมาเป็นไม้เท้าให้คนตาบอด ลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อและอธิบายว่าผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใดคือ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกได้รับมรดกจากใคร จากท่าน ลูกได้รับมรดกของตนเองผ่านบรรพบุรุษมาในวงจรที่แล้วเมื่อการก่อตั้งได้เกิดขึ้นมาแน่นอนว่าลูกต้องเข้าไปสู่ทุภะวรรณะ ลูกกลายเป็นบรรพบุรุษมาที่ที่เคยเป็นศูทร พราหมณ์เป็นผู้ที่สร้างไฟบุษยัญขึ้นมา ลูกคือบรรพบุรุษมาที่แท้จริงในขณะที่พราหมณ์เหล่านั้นคือ บรรพบุรุษปลอม พระเจ้าพูดว่า พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกๆ ที่นี้พระเจ้าคือผู้ที่กำลังสอน ในขณะที่ที่นั้นมนุษย์สอนมนุษย์ด้วยกันเอง ก่อนอื่น จงให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคนว่า ความสัมพันธ์ระหว่างท่านกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคืออะไร ไม่ว่าลูกจะอธิบายมากเพียงใด พวกเขายังคงพูดว่าพระเจ้าอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขาคือ ผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหิน โอ! แต่เรากำลังถามท่านเรื่องความสัมพันธ์! ท่านจะมีความสัมพันธ์กับผู้ที่อยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้อย่างไรเล่า จงจัดนิทรรศการและขยายออกไปเรื่อยๆ ลูกจะได้รับคะแนนเสียงมากมาย

อย่างต่อเนื่อง บาบาเขียนอยู่เรื่อยๆว่า จงเขียนถึงผู้นำศาสนาและเชิญพวกเขา ลูกต้องระมัดระวังให้ดี หากลูกพิสูจน์ 2 หรือ 3 สิ่งเหล่านี้แล้ว ธุรกิจทั้งหมดของพวกเขาจะหละหลวม ลูกจึงต้องเพิ่มงานรับใช้อย่างเต็มกำลัง หลายคนเข้าใจทุกสิ่งนี้ แต่ทันทีที่พวกเขาออกไปข้างนอก ทุกสิ่งก็จบลง เป็นเรื่องยากที่พวกเขาจะเข้าใจวงจรโลก จงเขียนจดหมายถึงผู้ที่ได้เซ็นชื่อไว้ว่า ท่านได้กรอกแบบฟอร์มนี้ไว้ แล้วท่านก็กลับไปนอนหรือ ทำไมเล่า ความพยายามนั้นจำเป็น แต่ไม่ว่าความพยายามใดที่ลูกได้ทำตามละครั้นก็เป็นสิ่งที่ดี สิ่งใดก็ตามที่ลูกกำหนดไว้แล้วในละครจะซ้ำรอยอีกครั้ง อย่างไรก็ตามงานรับใช้ต้องเพิ่มพูนมากขึ้นและอย่างไรก็ตามบราห์มินต้องถูกสร้างขึ้นมากเป็นจำนวนมาก มีผู้คนจำนวนมากได้กลายเป็นบราห์มิน การขยายตัวจะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง บางคนจำพ่อได้ในหนึ่งวินาที บางคนจำพ่อได้หลังจาก 7 วัน บางคนใช้เวลา 1 เดือน บางคนอยู่อย่างหละหลวมขณะที่กำลังเคลื่อนไป แล้วพวกเขาก็จะตื่นตัวด้วยสมุนไพรรูปชีวิต ลูกรู้ว่า ลูกมีความรับผิดชอบที่จะทำให้บาร์ตกกลายเป็นสวรรค์ด้วยการทำตามศรัทธา นี่คือการละเล่น เวลาที่ลูกกำลังไปสู่ชีวิต เริ่มแรกนั้นลูกเป็นชาวสวรรค์ ต่อมาเมื่อลูกใช้หลายชาติเกิด ราวันก็เริ่มทำให้ลูกกลายเป็นชาวนรก เวลาที่ลูกได้กลายเป็นชาวนรกและยากจนแสนเข็ญอย่างมาก บาบาพูดว่า ลูกได้กลายเป็นผู้ควงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ลูกตัดหัวของราวัน ลูกเอาชนะราวัน ศัตรู ราวันคือชาวต่างชาติ นั่นเคยเป็นอาณาจักรของรามของพวกเรา เวลาที่ทั้งโลกพ่ายแพ้ราวัน นี่คือการท้อมของความทุกข์ ยุคทองคือ การท้อมที่ปราศจากความทุกข์ ที่นี้พวกเขามีโรงแรมที่ชื่อว่า โอโศก เช่นที่ชานยาสซีตั้งชื่อตนเองว่า ชีวา สร้อยประจำตัวของชีวาและวิษณุโด่งดังมาก สร้อยประจำของบราห์มินไม่อาจถูกสร้างขึ้นได้ แม้แต่สร้อยประจำของกฤษณะก็ไม่อาจถูกสร้างขึ้นมาได้เช่นกัน นี่คือ สร้อยประจำ รูดร้าของดวงวิญญาณ สร้อยประจำวิษณุเป็นของหนทางครอบครั้ว ผู้คนพูดว่า จงทำให้เราบริสุทธิ์เช่นเดียวกับพวกเขาด้วยเถิด เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกอยู่เบื้องหน้า ลูกกำลังจะกลับมาสวยงามจากที่เคยน่าเกลียด ลูกกำลังเตะโลกเก่าทิ้งไป ดวงวิญญาณกฤษณะเคยสวยงาม เหตุนี้เองจึงแสดงให้เห็นลูกโลกสวรรค์บนฝ่ามือของเขา พวกเขาได้แสดงให้เห็นภาพลักษณ์ที่น่าเกลียด ของกฤษณะนารายณ์และชีวา แม้กระนั้นพวกเขาก็ไม่รู้จักชีวา ผู้สร้างของทุกคน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงให้ทานชีวิตแก่มนุษย์เหมือนที่พ่อทำ จงรับการให้ทานจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและให้ทานแก่ผู้อื่น แน่ใจว่าจงเป็นผู้ให้ที่ยิ่งใหญ่
2. จงมาเป็นผู้ควงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเองและตัดหัวของราวันทิ้ง จงมาเป็นผู้ที่วางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด และทั้งกิเลส

พร: พร: ขอให้ลูกกลับมาเต็มไปด้วยพลังและมีพละทานมัยดีเสมอด้วยการรับประทานผลไม้สดใหม่ทันทีของยุคแห่งการบรรจบพบกัน เป็นคุณสมบัติพิเศษของยุคบรรจบพบกันที่ลูกได้รับหลายล้านเป็นการตอบแทนสำหรับ 1 และลูกก็ได้รับผลทันทีด้วยเช่นกัน ช่วงเวลาที่ลูกทำงานรับใช้ ลูกได้รับผลของความสุกทันที ผู้ที่รับประทานผลทันทีนั้นคือผู้ที่รับประทานผลไม้ที่สดใหม่จะกลับมาเต็มไปด้วยพลังและมีพละทานมัยดี ไม่สามารถมีความอ่อนแอใดมาหาพวกเขาได้ ความอ่อนแอทั้งหลายมาเมื่อลูกไม่ระมัดระวังและหลับอยู่ในการนอนหลับของกุ่มภรรณอยู่อย่างตื่นตัวและทุกพลังจะอยู่กับลูกและลูกจะกลับมามีพละทานมัยดีอย่างสม่ำเสมอ

คติพจน์: ทำตามพ่อบราห์มาและเก็บเกี่ยวคุณธรรมจากทุกคนอื่น

***** โอม ขานติ *****

หนทางสู่ความสำเร็จคือการใช้ทุกสิ่งอย่างมีคุณค่า

วันนี้พ่อ ผู้สร้าง ผู้ประทานชีวิตใหม่กำลังมองดูลูกๆที่กำลังสร้างชีวิตใหม่ของท่าน ชีวิตใหม่นี้ นั่นคือชีวิตบราห์มินที่สูงส่งนี้ เป็นไปเพื่อการสร้างยุคใหม่ ชีวิตใหม่ของดวงวิญญาณบราห์มินทั้งหมดถูกสร้างขึ้นเพื่อนำมาซึ่งยุคใหม่ที่ทุกสิ่งจะใหม่ที่สุด แม้แต่วัตถุธาตุก็จะสะท้อนประจักษ์นั่นคือมันจะใหม่

ผู้คนในโลกเฉลิมฉลองปีใหม่และอายุพรปีใหม่ พวกเขาแม้กระทั่งให้ของขวัญอันเป็นสัญลักษณ์สำหรับปีใหม่ อย่างไรก็ตามพ่อและลูกให้คำอายุพรสำหรับยุคใหม่ ลูกให้ชาติแก่ดวงวิญญาณทั้งหลายว่ายุคใหม่ นั่นคือ โลกยุคทอง ยุคแห่งสัจจะ สวรรค์ กำลังจะมาถึง นี่คือการรับใช้ที่ลูกทำให้ไหม? นี่คือการให้ที่ลูกให้กับทุกคนและลูกให้ของขวัญของสำหรับยุคใหม่ ลูกให้ของขวัญอะไร? ลูกให้โชคของอาณาจักรของโลกชาติแล้วชาติเล่าเป็นเวลาหลายชาติเกิด ของขวัญอื่นๆทั้งหมดก็รวมอยู่ในของขวัญของนี้ ไม่ว่าของขวัญที่ผู้คนให้กันในโลกนี้จะยิ่งใหญ่หรือสวยงามเพียงใด พวกเขาสามารถทำอะไรได้? แม้ว่าใครบางคนจะให้มงกุฎ หรือบัลลังก์ของทุกวันนี้ก็ตาม จะเทียบอะไรได้กับของขวัญของที่สะท้อนประจักษ์ของลูก? มีอะไรใหญ่หรือไม?

อย่างไรก็ตามพ่อผู้สร้างชีวิตใหม่ได้ให้ของขวัญอันล้ำค่าที่ไม่มีวันสูญสลายแก่ลูกทุกคน ลูกแต่ละคนได้ประกาศสิทธิในสิ่งนั้นแล้วใช้ไหม? ดวงวิญญาณบราห์มินพูดอะไรด้วยประกายของความซาบซึ้งของศรัทธาที่ไม่ขาดตอน? พูดว่าโชคของอาณาจักรของโลกเป็นสิทธิโดยกำเนิดของพวกเขา ลูกมีประกายของความซาบซึ้งมากถึงขนาดนั้นหรือไม่? หรือบางครั้งประกายนั้นลดลงและบางครั้งเพิ่มขึ้นหรือไม่? ลูกมีศรัทธาและสิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ไม่มีใครสามารถขัดขวางโชคชะตาของลูกที่จะประกาศสิทธิในสิ่งนี้ได้ ชะตากรรมนี้ถูกกำหนดไว้แล้วสำหรับดวงวิญญาณที่มีศรัทธาในสติปัญญา สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว(นิมิต) หรือลูกยังมีความกังวลบางอย่าง(จินตนา)หรือไม่? ฉันไม่รู้ว่าฉันจะได้รับสิ่งนั้นหรือไม่? ลูกเคยมีความคิดว่า "ฉันไม่รู้ว..." ไหม? หากลูกเป็นบราห์มินสิ่งนี้ก็ถูกกำหนดไว้แล้ว บราห์มินจะกลายเป็นเทวดานางฟ้า และเทวดานางฟ้าจะกลายเป็นเทพ ดังนั้นลูกมีศรัทธาที่มั่นคงใช้หรือไม่? หรือมีความแปรปรวนเล็กน้อย ไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนหรือไม่? พ่อได้ให้ของขวัญของเช่นนั้นแก่ลูกแล้ว แล้วลูกจะทำอะไรกับของขวัญนั้น? ลูกจะให้ของขวัญนั้นแก่ผู้อื่น หากของขวัญนั้นเป็นไปสำหรับช่วงเวลาชั่วคราว เมื่อช่วงเวลาชั่วคราวนั้นจบสิ้นลง แม้กระทั่งของขวัญก็จบสิ้นลง แต่ของขวัญที่ไม่มีวันสูญสลายนี้จะคงอยู่กับลูกไปทุกชาติเกิด

การเฉลิมฉลองที่แท้จริงคือการเฉลิมฉลองยุคใหม่ แต่ทุกวันในยุคบรรจบพบกันนี้เป็นไปเพื่อการเฉลิมฉลอง ทุกวันเป็นวันของการอยู่อย่างมีความสุข ทุกวันเป็นไปสำหรับการแสวงหาในเชิงซ้ำแห่งความสุข สำหรับการร่ำราในความสุข และสำหรับการร้องเพลงที่ไม่มีวันสูญสลาย เหตุนี้เองลูกจึงเฉลิมฉลองทุกวันของชีวิตบราห์มินของลูก สำหรับบราห์มินทุกวันเป็นเทศกาลที่จะเพิ่มความจริงใจและความกระตือรือร้นของลูก เหตุนี้เองเพื่อเป็นอนุสรณ์ของสิ่งนี้ผู้คนจึงเฉลิมฉลองเทศกาลมากมายในบาร์ต เป็นสิ่งที่รู้กันดีว่าทุกวันของปีในบาร์ตเป็นไปเพื่อการเฉลิมฉลอง ไม่ได้มีเทศกาลมากมายนักในอื่นเหมือนกับที่มีในบาร์ต และดังนั้นจึงเป็นอนุสรณ์ของลูกๆบราห์มินที่เฉลิมฉลองทุกวัน ด้วยเหตุนี้ลูกจึงเฉลิมฉลองวันปีใหม่ด้วย ลูกมาเพื่อเฉลิมฉลองปีใหม่ ดังนั้นลูกจะเฉลิมฉลองเพียงแค่วันเดียวหรือไม่? การเฉลิมฉลองของลูกจะจบสิ้นลงทันทีในวันที่ 1 จบลงหรือไม่?

ชีวิตใหม่ของลูกดวงวิญญาณที่สูงส่งนั่นคือสัญลักษณ์ดวงดาวที่สูงส่งของชีวิตบราห์มิน คือการเฉลิมฉลองทุกวัน คือการมีเทศกาลทุกวัน ได้มีการเขียนไว้ในดวงชะตาของลูกว่าทุกวันจะต้องเป็นวันที่สูงส่งที่สุดอยู่เสมอ สัญลักษณ์ดวงดาวที่สูงส่งของลูกดวงวิญญาณบราห์มินคือสภาพที่โอบบิโนอยู่เสมอ ไม่ใช่ช่วงสองวันของลูกนั้นดีมาก และหลังจากนั้นอีกสองวันก็จะมี ความแตกต่าง ที่วันอังคารจะดี วันพฤหัสบดีดีกว่า และที่ลูกจะมีอุปสรรคในวันศุกร์ สัญลักษณ์ดวงดาวของลูกเป็นเช่นนั้นไหม? อะไรก็ตามที่กำลังเกิดขึ้นก็ดี และอะไรก็ตามที่จะเกิดขึ้นก็จะดียิ่งขึ้นไปอีก สิ่งนี้เรียกว่าสัญลักษณ์ดวงดาวของสภาพที่โอบบิโนของบราห์มิน สัญลักษณ์ดวงดาวของชีวิตบราห์มินนั้นเปลี่ยนไปเพราะเป็นชาติเกิดใหม่ ดังนั้นในปีนี้มองดู

สัญลักษณ์ดวงดาวที่สูงส่งของลูกทุกวัน แล้วนำไปปฏิบัติ

ตามที่โลกกำหนด นี่คือวันปีใหม่ และตามลูกๆ บราห์มินลูกกำลังเฉลิมฉลองปีอะแควเป็นพิเศษ ดังนั้นลูกกำลังเริ่มต้นปีใหม่นั้นคือปีอะแคว จดจำคติพจน์พิเศษของปีใหม่นี้อยู่เสมอ นั่นคือปีอะแควนี้: วิธีพิเศษในการบรรลุความสำเร็จอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอคือการใช้ทุกวินาที ทุกลมหายใจ และทุกสมบัติที่มีค่าในทางที่มีคุณค่า การใช้ทุกสิ่งในทางที่มีคุณค่า เป็นพื้นฐานสำหรับการบรรลุความสำเร็จ ไม่ว่าลูกปรารถนาที่จะบรรลุความสำเร็จประเภทใด ไม่ว่าจะเป็นในความคิด คำพูด การกระทำ สายใย หรือความสัมพันธ์ของลูก หากลูกต้องการที่จะสัมผัสความสำเร็จทุกประเภทแล้วจงใช้ทุกสิ่งในทางที่มีค่า อย่าปล่อยให้สิ่งใดสูญเปล่า ใช้สิ่งนั้นในทางที่มีค่าเพื่อตนเองและเพื่อดวงวิญญาณอื่นๆ แล้วลูกจะได้สัมผัสกับความสุขของความสำเร็จอย่างต่อเนื่องโดยอัตโนมัติ ทั้งนี้เป็นเพราะการใช้ทุกสิ่งอย่างมีคุณค่าหมายถึงการบรรลุความสำเร็จสำหรับเวลาปัจจุบันและการสะสมไว้เพื่ออนาคต

ผลจากการที่ลูกใช้เวลาในทางที่มีค่าในชาติเกิดนี้คือลูกจะประกาศสิทธิ์ในโชคของอาณาจักรเต็มเวลาของอาณาจักร เมื่อลูกใช้ทุกลมหายใจของลูกในทางที่มีค่า ผลลัพธ์ของสิ่งนั้นคือ ลูกจะอยู่อย่างมีสุขภาพพลานามัยที่ดีเป็นเวลาหลายต่อหลายชาติเกิด การหายใจของลูกจะไม่หยุดลงในขณะที่ลูกเคลื่อนไป ลูกจะไม่มีอาการหัวใจล้มเหลว ประการแรกลูกประกาศสิทธิ์ในความสำเร็จพันเท่า ในทำนองเดียวกันลูกต้องใช้สมบัติที่มีค่าทั้งหมดของลูกอย่างมีคุณค่าต่อไป ในสิ่งนั้นด้วยลูกต้องใช้สมบัติที่มีค่าของความรู้พิเศษในทางที่มีค่า ความรู้หมายถึงความเข้าใจ ผลลัพธ์ของการทำสิ่งนั้นคือลูกจะกลายเป็นผู้ที่รู้คิดมากที่สุดที่ไม่จำเป็นต้องขอคำแนะนำจากที่ปรึกษามากมายในอนาคต ลูกเองกลายเป็นผู้ที่รู้คิดและปกครองอาณาจักร สมบัติที่มีค่าประการที่สองคือสมบัติที่มีค่าของทุกพลัง ยิ่งลูกใช้สมบัติที่มีค่าของพลังมากเท่าไร นั่นคือ ยิ่งใช้สมบัติเหล่านั้นในทางที่มีค่ามากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งไม่ขาดพลังใดๆ ในอาณาจักรในอนาคตของลูกมากเท่านั้น พลังทั้งหมดให้ประสบการณ์แห่งความสำเร็จให้กับลูกโดยอัตโนมัติในทุกงานที่ลูกทำโดยปราศจากอุปสรรค ไม่สั่นคลอน และสม่ำเสมอ จะไม่ขาดแม้แต่พลังเดียว ลูกมีทั้งอำนาจของศาสนาและการปกครองในเวลาเดียวกัน สมบัติที่มีค่าประการที่สามคือสมบัติที่มีค่าแห่งคุณธรรมทั้งหมด ผลลัพธ์ของสิ่งนี้คือ ลูกจะกลายเป็นตัวของคุณธรรมในลักษณะเช่นนั้นที่แม้กระทั่งทุกวันนี้ในช่วงเวลาสุดท้ายภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูกยังได้รับการยกย่องว่าเป็นเทพที่เต็มเปี่ยมด้วยคุณธรรมทั้งหมด ในทำนองเดียวกันไตร่ตรองผลแห่งความสำเร็จของการใช้สมบัติที่มีค่าทุกอย่างในทางที่มีค่า ลูกเข้าใจไหม? มีการสนทนาจากใจถึงใจเกี่ยวกับสิ่งนี้ในบรรดาลูกๆ ด้วยกัน ดังนั้นในปีอะแควนี้ จงใช้ทุกสิ่งในทางที่มีค่าและประสบความสำเร็จอย่างต่อเนื่อง

ลูกกำลังเฉลิมฉลองปีอะแควนี้เป็นพิเศษด้วยความรักที่มีต่อพ่อบราห์มา สิ่งซึ่งบอกของความรักก็คือ ไม่ว่าบุคคลที่ลูกรักจะรักอะไร ผู้ที่มีความรักก็จะรักสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน แล้วบราห์มาบารักสิ่งใดเป็นพิเศษ? ท่านมีความรักต่อเมอร์ลี ท่านมีความรักที่ยิ่งใหญ่ที่สุดต่อเมอร์ลีและด้วยเหตุนี้ท่านจึงกลายเป็นเมอร์ลีธำ (ผู้ที่เป่าขลุ่ย) เหตุนี้เองท่านจึงกลายเป็นเมอร์ลีธำในอนาคตด้วย ท่านมีความรักต่อเมอร์ลีและดังนั้นในอนาคตพวกเขาจึงได้แสดงสัญลักษณ์ของเมอร์ลี (ขลุ่ย) ด้วยรูปของศรีภุชณะ ดังนั้นสิ่งซึ่งบอกของความรักคือการมีความรักต่อทุกสิ่งที่พ่อมีความรัก อย่าเป็นเพียงผู้ที่พูดว่า: บราห์มาบานนั้นน่ารักมากและเป็นที่ยกย่อง แต่สิ่งซึ่งบอกของสิ่งนั้นคืออะไร? ให้ความรักของลูกสำหรับทุกสิ่งที่บารักนั้นปรากฏให้เห็นอยู่เสมอ สิ่งนี้เรียกว่ามีความรักต่อบราห์มาบาร บิฉะนั้นก็จะกล่าวว่าลูกคือผู้ที่มีความรักตามลำดับกันไป จะไม่มีคำกล่าวว่า “ผู้ที่มีความรักอันดับหนึ่ง” แต่ “เป็นผู้ที่มีความรักตามลำดับกันไป” เป้าหมายของปีอะแควนี้คือการแสดงสัญลักษณ์ของความรักที่มีต่อพ่อในทางปฏิบัติ นี่คือการเฉลิมฉลอง กล่าวอีกนัยหนึ่งลูกเรียกสิ่งนี้ว่าเป็นการกลับมาทัดเทียมกับพ่อ

ไม่ว่าการกระทำใดก็ตามที่ลูกทำให้เน้นย้ำเป็นพิเศษว่า ก่อนที่จะทำการกระทำใดๆ ก่อนที่จะพูดคำใดๆ ก่อนที่จะมีความคิดใดๆ ให้ตรวจสอบว่าสิ่งเหล่านั้นเหมือนของบราห์มาบารักหรือไม่ ลูกมีสิ่งซึ่งบอกของความรักนี้หรือไม่? ในกรณีนั้นให้นำความคิดนั้นไปปฏิบัติ พูดคำพูดเหล่านั้นด้วยปากของลูก และทำการกระทำเหล่านั้นด้วยอวัยวะทางร่างกายของลูก ก่อนอื่นใดให้ตรวจสอบแล้วจึงลงมือทำในทางปฏิบัติ อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่ว่า: “ฉันไม่ได้คิดอย่างนั้น แต่มันก็เกิดขึ้น” ไม่ใช่เลย! คุณสมบัติพิเศษเฉพาะของพ่อบราห์มา คือ ท่านทำในสิ่งที่ท่านคิด ท่านทำในสิ่งที่ท่านพูด เพราะนี่คือความรู้ใหม่ ท่านถูกต่อต้านมากมาย อย่างไรก็ตามด้วยการมีสำนึกของความรู้ความเคารพตนเองของท่าน ด้วยการมีพลังของความเป็นมิตรร่วมทางของพ่อ ด้วยอาวุธของความมุ่งมั่นและศรัทธาและด้วยพลัง ท่านจึงอยู่อย่างไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนบนที่นั่งของท่านแห่งของท่านเสมอ ดังนั้นเมื่อลูกอยู่ในตำแหน่งของลูก การต่อต้านจะทำอะไรได้? การต่อต้านทำให้ลูกแข็งแกร่งใน

ตำแหน่งของลูก มันไม่ทำให้ลูกสั่นคลอน แต่ทำให้ลูกแข็งแกร่ง ข้อพิสูจน์ในทางปฏิบัติของการได้รับชัยชนะ และงานรับใช้ในสิ่งที่ดีที่ได้รับชัยชนะคือ: ผู้ที่แต่ก่อนเคยพูดว่า พวกคนเหล่านี้เป็นผู้ที่สร้างความปั่นป่วน(ทามาล) เวลานี้พูดว่า “พวกเขาแสดงความอัครัย(กามาล)” ดังนั้นสิ่งนั้นเกิดขึ้นได้อย่างไร? ลูกจบสิ้นการต่อต้านด้วยการใช้ตำแหน่งที่สูงส่งของลูก

ดังนั้นลูกจะทำอะไรในปีนี้? พ่อบราห์มาบนพื้นฐานของศรัทธาและบนพื้นฐานของความซาบซึ้งทางจิตกลายเป็นผู้ที่รู้ถึงชะตากรรมที่ถูกกำหนดไว้แล้วและใช้ทุกสิ่งในทางที่มีค่าในหนึ่งวินาที ท่านไม่ได้เก็บสิ่งใดไว้เพื่อตนเอง แต่ใช้ทั้งหมดนั้นไปในทางที่มีค่า และหลักฐานที่พิสูจน์ให้เห็นก็คือแม้กระทั่งจนถึงวันสุดท้ายของท่าน ท่านได้ทำงานรับใช้ทางกายด้วยการเขียนจดหมายและพูดคำพูดที่สูงส่งผ่านริมฝีปากของท่าน แม้กระทั่งวันสุดท้ายท่านก็ใช้เวลา ความคิด และร่างกายของท่านอย่างมีค่า ดังนั้นสิ่งซึ่งบอกของความรักคือการใช้ทุกสิ่งอย่างมีค่า การใช้ทุกสิ่งอย่างมีค่าหมายถึงการใช้สิ่งนั้นอย่างสูงส่ง หากลูกมีเป้าหมายในการบรรลุความสำเร็จอยู่เสมอ สิ่งใดที่ไร้ประโยชน์จะจบสิ้นลงโดยอัตโนมัติ เช่นที่ความมืดจบสิ้นลงโดยอัตโนมัติด้วยแสงสว่าง หากลูกเฝ้าแต่คิดอยู่เรื่อยๆว่า “ปิดเป้าความมืด! ปิดเป้าความมืด!” เวลาที่จะสูญเปล่าความเพียรพยายามก็จะสูญเปล่าไปด้วยเช่นกัน ดังนั้นอย่าได้ใช้ความพยายามเช่นนั้น “วันนี้นั้นโกรธ วันนี้ฉันกลายเป็นคนโลก วันนี้ฉันฟังสิ่งที่ไร้ประโยชน์ วันนี้ฉันพูดสิ่งที่ไร้ประโยชน์ วันนี้ฉันทำสิ่งที่ไร้ประโยชน์” ขณะที่คิดและพยายามในลักษณะนั้นลูกจะท้อแท้ แต่ด้วยการมีเป้าหมายที่จะใช้ทุกสิ่งอย่างมีคุณค่า สิ่งไร้ประโยชน์ทั้งหมดจะจบสิ้นลงโดยอัตโนมัติ เป้าหมายของการใช้ทุกสิ่งอย่างมีคุณค่าคือการนำมาซึ่งแสงสว่าง และดังนั้นความมืดก็ถูกขับออกไปโดยอัตโนมัติ ลูกต้องทำอะไรในปีอะแฉนี้? บัพดาจะมองว่าลูกกลายเป็นผู้ที่มีความรักในวิธีการอันดับหนึ่งหรือตามลำดับกันไป ลูกทั้งหมดจะกลายเป็นอันดับหนึ่งหรือไม่? ลูกดับเบิลฟอเรเนอร์จะกลายเป็นอะไร? ลูกจะกลายเป็นอันดับหนึ่งหรือไม่? เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่จะพูดว่า "อันดับหนึ่ง" หากลูกมีเป้าหมายที่แน่วแน่ ลูกจะซึมซับคุณสมบัติอย่างแน่นอน เป้าหมายดึงดูดคุณสมบัติ สร้างแผนการในบรรดาลูกๆ คิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ บัพดามีความพอใจ หากทุกคนกลายเป็นอันดับหนึ่ง ท่านจะมีความพอใจมาก ดิวิชั่นแรกหรือกลุ่มแรกนั้นยาว ลูกสามารถกลายเป็นสิ่งนั้นได้ ทุกคนเป็นคนแรกในดิวิชั่นแรกหรือกลุ่มแรก ขอแสดงความยินดีสำหรับปีใหม่ที่ลูกทั้งหมดจะกลายเป็นอันดับหนึ่ง

หากลูกเอาชนะต่อสิ่งที่ไร้ประโยชน์ลูกจะกลายเป็นอันดับหนึ่ง หากลูกไม่ได้เอาชนะสิ่งที่ไร้ประโยชน์ลูกจะไม่กลายเป็นอันดับหนึ่ง แม้กระทั่งเวลานี้บัญชีของสิ่งที่ไร้ประโยชน์ก็ยังไม่จบสิ้น สำหรับบางคนก็อยู่ในความคิดของเขา สำหรับบางคนก็อยู่ในคำพูด สำหรับบางคนก็อยู่ในสายใยและความสัมพันธ์ของเขา บัญชีนั้นยังไม่จบสิ้นลงอย่างสมบูรณ์ เหตุนี้เองสิ่งนั้นยังคงปรากฏอยู่เป็นครั้งคราว เป้าหมายจะทำให้ลูกไปถึงจุดหมายปลายทางอย่างแน่นอน ทันทิที่ลูกบอกให้สิ่งที่ไร้ประโยชน์หยุดสิ่งนั้นก็ควรหยุด เมื่อลูกมีพลังที่จะหยุด สต็อกของบัญชีเก่าก็จะจบสิ้นลง ลูกควรมีพลังมากถึงขนาดนั้น ลูกมีความสำเร็จของพระเจ้า ผู้ที่มีพลังลึกลับก็แสดงปาฏิหาริย์ชั่วคราว แต่ลูกผู้ที่มีความสำเร็จของพระเจ้า จะบรรลุความสำเร็จด้วยการใช้วิธีการที่ถูกต้อง ความสำเร็จของพระเจ้าจะไม่สามารถบรรลุในสิ่งใดได้หรือไม่? ทันทิที่ลูกคิดว่า "หยุด!" ลูกก็หยุดสิ่งนั้น ลูกมีพลังมากถึงขนาดนั้นหรือไม่? หรือแม้กระทั่งหลังจากที่ลูกพูดว่า "หยุด!" ก็ต้องใช้เวลาหนึ่งหรือสองวัน, หนึ่งชั่วโมงหรือสิบชั่วโมงในการหยุด หยุด! หมายถึง หยุด! ดังนั้นลูกต้องแสดงสัญญาณนี้ให้แก่พ่อ ลูกเข้าใจไหม?

ถึงอย่างไรความสำเร็จในงานรับใช้และการเปิดเผยก็จะเพิ่มขึ้นตามละคร สิ่งนั้นกำลังเพิ่มขึ้นในเวลานี้ใช่ไหม? ก่อนหน้านี้ลูกเคยให้คำเชื้อเชิญ แต่เวลานี้ลูกได้รับคำเชื้อเชิญ และดังนั้นการเปิดเผยความสำเร็จในงานรับใช้กำลังเกิดขึ้นใช่หรือไม่? ลูกไม่ต้องการที่จะได้รับเวทีหรือปริญญา สำหรับสิ่งนี้คือการเปิดเผยงานรับใช้ ปริญญานั้นจะเทียบอะไรได้กับปริญญาที่จะได้รับจากพระเจ้า? (มหาวิทยาลัยยูไดเปอร์ได้มอบปริญญาเอกให้กับดาดีจี) นี่ก็เป็นวิธีการเปิดเผยด้วยเช่นกัน ดังนั้นงานรับใช้จะถูกเปิดเผยด้วยวิธีนี้ ลูกจะได้รับเวทีสำเร็จรูปอย่างแน่นอน วันนั้นจะมาถึงเมื่อผู้นำศาสนาจะเชื้อเชิญลูกและทำให้ลูกเป็นแขกหลักคนสำคัญ เวลานี้พวกเขาต้องรักษาพิธีการภายนอกของพวกเขาไว้ แต่ภายในพวกเขาทราบดีว่าลูกดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ควรได้รับที่นั่ง ผู้นำทางการเมืองแม้กระทั่งพูดว่าลูกทำให้พวกเขากลายเป็นแขกหลักคนสำคัญ แต่จะเป็นการดีกว่าถ้าลูกเป็นบุคคลเหล่านั้น อย่างไรก็ตามภายในละครชื่อของพวกเขาก็ถูกกล่าวถึง งานของลูกได้สำเร็จเสร็จสิ้นแล้ว

เช่นที่การเปิดเผยในงานรับใช้กำลังเกิดขึ้น และวิธีการต่างๆกำลังเปลี่ยนไป ในทำนองเดียวกันลูกทั้งหมดต้องนำมาซึ่งการเปิดเผยความสมบูรณ์พร้อมและความเพียบพร้อมในตนเอง มีความจำเป็นสำหรับสิ่งนี้ในเวลานี้ แล้วลูกจะกลับมาสมบูรณ์พร้อมอย่างแน่นอน อนุสรณ์ในทุกวงจได้แสดงให้เห็นว่าความสำเร็จของลูกได้รับประกันไว้แล้ว ลูกประจำแห่ง

ชัยชนะคืออะไร? ลูกกลายเป็นผู้มีชัยชนะ ลูกกลายเป็นตัวของความสำเร็จและเหตุนี้เองจึงเป็นอนุสรณ์ ดังนั้นลูกไม่สามารถขัดขวางชะตากรรมนี้ได้ ไม่ว่าใครบางคนจะคิดว่าหลายคนยังไม่พร้อมสักเท่าไร หรือว่ายังคงมีความซับซ้อนอยู่ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องกลัวสิ่งนี้ มีอนุสรณ์ของการรับประกันความสำเร็จทุกวงจร "อะไรจะเกิดขึ้น?" "มันจะเกิดขึ้นได้อย่างไร" ไม่จำเป็นต้องมีคำถามเหล่านี้ สิ่งนั้นจะต้องเกิดขึ้น สิ่งนั้นถูกกำหนดไว้แล้วใช่หรือไม่? ไม่มีใครสามารถเขย่าชะตากรรมที่กำหนดไว้แล้วได้ ถ้าเรือและคนพายเรือนั้นแข็งแกร่ง พายุก็จะกลายเป็นวิธีการที่ทำให้เรือเคลื่อนไปข้างหน้า พายุ (ทูปาน) กลายเป็นของขวัญ (โทฟา) ด้วยเหตุนี้จึงมี “แผนการย่อย” อยู่ระหว่างนั้น และสิ่งเหล่านั้นจะดำเนินต่อไปด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามชะตากรรมที่ไม่สั่นคลอนถูกกำหนดไว้แล้ว ลูกมีศรัทธามากถึงขนาดนั้นไหม? หรือบางครั้งลูกก็รู้สึกกลัวเมื่อลูกเห็นความแปรปรวนของตนเองหรือไม่? “ฉันไม่รู้ว่าสิ่งนั้นจะเกิดขึ้นได้อย่างไร ฉันไม่รู้ว่าสิ่งนั้นจะเกิดขึ้นเมื่อไหร่” ยังคงมีเครื่องหมายคำถามเหล่านี้หรือไม่? พายุเหล่านี้จะกลายเป็นของขวัญ ลูกเข้าใจไหม? สิ่งนี้เรียกว่าการเป็นผู้มีชัยชนะด้วยสติปัญญาที่มีศรัทธาของลูก เพียงแค่ทำตามพ่อ อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณผู้มีชัยชนะทั้งหลายที่สติปัญญามีศรัทธาที่ไม่สั่นคลอน ถึงดวงวิญญาณที่เป็นตัวความสำเร็จในการใช้สมบัติที่มีค่าทุกประการอย่างมีคุณค่า ถึงผู้ที่ทำตามพ่อบราห์มาในทุกอย่างก้าวอย่างง่ายดาย ถึงดวงวิญญาณที่มีพลังผู้ที่รักษาสำนักวิชชีวิตใหม่และยุคใหม่ ถึงดวงวิญญาณพิเศษที่เปิดเผยสิ่งซึ่งบอกของความรักที่มีต่อพ่อ ขอแสดงความยินดีด้วยรัก ระลึกถึง และนมัสเต สำหรับการเปลี่ยนแปลงที่สูงส่งและสำหรับปีอะเวค

บัพดาตาพบกับดาตี:

ลูกมีความสุขที่ได้เห็นฉากในละครใช้ไหม? "ว้า ดราม่า! ว้า! ว้า บาบา! ว้า!" เพลงนี้คงอยู่ตลอดไปชั่วนิรันดร์ ลูกๆ เปิดเผยพ่อและพ่อเปิดเผยกองทัพบักดี นั่นเป็นงานรับใช้ที่ดี จะต้องมีการทำงานรับใช้รูปแบบใหม่ ให้คำว่า "بابา بابا" ออกมาจากปากของทุกคนอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ เพราะท่านเป็นพ่อของโลก แนนอนคำว่า "بابา" ปรากฏออกมาจากหัวใจและริมฝีปากของดวงวิญญาณบราห์มิน แต่เวลานี้ให้ "بابا" ปรากฏออกมาจากหัวใจและริมฝีปากของดวงวิญญาณทั้งหลาย และแล้วเมื่อมันจึงจะมีความสมบูรณ์พร้อม ไม่ว่าจะปรากฏออกมาในรูปของ "โอ้พระภู!" หรือ "ว้า บาบา!" พวกเขาจะต้องได้รับการแนะนำถึงคำว่า "بابา" อย่างแนนอน เวลาลูกก็ได้สัมผัสถึงวิธีการของการทำงานรับใช้แล้วและผู้ที่เป็นไมค์สามารถทำงานรับใช้ได้มากน้อยเพียงใด งานในการให้สาส์นสำเร็จลุล่วงแล้ว ดังนั้นเวลานี้ลูกต้องเตรียมไมค์ บุคคลผู้นี้เป็นตัวอย่าง (ผู้ว่าการรัฐราชสถาน Dr M. Channa Reddy) ทำยที่สุดแล้วบาร์ดก็ประกาศสิทธิในการเตรียมไมค์ ดังนั้นลูกต้องเตรียมพวกเขาด้วยวิธีนี้ในตอนนี อาบูเตรียมไมค์ของราชสถานที่ไม่ใช่แค่ราชสถาน ลูกธนูถูกยิงจากอาบู อัจชะ

พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยการบรรลุผลทั้งหมดและมีความสุขและความซาบซึ้งทางจิตของการมีความรักของพระเจ้าและการมีสิทธิของพระเจ้า
ลูกๆที่อยู่ในรูปรวมกับพ่อเสมอและพูดด้วยความรักว่า “بابาของฉัน” ได้รับสิทธิของพระเจ้า ผู้ประทานที่ไม่มีขีดจำกัดจะเติมเต็มพวกเขาด้วยการบรรลุผลทั้งหมด พวกเขาประกาศสิทธิในทั้งสามโลก แล้วพวกเขาก็ร้องเพลง: "ฉันได้บรรลุในสิ่งที่ฉันต้องการแล้ว เวลานี้ไม่มีอะไรเหลือให้บรรลุแล้ว" พวกเขาได้รับบัตรรับประกันเป็นเวลา 21 ชาติเกิด รักษาความสุขและความซาบซึ้งทางจิตนี้ไว้ของการได้พบทุกสิ่ง

คติพจน์: อย่าปล่อยให้ความพยายามทางจิตของลูกขึ้นอยู่กับสิ่งอำนวยความสะดวก อย่าปล่อยให้สิ่งอำนวยความสะดวกกลายเป็นอุปสรรคต่อความพยายามทางจิตของลูก

*** โอม ขานด์ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ศึกษาเล่าเรียนอย่างดีและแสดงข้อพิสูจน์จากสิ่งนั้น ทำงานรับใช้และทำให้ผู้อื่นมีค่าเพื่อลูกจะได้รับสิทธิ์ต่อสถานภาพที่สูง
- คำถาม:** ลูกๆ ไດที่ได้รับการยกย่องในโรงเรียนที่ไม่มีขีดจำกัดนี้?
- คำตอบ:** ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนอย่างดีและทำงานรับใช้เพื่อทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับเขาเอง ผู้ที่อยู่อย่างไม่วางเว้นในการหารายได้ทางจิต ผู้ที่ไม่ได้มีความสุขเพียงแต่มองดูผู้อื่น แต่เป็นผู้ที่ทำงานรับใช้ในวิธีการเดียวกันกับแม่และพ่อทำและนั่งบนบัลลังก์ของพวกเขา: ลูกๆ นั้นได้รับการยกย่องจากแม่และพ่อและเป็นลูกที่รักเป็นพิเศษ มีความรู้สึกเสียใจกับผู้ที่สูญเสียเวลาของพวกเขาและไม่ใส่ใจกับการศึกษาเล่าเรียน ผู้ที่ไม่ทำตามแม่และพ่อ พวกเขาไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง พวกเขาพร่ำบ่นอยู่เสมอว่า: ไม่สามารถมีโยคะได้
- เพลง:** จงอดกลั้นเถิด โอจิตใจ! วันเวลาของความสุขของลูกกำลังจะมาถึง...

โอม ซานติ พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ ว่าวันเวลาของความสุขของลูกจะมาถึงหากลูกทำตามศรัทธา และเท่าที่ลูกทำตามศรัทธา ลูกจะกลับมาสูงส่งมากตามนั้น ทุกคนจะกลับมาสูงส่ง แต่ผู้ที่ทำตามศรัทธาอย่างดีจะกลับมาสูงส่งอย่างมาก บ้างศึกษาเล่าเรียนอย่างดีและผู้อื่นศึกษาเล่าเรียนน้อยหรือไม่ศึกษาเล่าเรียนเลย ผู้ที่ไม่ศึกษาเล่าเรียนนั้นกล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่ไม่ดี บ้างศึกษาสิ่งนี้อย่างดีมากและดังนั้นพวกเขาจึงมีค่าควรแก่การสอนผู้อื่น บ้างไม่ให้ความใส่ใจใดๆ เลย ลูกๆ เองเข้าใจว่าหากลูกศึกษาเล่าเรียนอย่างดีมากลูกจะมีค่าตามนั้น ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะกลับมาไร้ค่า ผู้ที่มีค่าจะได้รับสถานภาพที่ดีอย่างแน่นอน เวลานั้นลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อดินแดนแห่งความสุขและสถานภาพในนั้นก็ตามลำดับกันไป ผู้คนทำงานหนักมากเพื่อได้รับสถานภาพ ความสุขนั้นชั่วคราวเหมือนกับหยดหนึ่งของมุลกา ที่นี้ลูกมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกๆ ผู้ที่ทำตามศรัทธาจะสามารถได้มาซึ่งความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด และพวกเขาจะประกาศเกียรติคุณในชื่อของพวกเขาในสกุลบราห์มิน คำสั่งของพ่อต่อลูกๆ คือ: ทำงานรับใช้และทำให้ผู้อื่นได้รับสถานภาพที่สูงสุดเหนือสิ่งใดและสถานภาพของลูกจะกลับมาสูงด้วยเช่นกัน จงศึกษาเป็นอย่างดีและให้ข้อพิสูจน์ของสิ่งนั้นกับพ่อ: บาบา นั้นให้คำแนะนำของบาบาให้กับผู้คนมากมาย ที่นัทรศการด้วย ก่อนอื่นใจจงให้คำแนะนำพ่อ ให้คำแนะนำของท่านแก่พวกเขาและแล้วทำให้พวกเขามั่นทึกลงไป นี่เป็นเรื่องง่ายอย่างมากที่จะอธิบายสิ่งนี้ มีสองพ่อ: พ่อทางโลกและพ่อผู้มาจากเหนือโลก ลูกได้รับมรดกที่มีขีดจำกัดจากพ่อทางโลกและนั่นกล่าวได้ว่าเป็นความสุขที่เป็นเหมือนมุลกา พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดให้ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกและทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ดังนั้นลูกๆ ต้องทำงานรับใช้และทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตัวลูกเอง ลูกต้องไม่เพียงแต่จดจำพ่อ แต่ลูกต้องทำงานรับใช้เดียวกันกับที่ท่านทำด้วยเช่นกัน การจดจำคุณพระหรือใครบางคนอื่นและแล้วไม่สร้างสมคุณธรรมเช่นเดียวกับผู้หนึ่งก็เป็นสิ่งที่ไร้ประโยชน์ ลูกไม่ได้รับผลใดๆ จากพวกเขา ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกเฝ้าแต่ลงมาด้วยการจดจำเหล่าเทพ เวลานั้นแม้กระทั่งมาและบาบาก็ต้องเฝ้าในงานรับใช้ของการให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ลูกๆ ผู้ที่ทำงานรับใช้ในวิธีการเดียวกันกับแม่และพ่อคือลูกๆ ที่แท้จริงของแม่และพ่อ ไม่เช่นนั้นแล้วพวกเขาถูกเรียกว่าอ่อนแอ พ่อพอใจเมื่อเห็นว่าลูกๆ ผู้เป็นที่รักของท่านกำลังทำงานรับใช้เดียวกันกับที่ท่านทำ ในทางโลกลูกๆ ที่ศึกษาเล่าเรียนอย่างดีก็สามารถนั่งในหัวใจของพ่อของเขา พวกเขาหารายได้ดี ลูกเองก็ต้องหารายได้ทางจิตนี้ด้วยเช่นกัน อย่าได้กลับมามีความสุขเพียงแต่มองดูผู้อื่น จงศึกษาเล่าเรียนและสอนผู้อื่นและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง เพราะและแล้วเมื่อนั้นที่แม่ พ่อและลูกๆ ผู้เป็นที่รักพิเศษจะยกย่องลูก นี่คือโรงเรียนที่ไม่มีขีดจำกัด นักเรียนนับพันๆ มาเพื่อศึกษาที่นี่ ผู้ที่ไม่ศึกษาอย่างดีก็เข้าใจว่าพวกเขาไม่สามารถมีโยคะที่ดีได้ ลูกๆ เหล่านั้นไม่สามารถนั่งในหัวใจของพ่อ ลูกกลายเป็นลูกๆ และดังนั้นแม่และพ่อจึงหล่อเลี้ยงลูก ใช่ไหม? แม้กระนั้นพ่ออธิบายว่า: จงทำตามแม่และพ่อและลูกๆ ผู้เป็นที่รักเป็นพิเศษ ลูกต้องทำงานรับใช้มากมาย มีนักสังคัมสงเคราะห์เหล่านั้นนับล้านๆ ถ้าลูกมีความรู้ ลูกต้องกลายเป็นนักสังคัมสงเคราะห์ทางจิต มิเช่นนั้นจะเป็นที่เข้าใจว่าลูกไม่มีความรู้อย่างเต็มเปี่ยม แทนการมีความรู้ ลูกก็มีความไม่รู้มากกว่าด้วยเนื่องจากสิ่งนั้นสถานภาพของลูกจะถูกทำลาย ลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง พ่อรู้สึกเมตตากรุณา ไม่ว่าลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อสิ่งใดก็ตามความเพียรพยายามเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างแน่นอน ลูกไม่สามารถสอบผ่านได้โดยไม่ทำความเพียรพยายาม บางคนสอบตกสองหรือสามครั้งและดังนั้นพวกเขาจึงสูญเสียเวลา ผู้ที่ศึกษาน้อยกว่าควรจะมีค่านับถือต่อผู้ที่มีการศึกษาอย่างดีเพราะพวกเขากลายเป็นชีเนียร์บราเตอร์ ชีเนียร์ซิสเต

อร์และทำงานรับใช้เช่นเดียวกับมามาและบาบา ผู้ที่รับใช้เป็นอย่างดีก็ถูกเชื้อเชิญไปทุกหนแห่ง ดังนั้นลูกควรจะคิดว่า: เหตุใดฉันจึงไม่ทำความเพียรพยายามและกลายเป็นเช่นมามาและบาบาและทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตัวฉันเองเล่า? ลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและอธิบายว่าลูกได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากท่านอย่างไร พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดผู้ที่อยู่เหนือการเกิดและการตายคือผู้ที่ให้ความสุขตลอดเวลา มีสองพ่อ: หนึ่งในนั้นคือพ่อของดวงวิญญาณและอีกหนึ่งในนั้นคือพ่อทางจิตและเหตุนี้เองลูกพูดว่า “บัพดาตา” ในความสัมพันธ์ทางโลกด้วย ลูกมี “บัพ” และ “ดาตา” ผู้นี้คือบัพดาตาเหนือโลก จากพ่อเหนือโลกลูกได้รับรางวัลสำหรับอนาคตถึง 21 ชั่วโมง ลูกได้รับมรดกของความสุขชั่วคราวจากพ่อทางร่างกายแล้วชาติเล่า ลูกเฝ้าแต่ได้รับมรดกจากพ่ออื่นๆและลูกก็เฝ้าแต่กลับมาใช้ชาติเกิด มรดกของเวลานี้ดำเนินไปเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิดในยุคทองและยุคเงิน ถึงแม้ว่าลูกเฝ้าแต่ได้รับพ่ออื่นๆ ลูกยังคงอยู่ในดินแดนแห่งความสุข และแล้วอาณาจักรของมายาก็เริ่มต้นด้วยยุคทองแดงและทีละน้อยที่ได้กลายเป็นสภาพของการตกต่ำของลูก สิ่งนี้ควรอยู่ในสติปัญญาของลูก เมื่อลูกเริ่มลงมาลูกก็ถือกำเนิดอย่างรวดเร็วมาก ในครั้งหนึ่งของวงจรลูกใช้ 21 ชาติเกิด ดังนั้นเหตุใดลูกจึงใช้ 63 ชาติเกิดในอีกครั้งหนึ่งของวงจรเล่า? เป็นเพราะลูกไม่บริสุทธิ์ ลูกเฝ้าแต่ลงมาอย่างรวดเร็ว ก่อนถึงเวลาที่พ่อมาลูกก็ได้ลงมาแล้วอย่างสมบูรณ์ เวลานั้นลูกกลายเป็นบราห์มินของยุคแห่งการบรรจบพบกัน แม้ว่าลูกมีสายใยกับยุคเหล็กลูกยังพิจารณาตนเองว่ายังอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ลูกรู้ว่าบาบากำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของอาณาจักรสูงสุด ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกเข้าใจว่าพวกเขา กำลังอยู่ในยุคเหล็กในขณะที่ลูกกำลังอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน พวกเขาเป็นนกกกระสาที่ขี้อางในกิเลสและลูกคือหงส์ผู้ที่ปราศจากกิเลส ลูกต้องไม่เพียงแต่แสดงความแตกต่างนี้ทางภายนอกเท่านั้น อันตรายามีบาบา (ผู้ที่ล่วงรู้ความลับภายในทั้งหมด) รู้ทุกสิ่งทุกอย่างภายใน พ่อพูดว่า: ลูกๆอย่าได้ทำการกระทำที่เป็นบาปใด มีคำกล่าวว่: ผู้ที่ขโมยเศษฟางเป็นเช่นเดียวกับผู้ที่ขโมยหลายแสน เมื่อใครบางคนขโมยบางสิ่งไป นั้นจะมีความสงสัยเกี่ยวกับเขาเป็นเวลา 1-2 ปี และแล้วความสงสัยจะถูกปล่อยออกไปยากมาก ดังนั้นเหตุใดลูกจึงทำการกระทำเช่นนั้นเล่า? เป็นมายาที่ทำให้ลูกทำการกระทำเหล่านั้น หลังจากที่มายาลลกลีระของลูก ถามตัวลูกเอง: ฉันได้ทำอะไรลงไป? แล้วลูกก็ขอการยกโทษจากบาบา บาบาพูดว่า: โอเค ลูกๆ นั้นไม่เป็นไรในเวลานี้ แต่อย่าได้ทำอย่างนั้นอีก นี่เป็นการดีที่ลูกบอกบาบาเกี่ยวกับความผิดของลูก ไม่เช่นนั้นสิ่งนั้นจะเฝ้าแต่เพิ่มขึ้น บ้างเขียนถึงบาบาว่า: ฉันรู้สึกโกรธ ฉันได้ทำให้ใบหน้าของฉันสกปรก ฉันได้ทำให้ใบหน้าของฉันสกปรกและใบหน้าของภรรยาด้วยเช่นกัน และบาบาเขียนตอบว่า: หากหลังจากเป็นของพ่อและทำสัญญากับท่าน ลูกทำให้ใบหน้าของลูกสกปรกและประณามชื่อเสียงของสกุลบราห์มิน ลูกย่อมจะต้องรับการลงโทษ สูงสุดเหนือสิ่งใดที่แม้สูงเสียยิ่งกว่าเหล่าเทพคือสกุลบราห์มิน ลูกๆ บราห์มินทำให้บาร์ตบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ลูกเคยประกาศสิทธิ์ในโชคของอาณาจักรของลูกในยุคทองและยุคเงินถึง 21 ชาติเกิด ในเวลานั้นลูกเคยสวยงามและแล้วถึง 63 ชาติเกิดที่ลูกนั่งบนกองไฟของต้นหรรษาและกลับมาน่าเกลียด มีคำกล่าวว่ลูกๆของมหาสมุทรนั่งบนกองไฟของต้นหรรษาแล้วลูกทำลาย และแล้วมหาสมุทรนั้นได้ประพรมฝนแห่งความรู้และพวกเขาก็ได้ตื่นขึ้นและกลับมาสวยงาม ดวงวิญญาณของกฤษณะต้องใช้ 84 ชาติเกิดอย่างแน่นอน ถึง 21 ชาติเกิดที่เขาสวยงามและถึง 63 ชาติเกิดที่เขา น่าเกลียด เวลานั้นเท้าของเขาชี้ตรงไปสู่โลกเก่าและใบหน้าของเขามองตรงไปสู่โลกใหม่ ผู้ที่เคยเป็นดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้นับอันดับ 1 ได้กลายเป็นผู้กราบไหว้นับอันดับสุดท้าย เขาเองกลายเป็นผู้กราบไหว้นับอันดับหนึ่ง และเคยกราบไหว้นับอันดับหนึ่ง เวลานั้นเขาเองกำลังจะกลายเป็นนารายณ์ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้นับอันดับหนึ่ง กลางวันของบราห์มาคือสวรรค์และกลางคืนของบราห์มาคืออนรก ชีพบาบาเพื่อเปลี่ยนกลางคืนเป็นกลางวัน กลางคืนของครึ่งหนึ่งของวงจรถูกเปลี่ยนลงในเวลานี้และกลางวันกำลังจะมา พวกเขาพูดถึงกลางคืนของชีวาแต่แทนที่จะเรียกเป็นชื่อชีวา พวกเขาได้ใช้ชื่อของกฤษณะด้วยการพูดว่าเขาถือกำเนิดในเวลากลางคืน แท้จริงแล้วสิ่งนี้อ้างถึงชีพบาบา พวกเขาไม่รู้ถึงเวลา วันที่หรือช่วงเวลาชีพบาบา มีช่วงเวลาที่ถูกกำหนดไว้แล้วสำหรับการมาของกฤษณะ เขาถือกำเนิดได้กลับมาใช้ชาติเกิด ชีพบาบาและเริ่มให้คำแนะนำของท่านในที่นี้ เป็นช่วงเวลาหนึ่งที่บาบาไม่แม้กระทั่งรู้ว่าใครได้มาและใครกำลังพูดอยู่ เป็นไปหลังจากช่วงเวลานั้นที่ท่านตระหนักรู้ว่าเป็นชีพบาบา มหาสมุทรแห่งความรู้ผู้ที่พูดอยู่ ชีพบาบาค่อดึงดินแดนของวิษณุผ่านบราห์มา บราห์มามีชีวิตอยู่ที่นั่น ดินแดนของกฤษณะก็อยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน เบื้องหลังบัลลังก์ของลักษมีและนารายณ์ นั้นมีภาพของวิษณุ อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่มีความรู้ใดเลย ท่านเองเดียวกัน รัฐบาลมีภาพตรีมูรติ นี่คือนางสิ่งที่จะต้องเป็นที่เข้าใจ ลูกๆไม่เข้าใจอะไรเลย แต่อย่างน้อยที่สุดลูกเข้าใจความแตกต่างระหว่างพ่อทางโลกและพ่อเหนือโลก ใช่ไหม? ลูกจดจำด้วยเช่นกันว่า: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! โอ ผู้เดียวที่มีความเมตตา! โอ ผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข! ไม่มีใครจดจำท่านในยุคทอง เป็นที่นี้ที่พ่อทำให้ความปรารถนาของลูกสมหวัง ในยุคทองลูกได้รับความสุขที่เหลือประมาณอย่างมากที่ไม่มีความจำเป็นสำหรับลูกที่จะทำงานหนัก ลูกจะต้องทำตามศรัทธา ผู้ที่ไม่ทำตามศรัทธาคือลูกกำพร้า พวกเขาถูกเรียกว่าเป็นนกกกระสา บางครั้งหงส์ก็ต้องอยู่ร่วมกับนกกกระสา ลูกต้องอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกและเหตุนี้เองบางครั้งจึงได้รับรายงานว่: สามีกำลังต่อสู้ ผู้นั้นผู้นี้กำลังต่อสู้ ในโลกไม่มีสิ่ง

ใดเลยนอกจากการต่อสู้ มีแม้กระทั่งการต่อสู้เนื่องจากความบริสุทธิ์ ลูกต้องระมัดระวังเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม สิ่งนี้ได้กลายเป็นปัญหาสำหรับผู้คนมากมาย พ่อบอกลูกอย่างมาก: รับประทานอาหารของลูกในการจดจำระลึกถึง การแนะนำไม่ได้มีการนำไปปฏิบัติ ลูกควรฝึกฝนสิ่งนี้ ลูกคือซักตี่ผู้ที่ทำให้โลกที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ บาปของลูกถูกเผาไปด้วยการมีการจดจำระลึกถึง สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายามอย่างมากและเหตุนี้เองมีเพียงกำมือเดียวจากหลายพันล้านเท่านั้นที่ปรากฏออกมา แม้กระทั่งขณะทำความเพียรพยายามพวกเขาก็สอบตก มีผู้คนหลายคนที่ไม่ประหลาดใจด้วยความรู้นี้ได้เป็นของบาบาและพูดว่า “บาบา บาบา” แต่ทั้งๆที่เป็นเช่นนั้นพวกเขาไม่ทำตามศรัทธาและดังนั้นพวกเขาจึงล้มลงและวิ่งหนีไปมายาถึงรังพวกเขาและดังนั้นพวกเขาจึงหย่าขาดจากพ่อ ไม่ว่าอะไรที่เคยเกิดขึ้นในวงจรที่แล้วต้องชำระอย สิ่งนี้ต้องการความเพียรพยายาม เพียงผู้ที่ทำตามศรัทธาเท่านั้นสามารถเข้าถึงสิ่งเหล่านี้ได้ หากหลังจากพูดว่า “มาแม่และบาบา” ลูกไม่ทำตามพวกเขา ลูกจะเข้าไปสู่ความตกต่ำ นั่นคือลูกจะได้รับสถานภาพที่ต่ำ ผู้ที่ไร้การศึกษาจะต้องก้มลงเบื้องหน้าผู้ที่มีการศึกษา พวกเขาจะกลายเป็นสาวใช้และคนรับใช้ ผู้ที่ไม่ได้กลายเป็นบราห์มินที่แท้จริงจะได้รับสถานภาพที่มีค่าไม่กี่สตางค์ในบรรดาปวงประชา ไม่มีผู้ก่อตั้งศาสนาอื่นใดก่อตั้งอาณาจักร เพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่ก่อตั้งอาณาจักรเพื่ออนาคต ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกกำลังจะกลายเป็นดอกไม้ในขณะที่ยู่ที่ห้องแฉะในกิเลสกลายเป็นหนาม พวกเขาเฝ้าแต่เป็นเหตุของความทุกข์ให้กับผู้อื่นจากตอนเริ่ม ผ่านตอนกลางและตอนจบ นี่คือโลกของหนาม เวลาลูกกำลังจะกลายเป็นดอกไม้ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ยุคทองคือสวนดอกไม้ ในยุคแห่งการบรรจบพบกันป่าเปลี่ยนเป็นสวน นี่คือการบรรจบกันหรือการพบปะที่เป็นสิริมงคล เป็นเวลานี้ที่การพบปะของดวงวิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุดเกิดขึ้น ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดถึง 21 ชาติเกิดนั้นมีความสุขสันต์ในการได้รับอาณาจักร อย่างไรก็ตาม อะไรจะเกิดขึ้นด้วยการกล่าวว่าลูกจะได้รับสิ่งใดก็ตามที่อยู่ในโชคของลูก? ลูกต้องแนะนำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกมีประสบการณ์และลูกต้องทำงานรับใช้ ลูกแต่ละคนถามหัวใจของลูก: ฉันได้รับใช้ผู้คนมากเพียงใด? หากลูกมีความรู้ ลูกควรจะมาไม่ว่างเว้นในงานรับใช้ หากไม่มีความรู้ ก็ไม่มีงานรับใช้ และแล้วจะไม่มีสถานภาพที่สูง หากไม่อยู่ในโชคของพวกเขา พวกเขาจะไม่ทำความเพียรพยายาม อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. นำคำแนะนำของพ่อไปปฏิบัติ ลงความระมัดระวังอย่างมากกับอาหารและเครื่องดื่มของลูก ฝึกฝนที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงขณะที่รับประทานอาหารของลูก
2. รับใช้เช่นที่แม่และพ่อกำลังทำ ให้ความนับถือแก่ซีเนียร์อย่างแน่อน กลายเป็นนักสังคมนาเคราะห์ทางจิตและแนะนำพ่อแก่ทุกคน

พร: ขอให้ลูกเป็นนายตริกัลดาร์ชีและรู้อนาคตของลูกเองโดยตระหนักถึงเวลาที่ให้คุณประโยชน์นี้ ถ้าบางคนถามลูกว่าอนาคตของลูกเป็นเช่นไร ให้บอกเขาว่า เรารู้ว่าอนาคตนั้นดีมาก เพราะเรารู้ว่าอะไรก็ตามที่จะเกิดขึ้นในวันพรุ่งนี้จะดีมาก อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นแล้วก็ดี อะไรใดก็ตามที่กำลังเกิดขึ้นก็ดี และอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นก็จะดีมาก ลูกๆที่เป็นนายตริกัลดาร์ชีมีความเชื่อว่านี่คือเวลาที่ให้คุณประโยชน์ พ่อของพวกเขาเป็นผู้ให้คุณประโยชน์และพวกเขาก็เป็นผู้ให้คุณประโยชน์โลก และดังนั้นจึงไม่มีสิ่งใดที่ไม่ให้คุณประโยชน์สำหรับพวกเขา

คติพจน์: เพื่อที่จะนำเวลาของความสมบูรณ์พร้อมเข้ามาใกล้ ทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาเพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อม

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ลูกต้องเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ ดังนั้นสร้างสมกิริยามารยาทที่สูงส่ง เผาแต่ละทิ้งนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจ กลับมาบริสุทธิ์
- คำถาม:** ลูกจะสามารถรู้จักผู้ที่สร้างสมกิริยามารยาทที่สูงส่งจากกิจกรรมใดของพวกเขา?
- คำตอบ:** ผ่านงานรับใช้ของพวกเขา ลูกสามารถรู้ว่าพวกเขาได้กลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์มากเพียงใดและพวกเขาได้รับใช้ผู้คนมากเพียงใดเพื่อทำให้ผู้คนเหล่านั้นบริสุทธิ์ ลูกเป็นผู้ทำความเพียรพยายามที่ดีหรือลูกยังคงมีนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจ? ทั้งหมดนี้สามารถล่วงรู้ได้จากงานรับใช้ที่ลูกทำพันธะกิจของพระเจ้าของลูกนี่คือการสอนกิริยามารยาทที่สูงส่ง ด้วยการทำตามศรัทธา ลูกรับใช้ด้วยการทำให้มนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวา...

โอมซานติ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาร้องสรรเสริญ: ขอคารวะต่อชีวา สูงสุดเหนือสิ่งอื่นใดคือชีวาและเป็นไปกับท่านที่ผู้คนพูดว่า: ขอคารวะต่อดวงวิญญาณสูงสุดชีวา มีคำกล่าวว่า: ขอคารวะต่อพรหมเทพ ขอคารวะต่อวิษณุเทพ และขอคารวะต่อดวงวิญญาณสูงสุดชีวา ดังนั้นจึงมีความแตกต่าง พระเจ้าคือหนึ่งเดียวและท่านนั้นสูงสุดเหนือสิ่งอื่นใด ค่ายกย่องของท่านก็สูงสุดด้วยเช่นกัน ในเวลานี้ ท่านกำลังทำงานที่สูงส่ง สถานที่อยู่อาศัยของท่านก็สูงสุดด้วย ชื่อของท่านก็สูงสุดด้วย ไม่มีใครอื่นสามารถถูกเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณสูงสุด พระเจ้า ค่ายกย่องนี้ “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์” เป็นของพระเจ้าเท่านั้น ท่านมาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์และเข้าไปในร่างที่ไม่บริสุทธิ์ ชื่อของร่างที่ไม่บริสุทธิ์คือประชาธิปไตยบราห์มา ท่านเข้ามาในผู้นี้และพูดว่า: ฉันเข้ามาในร่างของมนุษย์ธรรมดาในตอนสุดท้ายของชาติเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา ท่านไม่ได้เข้าไปในบราห์มาที่สมบูรณ์พร้อมอยู่อาศัยของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ท่านเองนั้นพูดว่า: พ่อมาในตอนสุดท้ายของชาติเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของผู้นี้ เป็นราศีและลักษณะที่ใช้ชาติเกิดมากมาย ชาติเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของพวกเขาคือชาติเกิดที่ธรรมดา ท่านไม่ได้พูดว่าท่านเข้ามาในร่างที่บริสุทธิ์ พระเจ้าพูด: พ่อเข้ามาในร่างที่ธรรมดา แนนอนที่พระเจ้ามาในร่างที่ธรรมดานี้และนั่งแล้วอธิบายให้กับดวงวิญญาณ: พ่อคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พ่อไม่ใช่ดวงวิญญาณลักษณะและพ่อก็ไม่ใช่นิเวศของบราห์มา วิษณุหรือชางก้า พ่อคือพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่ลูกพูดกับท่านว่า: ขอคารวะต่อดวงวิญญาณสูงสุดชีวา พ่อได้เข้ามาในผู้นี้ พ่อไม่ได้เข้าไปในร่างของบราห์มา ผู้อยู่อาศัยของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน พ่อต้องมาที่นี่เพื่อชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ เป็นไปผ่านพ่อที่บราห์มาผู้ที่อาศัยในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนได้กลับมาบริสุทธิ์และเหตุนี้เองจึงมีการแสดงท่านไว้ในรูปที่ละเอียดอ่อน บาบอธิบายอย่างดีมาก อย่างไรก็ตาม ผู้คนก็เพิกเฉยต่อสิ่งที่พวกเขาได้ยินและเผาแต่ทำตามสิ่งผิดๆ พวกเขารับฟังทุกสิ่งด้วยสติปัญญาที่เป็นเช่นปีศาจ(ไม่บริสุทธิ์) หากพวกเขาจะรับฟังด้วยสติปัญญาของพระเจ้า ความสงสัยของพวกเขาทั้งหมดจะจบสิ้น เป็นเรื่องยากที่จะอธิบายโดยไม่มีภาพของตรีมูรติ พวกเขาได้ใส่ชื่อ “ตรีมูรติบราห์มา” เพราะชีพบาบาส่งสร้างสร้างของโลกใหม่ผ่านประชาธิปไตยบราห์มา เวลาลูกๆ กำลังนั่งเบื้องหน้าบาบาเป็นการส่วนตัว ลูกทั้งหมดกำลังจะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ลูกได้กลายเป็นสิ่งนั้นมากเพียงใดก็จะถูกเปิดเผยผ่านงานรับใช้ที่ลูกทำ: ผู้นี้เป็นผู้ทำความเพียรพยายามที่ดี ผู้นี้ยังคงมีข้อบกพร่อง เหล่าเทพมีคุณธรรมที่สูงส่ง ทุกคนพูดถึงข้อบกพร่องของพวกเขาเองและคุณธรรมของเหล่าเทพ เวลาลูกต้องละทิ้งข้อบกพร่องที่เป็นเช่นปีศาจ ไม่เช่นนั้น ลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ พ่ออธิบาย: ลูกๆ สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง! ลูกจำเป็นต้องระมัดระวังเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มของลูกและลูกจำเป็นต้องมีกิริยามารยาทในวิธีการที่ลูกประพฤติตนด้วย มนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์กล่าวว่าได้ว่าเป็นผู้ที่มีการมารยาทที่ไม่ดี เหล่าเทพคือผู้ที่มีการมารยาทที่ดีและเหตุนี้เองพวกเขาจึงได้รับการยกย่อง ลูกแต่ละคนต้องทำความเพียรพยายาม ไม่ว่าใครก็ตามที่ทำบางสิ่งจะได้รับผลรางวัลในสิ่งนั้น เวลานั้นพระเจ้ากำลังสอนราชาโยคะที่ง่ายดายและความรู้แก่ลูก เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ผู้ที่ให้ความรู้แก่ลูกและพาลูกไปสู่การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าเป็นสุขเทพ(เทพแห่งความสุข) สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดพิเศษสุด ความรู้นี้จะคงอยู่ในสติปัญญาของผู้ที่จะกลายเป็นบราห์มินเท่านั้น โดยทั่วไปแล้ว ผู้คนมากมายก็ถาม: เหตุใดจึงได้มีการทำให้ดาด่าเป็นบราห์มา? บอกพวกเขา: มาและนั่งและเข้าใจสิ่งเหล่านี้ เราจะบอกท่านถึงเรื่องราวของ 84 ชาติเกิดของผู้นี้ บราห์มากุมารและบราห์มากุมารีทั้งหมดจะกลับมาบริสุทธิ์และแล้วกลายเป็นเทพ คุณไม่สามารถได้รับมรดกโดยไม่กลับมาบริสุทธิ์ พระเจ้านั้นคือชีพบาบาที่ไม่มีตัวตนที่สูงส่งเหนือสิ่งใด ท่านเข้ามาในร่างของบราห์มาเพื่อให้มรดกแก่ลูกอย่างแนนอน ผู้นี้คือประชาธิปไตยบราห์มา

บรรพมาผู้ที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนจะไม่ถูกเรียกว่าประชาบิดา(พ่อของมวลมนุษย์) ผู้คนจะไม่ถูกสร้างขึ้นที่นั่น เราบรรพมา Kumar และบรรพมา Kumar มีชีวิตอยู่ในรูปที่มีตัวตน และดังนั้นประชาบิดาบรรพมาเอง ก็ต้องอยู่ในรูปที่มีตัวตนด้วย มาและทำความเข้าใจนัยสำคัญนี้ เราไม่ได้เรียกดาต่านีว่าพระเจ้า ผู้นี้คือประชาบิดา พ่อของปวงประชาและชีพบาบาเข้ามาในร่างกายของเขาเพื่อที่จะชำระทุกคน ไม่มีใครที่นับริสุทธี แทนการพูดว่า “ตรีมูรติชีวา” พวกเขาได้พูดว่า “ตรีมูรติบรรพมา” อย่างไรก็ตาม ไม่มีความหมายสำหรับคำว่า “ตรีมูรติบรรพมา” บรรพมาเรียกว่าเป็นผู้สร้างของมนุษย์ด้วยเช่นกัน เหตุนี้เองท่านจึงถูกเรียกว่าประชาบิดา ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนเข้ามาในผู้นี้และให้มรดกของลูกแก่ลูก บรรพมาผู้ที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนนั้นนับริสุทธี ผู้ที่มีตัวตนนี้กำลังจะกลับมาบิรสุทธีจากไม่บิรสุทธี จากการเป็นผู้ไม่บิรสุทธี เราบรรพมินกำลังกลับมาเป็นเทพที่บิรสุทธีด้วยเช่นกัน มีคำกล่าวว่า: ขอคารวะต่อดวงวิญญาณสูงสุดชีวา บรรพมา วิษณุและชางก้าถูกเรียกว่าเป็นเทพ พระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ปกป้องของผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธา เพียงท่านเท่านั้นที่ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บิรสุทธีกับทุกคน ท่านคือผู้ชำระให้บิรสุทธีและดังนั้นท่านจะมาและทำให้ผู้ที่ไม่บิรสุทธีนั้นบิรสุทธีอย่างแน่นอน ชีวิตแรกที่บิรสุทธีคือลักษมีและนารายณ์ พวกเขาจะกลับมาใช้ชาติเกิดอย่างแน่นอน ขณะที่จบสิ้น 84 ชาติเกิดของพวกเขา พวกเขาจะกลายเป็นมนุษยธรรมดา และแล้วพ่อก็เข้ามาในผู้นี้ ดังนั้น ผู้นี้คือบรรพมาที่มีตัวตนและอีกหนึ่งนั้นคือบรรพมาที่ละเอียดอ่อน โลกจะไม่ถูกสร้างขึ้นในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน โดยทั่วไปแล้ว ผู้คนก็สับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้และดังนั้นลูกต้องอธิบาย: พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในผู้นี้ในตอนสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา นั่นคือ ในตอนสุดท้ายของชาติเกิดที่ 84 ของเขา เหล่าเทพมาในบาร์ดก่อนและแล้วพวกเขาก็ตกลงมา และแล้วพวกเขาคือผู้แรกที่กลายเป็นเทพอีกครั้ง ลูกควรจะมีภาพของสัญลักษณ์ที่มีรูปที่หลากหลายด้วยอย่างแน่นอน ลูกๆ ได้ทำสิ่งนั้นดังนั้นสิ่งนั้นจึงมีความหมาย บรรพมินคือจุก เหล่าเทพคือหัว นักรบคือแขน พ่อคำคือท้องและศูทรคือเท้า หลังจากศูทรก็มีบรรพมิน นี่คือนิจของวรรณะต่างๆ สิ่งนี้ต้องได้รับความเข้าใจและอธิบายออกไป บาบาได้บอกแก่ลูกหลายครั้งว่าเมื่อพวกเขาได้ตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ว่าผู้หนึ่งผู้นี้ได้กลายเป็นชาวสวรรค์ ดังนั้นลูกควรเขียนจดหมายถึงพวกเขาว่า: ในเมื่อเขาได้จากไปสู่สวรรค์ เขาต้องได้เคยอยู่ในนรกอย่างแน่นอน เวลานั้นเป็นนรก และดังนั้นเขากลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ในนรกอย่างแน่นอน หากพวกเขาไปสู่สวรรค์ เหตุใดท่านจึงได้ปลุกเรียกเขาและป้อนอาหารนรกแก่เขาเล่า? เหตุใดท่านจึงร้องไห้เล่า? อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่มีสติปัญญามากพอที่จะเข้าใจว่าเพียงพ่อเท่านั้นที่มาและก่อตั้งสวรรค์และท่านได้สอนราชาโยคะ ลูกๆ บรรพมินกำลังประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อในยุคแห่งการบรรจบพบกันและที่เหลือทั้งหมดอยู่ในยุคเหล็ก ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ดวงวิญญาณได้พบปะกับดวงวิญญาณสูงสุดและนี่เรียกว่าเป็นกุ่มกเมล่า ลูกคงหาแห่งความรู้ได้ปรากฏออกมาจากมหาสมุทรแห่งความรู้ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาเชื่อว่าพวกเขาจะกลับมาบิรสุทธีด้วยการอาบในคงคา เป็นงานของพันธกิจของลูกที่ทำให้ทุกคนบิรสุทธี นี่คือนพันธกิจของพระเจ้า ลูกทำให้มนุษย์ที่ไม่บิรสุทธีไปเป็นเทพที่บิรสุทธีด้วยการทำตามศรัทธา ศรัทธาของไม่ใช่ผู้ชำระให้บิรสุทธี เขาใช้ 84 ชาติเกิดสมบุรณ์ ลักษมีและนารายณ์คืออันดับแรกและแล้ว ในเวลาสุดท้าย ทั้งสองได้กลายเป็นบรรพมาและสรวิชาติ พวกเขากลายเป็นอดีตและอดีตใครอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด? พวกเขาร้องเพลง: ขอคารวะต่อดวงวิญญาณสูงสุดชีวา โอ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด วิธีการและหนทางของท่านนั้นพิเศษสุด ท่านให้ศรัทธาสำหรับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บิรสุทธีแก่ลูก: การหลุดพ้นและการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บิรสุทธี ท่านคือผู้เดียวที่ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บิรสุทธีแก่ผู้ที่อยู่ในความตกต่ำ ศรัทธาของท่านนั้นแตกต่างจากของมนุษย์ทั้งหมดอย่างสมบูรณ์ หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเป็นกลางคืนที่สุด ถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ที่เป็นความรักกลางวัน ชีพบาบาพูดว่า: พ่อมาในกลางคืนที่มืดมิดเพื่อเปลี่ยนกลางคืนเป็นกลางวัน เพียงชีพบาบา มหาสมุทรแห่งความรู้เดียวเท่านั้นที่มีความรู้นี้ ฤๅษีและมุนีทั้งหมดเคยพูดว่า: พระเจ้านั้นเหลือประมาณ(infinite) พวกเขาไม่รู้จักพ่อ ซึ่งหมายความว่าพวกเขานั้นไม่เชื่อในพระเจ้า ถึงครึ่งหนึ่งของวงจรที่ลูกคือผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้าและถึงครึ่งหนึ่งของวงจรที่ลูกคือผู้ที่เชื่อในพระเจ้า เวลานั้นลูกได้รู้จักพ่อและตอนเริ่มต้นกลาง และตอนจบของสิ่งสร้างของพ่อ ไม่มีใครอื่นรู้สิ่งนั้น เหตุนี้เองพวกเขาจึงถูกเรียกว่าเป็นลูกกำพร้า มีศาสนาที่นับไม่ถ้วนและความคิดเห็นที่นับไม่ถ้วน พ่อพูดว่า: เวลานั้นลูกต้องละทิ้งโลกเก่านี้ ลูกต้องจดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ยิ่งลูกจดจำท่านมากเพียงใด สถานภาพที่ลูกจะประกาศสิทธิก็จะสูงขึ้นตามนั้น ลูกอาจจะอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก เพียงแต่กลับมาบิรสุทธี การครองเรือนของลูกจะดำเนินไปโดยที่ไม่มีธุรกิจได้อย่างไร? ลูกเพียงแต่ต้องกลับมาบิรสุทธีและจดจำพ่อ พ่อพูดว่า: พ่อคือช่างทอง ทั้งดวงวิญญาณและร่างกายของลูกนั้นไม่บิรสุทธี ดังนั้น เมื่อลูกๆ ดวงวิญญาณกลับมาบิรสุทธีลูกจะได้รับร่างที่บิรสุทธี เครื่องประดับที่มาจากทองแท้ก็จะขึ้นของแท้ด้วยเช่นกัน เวลานั้น ทั้งดวงวิญญาณและร่างกายเป็นยุคเหล็ก พ่อกำลังบอกวิธีการที่จะทำให้ตัวลูกเองบิรสุทธีแก่ลูก เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า: วิธีการและหนทาง(ศรัทธา)ของท่านนั้นพิเศษสุด เวลานั้นลูกรู้ว่าไม่มีใครอื่นสามารถขึ้นหนทางสู่การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บิรสุทธีแก่ลูกได้ ในเมื่อท่านได้รับการยกย่อง แน่แน่นอนที่ท่านต้องเคยทำบางสิ่งก่อนที่ท่านจากไป เวลานั้นเป็นยุค

เหล็กและยุคทองกำลังจะมาถึง ลูกกำลังนั่งอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ลูกคือบราห์มินผู้ที่เป็นของสกุลบราห์มา ลูกกลับมาบิรุทธิ์เหมือนดอกบัว สงครามของลูกเป็นไปกับมายา เป็นเพราะมายาที่บางคนสอบตก พวกเขาถูกรังแกอย่างหนักมากด้วยตัณหาหาคะ บาบาพูดว่า: อยู่อย่างระมัดระวัง หากลูกสอบตก ลูกจะไม่สามารถบอกใครได้ว่าตัณหาหาคะเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด พ่อพูดว่า: กระนั้นก็ตาม จงทำความเพียรพยายาม ลูกฟ่ายแพ้ครั้งที่ 1 ลูกฟ่ายแพ้ครั้งที่ 2 แต่หากลูกฟ่ายแพ้ครั้งที่ 3 ทุกสิ่งจะจบสิ้น: สถานภาพลูกทำลาย ลูกเคยทำสัญญาแล้วและดังนั้นลูกต้องทำตามสัญญาอย่างสมบูรณ์ หลังจากที่ได้ทำสัญญานี้แล้ว ลูกต้องไม่กลับมาไม่บิรุทธิ์ อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ทุกคนจะอยู่อย่างมั่นคงกับสัญญาของเขาหรือเธอ พวกเขาเฝ้าแต่ล้มลง บ้างแม้กระทั่งจากพ่อไป มีลูกๆ มากมายที่วิ่งหนีไป ในเวลาสุดท้าย ลูกทั้งหมดจะได้นิมิตว่าใครจะกลายเป็นอะไร ลูกควรทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ ผู้ที่เป็นเหตุของความทุกข์ก็จะตายในความทุกข์ พ่อคือผู้เดียวที่ให้ความสุขแก่ทุกคน เป็นหน้าที่ของลูกที่จะให้ความสุขแก่ทุกคนด้วยเช่นกัน หากลูกสร้างความทุกข์แก่ใครผ่านการกระทำของลูก ลูกจะตายในความทุกข์และสถานภาพของลูกจะถูกทำลาย ลูกต้องอยู่อย่างเชื่อฟังอย่างสมบูรณ์และสวามิภักดิ์ต่อพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่งที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อยู่อย่างสวามิภักดิ์และเชื่อฟังต่อพ่อ อย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์ให้แก่ใคร
2. เพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกที่สมบูรณ์ของลูกจากพ่อ ทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาบิรุทธิ์ อย่าได้ปล่อยใหตนเองถูกรังแกด้วยตัณหาหาคะ อยู่อย่างระมัดระวังอย่างมากเกี่ยวกับสิ่งนั้น

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้มีอำนาจปกครองตนเอง เป็นนายของตนเอง และออกคำสั่งและใช้พลังของลูกเหล่านั้นด้วยความสำนึกรู้ของการเป็นนาย
ใช้พลังทั้งหมดที่ลูกได้รับจากพ่อ ใช้พลังในเวลาที่ถูกต้อง เพียงรักษาสำนึกรู้ของการเป็นนายของพลังเหล่านั้นและออกคำสั่งพลังเหล่านั้นและพลังจะเชื่อฟังคำสั่งของลูก หากลูกออกคำสั่งพลังเหล่านั้นในขณะที่ลูกอ่อนแอ พลังเหล่านั้นจะไม่เชื่อฟังคำสั่งของลูก บัณฑิตาทำให้ลูกๆ ทุกคนเป็นนาย ไม่ใช่ผู้อ่อนแอ ลูกๆ ทุกคนคือลูกๆ ที่จะกลายเป็นราชา เนื่องจากอำนาจในการปกครองตนเองเป็นสิทธิโดยกำเนิดของลูก ไม่มีใครสามารถแย่งชิงสิทธิโดยกำเนิดนี้ไปจากลูกได้

คติพจน์: ทำทุกๆ การกระทำขณะที่มีมั่นคงในสภาพของตรีภักดาร์ชี และลูกจะประสบความสำเร็จต่อไป

*** โอม ชานติ ***

คำพูดอันล้ำค่าของมาเตซาวรี

เมื่อเราพูดว่า: พระเจ้าพาเราลูกๆ ซ้ำเข้าไปอีกฝั่งหนึ่ง “ไปอีกฝั่งหนึ่งหมายถึงอะไร” ผู้คนเชื่อว่าการไปอีกฝั่งหนึ่งหมายถึงการกลับมาเป็นอิสระจากวงจรของการเกิดและการตาย นั่นคือได้รับการปลดปล่อย นี่คือนิยามที่ผู้คนพูด แต่ผู้เดียวนั้นพูดว่า: ลูกๆ สถานที่ที่มีความสุขและความสงบที่แท้จริงซึ่งไกลห่างจากความทุกข์และความไม่สงบไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นโลกได้ เมื่อผู้คนต้องการความสุขสิ่งนั้นควรอยู่ในโลกนี้ นั่นเคยเป็นโลกยุคทองของเหล่าเทพ ที่ซึ่งพวกเขาได้มีชีวิตของความสุขอย่างสมบูรณ์เสมอ เหล่าเทพกล่าวได้ว่าเป็นอมตะ “อมตะ” ก็ไม่มีความหมายใด อมตะไม่ได้หมายความว่าเหล่าเทพมีชีวิตอายุที่ยืนยาวมากจนพวกเขาไม่ตาย การพูดสิ่งนี้ของพวกเขานั้นผิดเพราะไม่ได้เป็นเช่นนั้น ช่วงอายุของพวกเขาไม่ได้ยืนยาวเท่ากับยุคทองและยุคเงิน เพราะเหล่าเทพมีชาติเกิดมากมายในยุคทองและยุคเงิน พวกเขาได้ปกครองอาณาจักรอย่างดีมากเป็นเวลา 21 ชาติเกิด และแล้วพวกเขาได้ใช้ 63 ชาติเกิดจากยุคทองแดงถึงตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก ในทั้งหมดพวกเขามี 21 ชาติเกิดในสภาพของการได้เต้าพัฒนา และ 63 ชาติเกิดในสภาพของการตกต่ำ โดยรวมทั้งหมดมนุษย์ใช้ 84 ชาติเกิด เมื่อผู้คนคิดว่ามนุษย์ผ่านเข้าไปใน 8.4 ล้านเผ่าพันธุ์ นั้นเป็นสิ่งผิด ถ้ามนุษย์มีประสบการณ์ทั้งความสุขและความทุกข์ในชีวิตมนุษย์ของพวกเขา และแล้วอะไรจะเป็นความจำเป็นสำหรับพวกเขาที่จะทุกข์ทรมานเช่นเผ่าพันธุ์ของสัตว์เล่า มนุษย์ไม่มีความรู้นี้ มนุษย์ใช้ 84 ชาติเกิดแต่จะต้องมี 8.4 ล้านเผ่าพันธุ์ของสัตว์ นกปลา ในโลกนี้อย่างแน่นอน

มีสิ่งสร้างหลายประเภทและมนุษย์มีประสบการณ์ภายในบาปและบุญของพวกเขาในชาติเกิดของมนุษย์นั้นและสัตว์มีประสบการณ์ของสิ่งนั้นในชาติเกิดของพวกเขา มนุษย์ไม่สามารถเกิดเป็นสัตว์และสัตว์ไม่สามารถเกิดเป็นมนุษย์ มนุษย์ต้องมีประสบการณ์ทุกสิ่งในชีวิตมนุษย์ของพวกเขาและดังนั้นจึงมีความรู้สึกของความสุขหรือความทุกข์ ในทำนองเดียวกันสัตว์ก็ต้องมีประสบการณ์ของความสุขและความทุกข์ในเผ่าพันธุ์ของพวกเขาเอง อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่มีสติปัญญาที่จะเข้าใจว่าการกระทำใดเป็นเหตุให้พวกเขาทุกข์ทรมาน มนุษย์รู้สึกถึงความทุกข์ทรมานของพวกเขา (ของสัตว์ทั้งหลาย) เพราะมนุษย์มีสติปัญญาแต่ไม่ใช่ว่ามนุษย์ใช้ชาติเกิดใน 8.4 ล้านเผ่าพันธุ์ ต้นไม้กล่าวได้ว่าไม่มีชีวิตและต้นไม้ไม่มีเผ่าพันธุ์ของตนเอง สิ่งนี้ง่ายดายและเป็นเรื่องของสามัญสำนึกที่จะเข้าใจว่าการกระทำอะไรหรือการกระทำที่เป็นกลางอะไรที่ต้นไม้ที่ไม่มีชีวิตได้ทำเพื่อสร้างบุญชักรกรรม ตัวอย่างเช่นพิจารณาคุณค่าพูดที่สูงส่งที่ภูกานันท์ได้พูด: ใครก็ตามจดจำลูกชายของเขา ใครก็ตามตายพร้อมความวิตกกังวลนั้นในชาติเกิดสุดท้ายของพวกเขาจะใช้ชาติเกิดเป็นหมูปา อย่างไรก็ตามการพูดสิ่งนี้ไม่ได้หมายความว่ามนุษย์จะใช้ชาติเกิดเป็นหมูปา แต่หมูปาหมายถึงการกระทำของมนุษย์เป็นเช่นการกระทำของสัตว์ ไม่ใช่ว่ามนุษย์กลายเป็นสัตว์ มีการให้คำสอนเหล่านี้ไว้เพื่อทำให้ผู้คนหวาดกลัว ดังนั้นเราต้องเปลี่ยนแปลงชีวิตของเราในยุคแห่งการบรรจบพบกันและกลายเป็นดวงวิญญาณบุญจากดวงวิญญาณบาป อัจชะ

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน มีสติปัญญาที่กว้างและทำงานรับใช้ของการทำให้โลกเป็นดินแดนของความสุจากดินแดนของความทุกข์และบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ประหยัดเวลา อย่าให้เวลาสูญเปล่า
- คำถาม:** ใครที่มีสุขภาพดี (healthy) และใครมีสุขภาพไม่ดี (unhealthy) ในหนทางของความรู้?
- คำตอบ:** ผู้ที่ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้และมีประสบการณ์ของความบันเทิงในชีวิตของพวกเขาเป็นผู้มีสุขภาพดี ผู้ที่ไม่สามารถไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้คือผู้ที่มีสุขภาพไม่ดี เมื่อว้าวกินหญ้า มันเคี้ยวหญ้าตลอดทั้งวัน ปากของมันเฝ้าแต่ทำงาน ถ้าหากปากไม่ทำงานอยู่ เป็นที่เข้าใจได้ว่าว่ามันป่วย อุปมาเช่นเดียวกับที่นี่

โอม ซานติ ลูกๆ ที่แสนหวาน ผู้เป็นที่รัก ที่จากหายไปนาน และเวลานี้ได้มาพบพานกัน และมาหาพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเพื่อที่จะได้รับความสดชื่นขึ้นมาใหม่ เพราะลูกๆ รู้ว่าพวกเขาจะได้รับอำนาจในการปกครองโลกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกไม่ควรลืมสิ่งนี้ ถ้าลูกๆ จดจำสิ่งนี้อย่างสม่ำเสมอ ลูกสามารถมีประสบการณ์ของความสุที่ไม่มีขีดจำกัด เฝ้าแต่มองดูเข็มกลัด (badges) ที่บาบาได้ให้ทำขึ้นขณะที่ลูกเดินและเคลื่อนไหวไปทั่ว โอโฮ! ด้วยศรัทธาของพระเจ้า เรากลับมาเป็นสิ่งนี้! มองดูที่เข็มกลัดและเฝ้าแต่พูดว่า “บาบา บาบา!” แล้วเราจะมีภารกิจจาระลิกถึงที่สม่ำเสมอ เรากำลังกลายเป็นสิ่งนี้ (ลักษมีและนารายณ์) โดยพ่อ ดังนั้น ลูกควรทำตามศรัทธาของพ่อ ใช่ไหม? ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกควรมีสติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัด จงเฝ้าแต่มีความคิดของเพียงงานรับใช้ตลอดทั้งวัน บาบาต้องการลูกๆ เหล่านั้นที่ไม่สามารถอยู่ได้โดยไม่ทำงานรับใช้ ลูกๆ ต้องโอบล้อมทั้งโลกไว้ นั่นคือ ลูกต้องทำให้โลกที่ไม่บริสุทธิ์กลับมารีสุทธ์ ลูกต้องทำให้ทั้งโลกของความทุกข์กลายเป็นดินแดนแห่งความสุข ครูชอบสอนนักเรียนที่ดี พร้อมกันกับการเป็นนักเรียน ลูกได้กลายเป็นครูที่สูงส่งด้วยเช่นกัน ยิ่งครูดีเพียงใด เธอจะทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกันกับเธอมากเพียงนั้น เธอก็จะไม่เห็นเหนื่อยเลย มีประสบการณ์ของความสุอันยิ่งใหญ่ในการทำงานรับใช้พระเจ้า ลูกได้รับการช่วยเหลือจากพ่อ นี่เป็นภารกิจที่ไม่มีขีดจำกัดที่ใหญ่โต เป็นลูกนักธุรกิจที่เป็นผู้ที่มีมั่งคั่ง ลูกคือผู้ที่ตื่นตัวด้วยหนทางของความรู้ พ่อก็เป็นนักธุรกิจที่ไม่มีขีดจำกัด ธุรกิจนี้เป็นชั้นหนึ่ง อย่างไรก็ตาม ลูกต้องมีความกล้าหาญอย่างมากในสิ่งนี้ ลูกๆ ใหม่ก้าวไปข้างหน้าลูกๆ เก่าด้วยความเพียรพยายามของพวกเขา โชคของแต่ละคนนั้นเป็นส่วนบุคคลและแต่ละคนต้องทำความเพียรพยายามส่วนบุคคล ลูกต้องตรวจสอบตนเองอย่างเต็มที่ ผู้ที่ทำการตรวจสอบเช่นนี้จะคงอยู่อย่างไม่วางเว้นอยู่ในการทำความเพียรพยายามทั้งวันทั้งคืน พวกเขาจะพูดว่า: เหตุใดเราจึงควรสูญเสียเวลาของเราเล่า? มากเท่าที่เป็นไปได้ จงประหยัดเวลาของลูก บางคนสัญญาอย่างมั่นคงกับตนเองว่าพวกเขาจะไม่ลืมพ่อและพวกเขาจะประกาศสิทธิ์ในทุนการศึกษา ลูกๆ เช่นนั้นจะได้รับการช่วยเหลือเช่นกัน ลูกจะเห็นลูกๆ ใหม่ๆ ที่ทำความเพียรพยายามและลูกจะเฝ้าแต่มีนิมิต ในเวลาสุดท้ายลูกจะเห็นอีกครั้งว่าอะไรได้เกิดขึ้นในตอนเริ่มต้น ยิ่งลูกเข้ามาใกล้มากขึ้นเพียงใด ลูกจะร่ำรวยในความสุมากตามนั้น ในอีกด้านหนึ่ง จะมีการนองเลือดโดยไม่จำเป็น การวิ่งแข่งไปหาพระเจ้าของลูกๆ กำลังเกิดขึ้นในเวลานี้ เช่นที่ลูกเฝ้าแต่วิ่งแข่งไปข้างหน้าจากของโลกใหม่จะเข้ามาใกล้ยิ่งขึ้นและความสุของลูกจะสูงขึ้น ผู้ที่ไม่สามารถเห็นจากต่างๆ เข้ามาใกล้กับพวกเขาจะไม่มีประสบการณ์ถึงความสุขึ้น เวลานี้ควรมีการวางเฉยต่อโลกยุคเหล็กและมีความรักอย่างมากสำหรับโลกใหม่ยุคทอง ถ้าลูกจดจำชีพบาบา ลูกก็จะจดจำมรดกของสวรรค์ของลูกด้วยเช่นกัน ถ้าลูกจดจำมรดกแห่งสวรรค์ของลูก ลูกก็จะจดจำชีพบาบาด้วยเช่นกัน ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้ลูกจะไปสู่สวรรค์-เท่าของลูกไปในทิศทางของนรกและหัวของลูกมุ่งไปสู่สวรรค์ เวลานี้เป็นสภาพของการปลดเกษียณของทุกคน วัยเด็กหรือแก่ บาบามีความซาบซึ้งเสมอว่า: โอโฮ! เวลานี้ฉันจะไปและกลายเป็นกฤษณะที่เป็นเด็กเล็ก เหล่าลูกสาวเฝ้าแต่ส่งของขวัญล่วงหน้าสำหรับฉัน โกปีถ้าผู้ที่เต็มไปด้วยศรัทธาคือผู้ที่ส่งของขวัญ พวกเขามีประสบการณ์ของความสุเหนือประสาทสัมผัส เราเช่นกันจะกลายเป็นเทพของดินแดนของความเป็นอมตะ เราเคยเป็นเช่นนั้นในวงจรที่แล้วและแล้วเราได้ใช้ 84 ชาติเกิด ถ้าลูกจดจำการดีลังกานี้ แล้วนั่นก็จะเป็นโชคที่ยิ่งใหญ่ของลูก เฝ้าแต่อยู่ในความสุที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ ลูกกำลังได้รับลोटเตอร์ที่ใหญ่ยิ่ง เราได้รับโชคแห่งอาณาจักรของเรา 5000 ปีที่แล้ว และเราก็จะได้รับสิ่งนั้นในวันพรุ่งนี้ สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร เราจะใช้ชาติเกิดในวิธีเดิมเช่นที่เราเคยทำในวงจรที่แล้ว เราจะมีพ่อแม่เดิมเหล่านั้น ผู้ที่เคยเป็นพ่อของกฤษณะจะเป็นคนเดิม ผู้ที่ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ในวิธีนี้ตลอดทั้งวันจะคงอยู่อย่างสนุกสนานมาก ถ้าบางคนไม่ได้ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ นั่นหมายถึงเขามีสุขภาพไม่ดี เมื่อว้าวกินหญ้า วัวก็เคี้ยวหญ้าตลอดวันและปากของมันก็เฝ้าแต่ทำงาน ถ้าปากของมันไม่ได้ทำงาน เป็นที่เข้าใจว่าว่ามันป่วย สิ่งนั้นเป็นเช่นเดียวกันกับที่นี่ ทั้งพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและดาด้ามีความรักอันมากมายสำหรับลูกๆ ที่แสน

หวานที่สุด พ่อทั้งสองสอนลูกด้วยความรักอย่างมาก และทำให้ลูกกลับมาสวยงามจากน่าเกลียด ปรอทของความสุขของลูกๆควรสูงขึ้น ปรอทจะขึ้นสูงด้วยการจดจำระลึกถึง พ่อทำงานรับใช้ที่นารักด้วยความรักอย่างมากทุกวงจร ท่านทำให้ทุกคนรวมทั้งวัดธาตุทั้ง 5 กลับมาบริสุทธิ์ นี่คือการรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัดที่ยิ่งใหญ่ พ่อเฝ้าแต่ให้คำสอนแก่ลูกๆ ด้วยความรักอย่างมาก เพราะว่าเป็นหน้าที่ของพ่อและของครูที่จะแก้ไขลูกๆ พ่อให้ศรัทธาที่ซึ่งลูกจะกลับมาสูงส่ง มากเท่าที่ลูกจดจำพ่อด้วยความรัก ลูกจะกลับมาสูงส่งมากตามนั้น ลูกจะต้องเขียนในบันทึกความก้าวหน้าของลูกว่าลูกกำลังทำตามศรัทธาหรือทำตามจิตใจของลูกเอง เพียงโดยการทำตามศรัทธาที่ลูกจะกลับมาลูกต้องแม่นยำ มากเท่าที่ลูกมีความรักต่อพ่อในสติปัญญา ลูกจะมีประสบการณ์ของความสุขที่แผ่ทั่วและลูกจะกลับมาสูงส่งมากตามนั้น ถามหัวใจของตนเอง: ฉันมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดนั้นไหม? ฉันมีความรักมากสำหรับพ่อไหม? การมีความรักหมายถึงการจดจำท่าน เพียงด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะกลับมามีความสุขพอดีและมั่นคงเสมอ ลูกต้องทำความเข้าใจที่ว่าจะไม่จดจำผู้อื่น จดจำชีพบาบาเท่านั้น ดวงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองเมื่อลูกจากร่างของลูก เป็นของชีพบาบาผู้เดียวและไม่มีใครอื่น นี่คือนมตราสุดท้าย นั่นคือ นมตราที่สร้างระเบียบวินัยของจิตใจ เป็นนมตราที่จะเอาชนะราวัน พ่ออธิบายว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกได้อยู่อย่างมีสำนึกที่เป็นร่างเป็นเวลายาวนาน เวลานี้ฝึกฝนการกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ การเปลี่ยนสายตาของลูกคือสิ่งขับเคลื่อนของการมีศรัทธาในสติปัญญา ลืมความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดของลูกและคิดว่าตัวลูกเองเป็นนักเรียนของพระเจ้า ให้มีสายตาของการเป็นพี่น้องของสำนึกของการเป็นดวงวิญญาณ เพราะเพียงเมื่อตอนที่สายตาของการเป็นพี่น้องชายและหญิง ของการเป็นบราห์มาकुมารและกุมารี่จะกลับมามั่นคง ตื่นแต่เช้าตรู่และจดจำพ่อ ถ้าลูกกลับไปก็จะมีการสูญเสียในการหารายได้ของลูก ตื่นในเวลาอมฤตและมีการสนทนาจากใจถึงใจที่แสนหวานกับบาบา บาบา ท่านได้เปลี่ยนฉันอย่างสมบูรณ์จากที่ฉันเคยเป็นมาก่อน บาบา เป็นความมหัศจรรย์ของท่าน! บาบา ท่านได้ให้ทรัพย์ที่มีค่าแก่เรามากมาย และทำให้เราเป็นนายของโลก บาบา ฉันไม่สามารถลืมท่านได้เลย ขณะที่กำลังรับประทานและกำลังทำทุกสิ่ง ฉันจะเพียงจดจำท่านเท่านั้น โดยการทำสัญญาเช่นนี้ การจดจำระลึกถึงของลูกจะมั่นคง บาบาผู้เป็นที่รักมากที่สุดเต็มไปด้วยความรู้และเต็มไปด้วยความปิติเช่นกัน จากการที่ไม่บริสุทธิ์อันดับหนึ่ง ท่านทำให้เราบริสุทธิ์อันดับหนึ่ง เพียงให้การจดจำระลึกถึงบาบาที่แสนหวานเป็นฟองผุดขึ้นมา เช่นที่บาบาจดจำสิ่งนี้ ท่านมีประสบการณ์ของความสุขภายในอย่างมาก โอโฮ! ฉันจะกลายเป็นวิษณุจากบราห์มา! และแล้วหลังจาก 84 ชาติเกิด ฉันจะกลายเป็นบราห์มาอีกครั้ง และแล้วบาบาจะทำให้ฉันเป็นวิษณุ และแล้วหลังจากครึ่งหนึ่งของวงจร ราวันจะทำให้ฉันไม่บริสุทธิ์ นี่เป็นละครที่มหัศจรรย์อย่างมาก! ขณะที่จดจำสิ่งเหล่านี้ ลูกจะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอ ชีพบาบา กำลังทำให้ฉันมีค่าอย่างมาก! ว้าว! ว้าว! ขณะที่มีความคิดเช่นนั้น จงกลายเป็นผู้ที่มีความซาบซึ้งอย่างเต็มเปี่ยม ว้าว! ฉันกำลังกลายเป็นนายของสวรรค์! อย่ามีความสุขโดยเพียงคิดว่าลูกกำลังทำงานรับใช้อย่างดีมาก ก่อนอื่นเฝ้าแต่ทำงานรับใช้ที่แผ่ทั่วของการจดจำระลึกถึง ฝึกฝนการกลับมาปราศจากร่าง เพียงด้วยสิ่งนี้ที่ลูกจะได้ประโยชน์ เช่นที่ลูกพัฒนาการฝึกฝนนี้ ลูกจะกลับมาปราศจากร่างชั่วแล้วชั่วแล้ว วันนั้นบาบาเน้นการฝึกฝนนี้เป็นพิเศษ ผู้ที่ฝึกฝนการกลับมาปราศจากร่างจะสามารถไปถึงสภาพคาร์มาทิต(อยู่นอกวงจร)ของพวกเขาและประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ขณะที่กำลังนั่งอยู่ในสภาพนี้และจดจำพ่อ ลูกจะกลับบ้าน วันแล้ววันเล่าลูกควรเพิ่มบันทึกความก้าวหน้า(chart)ของการจดจำระลึกถึงของลูก ตรวจสอบเพื่อดูว่าลูกได้กลับมาสะโตประธานจากตาโมประธานกัเปอร์เซ็นต์ ฉันกำลังเป็นเหตุแห่งความทุกข์ให้แก่ใครหรือไม่? สติปัญญาของฉันไม่ได้ติดกับชีวิตที่มีร่างกายใดๆ ใช่มั้ย? ฉันได้ให้สาส์นของพ่อแก่ผู้คนมากมายเพียงใด? ถ้าลูกเก็บบันทึกเช่นนี้ จะมีความก้าวหน้าอย่างมาก อัจชะ

มุรลีสที่สอง:

วันนี้ บาบาบอกลูกๆเกี่ยวกับความคิด ความคิดที่เป็นบาป และ เป็นอิสระจากความคิด นั่นคือ บาบาบอกลูกๆเกี่ยวกับกรรมกรรมที่เป็นกลาง และกรรมที่เป็นบาป ขณะที่ลูกอยู่ที่นี้ลูกจะมีความคิดอย่างแน่นอน ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถอยู่ได้โดยไม่มีความคิด ความคิดจะปรากฏขึ้นมาทุกขณะ ความคิดจะปรากฏขึ้นในยุคทองและในหนทางของความไม่รู้ด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามเมื่อลูกเข้าสู่ความรู้ ความคิดไม่ได้เป็นเพียงความคิด เพราะว่ามันได้กลายเป็นเครื่องมือสำหรับงานรับใช้ของพระเจ้า ความคิดที่เกิดขึ้นสำหรับยกย่องไม่ใช่ความคิดธรรมดา แต่เหล่านั้นเป็นความคิดที่เป็นกลาง (neutral thoughts) ความคิดที่ไร้ประโยชน์อื่นๆที่ลูกมี เป็นความคิดของโลกยุคเหล็กและที่เกี่ยวกับเพื่อนและญาติมิตรของยุคเหล็กกล่าวได้ว่าเป็นความคิดที่เป็นบาป ซึ่งบาปต่างๆถูกก่อขึ้นมา และจะมีประสบการณ์ของความทุกข์จากการกระทำที่เป็นบาปนั้น ความคิดที่ลูกมีสำหรับยกย่องหรือสำหรับงานรับใช้ของพระเจ้าเรียกว่าความคิดที่เป็นกลาง ลูกอาจมีความคิดที่บริสุทธิ์สำหรับงานรับใช้ มองดูซิ บาบา กำลังนั่งที่นี้เพื่อที่จะดูแลลูกๆ ดังนั้น แม่และพ่อจะมีความคิดเกี่ยวกับงานรับใช้ที่แน่นอน แต่ความคิดเหล่านี้ไม่ใช่เป็นเพียงความคิด ไม่มีการทำบาปด้วยความคิดเหล่านี้ แต่ถ้าบางคนมีความคิดที่มีกิเลสใดๆ สำหรับความสัมพันธ์ใดๆ และแล้วอย่างแน่นอนมีการทำบาปด้วยความคิดเหล่านั้นอย่างแน่นอน บาบาพูดว่า: ลูกอาจ

จะรับใช้เพื่อนและญาติมิตรของลูก แต่ด้วยสายตาที่เป็นทางจิตไม่เป็นสายตาทางโลก ไม่ควรจะมีสายใยของความผูกพัน ยึดมั่นใดๆ ทำตามความรับผิดชอบของลูกขณะที่เป็นอิสระจากการดึงดูดใดๆ อย่างไรก็ตาม ผู้ที่อยู่ที่นี่ ขณะที่อยู่ในความ สัมพันธ์ที่เป็นปวงกรรมและไม่สามารถกลับมาเป็นอิสระจากสิ่งเหล่านั้น ถึงกระนั้นก็ตามไม่ควรปล่อยมือออกไป ถ้าลูกจับ มือของท่านไว้ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพใดสถานภาพหนึ่งอย่างแน่นอน ลูกแต่ละคนรู้ว่าลูกมีกิเลสใดอยู่ภายใน ถ้า บางคนมีแม้กิเลสอย่างหนึ่ง เขามีสำนึกเป็นร่างอย่างแน่นอน ผู้ที่ไม่มีกิเลสใดๆ มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ถ้าบางคนมีกิเลส ใดๆ เขาจะมีประสบการณ์ของการลงโทษอย่างแน่นอน และผู้ที่ เป็นอิสระจากกิเลสจะกลับมาเป็นอิสระจากการลงโทษ ตัวอย่างเช่น ลูกบางคนไม่มีตัณหาหยาบๆ ความโกรธ ความละโมภหรือความผูกพันยึดมั่นใดๆ และพวกเขาสามารถทำงาน รับใช้ได้อย่างดีมาก สภาพของเขาเต็มไปด้วยญาณและวิญญาณ(ความรู้และโยคะ) ลูกทั้งหมดจะลงคะแนนเสียงสำหรับสิ่งนั้น เช่นเดียวกับที่พ่อรู้ ดังนั้นลูกทั้งหมดก็รู้ด้วยเช่นกันว่าทุกคนจะลงคะแนนเสียงสำหรับลูกๆที่ดี เวลานี้จึงมีศรัทธาว่า ผู้ที่มี กิเลสใดๆไม่สามารถทำงานรับใช้ได้ ผู้ที่ป้องกันกิเลสได้ (vice-proof) จะสามารถทำงานรับใช้และทำให้ผู้อื่นเป็นเช่น เดียวกันกับพวกเขาเอง เหตุนี้เอง ลูกต้องดูแลตัวเองอย่างดี ลูกต้องมีชัยชนะอย่างเต็มเปี่ยมเหนือกิเลสต่างๆ ลูกต้องมีชัย ชนะอย่างเต็มเปี่ยมเหนือความคิดที่เป็นบาป

ความคิดสำหรับพระเจ้าจะจัดอยู่ในประเภทของความคิดที่เป็นกลาง (neutral) ที่จริงแล้ว ความคิดที่เป็นกลางหมายถึงสภาพเมื่อลูกไม่มีความคิดใดๆ ลูกจะอยู่เหนือความทุกข์และความสุขใน เวลาสุดท้ายเมื่อลูกชำระสะสางบัญญัติกรรมของลูกและกลับบ้าน ที่นั่น ลูกมีสภาพของการอยู่เหนือความสุขและความทุกข์ เพราะลูกไม่มีความคิดใดๆในเวลานั้น ในเวลานั้นสภาพของลูกเป็นสภาพที่อยู่เหนือกรรมและกรรมที่เป็นกลาง นั่นคือ สภาพของการเป็นอิสระจากกรรม ที่นี้ลูกจะมีความคิดต่างๆอย่างแน่นอน เพราะว่าลูกได้กลายเป็นเครื่องมือที่จะชำระทั้ง โลกให้บริสุทธิ์ ดังนั้น ลูกจะมีความคิดที่บริสุทธิ์สำหรับสิ่งนั้นอย่างแน่นอน เพราะว่าลูกมีความคิดที่บริสุทธิ์ในยุคทอง ความคิดนั้นไม่เป็นเพียงความคิดและการกระทำที่ลูกกระทำไม่ได้เป็นเพียงการกระทำเท่านั้น แต่กล่าวได้ว่าเป็นการกระทำ ที่เป็นกลาง ลูกเข้าใจไหม? เป็นเพียงพ่อเท่านั้นผู้ที่อธิบายปรัชญาแห่งกรรม กรรมที่เป็นกลาง และกรรมที่เป็นบาปให้ แก่ลูก เป็นเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นผู้ปลดปล่อยลูกจากการกระทำที่เป็นบาป ท่านกำลังสอนลูกอยู่ในขณะนี้ในยุคบรรจบพบ กันและเหตุนี้เองลูกต้องระมัดระวังอย่างมากเกี่ยวกับตนเอง ฝ่าแต่มองดูบัญญัติกรรมของลูกด้วยเช่นกัน ลูกได้มาที่นี่เพื่อ ชำระสะสางบัญญัติกรรมของลูก ไม่ควรเป็นว่าลูกมาที่นี่และฝ่าแต่สร้างบัญญัติกรรมต่อไปเพื่อที่ลูกต้องมีประสบการณ์ของ การถูกลงโทษ การลงโทษในกรงขังของกรรมไม่ใช่เรื่องเล็ก! เพราะด้วยสิ่งนี้ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก จุดหมายปลายทางนี้สูงมากและเหตุนี้เองลูกต้องเคลื่อนไปด้วยความระมัดระวังอย่างมาก ลูกต้องเอาชนะความคิดที่เป็น บาปอย่างแน่นอน มากเพียงใดที่ลูกได้มีชัยชนะเหนือความคิดที่เป็นบาป? มากเพียงใดที่ลูกสามารถอยู่ในสภาพของการ เป็นอิสระจากความคิดต่างๆ นั่นคือ ในสภาพของการอยู่เหนือความสุขและความทุกข์? ลูกทั้งหมดสามารถรู้สิ่งนี้สำหรับตัว ลูกเอง ถ้าลูกไม่สามารถเข้าใจได้ด้วยตนเอง ลูกสามารถถามบาบาได้ เพราะลูกเป็นทายาทของท่าน และดังนั้นท่าน สามารถบอกลูกได้ อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่งที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ตื่นในเวลามฤตและมีการสนทนาที่แสนหวานกับบาบา และแล้วขณะที่รับประทานและทำงานของลูก อยู่ในการจดจำ ระลึกถึงบาบา ลืมความสัมพันธ์ของร่างกาย คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ และทำให้สายตาของการเป็นพี่น้องมั่นคง
2. สะสมชัยชนะเหนือความคิดที่เป็นบาปของลูก และคงอยู่ในสภาพที่ละวางของการอยู่อย่างเป็นอิสระจากความคิดของ ความสุขหรือความทุกข์ใดๆ ทำการส่งเวทีกิเลสอย่างมีระบบ และกลับมามีศัลปวิธีในโยคะ (yogyukt)

พร: ขอให้ลูกเป็นตัวอย่างของการสร้างสมคุณธรรมและสร้างโลกอนาคต (สันสาร)บนพื้นฐานของสันสการ์ที่สูงส่ง ของลูก

โลกอนาคตจะถูกสร้างขึ้นบนพื้นฐานของสันสการ์ที่สูงส่งในปัจจุบันของลูก สันสการ์ของอาณาจักรเดียว และศาสนาเดียวเป็นรากฐานของโลกในอนาคต ศาสนาและการสร้างสมคุณธรรมของอำนาจในการ ปกครองตนเองคือความบริสุทธิ์ในความคิด คำพูด การกระทำ สายใยและความสัมพันธ์ในทุกทาง ขออย่า ได้มีรูปแบบใดของความไม่บริสุทธิ์ นั่นคือ ศาสนาอื่นใดในความคิดของลูกหรือแม้ในความฝันของลูก ที่ๆ

มีความบริสุทธิ์ จะไม่มีชื่อหรือร่องรอยของสิ่งใดที่ไร้สาระหรือเต็มไปด้วยบาป ดวงวิญญาณเช่นนี้เรียกว่า
ว่าตัวของการสร้างสมคุณธรรม

คติพจน์: พลังของความมุ่งมั่นหลอมละลายสันสการ์ที่หยาบกระด้างเช่นเดียวกับที่ความร้อนหลอมละลายขี้ผึ้ง

***** โอม ชานติ *****